

CUNTURISEEMA

Uttararangam.

BY 2

TIRUPATI VENKATESWARA KAVULU,
SATAVADHANEES &c. &c. &c.

Sl.no 411

FIRST EDITION.

1000 COPIES.

Sec. no.
4882

PRINTED AT
SREE BHYRAVA PRESS,
MASULIPATAM.

Price 1 Rupee.

Copyright Registered

1914.

శ్రీమత్పర దేవతాయై నమః.

గుంటూరి సీమ, ఉత్తర రంగము.

ఇది

శ్రీతిరుపతి వేంకటేశ్వరులచే,

రచింపబడి,

ప్రొక్కాశ్రీ మల్లివల్లి భైరవమూర్తి గారిచే

స్వీయమగు

భైరవము ద్రాక్ష రశాలయండు.

మొదలించి ప్రచురింపబడియె.

మొదటికూర్పు, కాపీలు 1000.

వెల రు 1—0—0.

కాపీవైటరుజిప్పన్న.

1914.

బందరు.

తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు ,
శ్రీ లా వాహులు.

ఉ పో ద్ధా త ము .

దదువరులారా?

విభుల మగుపూర్వరంగ పీఠికయు, వేమవరాగ్రహరశతావధానపీఠికయుఁ జదిదియున్న మీకుఁ బ్రకృతవివాదమునకు నంబంధించిన సోదరులయుఁ దదభిమానులయుఁ గుకల్పనలు చాలవఱకు బోధించి యుండును. 113 వపుటలోని శ్రీసోదరుల తప్పడు రిజస్తరుత్తరముకూడఁ జైవిషయమును బలకఱుచునట్టియే, అదియటులుండె, ఈక్రింది యుత్తరమును దిలకింపుడు.

నెకరికిల్లుపోట్టు, నర్సారావుజేటతాలూకా 6-12-13, కుంకులగుంట.

...నేను ఏతగుసాటియో కావ్యపాచితిగలవాడను నుకవిపాదపద్ధతి విధేయపరమాణువును...నన్ను నేమహాలాభము నభిలషించియో యేయోధ్యలేనియోగ్యులో తమరాశిలోఁ జేర్చికొనుటకు అట్టోబరునెలలోఁ బ్రయత్నించిన నువ్వర్థలేఖలో తిమ్మరు దమయనధాననిదను గూర్చి వ్రాసినయవాచ్యోపన్యాసములో నన్నదస్కతుదాగునిగాజేర్చి, పోర్టోయినియేని వెరవకప్రకటించియున్నాను అసామానచాక చక్రములు వారికేతగును నిజమునకు నేనింతవరకు తమపుస్తకములలోని ఫోటోలనుజూచిన భాగ్యవంతుడనేకాని తమసాక్షాద్దర్శనము చేసినధమ్యకను కాను ఇట్టిస్థితిలో అసాధాన మెపుడుచూచితినో యాయనత్యవాది యుపన్యాసమెపుడు వ్రాసితినో పరిమాత్తునకెరుకయగు, ఈజాల్తవ్రాజులు తాము యెరింగియేయున్నను కాలాచిత్యమునుబట్టి తమకునేనిట్లనకరాధినని విశదపరచికొనుటయుక్తమని వ్రాసికొంటిని, తమయనుగ్రహ పూర్వకపుజాబు వచ్చువరకు నిరీక్షించుచుందురు.

8|| టక్కరులల్లెడి టక్కులు, టక్కున గ్రహియించునాకడంకయుఁదమకే చిక్కెను వెంకటకవివరి, యిక్కలికాలంబునం దనేకవిధాలకా.

చిత్తగింపుడు. వతెం, నృసింహయ్య,

ఇట్టితప్పుడు సృష్టి సేయఁ గలమహానుభావులు చేతులొక గలసోదరులకు నె
వరు దీటు గాఁగలరు? మైయత్తరమువలన వారిపక్షమున నుండువారితత్త్వము
నుంఠఁదలసియుండును గానఁ దాదృశులః ప్రల్లవములను నిత్యమును బ్రకటించుచు

(*హితకారిణి చేయు నధికప)నంగముదిజ్ఞాత్రము.)

‘మీలో వెంకటకవియో? తిరుపతికవియో? ‘వెట్టివెంకటాయ’ ‘నిజము
గా శ్రీతిరుపతి వెంకటేశ్వరుల ప్రజ్ఞావిశేషమునకువమింపఁదగినది యొక్కమేది
వందే, గంగిరెద్దలయటలొక గోనకిదాసుడు అనువేషధారి అమ్మల్లారానాదీ
పెండ్లి, అయ్యల్లారానాదీపెండ్లి, అన్నల్లారానాదీపెండ్లి, అనికేకలువేయునట్లుగామే
ముళతావధానలమని ప్రకటించుకొనుట మిగులఁ బహుసహితముగా నున్నది,
“వారిపూర్వక్రియలఁదెలుపు గుంటూరిసీమపూర్వరంగము... ఉత్తరక్రియల నెఱిఁ
గించు గుంటూరిసీమ, ఉత్తరరంగము, ‘వీరీంద్రాలపుబి నేల చేయవలెను, చివు
కుల అవ్యయశాస్త్రఁబ?... మనూరంజనిమీద మామిడికేకు, , తురకదానికి ఈ
తమజ్జిగన్నట్లు, అవ్యయశాస్త్రీకురక తెలుగుకు , వెర్రెవ్వయ్య, ... తిరుపతివేంక
టేశ్వరైక్కుమేళం యితడోహంగుదారడం- చీవాట్లు తినకు “వేశ్యరిధమున...
వీరునింద్యులగుటచాలాశోచనీయముగానున్నది, నీయోశిఖామణులనియు...యు...
యుఁ దెబ్బగడుచుంటిరి... గంగిరెద్దలవాండు...వైన...యచ్చిన ఎట్టియధముఁ
వైనను వానిని మహారాజు...అని పొగడుచుఁదురు, అట్టియతమునే తమవలం
బించుట చాలాశోచనీయము, ప్రాతలంజలువీరమాతలైరి, “తిరుపతివేంకటేశ్వరు
లు... వేశ్యహత కప్పయీ చెల్లెలొదైన ప్రజ్ఞచేసరనించుచు... యనుపాలురైన
వారిని బెద్దఁబొగడుచు...గంజాయిపోకురా, సారాయిపోకురా. బావసాండ్లందరి పే
ద్దొడుతాగలేద, అనుపాటబుపాడుచున్నారు “చీ, చీ, యనిఁగనింప శోచ్యస్థితి
లోనున్న యధిపతనరస్వతిని, ఆయన (ఏర్పూరిఘృబ్బయ్యగారు) టి|| వెం||ల||నె
క్కించి యన్యతమహిషముల్లలంబూనిచి పాపపుబండిదోలుచున్న మహానుభావుఁడు,
అయ్యగంగరాజుగారు శిగంగరాజుగారు, ఓహోగంగరాజుగారుPPP మురిగిన
కాలునుమాసిపెట్టుకొనిపిగుఁడూరుసీమ, సలాముబుచేయుచున్నాను క|| మస్తాను
నామకుండ...మహామహఘోరుఁడకా? ‘గానిస్వయంపాకివానినర్వహాస్యశతకము,’
ఇట్టితప్పుడుకూతలు కుప్పలెప్పలా, ఈస్వయంపాకివాఁడెవరో

యంత్రాయక్తజ్ఞానము నవలకు నెట్టి పాటుపడుచున్న 'హితకారిణీ' మనోరంజనుల, యందలి వర్ణితప్రాయము లగుదబ్బుల నిండుదాహరించి ఖండిండుటకు మీ రేనమ్మింపరు, లోకులహృదయమునం దవి యేర్పరున నెక్కి యున్నవో గుంత తెల్పుటవలన నాపత్రికాద్వయమునకుఁ గొండాక వివేక మబ్బుకచ్చునని యెంచి దిజ్ఞాత్ర మండులకు సాధకములగునంశములు గొన్ని యుదాహరించెదము.

12th August 13.

(1)..... మఱియు హితకారిణి, మనోరంజని, యీ రెండుపత్రికలు మీ కపయశస్సును గలిగించుటకై గంకణముఁగట్టికొన్నట్లు దోచుచున్నది. జూలై నెలలో వెలుపడిన మనోరంజనిలో పత్రికాధిపతిగారు తమ గుంటూరిసీమ గ్రంథమునంతను, విమర్శింతుమని వ్రాసియున్నారు. చూచుకొనెదముగాక. యతోధర్మస్తతోజయః, చూడఁజూడఁగొందలు

యెఱుఁగుదురా? స్వయం పాకుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రికివచ్చినపాట్లవి.

(మనోరంజనిచేయునధికారిసంగముదిజ్ఞాత్రీయు.)

ఓయెండుగండిక పూరా' జైబులనరయఁడయ్య, భరణంబునకు దావనై పుండయ్య, ఒడలెరుంగనివ మిప్పడుండఁదగునె, చీచీయనివ జ్ఞాతశయులేవని పఁగ నేతావున నయటన్ననిక నేగతుఁడీ, 'వారు (తిరుపతి వెంకటకవులు) వ్యర్థముగా మనైమిడుదురు, నీయజారులో నానైజారన్నట్లు వారిపుస్తకములో వీరిపద్యమెట్లా,, "వారి (తిరుపతివేంకటేశ్వరుల) యీతలవంపుచైవముల,, "అమ్మదగ్గఱఁగొందఁ టొంగున్న నేమి అయ్యదగ్గఱనేలఁ టొంగున్న నేమి,, "లేని మగతనము నాశించియెగ దో తమల సుకరు మీగముంచికొనిరి,, "పాగా, కంచా చూచి పావరాజువనకొన్నాను, పేర్కొనఁటోయ్- యీరాజా,, "చీచీ వహ్నియెంతబిడ్డె ఈబిడ్డెనువీరు (తి॥ వెంకటకవులు) మాంబంటిపారుగురువృద్ధకడనేర్చుకొని యండవలెను మాచిన్న నాఁడు మాపారుగున సుకనద్రాపాబ్బులుండు నివసించెడివాఁడు' అయన భార్య బుచ్చెమ్మ కొంచెంకైయాటకతై...., "కండితరాయలు తిట్టెఁగాని తమవలెబూతులు తిట్టెత్తులు తిని....."

ఇట్టి వెన్నోకలవు, పాకముముదురుచున్నది, ఇందుమొదటివేదో

మీ ముమూర్షుమగుకాలమును వ్యర్థపుచ్చజేయుటకై పూనినట్లున్నది.
ఇంతకునిదికలికాలమహిమ....,, ఎ, యస్, రామకృష్ణులు,

5489 Regimental Bazaar
Secunderabad Deccan

అమరావతి 10- 2- 14.

“హితకారిణి, యనువలూరులో ప్రచురింపబడుచుండువారపత్రికలోయిప్పటిక్కి వారమునుంచి అనగా ది 14 - 12-13 తారీఖుపత్రికలోయున్నా, ది 1-2-14 తారీఖుపత్రికలోయున్నా, హితగోడకుపూత చక్కన, అనుపొడ్డింగుపెట్టి వ్రాయుచుండుఅవాచ్యపువ్యాతలను తమరుపత్రికాముఖమునచూచియేయుందురు. యిట్టియప్రిస్తుత ప్రసంగమును జరుపుచుండునుండెవడో సశేషమనివ్రాయుచుండుటచేదెలియకుండానున్నది. ఇంతమాత్రపుకారుకూతలు వ్రాసినంతనే...యిట్టి తప్పుడువ్యాతలు వ్రాయుచుండు మహానుభావుడెవడో తమకు తెలిసినయడల తెలుపవేడెడ. జానపాటి వెంకటప్పయ్యవ్యాలు

యేలూరు, 6.8.13

...నునోరంజని దుడుకుగ వదరుచున్నది. చూచితిరా?

మై, కృష్ణమూర్తి.

జానపాడు 7- 9- 13.

....,హితకారిణి మీరుచూచుటలేదా, వాగుడెక్కువయినదే.

జా|| శట్టాభిరామశాస్త్రి.

కొన్ని తప్పుదక్కినవి పత్రికాప్రవర్తకుని స్వహస్తలిఖములు నుండి ఇతడుగూడ నొకనత్య నివేదకుడే, ఇతడును వినుగ్యనకర్తయే, ఇతడును మానిసియే!!! ఓరా! కాలమహిమ, శాంతంపాపమ్

లోకులయభిప్రాయముల నటుంచి తోడిపత్రిక లగు సుదర్శిని మొదలయినది
 వీరలపోకడల నెట్లు నిరసించుచున్నవో చూపుటకూడఁ బ్రస్తుతము కాక పోదు.
 (1914 నవంబరు 1వ తేది సుదర్శిని పత్రిక నుండి)

విజ్ఞాపి .

ఆర్యులారా! దేశము చేసుకొన్న పాపము చొప్పున నిపవి డె
 చ్చటఁ జూచినను మనోదండి, కవులు మిక్కుటయియు గురుకులవాస
 పాఠశలనాది వృథా శ్రమయు లక్కఱ లేకుండనే సులక్షణపాఠ నామ
 క గ్రంథమాత్ర శిక్షణయి తగుదుమని ముందునకు వచ్చుచున్నా
 రు. తమ రామకొనుమాటలనే గణములను ప్రస్తరించుకొని యుండి
 మిచ్చి పద్యముగా పొదుపువెట్టిన వాఁడెల్ల కవియగుచున్నాఁడు. ఇం
 దంతగాఁ దప్పలేదు కాని శానాస్థితిలోనే యుండి తనతోడిబాలికుల
 తోడనే నల్లాపములాడికొనక విశేషించి పెద్దకుండలకెనల్లు పెట్టఁజూచు
 చు భాషావ్యవసాయమున గడిచేరిన నెట్టిపండితకవులనేనియుఁ బూచిక
 పుల్లలవలెఁ దీసివేయుచు నొడలెఱుంగని సివము లాడుచున్నారు! ఇం
 దుకుఁగారణ మిష్ట డీ తెగయెక్కువగుటయునా తెగ తక్కువగుటయే! వినీత
 నాణి కిప్పుడు కాలదోషముఁట్టింది. ఈపత్రికలో నప్పుడపుడు తిరుప
 తివెంకటేశ్వరకవులంగూర్చి చచ్చించఁబడుచు వచ్చినది. తత్సందర్భ
 మునఁ గొప్పకవులను గూర్చి కూడ నొండు రెండు సారులు వా
 యఁబడినది. ఈపత్రికయద్దేశము సాంక్షిత్యము నభిలంఘిచుటయేకాని
 వేరుకాదు. ఈ తిరుపతివెంకటకపు లెట్టివారో కనులనైనఁ జూడలేదు.
 కొప్పరపువారి సంతకుముచుపే చూడలేదు. పరిచయ మున్నప్పుడుగ
 దా స్నేహవిరోధము లేర్పడుట, అదిలేనప్పు డనియు నుండవుగదా?
 ఇట్టి విషయములో డిశంబరు 14వ తేదీ హితకారిణిలో నుదర్శిని ప
 త్రికాధిపతి సోదరకవులను దిట్టినట్లుగా,, అను నీమొదలయిన వాక్య
 ములు కొన్ని సశేషవ్యాసములో నెవ్వరోవ్రాసిరి, ఇదేటి యన్యాయ

ము? సోదరకవులను దిట్టినదెప్పుడు? తారతమ్యపర్చ చేయుటయెల్లఁ దిట్టుటయేనా? ఈసోదరకవులెవ్వకుగోచరి నెందుకుఁ దిట్టవలెను, ఎందుకు గౌరవించ వలెను? గౌరవా గౌరవము లెప్పుడుపుట్టును! తదనుభవము మీఁదఁ బుట్టును. ఆయనుభవ మెట్టిది? తద్గ్రంథపఠనరూప మయినది. తిరుపతి వేంకట కవులమీఁద గౌరవభావమేలగుదురవలెను? వారిగ్రంథములను బఠించుటవలన, ఆగ్రంథములలోఁగవిత్వవస్తు వుండుటవలన. కవిత్వవస్తువన నేమో? ప్రత్యేక మొకగ్రంథమువ్రాసినఁగాని యిక్కడ స్ఫుటపఱుపఁజాలము. అట్లే గొప్పరవువారుఁగూడ పదిగ్రంథములు రచించి మన కనుగోహించనిండు. అప్పుడు గౌరవాగౌరములు స్థిరపఱుతము. రెండు బంగారు కణికలు వన్నె గట్టవలసి వచ్చినప్పుడు నికపోవలము (గీటురాయి) పై నొక్కరేఖయే కానవచ్చుచుండెను. రెండవది స్వరూపశూన్య మయి యుండెను. అప్పట్లఁ జేయవలసినదెద్ది? గీటురాతిపై రెండవకణికగూడ నొకింతగీసి చూపరాదా? అప్పు డేతగవులు నుండవుగా! అదియేలాకోరహస్యముగ దాఁచి పెట్టిడిరకఁనా? కణిక పదియార్యన్నెవచ్చును, తక్కినవన్నియు దీనికిదిగచుచువు” అని బూకరించనేల? వారికవిత్వము విన్నవానికిఁ జాలదా? యని చెప్పవత్తురేమో? “వారువిన్నారు వీరువిన్నారు” రని యీ మూజివాసీ సాక్ష్యములెందుకు? నాల్గుగ్రంథములీవలఁ బాఠవేయరాదా? అనియేపోరాడునుగా. కావున నోప్రాజ్ఞులారా! మదర్శినీపతికాధిపతి తిరుపతివేంకట కవులను ఆకాశమున కెత్తుచున్నాడనియుఁ గొప్పరవువారినిదిట్టుచున్నాడనియు,, నిత్యాదులువ్రాసి స్వచ్ఛత్రపములఁగళంకపఱచవలదు. దైవసాక్షిగా నిందెవ్వరును నాకు హితులుగాని అహితులుగాని కారు. ఇదిగాకనే నొక్కడను ఆకాశమున కెత్తినంతమాత్రమున నిస్తేజస్సులు ప్రకాశవంతు లగుదురా? లేకతృణీకరించినంతమాత్రమునఁబ్రకాశవం

తులు నిస్తే జన్మలగుదురా? ప్రాజ్ఞలోకమున నేదియో స్థిరమిది యుండనే యుండినది. ఇంతకును లోకమంతయుఁ బక్షపాత మయ్యున్నది తారతమ్యజ్ఞానము పోయినది. సత్సాక్షిత్వమునకుఁ గాలదోషము పట్టినది. నేతి బీటకాయలలోని నేతితో సంతర్పణములు చేయుచున్నారు అయిన నోయధునాతనకవినామకులారా! దైవపదార్థము తన విలాసమును దెలిసికొనఁ దగిన ప్రాజ్ఞులను మచ్చుకకై నచ్చటచ్చటదాచి యుంచకపోలేదు. వాణియొకరిసామ్మ గాదు. ముఖేముఖే సరస్వతీ, కాని, విభక్తిప్రత్యయజ్ఞానమయినను లేక రామశబ్దమైనను దెలియక యొండురెండు తెలుఁగు పాత్రములు చూచి యందందలి ముక్కల నేరితెచ్చి యతుఁగుఁ బెట్టుచునుండువారు, వ్రాయుటకుఁ బ్రతిక లందుఁబాటుగా నున్నవిగదా? యని ఉభయభాషా నిరాఘాట పాండిత్యమును సంపాదించి యా వ్యవసాయములోఁ దలలు చితుగఁ గొట్టుకొని ప్రణాళికాంక వేషు లయి యన్న విద్యాకర్మశులను గుడ్డిగవ్యలక్ష్మిందఁ దీసి వేయుచున్నపుడు మానవసామాన్యవ్యక్తికి నూటల గలుగదు. కావున నవధారుఁడు. ఎంత చచ్చు కవిత్వముఁజెప్పఁ బూనినను అకారాకారసకారాంత భేదములు, ధర్మధర్మ భేదములు, మున్నగు నామాన్య విషయము లయిన దెలియ నలసి యుండెను. అందుకుఁ బంచకావ్యజ్ఞాన మయిన నుండవలెను. అంతమాత్రపు శ్రమకైనను ఓర్వలేక తీరి కూరుచుండి యూరక తేరగా విద్యా ప్రాముఖ్యత సంపాదింప వలెననెడు దురాశచే వికటవాదములు చేయుచు బాల్లి కవిత్వములు చెప్పుచు వాణీప్రసన్నుల గడ్డి పంటలవలెఁ దీసివేయు చుండురేని అట్టివారి ముక్కులు పిండి తడుగిరిబిందువులచే భూదేవికిఁ దర్పణము చేయుటకై నజ్జీకృతాంగుళిపుటలు కొండలు అనిమత్తులయి యున్నారని యిప్పటి యమిధునకృత్య ప్రసవభాభిలాషు లెఱిగి యుండుగా

క. లజ్జ యనునది నిఘంటువులలోనైన దర్శన మిచ్చునుగాక. “మహారాజ సుతావాపి న సూతే— వినా” మహారాజసుతశ్చాపి న కవిః పాండితీంవినా.

(1914 సం॥ పిబ్రవరి అభినవసరస్వతినుండి.)

నీ త్రి బోధ .

మనోరంజనీవత్తికాసంపాదకుఁడగు రావుగారు తమ మృషావచనంబులు గుంటూరునీమ, ఆర్యమతబోధిని. సుదర్శిని, పత్రికలలోనవిశేషముగఁ జచ్చింపఁబడుటాది, కసిపోకమసిఁబూసికొనినట్టుల సరసమగుమార్గమున విమర్శింపఁజాలకకడకు వాగ్ద్యయముఁజేయుదున్నారు.....పత్రికలో మూఁడుపాళ్లు శిట్లుతప్పమఱియేమికానవచ్చుటలేదు.....పీరికినద్బద్ధి గఱపువారనేకులు గలకు గాని వారు కులాభిమానులని యపలాపింతురేమో యని మతాంతరుల(వైష్ణవుల)మగు మేమే వీరి కీవిధమున నీతిగఱపుచున్నారము.....

క॥ మునుబ్రహ్మ ద్వేషఁబునఁ జనినాఁడవుకొన్ని పాళ్లు సత్యంబును గన్దొనఁజాలక నేడకటా! ఘనుఁ దిర్బతివెంక లేకు గర్హించెదవే॥

ఉ॥ పత్రికచేతనుండెనని వ్రాయఁగఁబోకు మసత్యములే సదా

పత్రపవీడి ధీవరులఁబైకొనఁబోకుము చేతివీఁడుగాఁ

గృత్రిమముల్ లిఖింపకుము కింకవిమత్రగజేంద్రసింహు లో

కత్రియభాసమానవర గర్జితముల్ విని మిన్న కుండుమా॥

చ॥ తెలిసియు నిద్రఁబోవకుము దేవుఁడొకండుఁగలాఁ నటం చెడక

దలఁపుము పుణ్యపాపముల ధ్యానముఁజేయుము కూలికి విసం

బెలమినిఁ గోలఁబోకుము కపిశ్వరవైరముదాల్చు బోకు మీ

తెలివిడిఁగూర్చునమ్ముఁ బడఁదిట్టకుమయ్య? గుణంబెఱుంగుమా॥

శేషాద్విరమణకపులు.

మునుపు 'దర్బారుశ్రీ'చాల సవ్యక్తము గాఁద్రలపించుచుండెడిది, కర్నూ
తశమున నది యంతరించినది, వదవడి దానిభారమును వహించి నియతముగా
ప్రమాదుచున్నది 'హితకారిణి'మనోరంజనులు, దీనియందలితప్పడుఁజైనంగము
నకు రోసి కొందఱు ప్రాజ్ఞులు మందలింపులనువా)సివవర్తకులపేరనే పంపుచుండి
రఁకు? కాని వానినిగూడ స్వీకరింపవలసినభార మివత్రీకల కుండుట న్యాయనిద
మైనను నిది *స్వీకరించుట లేదఁట, సోదరవక్షియులు దేనిని, తి॥ వె॥ కవులవ
క్షపుఁబత్రీకగా నవలపించుచున్నారో, ఆయభినవనరస్వతిగూడఁ బ్రచురించుటలే
దఁట? హితకారిణిమనోరంజనులలోనేయేపేరులతోఁదప్పడువ్రసంగము వెలువడు
చున్నదో, అంకుర గొండటయోగ్యతను నిర్ణయింపఁ దగునంగములను లోకమున
కుఁ దెల్పినచో వారివ్యాఁతలతత్త్వము తెలుపకయే బోధపడవచ్చుననియెంచి కొం
దఱుట్టినందఱుములను దెల్పుచుఁ గడు మృదులముగా వ్యాసీవంపుచువచ్చురఁట, ని
వ్యాసినపియములు యథార్థము లనుటకు లవమును నందియములేదఁట? అంకుల
కితరులసాక్ష్యము లకట్రుటలేదఁట? ఎవరినిగూర్చి వ్రాసిరో వారే యొప్పుకొనఁ
దగియుండునఁట? ఆయానంగములు వదిమిది పెద్దమునుములు గలిపివాచాపునథలు
లోనగువ్రదేశములకు సంబంధించినది కాని పరమరహస్యములు గావఁట? అట్టి
బహిరంగసందర్భములను గూడ సభినవనరస్వతి | తెలుపించుటకుఁ గొంకి 'యేకట్ట
నునిప్పన్న సదియే కాలు నని యుపేక్షించుచున్నదఁట, వ్యాసప్రేమకులీతత్త్వ
ము'నెఱుంగక మాపేర వానిని బ్రకటింపవలసిన దని ప్రార్థనాపూర్వకముగాఁ
బంపుచున్నారు. సత్యనిర్ధారణాతత్త్వము లగునవ్వారికి మాకృతజ్ఞతాపూర్వక
సమసాగరముల సర్పించుచు గ్రంథవిస్తరభీతిచే నవ్వారివిపులవ్యాసములను వద
లి యయ్యనఘుల నాచుములలోఁ గొన్ని చూత్ర) మిట నుదాహరించుచున్నారు.

(1) చింతామణిరాజగోపాలకవి (2) చేపూరి లక్ష్మణకవి, లోనగువారు

వీరిలోఁ గొందఱు జభినవనరస్వతియందారోపించినదోషమును దెలుపఁ దగు

* ...దీనిని హితకారిణికిఁ బంపించియుంటిని. కాని యది వ్రచురపడలేదు.
తిరిగి వ్రాయలేక యీచిక్కునే తమకు పంపించితిని. చిపుకుల అప్పయ్య.

ఈయన దేనిమాకడనంపెనో దానినివిస్తరభీతిచే వదలితిమి,

నత్తరములలో సుకతి రెండు డిట నుదాహరించెనము.

“యీ...రావుయిదివరకుతమనోలోనులోనికివచ్చినవాడె. యీతడు మావల్లెటూళ్లలో మిగుల గప్పాలుకొట్టుచూ వారనగనెంత వీరనగనెంతయనుచుండును. ఇట్టివీనికి నేటికితగిన ప్రాయశ్చిత్తము జరిగినది. యీసంగతి పత్రికామూలమున నెల్లరకు నెఱిగించుట సర్వోత్తమమని నాయభిప్రాయము. ... పట్టాభి రామశాస్త్రిగారు యిట్టివిషయలలో శ్రద్ధపుచ్చుకొనరు. అనేక పిచ్చిపత్రిక లీకాలమందు ఓంకారం గురవరాజు మొదలగువారి పిచ్చివ్యాసములచే నిండుచున్నను ... అభివసరస్వతి సాహసంపకున్నందులకు చింతిల్లుచున్నవారము. యీ గాధను. . .తమ గుంటూరు సీమయందుగాని ప్రచురింపబార్పించుచున్నాను. చేపూరి లక్ష్మణకవి 6-2-14

“చింతామణిరాజగోపాలం వ్రాసుకున్నవిజ్ఞాపనప్రస్తుత కాలమున గాకపులెందరో తమయశస్సునకు లోటుగలిగింపయత్నించి నోటికివచ్చినయట్లు పత్రికలలో గీకుచున్నారు అట్టిపిచ్చివ్రాతలనేని బెరుగనిచ్చుటంత మందిదిగాదనుట జగద్విదితమేకదా. కాననటువంటి తప్పుడువ్రాతలకు మీరు జవాబు నొసంగుట సమంజసము కాదు గనుక నన్నుబోల్లెందులకు తగియుండురుగదా? యీసంగతినెరిగియోయెరుగకయో పట్టాభిరామశాస్త్రిగారేదేని వ్యాసమునుగాని, పద్యములనుగాని, సహేతుకముగ వ్రాసి పంపినను బ్రచురింపకమిన్న కొనుచున్నారు. అందుచే హితకాఠిణి, మొదలగుపిచ్చిపత్రికలకు జవాబులు రాక నిలవయున్నవి. యింతయేల యీమధ్య.....గాఠికీ ... వలన కలిగినపరాభవమును క్లుప్తముగా వ్రాసిపంపుకొనియన్నాను. అదియే మగునో తెలియదు, ... చింతామణిరాజగోపాలం 14-1-14

తత్రాయనగా వివేదనాజ్ఞానము కలదియే గాని యన్యము కానేరదు, ఆంధ్ర, కృష్ణ, శుభరత్న, లోనలైనవి మొదట నీకాఖ్యానులతత్త్వము నెఱుంగకయో, అభిమానులలోనిపురుషులలోఁ గొందఱు కార్యస్థానముల నుండుటంబట్టి యో మోనపడి పదపడికన్ను తెఱచి యిప్పు డిప్పు డీగోడవనుండి విరమించినవి, కాని విరమించునప్పుడు వైపత్రికలలోఁ గొన్ని చాల నయ్యక్తికముగా విరమించిన వని వ్రాయక తప్పదు, ఆయానందరత్నము, వేమవరపుపీఠికలో వారివారిస్వహస్తలిఖితములగుజాబులవల్లనే తెలిసికొన వచ్చును, అదియటులుండె, ప్రకృతము

క॥ ... మఱియెఱింగి యెఱుంగనేరని, కఱియిం దెలుపంగఁ గమలగర్భునివశమ॥ (భార- ఆది- ౪ ఆ॥)

అనుతెఱంగున వర్తించువత్రికలరితిం దెలుప నందలివ్యాసమొకటియేను దావారింపక “నీటిలో గేదెనుబెట్టి బేరము చెప్పట యుక్తము” కాదని స్థాలీపులాక న్యాయమున నాయయుక్తప్రసంగము కొంచెముదావారించి చూపుచున్నారము.

(1914 సం॥ 4-11వజనవరితేదీల హితకారిణి నుండి.)

...మరినాల్గు దినములకు కవుల కంకణముల పభజిగెను. ముతకవామ్యచందంబున “ఎక్కడో కొడితే ఎక్కడో రాలినవన్నట్లు” ఎక్కడవేమవరం? ఎక్కడ గుంటూరు? ఎప్పటి అవధానం! ఆహా గుంటూరునీమను పడతిట్టిన దిట్టకవులకు తిగి గుంటూరునందు నిట్టికంకణములు దగిలించుట చిత్రము, చివరకు యిట్టి గుంటూరేదిక్కయ్యెగా యీకవులకు!.....అనగా దీనికంతకు కారకులు గుంటూరు వైదికోత్తములు గొందఱని యూహింప నగును. ఈరోజులలో 2కచిన్న సిల్లవాడైన ఒకపనిని చేస్తే ‘భ్యాంకుయు’ అన్నట్లు ఉండే అంటె మెడల్గు, కడియాలు, గాజులు, ఉంగరాలు, తాలిబొట్లు, మున్నగుబహుమానాలు. పూర్వకాలంలో యెంతోగొప్ప పండితుడైతే దున్నాలు వలు బహుమానం యిచ్చేటప్పటికి యెక్కువ. నక్షత్రకుమ.

ఏ‘నక్షత్రకుండ’ యేదియో వ్రాసెనే యనుడు ఇందేమి స్వహాసీయను

గుంజమున్నది ఇండునక్షత్రముఁ దింకను నెంతో*సోద వెళ్ళుచెట్టెను అది య
టులుండె, ఏమైనను“హితకారిణి”ప్రచురించునితరవ్యాసములకన్న భాషావిషయ
మగునికృష్టతలో నిది చాల మెలుగు, ఎట్టిబాతుఁగూఁతలేని యిది ప్రచురించెడి
సమరహస్యమునీ‘నక్షత్రము’ దెలుఁగఁ దని తలఁచెదము, లేనిచో నితఁ దింతమృ
దువుగా వ్రాయఁడు, మఱియు నీదిచారగ్రస్తునిదిచారమును ప్రచురించిన నాఁటిహిత
కారిణి”యే వేటాకట నీక్రింది యక్కరములను బ్రచురించినది.

ఈ నెల 18 వ తేదీ రాత్రి వినర గంటలకు శ్రీరాజామంత్రి
ప్రొగడ భుజంగరావు బహదూరివారి జ్యేష్ఠపుత్రికకు... పాణిగ్రహణ
మహోత్సవము జరిగెను.....సోదరకవులకు మణిఘచిత స్వర్ణపతక
ములు చెఱియొకటి శ్రీరాజా గాఁసంగిరి. . . బిరుదమునిచ్చిరి,

‘నక్షత్రము’ ముట్టుదిదిచార మీ‘సోదరుల’ బిరుదప్రదానాదులకుఁదగుల
కుండుఁగాక, అదియటులుండె, నీహితకారిణి, సనునరించి మేము నవరింప వల

గుంటూరు గుబగుబలు. సానిపాట, కవులు

* ఈ నెల 16 తేదీ రాత్రి 9-30 గంటలకు బెంగుళూరు నాగరత్నం పాటక
వేది జరిగి యుండెను.....ముండుకవులకు గంకజాలు తగిలించి తరువాత రా
త్రి సానిపాట అని అనుకున్నారట. కాని యేకాగ్రమువల్లనూ ముండుపాట
జరిగినది. 30 తేదీని కవులకు గంకణముల బహుమానము జరిగినది. రాత్రిసాని
పాటకు కవులు హాజరైరి.....అదిగాక యొక చక్కని శిథాంతమును వెలిబు
చ్చిరి. పానులు వివాహము చేసుకొనినచో జనులకిట్టి యానందమెట్లు కలుగున
నియు అండున సానులు వివాహము చేసుకొనక యిట్లుండవలెననియు దీరించి మ
రి కూర్చొనిరి. ఆహ! ఎంతవీరి కోరికలు.....ఇంతకు “మూటి వారు లేరు”
అనేగర్వంయన్నత వరకు సత్యము(తి|| వెం||ల) కనులకు గోచరముకాదు....,

నక్షత్రముని ప్రలాపము దిక్షాత్రము చూపఁబడినది, ఈ
ప్రలాపమునకు నాఁటి గానప్రశంసా పద్యములకును గలసంబంధమును
వివేచకులునిర్ణయించుకొందురుగాక యని నాఁడుమానోడివినపద్యము
లీక్రింద నుదాహరించుచున్నాము

ఇది వాచక కలకు- పూర్వరంగవీరిక 2 వపుట 2 వ పంక్తిలో —

‘వివరణవంకటేశకవిధీయలఁ దెల్పెద మిమ్ముఁ దెల్పెదన్,
అని నవరించుచున్నారము, ఇంతకన్న, హితకారిణీమనూరంజనులలో గణిం
వఁదగినయంకమించుకయుఁ గానరాదు, పూర్వరంగము 5 వ పుట 2 వ పంక్తిలో

వేమూరి నృసింహశాస్త్రి, శతావధానీ,

అని నవరించడగుఁ, అంకలకుఁగల బీజ మిక్రిందియుత్తరము తెల్పును.
“శ్లో॥ కేచిచ్ఛ్చిపతివంకటేశ్వరకవీ ... గురుతాపేతూకపీసంశయే॥
శ్లో॥ తెనాలిపుర్యాం శివరామశాస్త్రి, పృథర్వితె సాఘ శతావధానీ!
అరీరచం పద్యమిదం సభామాం, పృశస్తిపద్యే వ్యతిహృష్టచిత్తః॥

వేమూరి నృసింహశాస్త్రి, శతావధానీ

‘హితకారిణీ’లో సంకమాత్రముని గణింపఁ దగినయంకము కలదు గాని
‘మనూరంజని’ లో లకమును గానఁ బడ లేదు, దానిపోకడలు కేవలకుకంత
ములకుఁగాఁ బాటుపడుచున్నవి- అయంక మిక్రిందిపఁకులు తెలుపఁ గలవు.

(15జూలై 1913 నం॥ మనోరంజనినుండి)

“...చూడలేదా- గుంటూరు నీమ మొదటనే నియోగు లందఱు
స్త్రీలనియు, వైదికులందఱుఁ బురుషు లనియు, దమవెట్టిధోరణిం
గొంత బయటఁ బెట్టుకొనిరి. . .,”

ఇదితనవలెఁ దెలివితక్కువగా శాఖాభిమానమును వినియోగింపని నమ్మద
యు లగునియోగిశిఖామణులకు ‘పుల్లింగములు’ పెట్టుతలఁపుతో వ్రాసినవ్రాతఁ.

శా॥ గానంబున్ వినునేర్చె కా కనకు నాగశ్రీలకుకా గానవి

ద్యానై పుణ్య మటంచుఁ జెప్పి కొనువార్తల్ మావఁగాఁ బుట్టె నే

దో నాగాంగన యంచు లోవలఁ దలంతు ర్నిన్నునీగానవి

ద్యానందామృతచార్దిలో మునుఁగునార్య శ్రేణి నాగాంగనా. ౧

తే॥ ౧॥ స్వరమురాగమ్ము పురుషుల నరణిఁ దోచు

మధురిమము పూవుఁబోడులమాద్ర మెత్తు

భవతు, వ్రాయుఁగాక, నిగూఢివైదికులయైకమత్యమును బోధించుచు సాక్షాత్పర
దేవతనుగా నియోగులను సంభావించిన యువమానకల్పమునం దేవోద్యుక్తని నా
పాదించుచున్న యీతత్వికగాని వేటొకటిగాని యీగిషయమున కంతకన్నఁ
జక్కనియువమానమును సేకరించి చూపినచో మే మద్దానిని శిరసావహించి దిద్దు
కొనుచున్నారము, 'అ' అంటే అవశ్యము 'ఊ' అంటే, ఉపశబ్దము, నారాయ
ణా, అంటే, బూతుమాటయునుగాఁ బ్రసంగించుజ్ఞానలవహరిద్దగ్గునిశంకయగుటచే

చాటుగా నాగరత్నము పాటవిన్నఁ

బురుషుడో లేక కాంతయాయెఱుకవడదు.

౨

ఉ॥ పాడుదు రెండఱో యెటులు పాడిననుకొ “మగవాని గానమున్
జేడెల సంస్కృతంబును రుచింప,,వటంచు వచించె మున్ను నే
కాఁడెల శూద్రకుం డనృతవాదిగ నేఁటికిఁదోచకున్నె? పూఁ
బోఁడులు నాగరత్నమును బోలెడువాం ద్రుదయింప కున్నచో.

౩

శా॥ పెండ్లాడన్ వలె వేశ్యలంబురకటా? తెక్కండ్లు రీజాతికిన్
పెండ్లిండ్లే యగుచో శుభామధురిమ వ్రీడాకరంబొనటల్
పెండ్లంబోలు స్వరంబులన్ వినరుహళిన్ రాగముల్ వాడుపూఁ
బోండ్లన్ జూచుట గల్గునే నళల నెత్తున్ నాగరత్నాదులన్.

౪

చ॥ అవలగిరమ్ములున్ జలన మందఁ దొడంగెడి “నాగరత్న” మన్
విచికిలగంధిగానపుఁ బ్రవీణత, కన్యనిమిత్తమై నదా
వ్రచిలనమండు శీర్షములపాటులు వాకొననేల? నడ్డవో
రచనకు నట్టి గానపుళరమ్మునకుకొ జగమెల్ల సూఁగెడిన్.

౫

ఉ॥ “రాగములేకు నా” కను విరాగి మనమ్మునఁబెట్టెత్తమున్
రాగము పుట్టఁ జేయునదె రాగము రాగిమనమ్మునం దెటో
— రాగముపుట్టఁ జేయునది రాగమె, యన్ వివరం బెఱింగి తా
నాగజుడిగళంబు గలనాదము లీనె మనూహరమ్ముగన్.

౬

తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు.

‘శంధానురోధమున, సుత్తరింపఁబడియె, తగిన సహృదయు లేక రేనియడుగుచో’ * సాం
ఖ్యమతానుసారమునఁగాని, † దేవీభాగవతరీతిచేఁగాని, ‡ ఆలంకారిక మతసందర్భ
మునఁగాని, యియ్యెడ ప్రాయశఃపరితప్తమాణములు చాలఁ గల వని విజ్ఞులరయు
చురుగాక - పనిలోఁ బని మనూరంజనీ, హితకారిణులించుక యుత్తర మీఁదగినద
ని తలఁపఁ దగు వేటొక విషయమును గూర్చిబుక్కించినవి. అదియీక్రింది సందర్భ
మువలనఁ దెలిసికొనఁదగు,

(పరివత్సత్తి) కనుండి.)

పరివత్సత్తి కాపాఠకో త్తములారా!

2సంపుటము 2సంచిక చిట్టచివర నాపద్యములలో

(1) “అష్టభాషలకు” అను నీసములో గీతి తక్కఁ దక్కినది “స
ర్వశూన్యశతకము” నుండి యనువదంపఁబడినదని యెఱుంగవలయు ...
దివాకర్ల, తిరుపతిశాస్త్రి.

(1913 వ సం॥ నవంబరు నెల 1వ తేదీ సుదర్శిని పత్రికనుండి.)

“మీ “రోజు మంచిదని- పట్టపగలే కన్నమా” అనునూ లదృ
ష్టి వ్యాసమునుజూచితిని. అందు మీరు “నాయీసంశయమును ని
వారించుదుగాక” అని చదువరులను గోరుటయెగాక తట్టకుద నన్ను
ద్దేశించి కొంత వ్రాసియున్నారు . . . “అష్టభాషలకు” అను పద్య
ము సర్వశూన్యశతకములోనున్నను అది తిరుపతి శాస్త్రి గారికవిత్వ
మేను. మున్నూ టికి వారిదేను...” ఇట్లు, (Sd) కృత్తి వెంటిగంగరాజు.

* (1) అజామేకాం లోహితశుక్ల కృష్ణాం బహ్వంశ్రవాం జనయంతీంసరూ
పామ్॥

† (2) శ్లో॥ బ్రహ్మదయస్సురగణా నతుకిం యవత్యః... శ్లో॥ త్వంవాఽపుమాన్
నచ పుమాన్..... (దేవీ-౧- స్కం) శ్లో॥ నాఽహం శ్రీనపు మాంశ్చాహం నశ్శీ
బం..... (దేవీ-3 స్కం,)

‡ (3) తద్భిన్న త్వేనతి తద్గత భూతాధర్మవత్త్వం సాదృశ్యమ్॥

ఇతరులదిగాని, తనదిగాని, యన్యత్రోత్పత్తయినదానిని వేరొకచో గ్రహించుట అయినవాడ మనఃబడును ఇందులకు 'కాళిదాసు లిక్కిన' లోనగును

హాకత్తుల ననేకులఁ బ్రమాణముగాఁ జెప్పఁజెప్పగు అదియటులుండె ఇతరాధీనము చేసినవద్యమును మరలనాత్మసౌత్రంఁచుటమాత్రము తప్ప గా,వా అని యుండురేసి, అదోషమునకు మే మిప్పటికిఁ జిరకాలముక్రిందటనే తరిహరమును వ్రాసియున్నారముచూడుడు

(1908 సం॥ లో నచ్చయిన నానారాజనందర్యనవీరికనుండి.)

(పండితుండనడి) యనునది. 2వ పేజీలో నస్తత్కృత మయ్యును నితరకవి కృతమని విధిగామిమ్ముభ్రమింపఁజేయునదికలను, దానింగూర్చి వ్రాసిన గ్రంథము విశేషించి పెరుగుచు గాన నయ్యది యస్తత్కృతమే యనియును నితరకవికృతమైన గ్రంథములో మేమే పూర్వముదానిని సంస్కరించునప్పుడు కృతినాయకుఁడందులకు నిందులకు నొకఁడేయగుటచేఁ జేర్చితిమనియుఁ జదువరులూహించి మావద్యమును మేముతిరిగియుఁ బుచ్చికొన్నందులకు దత్తద్రవ్యావహరణదోషమునే మాయంచాపాదించి గ్రంథచార్యదోషము నాపాదించుకుండఁ బొగ్గింతులు.

ఈవంతు లిప్పటికి 6 వత్సరములక్రిందట వ్రాసినవి. గాని నేఁటివి కావు ఈసంక్రమణముండట్టియే మా'గురుదక్షిణ' 7 వ ఖటలోని

సీ॥ మొదలంటినగుంటిమూలమూలల''నందువేదకాస్త్రములువెలికివచ్చె॥

అను సీనవద్యము, క్రికృష్ణాపత్రికవారి కవిత్వముకాక మాకవిత్వము కాక లభియించును, అట్టభాషా''వద్యమువలెనే మొదలంటి, వద్యమునఁజను నిటికలగి తిహర్వఁబగినది అయియఁకమునకు 33 అక్టోబరు 1910 సం॥ తేదీ కృష్ణాపత్రిక మాతఁడగు, ఇంతవఱకుఁ దెలిసికొనునంతటి తెలివితేటలు భగవంతుఁడీయనియప్పు డాయాయామానిసు లెట్లు ప్రసంగించినను దప్పలేదు గాని యిట్టివారల వ్రాతలకుఁ బ్రతుక్తర మిడుటమాత్రము మాది తప్ప కాక పోదు, అతవ్వు సోదరులతోడి

వాదిత్రతివాదిభావముకన్న నెక్కుడుది కాదు, దాని కెవరు సమ్మతించుచు
న్నారు, ఎవ రీసడింపకయ్యున్నారు? ఎవరు విచారించుట లేకు? చూడుఁడు.

ఉ॥ కొప్పరపుంగవీశ్వరులకుం గలపాండితి తెల్లమయ్యె మీ

రిప్పనిఁ బూని వారల జుయించెద మంచు వచించుటెంతయున్

గొప్పయుఁగాదు దీటును కోవిదుతోఁ గలహంబు సేసినన్

దప్పని చెప్ప రేరును ఘనం బగు వయ్యది వెంకటేశ్వరా॥

ఓకొప్పరపు సోదరకవులారా!

మ॥ అరరే, దుర్మదపూరపూరితమహా హంకారహలంకారసి

ర్భరతుండాహతివీడ్వమానచుజనవాితక్షమాజాతనీ

చరటత్తాకవిమత్తసామజశిరస్సం ద నిర్నిద్రాకే

నరులౌ తిర్పతివేంకటేశ్వరుల మీసారీ వీఁక మీశకక్యమే॥

ష॥ కలరే, గర్హితకాకవిత్వకలనాకశల్యమమ్నాండితీ

చలదార్పల్యవిశీర్ణ బాలత్పణనీచ గ్రాసదుర్జీవనా

ప్తలఘుప్రాణకుమార్గగామికుకవి స్ఫాయత్పురం గాళికి

బులులౌ తిర్పతివేంకటేశ్వరులతోఁ బోరాడువా రిద్ధరన్॥

మ॥ అవురా, నిస్తులసత్ప్రశస్తిఘనవస్త్రాలంకృతామోదని

త్యవిరాజత్తకుబంగనావితతిధైర్యస్తోత్రా పాత్రీప్రీథా

నవిధ స్థాననిర్గళపకటభాస్వత్స త్వభాశోభిస

త్తవులౌ తిర్పతి వేంకటేశ్వరులతోఁ గాల్ ద్రవ్యవార్ మీరలే॥

మ॥ నిమిషానేకవిధప్రబంధరచనానిర్మిద్రవిద్యత్వమా

జమనీషాప్రియనద్రసప్రథితశశ్వచ్ఛుంభదత్యార్పణీ

ప్రముఖాలంకృత సత్కవిత్వవిలసత్పాండిత్య గాంభీర్యదు

ర్గము లౌతిర్పతివేంకటేశ్వరు లనఁగా దోమలైతోఁచిరే॥

మ॥ సతత ప్రస్ఫురదాంధ్ర సంతృప్త కలానందర్భవిస్తీర్ణన
తృప్తిభాశక్తివిమోహితప్రతిభలువాతపృథావాద్యలం
కృతవిద్యత్తవి మూర్ధరత్న సుతనత్తీర్తిస్ఫురన్తాద్యన
మృతుల తిర్పతి వేంకటేశ్వరులతో మారాడనోరాడునే॥

శా. చండినత్తరుణారసావృ కవితాసామ్రాజ్యధారేయతా
ఖండైశ్వర్యయశోభిమండితదిశాకాండ ప్రచండార్భటి
పాండిత్యాశనిపాతసాధవరిపు వ్రాతాద్రివిర్భేదనో
ద్దండుర తిర్పతివేంకటేశ్వరులు వాదంబేటికవ్వారితో॥

క ర వ ది

పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి.

ఒ ం గో లు

శతావధాని.

క. అనుపద్యంబులవేగ, ఘనదీర్ఘలనత్సమానకంబులతో నేఁ
బనిచితి వారలకడకు॥ బనిఁబూని లిఖంపరైరిప్రత్యుత్తరము॥

చ. కవియననెట్టెఁ డో యతనికార్యమదేమొ యతండుదేనిని
దవిలిపరిపఁగా నగునొ తత్ఫియేమొ వచో విశుద్ధియెం
తవఱకు నుండఁగావలెనొ దాని నెఱుంగని యట్టివారలన్
గవులనిచెప్పచోఁ గవులుకానిజనుల్ జగమందునుదురే.

క. తెలిపితిమీకీసంగతి, నలఘయశోభాసురాయదంతయు నీలో
కులకుండలిపెదరనియెం, చిలలిన్ గ్రహియింపుఁ డీవిశేషములిందుక
పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి.

(జనవరి 1914 సం॥ అభినవసరస్వతినండి.)

సుకవిరిపుకపోలచపేటము.

ఇందుమించు నాలుగుసంవత్సరములనుండి శ్రీ తిరువతి వేంక
టేశ్వరకవులమీఁదికిఁ గొందఱు పండితమున్యు లొంటికాల్చినై న లే

చుచున్నారు, అందగృతాంబూలపువారు గీరతకారయితలు, తరువాత వారు గుంటూరునీమలోని కథానాయకులు, అటుపిమ్మటవారు పైవారల ననుకరించువారును,.....శ్రీ కవివరులపై నిపుడు మన్యులు కాలుద్రవ్వటను గుఱించి పూర్వ మెన్నడో తాతలకాలమునఁ జేసిన వీరిదిగ్విజయసమయమున నంతపాటివా రెవ్వరు లేమిచే నెటో కనులుమూసి గంతకట్టి యశమువడసిరనియు నిపు డెందఱో మహానుభావులువిలసిల్లుటచే వీరియాట లెంతమాత్రమును సాగిరాకున్ననని యుఁ గొందఱభిప్రాయపడుచున్నారు. కాని ప్రకృతపు మన మన్యులవలె శ్రీ కవివరుల దిగ్విజయసమయమునందలి పండితశౌండులు స్వశక్తి నెఱుంగక “యేనకేనాప్యపాయేన ప్రసిద్ధఃపురుషోభవే” త్రుశ్లోకప్రమాణానుయాయమండలిలో గణింపఁపడి బుధజనపరిహాస యోగ్యత నిచ్చుగింపక గౌరవపరిరక్షణము గావించుకొనినసంగతి వారు (పై విధముగ సభిప్రాయపడువారు) గమనింపలేకపోవుట శోచనీయమని వాఱియవలసివచ్చినందుకుఁ గష్టముతోఁచుచున్నది.....శ్రీ కవివరులవలని పరాభవమునహితము గొంధస్థ మై శ్రీయోదాయక మగుటంబట్టి మన్యుల కెట్లుచూచినను లోటుగలుగదు.....ప్రస్తుతపు మనవృథామత్సరగ్రస్తులచారిత్ర మెంతవాసిననులేఖకులకు వినుపు పుటవలసినదేకాని యెప్పటికినిఁ దుదముట్టునట్లు తోఁపదు. కనుకనిఁక నొకపద్ధమునుమాత్రము వ్రాసి మాలేఖని కొకింతవిశ్రాంతిగలిగింతుము.

సీ॥ భట్టవర్యులలోన దిట్టయౌ నన్నయభట్టారకున కాదిఁ బుట్టువొంది చాళుక్యవంశసంజనితుఁడౌ రాజేంద్రుతోరంపుముంగిట దోగియాడి

అలకృష్ణ దేవరాయలవారిసభలోనఁ దకదింధిమంచునృత్యం బొనర్చి తంజాపురీశునానా సమంటపమందు మఁతుకెఁగఁగఁజాల అంతునల్చి

గీ! ఇట్లుడు కింక విదంతి మృగేంద్రులై న, నరనతిరుపతి వేంకటేశ్వరులం యిటఁ
 బీటవెట్టుక సూర్యుండెఁబృథులహావ, భావరసవేటినత్క వితానధూటి
 సికింద్రాబాదు } ఇట్లు,
 8-7-1918 } చివుకుల వేంకటాచలశాస్త్రి.

మామాతారతమ్యము నెఱుంగని కారకరు, మాకుఁ దెలియకున్న నుతరు
 లకుఁ దెలిసియే యున్నది శ్రుతిదివాక్యములు గూడఁ దలకింపుడు.

(1) హితోపదేశము.

కొప్పరపుకపులు నియోగులైనందున్ శాఖాభిమానముచే గొం
 దరుకల్పించిన కారణమువల్ల యీరెండవకలహమునుకలిగినవనిప్రతిమ
 నుజునకును తెలిసినయంతమే... పండితకపులలో అద్వితీయులని ప్రఖ్యా
 తిగాంచి... బ్ర|| తిరుపతి వెంకటకపులుసంపాదించినవిశాలమైనకీర్తియే
 యితరులకు కన్నెర్రజేసి యిట్టికలహములకు కారణభూతమైనది, నియో
 గిశాఖాభిమానులు న్యాయవివక్షతలేకనే సోదరకపులను పురికొల్పి
 అదివరకు వారికి బ్ర|| తిరుపతి వెంకటకపులయందున్న భక్తివిశ్వాస
 ములను విడనాడజేసి దుఃఖభాజకములగు ఇట్టికలహములు కలుగజేసి
 నంమలకెంతయు చింతింపవలసియున్నది . . . లేనిపోనిద్వేషములను
 మనమనలదుంచుకొని పండితతిరస్కారమునకు పురికొల్పుట మిగుల
 సాహసము. దేశానర్థదాయకము, పరిహాసాస్పదము . . . పండితులైన
 వారు వైదికులయిననేమి నియోగులయిననేమి మఱియొక శాఖవార
 యిననేమి. . . కావున ఓనియోగి సోదరులారా? మీశక్తియంతయు కే
 వల దుఃఖాస్పదమయిన యీనిష్ప్రయోజకపు కలహములయందు
 వ్యర్థపుచ్చక దేశహితార్థము వినియోగించగలందులకు త్రికరణశో
 ఢిగా మిమ్ములను వేడుకొనుచున్నాను కలహముల నుపసంహరింపుడు
 నిష్కళంకమైన మనములతో విచారింపుడు దోషములున్న మీమింపుడు.

జగ్గయ్య పేట, ఇట్లు, హితముగోరు, ములుగు, సుబ్రహ్మణ్యం.

. . అట్లుగాక తారతమ్యవిచక్షణవిడనాడి, శోభాభిమానముమొదలగుకొన్ని వైషమ్యములను మనసునందుంచుకొని తిట్లకు మొదలిడి తమకేమో గొప్పసంఘబలమున్నదని భావించి తగవునకు సిద్ధముగా నున్నట్టియు పాండిత్యమునందుతగుపాటి సామగ్రిలేనట్టియు శ్రీకొప్పర పుసోదరకవులతో జరుగుచున్న తిట్లతో కూడినచర్చవల్ల భాషకుకాని దేశమునకుగాని యెట్టిలాభమునులేదని నాతలంపు యీకొప్పరపు వారు గురుకులవాసముచేసి పాండిత్యము గడించియుండలేదనుసంశయం దరకును విశదమే కాని వారి యుండభిమానముగలవాడు మాత్రమువారియందెక్కువగణ్యతను తెచ్చిపెట్టుటకు తమశక్తికి మించినప్రియత్నము చేయుచున్నారు యింతమాత్రమునవారికి లేనిపాండిత్యమును గొనితెచ్చెదరా . . వారికున్న పాండిత్యమునకు తగుగౌరవము నిల్పిన సంతెచాలును, బ్రహ్మశ్రీ తిరువతివేంకటకవులతో అకారణముగా తమపితి తామెటుంగక కలహమునకుదిగుటచూడకొండతో డీకొననెంచు గొర్రెప్రోతుచందము జ్ఞప్తికివచ్చుచున్నది సంఘబలముండిన నుండుగాక యిదేమియన్యాయము యిందులకుకారణముకా ఖాభిమానుల ప్రోత్సాహమీ, వారుప్రోత్సహింతురుగాక ఏరేలసమ్మతించవలెను . . . వారిపేరు లడుగువారెవ్వరు . . .

జగ్గయ్యపేట 4-7-13.

శ్రీ వీరభద్రయ్యవాయిలు.

ప్రాజ్ఞా లెఱుంగనిది లవమును నుండకు, వారికాయాయీవరిత్రగ్రంథములతోఁ బనియే లేకు, కాని కొన్ని కారణములవలన వారునూడ సంతరంగవ్యతిరక్తముగా నడువ వలసివచ్చును. అట్టివారు మరలఁ దమయంతరంగముల ననన్యభావెల్లిపుచ్చుటను నూర్చి పూర్వరంగమున దిక్ష్వాత్రప్రదర్శనముచేయఁబడినది- ఇటు మఱి కొండబనునూర్చి త్రసంగింపఁబడుచున్నది- ఈయంతరముం దిలకింపుడు.

...“ అయ్యా, యిందుతో . . . సంగతులు కొన్ని . . . వానినుకున్నాను, . . . నేను హాసినసంగతి ప్రమాణస్ఫూర్తిగా నిజమైనదిగా

ని...టలో కొందరివలె అభూతకల్పన కల్పించివ్యాసవిగావు, అవసరమగునేని యీ ప్రస్తావము జర్పిన శ్రీ శాస్త్రిగారివల్లనూ, వెంకటసుబ్బయ్యగారివల్లనూ వొప్పించెదను... కొవ్వరపుసోదరులచే పినవాటియందు జన్మబడిన నభయొక్క విషయములు కొందరివల్లనాకు తెలియబడి వాటిలోనిజమనినమ్ముటకు...వీలులేని... యాస్తుతులలోనినిజానిజములు తెలియగోరియుండగా, కారణాంతరముచే నాటిసభకగ్రాననాధిపతులున్నూ, అగ్రహారీకులున్నూ. ఆధునికాంధ్ర మహా కవులున్నూ, సుప్రసిద్ధులును నగు బ్రహ్మశ్రీ అమరవాది రామశాస్త్రిగారి సీవాన గ్రామము గు బాలేమకు) నేనువెల్లి శ్రీ రామశాస్త్రిగారిని గూర్చి, అయ్యా... గనుకశలవీయగోరితిని, అనికోరగా, నానుధీవరులునుడివిరి,... అవుట వల్లనన్నూ, అసభజరుగుటకు మూలకారకులున్నూ, అప్పటిచూ ఖండం...రున్నానగు... పంతులుగారిప్రోత్సాహంవల్ల నేనాసభక గ్రాననాధిపతిపదవి కొప్పితిని, ... పండితులు అగ్రాననాధిపతులు గానుండ కగినకవులు సోదరులుగారని నేను స్పష్టముగ జెప్పెదను - నేను వారిని గూర్చి చెప్పిన... పద్యములుగూడా శ్రీ... గారి...నల్లనని యెరుగుదు, అని అనుచుండగా, అంతకుముందునుంచి అక్కడ కూర్చున్న వారిలోనివారున్నూ, అగ్రామాధికారులున్నూ, ... న్యాయైకపక్షపాతులున్నూ, నగు బాలేమర్తి వెంకటసుబ్బయ్యగారిటునుడి విరి, "శాస్త్రిగారూ! నాటిసభ నుండు సోదరులనుగూర్చి... పద్యములు చెప్పవలెకు మన సొగ్గకయూ, చెప్పకుండినచో బంధుమిత్రులమనసునొప్పించజేసినవాడ నవుదునని యెంచి ఎట్టకేలకు... అనునర్థముగల పద్యములను జదివెతిని... యీపద్యములు సోదరులు విని... తోనున్నూ పంశీకులతోనున్నూ పోల్చిరేకానితమ్మునుగూర్చి పొగడలేదని... యిదిగాక బ్రహ్మశ్రీ శిరుపతి పెంక శివశర్మకునంబంధించు, అవాచ్యచ్రనం

గములునభలోప్రభించుటయెకాక వారి నేమోసాధించెదనునియెద
ను, . . . అనాదినుంచిహెచ్చుకు ఏనుగునున్నా తగ్గుకుదోమనున్నా
పోల్పుటకలదు గాని వీరిఁజల్ల దీనిని కూడా పునయోగపర్చుటకు తగ
దని నేను చెప్పెదను" యీసంగతులు బాలేమరుగ్రామములో బా
లేమర్తి లక్ష్మీనరసింహంగారియింట్లో చర్చించబడినవినిన్ని యథార్థము
లనిన్ని నేనుచెప్పుచున్నాను,

కలవకొలను రామయ్య, వరపురామకృష్ణయ్య, యీనాందారు,
పెదపరిమి, మకాం, కొడవటికెల్లు, నందిగామపోస్తు. కృష్ణాజిల్లా,

ది 20, November 1913.

వీవలెనే బి|| శ్రీ|| వేదము వెంకటరాయశాస్త్రిలవారుగూడఁ దమయంత
రంగమునొకసంవత్సరముకృష్ణానది మెసంగియున్నారు. ఆయంశమును తెలుపు
నుత్తరము మేమిటను నుదాహరింప నసమర్థులము, లకోటాపశ్చిగాఁజెప్పుచున్నా
రము, వారియంతరంగమువేఱు, ముమ్మాటికిని. వేఱు, వేఱు, వేఱు, దీనినిటులుంచికీ
శాస్త్రిలవారిమెప్పు నీక్రింద నుదాహరించుచున్నారము.

(1914 సం॥ జనవరి వీవతేదీ కృష్ణాపత్రికనుండి)

. . . వేంకటరాయ శాస్త్రిల వారు చెప్పటలో . . . అన్నిపద్య
ములును మిగుల బాగుగానున్నవి లోపములేకనుపించలేదు (ఉభయ
భావలయందును) వీరికి కల సమర్థతను వెల్లడించుచున్నవి. . .

వైయక్తరములలో మిగుల సంశయింపవలసినది, మాచే గుండలీకృత
మగుభాగము, దానిఁగూర్చియే శ్రీ శాస్త్రిలవారికి మున్నుదాహరించినసంవత్స
రముకృష్ణానది మెసంగియున్నది, ఇంతవఱకు నడచినవ్రసక్తియెల్ల మేమెఱింగినది
యే ఇట్టివ్రసక్తి కిదినపుత్తుత్తరమే చూడరానికష్టఁబాలులతో వచ్చినది, అంద
లిసంగతులనే మే మనుమానవ్రమాణమువలన గ్రహించినది, మాయనుఃతెలుఁచా
రకటున్నచో కీ శాస్త్రిలవారు తెలుపఁదగుటకు, వాదసర్వభావెద్దలు, మాయ
నుమానమును బలఁజేయఁ దగుమఱికొన్ని బీజములుదాహరింపఁబడుచున్నవి.

యేలూరు 20-1-1914

“...మహారాజశ్రీ మంత్రివ్రగడ భుజంగ రావు గారిలోపల వివా

హము నాల్గవరోజున మహారాజుశ్రీ కొప్పరపు కవీశ్వరులను . . . పా
ర్వతీవరిణయము చెప్పుచునగా చెప్పినారుగాని యేరీబాగాలేదు గం
టకు 75 పద్యములచొప్పనైన చెప్పినారు, ఆశుకవి శిఖామణి యని బి
రుదుకూడాయించినారు తరువాత . . . గారు వీరిని వెంటబెట్టికొని . .
దగ్గరకువెళ్లి అడుగగా నిరసనభాషము చూపుటవల్ల మోలేవారిని . .
పడితేవారు ఒకనభచేయించినారు ఆరోజునకూడా బాగాలేదు, . . .
వీరికిపున్న బిరుదులన్నీ స్వశాఖాభిమానులుయిచ్చినట్లు తోస్తుంది . . .
గుండు వెంకటకృష్ణమూర్తి.

Ellere,

5—2—1914

తామువ్రాయుచున్న గుంటూరిసీమ రెండవభాగము తయారు
అయిన వెంటనే శ్రీ. శ్రీ. ద్వారా నాకొకపుస్తకమును పంపించగోరు
చున్నాడను కొప్పరపువారికిని మీకునుగల వివాదయందు విద్యావి
షయము పరిశీలించుటకన్న శాఖాభిమానమధికముగా యుండుటచే
వారు ఆవేషములతో సంచారముచేయుచున్నారు. యామధ్యయిచ్చు
ట మోలేవారి ఆఫీసులో కొప్పరపువారు చెప్పిన ప్రోక్షాదచరిత్ర ఆశు
కవిత్వమువల్ల వారి పాండిత్య పటుత్వము న్యాయబుద్ధి కలిగినవారికి
తెల్లమైనది . . . సభా షధ్యమున కొండగుంటూరినాగభూషణకవిగా
రు ప్రశ్నించగా అది తప్పించుకొనుటకు యెన్నోతప్పుదారులను త్రొ
క్కియు తుదకు మాకు అంతే తెలుసునని వెల్లడిగా కవులు నుడివిరి
. . . కొండరు శాఖాభిమానులు . . . న్యాయవాదులయని పేరుధరించి
. . . న్యాయబుద్ధివిడిచి . . . అడ్డముపచ్చిరి. . . చిత్తగించవలెను
T. Ramanajulu Naidu. Ellore

మఱియుం దేతవ్రాడిత్రాకము గా రహసుకవి ద్వారా శాఖాభిమానకవిత
ల కేగి వచ్చి ప్రసంగకళముగఁ జెప్పినయ్యరము లాయాయిత్రములను
జూర్తిగా నిలకఱుచుకున్నది, శ్రీరాజాభూషణకవిగారును, శ్రీరామగుడిస

రావుగారును, శాఖాధికారులై సోదరులను శుకపులంజేయఁబ్రయత్నించునుటకు లనేకమాయాసభకు సంబంధించినవి కలవు, అందు సంపూర్ణావధాన మొకపరియేని యేజన్మమునఁగూడఁ * జేయనివారికి 'అవధానిసంచానన' శతావధాని, అనుబిరుదములను శ్రీవారు తమయా హ్వవత్రములందు లిఖించుట యొకటి, నన్నసామాన్యముగా నేర్పడినయాగుఁమోమోపయిక్త మగునభను శ్రీగోవిందరావుగారు, పరీక్షార్థమై యేర్పడినదానిఁగాఁ బాల్వఁజూచుట వేఱొకటి, ఇదియిటులుండఁగాక. వీరిరువురును వహించిన శాఖాధికారముమాత్రము శ్లాఘ్యముకాకపోదు, ఏమన? శాఖాధికార, కులాధికార, గోత్రాధికారములు ప్రతిమనుజునకు నుండఁదగు నర్హతలు, అదియిటులుండె, ప్రకృత నైవాహిక కవిమండల నభకు సంబంధించిన యీక్రింది పంక్తులం దిలకింపుడు.

(1914 వ సం॥ జనవరి నెల1వ తేదీ, సుదర్శనిపత్రికనుండి)

వై వా హి క్రో దం త ము .

...సుదర్శినీ పతి)కాధిపతియైన కస్తూరి శివశంకర కవి గారిని శ్రీరాజుగారు సభకు నాహ్వానముఁ జేసినతెలిసి ఆయనచే శ్రీవారికి వ్రాయఁ బడిన విజ్ఞాపన మీక్కింద నుదాహరించఁ బడుచున్నది...

చ॥ తిరుపతి వెంకటేశ కవిధీరులకు న్న టి కొప్పరంపు సో!

దరులకుఁ గల్గుచుండెనుగదా చిరకాలమునుండి పాండితీ!

తరతమతాప్రశస్తికయి దండివివాదము దానిఁ దీర్చుగా!

నొరు లెవరిక నీవు వినకుండిన సత్కవిరాజచంద్రిమా.

శ్రీశివాభ్యాసముః

ది. 26-6-13

క॥ గుంటూరునీమఁ జదివితఁ గంటిక గొవంపువారు గర్వోద్ధతులై గంటికవ్రాంతల విద్య, తల్లంపులగు పెండు వారికర్మమేకాదే,తే॥ గీ॥ దూరదేశంబునండున్న కారణమునఁ బత్రికలెమాకు దిక్కువలెవలెనండుననియు నత్యేతరముగూడి నభిలిఖితఁ దత్త్వమిదియని తెలియఁగాఁదరమేమాకు, చ॥ ఆరయక వ్రతాధికతులందఱు నజ్ఞులు పంపులేఖలక, బిరబిరఁ గూర్చివ్రాయుదురు విజ్ఞానామలులైన సేలాకో,తరువడి"కున్నయీనెననఁ బట్టుడుగట్టుడుగాట,,నం

చ! కడు రసవేత్త వీవు బహుకావ్యనిబంధనచాతురీధురీ!

ఋడవు రమాఃలానుడవును వ్హటి యింశకుఁత్యాగభోగరా!

యడవును నయ్యుఁ దిర్పతిమహాకవియుగ్మమునే పిల్వ వి

ప్పుడెకద యర్హమైన తీటి వొల్చెడు నిన్నిదినాల కెంతయుఁ.

వెండియుం బండితకవి మండలాఖండలు లగు నత్తిరువతి వెంక
టేశ్వరులను విడిచి మీరలు గావించు పండితకవినభ యెట్లన్వర్త
యగు? మీరు కవులయ్యును భుజంగరాజులగుటచేమీకుఁ బక్షపాతము
విరుద్ధ ధర్మమయ్యెడిని గదా! మీయట్టి చాలినవారు పూనకున్న నీ
కార్యమెంత కాలమిట్లు విచారణీయమై యుండవలెను.
. ఇందెవరి కెవరు బెదరు చున్నారోతజ్జులకుఁ దెలియవలయును...

వైవంతు లనేకనందర్శములను వ్యక్తీకరించుచున్నవి. మేము శ్రీవారిగే
మామన జరుగుచున్నమామన కావ్యనిపతం బదనివారము కాము, మాకుఁగా వేఱుగ
యనం! బరవడువానిపోలిక సెగి వాస్తవముక గనకజాలకకటా...కం||విసక
సోదరకవులూ! మానగరమునంబు నైనమానస్యకజాలం!గా నుడువుదురకట
యట న! ద్దానిక ప్రాసెదను గోరెదను బ్రకటింపకటా|| ౧|| ఇం దనత్యంపు
ప్రాంత సుంలేనిలేకు! వారియందున లవమేని పగయులేకు! నత్యమును వెలిజేయు
వాంఛకొదవిలితి! సాక్షులున్నారు పెక్కండు చతురమతులు,కం|| ... ముస్తా
ల రామ ముఖ్యుండు...చేసేనేడక సప్తహంబుక,క|| అపుడు కొకరంపు పెద్దక
వి...వద్యములక...జనువగం! ... లేదీతనికినది తజ్జులగుబుధుల్.శా|| శబ్ద
జ్ఞానములేకు సుంతయయనక సాహిత్యముక లేదితం! డబ్బంబుల్ ప్రళవాడు
లక జడువునట్లాట్టియకద్యావళిక!శబ్దం బాకనమంటం!గా జడువునిశ్శంకంబుగా
వర్తక! నాబ్దధానముఁ బోల్పవయ్యు గవికావ్యాహరవిట్లాప్తనే,క|| అనిత
మలోఁ దమరనుకొని! కనికప్రపుటతని కనిరి “కవివాటమనెం!డునుఁజాలవీవు చ
డువుము, తెనుఁగుక సంస్కృతముఁ బిదతం దీర్చుముకవితక...లే|| ౧|| మనుచరిత
వద్యములుకొన్ని...గొత్తపుంగవిగుప్పె...యంద అపుడిహిహి యనిమందలించక...
నీ! ఒకరువ్య ప్తాచరి- సునకగద మనదాని యత్నంబుఁజేయలేదనియెనుగవి,

నథ నేర్పటవకున్నను శ్రీవా రందఱతోపాటు మ మ్మాహ్వానింపక పోలేడు, ఇంతకు మున్ను చాలదినములనుండి 'విఘ్నేశ్వరునిపెండ్లివలె, వాఁగియున్న వేమవరాగృహారథతావధాన ప్రయుక్త సమ్మానమునకుఁగా గుంటూరు వెళ్లవలసిన ద్వినది, ఆయినందర్భమును మా'నత్తులకుని' విచారవాక్యములవలన నింతకు మున్నే స్ఫుటముగాఁ దెలిసికొని యుండురు, ఎట్లో దానిని ముగించుకొని శ్రీవారిసందర్శనమునకు రావలయు నన్న రావచ్చును గాని వచ్చినచో—

‘అవధానివంచానన’ యన నేమి, శతావధాని, యన నేమి”

అని సోదరుల నడుగకున్నను శ్రీవారి నడుగ వలయు నని లోలోపలఁ గుఠూహలము బోలేఁడు కలడు, ఈప్రశ్నము వైమనస్యమునకుఁ గారణ మగునే కాని తగిననడుత్తరము రాఁదగినది కాదు, కావున నాప్రయత్నము సంక్షేపించుకొంటిమి, ఆయివిషయము ప్రకృతమున కంతగా సంబంధించినది కాదు, ఈవివాదము శాఖాభిమాన ప్రయుక్తమైనది గా నెంచఁదగదనునియోగిభామణు లనేమలుకలరు, ఈయంశమునుద్రువ పఱువఁదగు ననుభూతాంశములెన్నొకలవు, అందొకటిమాత్ర మిటు నుదాహరింపఁబడుచున్నది.

వ్యపాతంబునె-క్క-రదుగఁగావానిఁజరువ లేదని చెప్పెనరనతముఁడు, ఒగిఁబురాణార్థంబు- నెకరు కోరఁగ నెట్లు చెప్పట లేదని చెప్పెనుటి, ఒకరక్షరనిషేధ-మొసరింతుమన్న నెక్కుడుభారమగుననియుడిగిధీరుఁ, తే॥ గీ॥ డిల్లుధారణ, పాండితి-నెఱుఁగకయె వాధానమనిపకుగురకుఁబ-ద్యములఁజెప్పె నెల్లజనులిహిహి? యని-పెల్లుగోలఁ జేసి రిదెవారియవధాన-మోఘభీంద్ర...ఉ॥ అంతటఁ గొవ్రపుంగవి...వెంకనకా దెగడ...నిరనన- నివ్వడె...పాఱుఁదాయనెకాక॥ అనవుడుఁ గవిభయమెదఁగొని చనియెన్...తే॥ గీ॥ ఆర్య? వీరలుమాపురమండుఁజేసి, నట్టివని యిదియే పొంది- నట్టి గౌర,వంబిదియె వేరొకటితెడు- వారలచటఁ, బ్రమదమున నాడునుదులుద- బ్బిలులు వినుఁడు...ఉ॥ కావుననత-విత్వమును గానని యిట్టి కవులవచించుమి, భావకచనమ్ములన్ గలఁత నందక యుండురుగాత మానవుల భావమునండుఁ బండితులఁ బల్కఱుమెత్తురుగాత నత్యపుం,ద్రోవఁ జరింతుగాతఁ బెఱత్రోవలఁ దోఁగక కొవ్రపుంగవుల్.

ముదిగొండ నాగవీరేశ్వరుఁడు కళిండుబజారు, శికిదా)బాదు

చ॥ ఒక దినమందు గర్తపురి కొండొక దాపునఁ గట్టుచున్న పే
టకడఁ గనంగనయ్యె సుకటకా శుగుణుండు నియోగియొక్కఁ, డం
తకు మును ముక్తులందు విదితమ్ముగఁ జూచినవాఁడు గాఁడు, వి
నిగ్గి కతనఁ బూర్తిగా నెఱింగి కేవలనక్షుఁ దితందు మాయెడకా. ౧

ఉ॥ అనుహితుండు మాయెడుటి కాద్యతిమైఁ జనుదెంచి మ్రొక్కి-“యో
స్వామి! ఇవద్యశంబు విని పారకు దర్శన మాచరింప నెం
తే మదిసూచుచుండు శుక్యతోదయ మిరువర గూడ మిమ్ముఁ దా
నీమెయి నీపురమ్మునకె మెట్టులా తెచ్చెఁ గృపాను పంపియై. ౨

ఉ॥ బసమటేమి మిమ్ము మనసారఁ గనుంగొని మాటలాడు పు
ణ్యానకు దూరగుండను గదా? మఱి నేను నియోగినౌట న
య్యా? నయమింతలేక తమయోగ్యత, యన్యుల కక్తి, పూర్తిగా
లొన నెఱింగి యుండి చవలంకలహం బిదవెట్టి రీసునకా. ౩

క॥ “కఱికుక్క గంగిగోవుగ, విరచింపఁగ నెంచి, రంఘు విని నెమ్మది నీ
చరితము ముఖికి- పుక్కిటిపురాణ, మనియెంచుకొందు బూర్వంబెపుడుకా. ౪

చ॥ ఇపు డెటువంటి పాజ్ఞతములేని జగమ్మున నుండవచ్చు నం
చవరిమితమ్ముగాఁ గలిగె నాఱనినమ్మిక, లేనిమాట తా
నెత్తుదును బుట్ట దొక్క యెడ నెట్టులా పుట్టిన నిల్వనేర దే
చవలండ్లొ యట్టివాఁ డొకఁ డెనంగుటనే జనియించె నానుకుల్. ౫

చ॥ అదియటులుండనిండు మనమందలి కోరికి దీర్చుకోఁగ మీ
వదయుగదర్శనంబునకు వత్తునె వెంటనె కక్షలోనికు
ర్వృకుఁ డెవఁడేని జూచి మఱి యేమనునూ యనినంశంబుండు, కు
ర్వృకులకు నక్కటా! కలదె మంచియుఁ జెడయునద్ద మాకయ్యకా. ౬

చ॥ “అతఁడు నియోగిగానఁ దగఁ తానననత్కృతి” కంచు మీరువ
లిగితిరె వృథాగ నెంచులకు లేపిరి కక్ష నియోగివైదిక ప్ర
తతికి, విద్వేయన్నయెడఁ బక్షము యుక్తము విద్వే లేనిచో
వితగద కక్షపాత మవివేకుల కధకు లిట్టివేకదా.

చ॥ అని తన నెమ్మదిం గలుగునట్టి యథార్థమునెల్లఁ జెప్పి తోఁ
చినగతి సుచ్చకోఁ దొడఁగ న్నీయు లొనర్చిదానినైనన

జ్ఞులు కరుద్యమంబును బ్రహ్మ యొనర్చు గాని వారణం
బునకు యకంవఁ గొంతుడురు మూర్ఖులకుఁ జగ మెల్లజంతుఁగా.

ఇట్టినిష్పక్షపాతులను గణింపక మాసోదరులు తప్పదునృపులు లోనగుకా
ర్యములచేఁ దమకుఁ దోడ్పడ నుంకించుసామాన్యులను మిగుల గౌరవించుచున్నా
రు, అనృప్తి వ్యర్థావమితకుమున్ను 1వ పుటలోను దాహరించినదియే, (వఠెం నరసిం
హయ్యలేఖచూ) మఱియొకటి యిటఁ జూపుచున్నారము.

(మక్తికిమక్తినకలు)

: 8-7-13.

. . . మీరు ప్రకటించిన గుంటూరుశీమ అను అబద్ధపు ంస్తుకము
వీతికలో 41 ఫేజిలో మీపస్తుకమును ది 1.3-13-వ లేదిన నాకు వీపీ
గా పంపింపుడనికోరుచు నొకజాబువ్రాశినట్లు ప్రచురుంచి యున్నారు
అట్టిజాబును మీకునేనెన్నడును వ్రాసియుండలేదు ఆయుత్తరమును
మీరే యూధకమున బ్రచురించితిరో వెంటనే తెల్పవలయును.

పోతరాజు వరదయ్య, సంతమాగులూరు పోష్ట.

ఈయుత్తరముఁగూడ మొదట వ్రాసినవరదయ్యగారే వ్రాసియుండురని
మామనస్పాక్షికి వచ్చుట లేదు, అందలిలిపికిని, ఇందలిలిపికిని, లేకమును బోలిక లే
దు, అయినను నిందలితత్వమును దెల్పుటకు నిజమైనవరదయ్యగారు ప్రార్థింపఁబ
డుచున్నారు. అయినచూ వేషములెల్ల ముందు శ్రీసోదరులుప్రకటించఁబోవు 'వా
రాయదాస్త్రము' లోనగు నేతిబీటకాయపాత్రములయందుఁ జూడ గలము, త
త్ప్రతిక్రియ యగు 'నమస్కారము' వానితత్వమును దెల్పఁగలము, కావున ని
టఁ జర్చింపవలసినది లేదు, సోదరు లివ్వడోనర్చుచున్నవరిశ్రమమెల్ల * నె
క్షేని ప్రకృతచరిత్రబోధకము లగుమాగ్నింధములను మాయంప వలయు నని తప్ప

* గుంటూరు 17-2-14

...గడచిన సంవత్సరం ది 14-6-13 లేదిన వేమవరఅగ్రహారం సమీపగ్రామ
కాపురస్తురు...అనువారు మీపేరవ్రాసిన ఉత్తరం వేమవరం శతావధానవీతిక
లో నుదహరించి యున్నారు. ఆఉత్తరమునకు వ్యతిరేకముగా మహాన నెల
రోజులక్రిందట సోదరకవులు...గారు కొవ్వరం వెళ్లగా వారికి విండుదేని వద్యము

వేషాకటలేడఁట? ఇంజులకు వీరు వారివారిపేర వ్రాయుదుత్తరములు కడు శోచ్యస్థిలో నుండుటయు, ఆకారణమున వీరు వారివారితే మందలింపఁబడుటయు విశ్రద్ధముగా నే ముఱుఁగుదుము, ప్రకృతము సోదరు లానర్పించునను—
(ఇప్పుడు కిష్టారాయనికే యెఱుక)

సర్వథా వారీయద్యమము నలించుఁగాక, ఇంతకుమున్ను తమకై యాత్మను వంచించి యథాచ్యములను బ్రచురించినవల్లజలకు వీరు మానసెంచినకృతజ్ఞతాస్వరూపము నీక్రిందిసోదరులయత్తరమువలనఁ దెలిసికొనవచ్చును.

శ్రీ-పోతరాజు లక్ష్మీనరసింహనత్కవికి,ప్రియమిత్రమా?మీకాహ్వ్యపపత్రికలు వచ్చియెయుండునుగదా . . .మీకు వినుకొండ, సాలన గ్రామములలో రెండుచోట్లనునన్నానశూన్యమయ్యెను...మీకుప్రథమముగాశ్రీ- విద్యత్ప్రభువర్యునిచేసన్నానముచేయింపవలెననియు,...మీ పేరచ్చట వెల్లడిచేయవలెననియు, ... దలంచితిమి,... కాన ... 15వ తేదీ సాయంకాలమున కిచ్చటికి తప్పక వచ్చితీరుడు మీకుఁ జెప్పవలసిన సంగతులనేకములు గలవు,... అదివివాహము... కావున...ధరించు వస్త్రములు, ఉష్ణీమ...చెప్పనక్కఱలేదుగదా,...1-2-తావులకాగితములు, ఒక పీన్సులు, ఉండవలయును,...ఇట్టినమయలో మీరు వెల్లడికొనిచో నిఁకెనెప్పటికిని, ఏల్పూరు, ముప్పాళలలోపాహుకాన్లు ఎప్పుడు సభచేయింతురా, అని ప్రోత్సహించుచుండవలసినదే కాని వేఱు కాదు,... కాన రేపుసాయంకాలమునకు మిమ్మరమ్మని కోరుచున్నాఁడ, . . . అంతరంగిక మిత్రీత్వకారణమున నిట్లు వ్రాసితిని, . .చి మన్నికంటి(గురునాథుని)యొద్ద వివాహహావ్యన పద్యగత్నావళియును మా

లచే నుపించి“అత్తరంతాని సంగతులు నాకు తెలియవు, యెవడ వ్రాసివారో” మొదలైన సంగతులతో వారి స్వదస్తూరిని నుక అత్తరం సోదరులు వ్రాయించుకున్నారట...మీకుఅత్తరంమొదట వ్రాసి తిరిగి యిలాగువారికివ్రాసినందుట చిత్రముగావున్నది....”

W. V. Subbaya.

పుస్తకమొకటికలదు, దానితో నత్యవసరము, కాన వానిని విచారిం
చి. . . వీండ్రచే బంపవలెను, . . .

12-12-13

ఇట్లు భవన్మిత్రుడు,

కొ॥ వెంకటసుబ్బరాయశర్మ.

. . . బాలదానత్యమునకు (విశ్వనాథుని) బుత్తెంచుము,

ఇందు గుండలికిరింత బడినగురునాథ విశ్వనాథులే గురువిశ్వనాథ
కవులు, అనువ్రల్లకులు, ఇట్లెందఱునో సోదరులు కవుల సౌందర్యచున్నారు,
దూరగులు మోసమున మునుఁగుచున్నను బంగళవారు సుచ్చుకొని నిజమును వెలి
పుచ్చుచున్నారు, ఆయా 'నూడుపుతాణి' లోనికొందఱయొగ్గతలను వెల్పువ్యాస
ములనే యభినవనరస్వతి యుపేక్షించినట్లు వెనుక వ్రాసియుంటిమి, గ్రంథవిస్తర
భీతిచే మేమునూడ వారివారివాక్యములనెల్లనిందుదాహరింత లేకపోతిమి, విషయ
మంతయు వ్రాయజాలకున్నను శైలివదర్శనార్థమై కొన్ని యక్కరములను మా
త్ర మిట నుదాహరించెదము

*... తమకు హెచ్చరిక అనివ్రాసిన కవిశ్వరులు యేమి తెలియనివారు. వారి
ని గురించి క్రిందవారివిశేషంబులు వ్రాయుచున్నారము. గుడుకవివారియొక్క బు
ద్ధిబలము. ఈక్రిందినంగతులవల్ల తెలియును. ఒకరు 'యేలూరిలో జమీందారు
గారికొకమాత్రవివాహవిషయంబులో కొవ్వరపు కవిశ్వరులకు యేమి బహుమానము
యిచ్చినారు. అని అడుగగా మెడల్పులు యిచ్చినారు ఒకొక్కటి 30 శవస్తు
యందునని చెప్పిరి. యెంతవెడల్పు, యెంతమందము, పుండునని తృప్తింపగా ఆ
ర్థనానెడల్పు ఆర్థనామందము పుండునని చెప్పినారు వారియొక్కబుద్ధిబలము దీని
లోతెలియును. విశ్వనాథము అనుక వికి 10 సంవత్సరములు వచ్చినపిదప 'కృష్ణా'
అనమనినయెడల 'కుత్సా' అనెడివాడు యివ్వడు యితనికి 15 సంవత్సరములు వ
యస్సు యుండును. ఈనంగతులను బట్టి వారియొక్క నంగతి మీరే గ్రహించక
ర్తలు. హెచ్చరిక అనివ్రాసినవద్యములు కొవ్వరపుకవిశ్వరులు వ్రాసి వీరల పే
రులు వ్రాసినారు. విశ్వనాథము అనేఅతను పోతరాజు లక్ష్మీనృసింహ కవివారి
నహదరుడు....."

(వేదాలు), 10-1-14.

సాలనగ్రామం, ఫిరంగిపురం పోస్టు, గుంటూరు డిస్ట్రిక్టు.

(1)...నీ! గుడ్డిపుల్లమకడ నడ్డదిడ్డపుఁగూఁతలను గూయుటా యని యనెడివారు. . . . తే! గీ! తనదుబండ్లమును మంగతాయయొద్దఁ జూపఁగా వలెనో యంచుఁ జోద్యమనుచుఁ బలువిధములఁ బలికిరి పాప మతనినరను లై నట్టియానభాస్తారులెల్ల! తే! గీ! లౌకికజ్ఞానహీనులు లక్షణంపు, వాసనను గొంచె మెఱుఁగనివారలెల్ల, సుకవులకు శోభగూర్చెడుసుజను లగుట, వారు చిరజీవులై యుండ వలయుఁగాక!

(2)...ను! పినపయ్యెన్ గడుహేయవద్యతతి తద్విఖ్యాతకారుణ్యచే! తను నాతండదివిన్నదాదిగను జింతఁజేయఁ జొచ్చె గవీ, శుని మర్యాదను జేయఁపెచ్చుగఁ; గవీశుం డద్ది గాంచంగ లే, కనుమానం బొక యింతలేక కడుదైర్యం బొప్ప నుండెం బునిన్! . . . ఇ! పాపము . . . లకుఁ బాలుగనయ్యెను శర్తశాస్త్రియం, చావలుగాకి క్రిట్టలనె యంతట నంతట నైనఁగాని తా, నీవనులెల్ల మానఁడని యింతనెయా తఁడు సిగ్గునొందెనే? యీవని యెంత వానికని యెంచెడివారును నైరి వీటిలో! . . . నీ! ఓదార్పవచ్చిన యోజఁ జేరిది నీకు మర్యాద గాఁదని మరలువారు, “తగనిగర్వంబూనెఁ దగినలాభం బొందెఁ గను బుద్ధినిఁక, నని చనెడివారు! గీ! పలువురును బలువిధములఁబలికిపలికి! యేడ్చువానిని మఱివఱియేడిపించి యెఱ్ఱమన్నుగఁ జేసి రే నేమివా! శు, నెంతయైన స్వభావోక్తికే కొఱంత! . . . నీ! “పిప్పికూఁతలుగూసి దినువారెల్లఁ గవులనఁబడ, రటంచు. . . . తే! గీ! పురమునందలి పెద్దలు పాలుపుమీఱ, నాడి సిద్ధికరించిరి యంతనుండి, యింటిలోనుండి వెల్వడఁడెంతకష్ట, మబ్బె నాతని కాకార? యహహ కర్త!.....,,

పాతము, సోదరు లీపాటికేని మంచి తోవకు వచ్చు వారెగాని, మనూరం జని, హితకారిలు లక్షాది సేనా యుద్ధరించుననుభ్రాంతి నెఱుకకు లాగుచున్నది

అది చేయుచున్న యధిక ప్రసంగమునకు సుదర్శివీ ప్రతికాధితకన్నఁ జక్కనిహిత బోధములుదొరక రనుట నిక్కమా, కానియిష్టవిష్టదాయనంశుడ నవిరసగ్గరించి దూషింప మొదలించుచున్నది, సోదరులౌచి. వానికన్నను మించి ప్రసంగింతుచున్నట్లు పూర్వరంగమునఁ బెక్కునందర్భములు చూపఁ బడినది, ఇందు వారిష్టరుత్తరముపదివినవారికి వారివాచాటత పూర్తిగా గోచరించెడిని, వారివృదయమునకుఁ గడు నికృష్టముగా నెక్కినమా'గుంటూరిసేమ' పూర్వరంగము, ప్రజ్ఞుల కన్యథాగా దోఁచుటకుఁ గారణ మేమో సుంత విచార్యము కాకపోదుగానఁ దదోద్ధకములు గొన్నియత్తరములుదాహరింపఁ బడుచున్నవి.

అభినందనములు.

తమ నీకు పూర్తిగా జూచితిని. కడురసవంతముగనున్నది. తత్రావాయ
తిగ్రించి తృంస్కారులు, అనుకందమునకు సాటిఁజేయొక వధ్యములేకు,...

మ॥ అవురా ? శీతధరాధరేశ్వరగుహావ్యాప్తాతి గాంభీర్యక

రవినాశిశ్వరుడారవక్త) విసర ద్వాగ్ధాహ్న విపూరథా

తవిరుద్ధాశయవంక పామరహృగౌదర్శముల్లండ్లెల్ల గా

క విఘ్నానానము ల్వివర్ణములుగాఁ గన్పట్టె నివృట్టునక.

మ. కలుషసాష్టాంకు లనామకు ల్పకశిధికాగ్ర (పిఱు“ల్పకృతా
జలు” నాపెద్దలడంగ సాజలయి సూజి లాగిల చుక్కంతం
క్రలు సూలక దమనీమ వాస్తవము ను ఘోషించుచో నం దన
ల్లలరూపంతయు నెల్లవారలకుఁ దెల్లంబయ్యె నుల్లంబులక.

కా॥ ఆంధోధాన్యభనభన్మహోచ్చగత సూర్యాలోకనంతపురే

జ్ఞానభక్త లక్ష్మణ-మః గృహస్థానందాది వే “క్రిందెట్లు మీదెట్లు క్రి

మంథలై" కుటుమాయమై చనిన శుంత ల్లిండ జవ్వారిసం

రంభం బెల్లనడంగఁగాఁ జుదకు నీమ నృప్తి రీనాఁటికిఁ.

శా॥ సత్యధార మసత్యదూర మగుచుకొనరన్వంసహ చక్రమం

దత్తాత్రేయముః గాంచి నర్వవిబుధాష్టాదానుసంధాయై

సత్యాశాసులగుట్టు చిట్టడఁచి విశ్వసుతస్యమై యెప్పు గీ

వృత్తుల గమరీతిఁ గ్రాలఁ గల వన్నత్యమ నిస్సీమయై

కాశీ కృష్ణాచార్యులు.

2-9-13.

కా॥ కంటికా గుంటురిసీమలోనఁ గనకఁజ్ఞానాత బీజోల్లన
తృంటాపాదననప్థభీమకవిరాధ్వాంతిప్రణాదకీయా
లుంటాకొషధదాతృనతగ్ర-విభిషగ్లోత్తరోవజ్ఞతా
కాంటాకృతహామర్జనాద్దనముఖాఖండకీయాద్దండతల్.

౧

మ॥ బలి? భావతగ్ర-క పాయపానమహిమంబై జాడ్యమం దాగవుం
జలుబున్నీరు హరించెఁ గర్ణకటువుల్ చందాశుధారాక్షుత
మృతులునుండగ్గె బదాయి దగ్గు లపుడే పోయెకాజాడీ? దొంగవ్రాఁ
తలమృగిగన్పికకఁ బుట్టఁ గూడ దన లంతర్దాము లెట్లున్న వో

౨

కా॥ బందాటంపు మలిఘ్నచాళి మొగముల్ వాయంగ దన్నం బళా?
గుండెల్ కొండొకదాని కుండునె యవద్దంటూరుసీమాధిపా
ఖండ గ్రంథనిబంధసౌత్థకవితాకంభాడికిం దక్క నీ?
వండు లైవము రాలఁగొట్టిన దదే పావమ్ము విద్యతగ్ర-వుల్.

౩

కా॥ చుట్టాలం దనియించువునిగ్ర-మయి పాచ్చుల్ గృచ్చులుం గొట్టి యే
లట్టాలుం బయి బెట్టు కోక యెటా కాలక్షేతమం జేయునా
గుట్టం గిట్టలతోడఁ జిమ్మినది మీగుంటూరిసీమాహ్వయా
రట్టానీతవినీతవీతి నిజధారాచాకచక్ర్యంబునకొ

౪

కా॥ గంటల్ గుంటకుఁ జేర్చి మున్నెక్కఁడు మీగారాబు శిష్యుండు దా
నంటుంగాజా లానంగె శాత్రువుల; కయ్యా? యంతమాత్రంబుగా
నుంట్చా"లనుకొంటి మత్స;డిపుడయ్యా? గాజాలుకారాల్పే మీ
గుంటూర్చీమ. కృతిప్రీతితకవితాఘాటిఘరాహతముల్

౫

కా॥ కల్లల్ కొల్లలుగూర్చి లోకమునెటో కన్గప్పి వాచాటపుం
జల్లు ల్లప్పినదొంగయ్య త్రరములన్ నంధించి రన్నన్న? మీ
పుల్లసాఫరవచోరుచు ల్లని తమఃపుంజంబు లెట్లీనియం
దెల్లంబాటు నటం దెలుంగ రెద మాడేబన్న లానతగ్ర-వుల్.

౬

కా॥ గోశూనర్దులు పత్రికాకుల దురుక్తివ్యక్తి చాటించి నై
జాహంయూత్వముతో ముదంపదుట లాహి? కానఁగానయ్యె నీ
యాహూత వ్రతలాయికర్థనవదః ప్రారంభ సంరంభన
స్నాహంబు స్ఫుడలంటఁ గూల్పితె యవన్న వాగ్విమృతవాగ్విహృతుల్

౭

మ॥ గురుధిక్కారముఁ జేయునిర్వరను ము స్థూటించు మీ కిప్పు డీ
గురుగర్వాంకుల వీడుటెట్లు తగు? వీర్లు పెట్టునందాఁక, నెం
దరయంజెల్లముకొండ మింగఁగలదైర్యా వారుడఁక డక్కొండకొ
వ్వరము నీవుడు నటన్నమాట కలదే భావింపుఁ డోనక్కపుల్, ౮

శా॥ అన్నా? యెన్నివఠారల బోయిరి త్వదీయానూనకీర్తి శ్రుతా
శాస్త్రత్యంబు హరింప దశ్శుయ, లపు డాయాదాక్షలొఁ గంపఁ గొ
ట్ట న్నిక్కంబుగ మీక చెల్లు నెరు వీటాటోటులం 'బట్టి కొం'
డనైన బట్టఁగ లేర యంబుననకాదా? వారి కావీరముల్. ౯

శా॥ జల్లింబల్లిడు లెత్తువారలఁట? యానతాగ్రవ్య మెట్లుండునా?
చిల్లు లెల్లనివామమే తెలిపెడుం జేఁ ద్రిప్పినంగాద పా
ట్టల్లంతన్ బయికేగుడెంచు నటుపై నస్త్రంబా? యనంబాకో?
తెల్లంబే, చిరజీవి యా నటుల మీ ర్దీవించుఁ డోనక్కపుల్ ౧౦

ఈ పద్యములు ..నాశరీరము చాలశోచ్యావస్థలో నుండుటచే
నింతటితో సంతరింపవలసివచ్చునేమో యనుశంకచే నిప్పుడు పంపు
కొంటిని నాయందుదయయించి వీనిని గ్రహించి నన్నాశీర్వాదింపుఁ
డని కోరుచున్నాను. రాళ్లబండి, వెంకటమబ్బళాస్త్రి).

Guntur

.....నిన్నటిదినమున నామూలాగ్రముగా తమసీమంజదివితిని చదువున
వుడు శ్రత్యక్షరము మేనగగుర్పాటు కలిగించె ఇది అతిశయోక్తి కాదు కొన్ని
స్నేహకములయందు తాము యాధార్థ్యమును వెల్లడింప వ్రాసినవ్రాతలు చదువు
చో నాకు గన్నీరుపొడమ విశేషించి కొవ్వరపు తప్పడుజాబు ఘట్టమున మీరు
చేసిన కష్టము, మీరు వెల్లిన పోకలు, తిక్కనను ముఱపించినవి భారతపు షక్తి-
యంతయు మీకొక్కరికే యలవడినది అవరతిక్కనయని మిమ్ముదలంచును
మీపాత్రమును గన్నులనద్దికొంటిని ఇంతకంటెనాసంతోషము వెల్లడింపలేను శ్ర
తితత్వలైనను నీగ్రంథమునుదిగిబుద్ధిగాశిరసావహించితిరవలయుననినానమ్మకము

...గుంటూరునీమ చేరినది దానిని...అంతుకొంటిని, దానిని చదివిన నాటినుండి
యూ నాకు కలిగి యానంపమును మీకు వ్రాయజాలను. మీరు వ్రాస్తే వ్రాతకున్నూ
మాగుంటూరులో అన్యాయముగా అక్కమముగా జరిగి అల్లరికియేమి భేదములేకు.
తమరు వ్రాస్తే తున్నకమువల్ల మాగుంటూరులో నత్యవాయల, మనియు, ...దొంగ పే
రులు పెట్టుకొని సంపరించుచున్న వారియొక్కడంబము అణచినది అని నేను రూ
ఢిగా వ్రాయుచున్నాను. మీయెడకుటవక్షము వారియొక్క...కట్టివేసినది ...,

11-4-18 గుంటూరు. మాటూరి బసవయ్య.

చ॥ తిరువతి వేంకటేశ్వరులు తెంతరులై మనకొర్రపుంగ వీ
శ్వరుల వృథాగ దూఱిరని వ్రాసెనువారికి దారతమ్య సం
కరముగఁ బలుక-వారలకుఁ గాఱులఁ బలికలంకుఁ జేలు ధీ
వరులకు 'రామరక్ష, యన వచ్చును గుంటూరునీమ నెంతయుకా. ౧

ఉ॥ ఎక్కడి వేంకటేశ్వరుఁ డింక తెక్కడి తిరువతి! రామకృష్ణులే
వక్క-ఁ గనీరువారి, వగఁదక్క-ఁగ నిచ్చినఁ గొర్రపుంగతుల్ .
నిమిత్త విదల్పఁగా గలరు, నిశ్చయముం చని వ్రాయుచున్న య
వ్యాగులు వ్యర్థముకా నలుపువారల మిమ్ముల నెన్నకకన్యమే. ౨

నీ॥ భువిమహాకృతులతోఁ బోరినననుభవంతక తవ్వనా? యందుఁ బలుక-వారు
తిరువతి వేంకటేశ్వరు లనఁ దిరువతి వేంకటేశ్వరు లంచు వినుచువారు
ఆత్మ కూరాదిరాజాస్థానగతకథాభాగంబులను జ్ఞప్తిఁ బట్టువారు
ఎదిరింత మునుపు వాయినఁగట్టినట్టి పెద్దలచరిత్రలు మదిఁదలంచువారు ౩

తే॥ మీ నిన్నగాక నె మొన్ననిందించినట్టి, రామకృష్ణులు దృష్టాంతరంబటంచు
సారెదలపోయఁ జేసె గుంటూరునీమ, విబుధమండలమంతు వ్యాపించువేళ.

మ॥ ఎలమికా గొర్రపుజల్లినీమ, యను మీ రీవ్రాయు గుంటూరు నీ
మలఁ జేఁ బట్టి నిజంబుఁదెల్పుకొని నమ్మకా వచ్చు నకన్యంబు ని
శ్చలచిత్తంబున, సంతుఁ బానితిమి దొసాపాహిత్యయ్యుత్తర? నిదొ
గులునుకా వైదికులన్న సెక్కటియె చూచుకావెకు- లింకేటికికా. ౪

సోదరకవులు { దూపాటి తిరుమలశేషాచార్యులు.
వేంకటరమణాచార్యులు. 6-5-18

...గీరత, గుంటూరుసీమలయొక్క భాగములచ్చుముగిసినతోడనే నాకుబంపుటకొరకు, నాపేరునురిజ్జదురుజేసికొని...కృతజ్ఞతాబద్ధునిగావింపవేడుచున్నాను...నిన్నటిదినమున, కొప్పరపువెంకటసుబ్బారావు, కవిగారిగ్రామ మరుదేరగా గుంటూరుసీమవలన, వారి శున్వభావము నెరిగినవాడనగుటచే, అయ్యా? గుంటూరుసీమందిలకించితిరా? తమజల్లిసీమయేమైనదని యడుగ, నేమేమో, ప్రగల్భములంబలికి, జల్లిసీమ, నెలదినములలో వచ్చుననిరి...గుంటూరుసీమయొక్క పూర్వరంగమును తనివిదిరగాంచితి, కొప్పరపువారి యనత్యవ్రకటనలును, తమసత్యనిర్ధారణలును, మధురశుభాభారలాలకు తమకవితావైపుణ్యమును నాకేగాక సర్వాంధ్రులకమందానందము సుసరింపక, మానవని ఘంటాపథముగఁ జెప్పకతప్పకు

మాకరాజు నారాయణరాజు. గుంటూరు 17-4-13

గవర్నమెంటుబ్రయినింగుస్కూలు.

...గుంటూరుసీమ, చదివితని. అఖండమగు మీకవితయందలి కథావిషయగమనము అత్యద్భుతముగనున్నది. ఈకథా సంవిధానపరిషేషణ ఆంధ్రవాఙ్మయమునందు ఒకరిద్దఱు సనాతనకవులయందు తిక్కన, పినవీరభద్రుఁడు, తక్క-లాంతి యెడలఁగనుపట్టదు..." రుక్మామాన్వత్ తిరువల్క్యేః 2-7-13.

రాయపోలు సుబ్బారావు.

...గుంటూరుసీమ పూర్వరంగమును గ్రంథమును... నందుకొంటిమి...నదరుగ్రంథము మాసంశయములను బోగొట్టి నిజమైనవిషయములను దెలియఁబఱచినందులకు మేమెంతయుఁ గృతజ్ఞులము. "నిజమునిలకడమిదదెలియు" ననులోకోక్తికల్లగాడుకదా? వేమేల! సర్వరిధముల యీగ్రంథము సత్రమాణముగాను, బిక్షుపాతరహితముగను, చరిత్రాత్మకముగను, వ్రాయఁబడినదనుటకు సందేహములేదు. దీనింగాంచియైనను గల హాశనులు మానముద్రను వహింతురుగాత.

Secunderabad Daccan. ఏ. యు. రామకృష్ణులు. 30th March 1913

ఈ మాచితిసందీపము, పరిశుద్ధవచోనిచయాధిరామ, వి

ద్యావతుర ప్రమాదధనధామ, యథార్థ కథానకోక్తి ము
ద్రాచణకామ గ్రామ్యకవి తంత్రప్రహిష్కృతి దేవభామ, యం
బాచరణాంబుజాతరసబంధర శ్రీపతి వేంకటేశ్వరు.

కా: ప్రాచీనకృతుడికి స్థితాంధ్రకు విప్రాశానిలాహింద్రమై
 వాచాదోమవిమక్తరిక్తజనతావక్త్రావటాసారమై
 భూచక్రవృత్తికసూసలతికా సూస్థద్వంద్వనఁతత్వై
 తోచెకాణాది చరిత్రయుగ్మము కవీంద్రశ్రీని మూడామణి. ౨

క: గీరతమా! యత్యక్షుత, భీరులవనఁదేవు'నీమ'తేర్పు నపరాధ
 శ్రీరాజాలవన; నాద్యులు, చారువ్రజ్జులు భవత్ప్రకాంతి! మెచ్చక. 3
 భాషాత్మీయశాలి. 22-4-13 గుంటూరు అగ్రహారం

D. Ramaswami Sastri.

ఉ: వైకముఖమ్మః జూచి నమరక వహించి చరిత్రయుగ్మముకొ
 భావదిగ్ధ సేవాననఁగ ప్రాసీతి రాననుకైలిఁ దాము, మీ
 చేవ యథార్థ గౌరవ విశ్వాము 'శిష్టజనైక వేద్య మో
 దేవ? భవత్ప్రకావ మతి దృవ్యదరివశిబంధకం బహు.

గీ: నకలలోకమ్ములకు నత్యసత్త్వ మిట్టి, దనుచుఁ దేల్పంగఁదాముప్రాసినచరిత్ర
 'నీమ'నాకొందువృత్తి వీ, పితేరఁజేయ, వెంకటకవీంద్రమృతై-దవేదిధముల.
 మాగంటి వీరరాఘవశాస్త్రి. 24-8-13

...గుంటూరినీమ, యనువివాదాంశగ్రంథమును నామూలాగ్రముగా జదివితని
 సోదరకపులకునుమీకును గలిగినవివాదనందగ్ధముల'మీత ప్తేమిలేనట్లు యీగ్రం
 థమువల్ల యథార్థము బయల్పడినది...ఉత్తరరంగము గూడ...బంపగలండులకు
 ప్రార్థించుచున్నాను, ఖరీదుపంతయిననునరేముండుఁపుమని నెలవిచ్చినబంపెదను.

చించినాడ వేంకటరత్న శాస్త్రి. బెజవాడ 29-4-13

గీ: నీరులఁజెప్పిండుగుంటూరునీమ ప్రథమ, గంగమునుగాంచికుప్తాంతరంగుఁడైతి,
 వెలయనుత్తరరంగము వేమకరళ, తావధానము వీ. పి. గాదయనుబంప,
 గోరికండములునేకు, కోర్కె-ఁబ. చివుకుల పిచ్చయ్యశాస్త్రి.

స్కూల్ మామర్ వైకట, పొదిలే, నెల్లూరుజిల్లా, మకాం తేర్లువాడు 21-7-18

ఈ: కనుఁగొనలేక మీప్రతిభఁ గల్గదు లల్లినవ్రజదండబలక
 గనినియబ్బుకండికుఁ దొకందు శతంబున శైవ నున్నె? యం

దీననలదిక్కుటాహముల నిండి వయి బయి బొంగినింగి కా
జీనభవదీయకీర్తిలహరిక నిలువంగ నెవాడ లోపెడిక.

౧

చ॥ అనదలు కూళ లేరాక యహంయువులై తమసూటియూసుపో
వ నుడువురిత్త వల్కులను వంచనకల్లునె? “యూరకుక్కుహ
నీనయెడ జంగమయ్య కిలజేటగునే?,, బుధులేరు విన్న నీ?
యనుచుఁ జతారగుల్లొనగరా? నగరా? మొగమెత్తనిత్తురా.

౨

ఉ॥ “అక్కనమాదనల చెలంగునందల మెక్క నర్హు సాటికి
నిక్కుచుఁజెరున్ కట్టవయి నిన్త్రుపతక ఖిని నిల్పుమాడిగ్క., దా
రొక్కటరింటఁ బాదులయొద్ద రహాకృపానావధానముక
జక్కసెనర్పి రన్ను దమసాటికి వత్తురె తక్కుఁగైనరుత్.

౩

చ॥ అనవనరంపుఁ జివ్వకు నహంయువులై విఫలోరుఖాఖి దార్
పెనఁగొని మున్నడించు పెనుపేరుల నీటఁగలఁచి నట్టి రీ
విసయవిలేక కాలు లింఁజెగ్గెల వీడి రహస్థులంబులక
గొనఁగుటమాని యిద్దయన ‘గుంటురినీమకు’ మొక్కఁగాదగున్.

౪

క॥ సారతరహృద్య పద్యగు, భారనవిష్యంది గీరతమవిలెన యీదుక
మీరచిత, నీమనరసం, బై రాజిలె నఖిలసూరు లొననిమెచ్చక.

రామదుగు నీతారామశాస్త్రి. 14-1-14

...“గుంటురినీమ” చేరినది...మిక్కిలిశ్రమకోర్చి ఆయాకత్తికలయందలి వి
షయములను ముందెన్నడో గ్రంథముచాచివలయునని నేకరించి గ్రంథమున
యారుచేసినందుకల్ల తమకు ‘చాణక్య’ లనువిరుదు సార్థకమైన దానినిగా దలంచు
చున్నాను. తామునిజములని వ్రాయించినవిషయములెల్లను నేను వ్రతకలయందు
చూచినవగుటచే యిందుమీరింతమాత్రము అస్మతము వాసీతిరని నేతలంపను.

వేమూరి సుబ్బరామశాస్త్రి. ఆళ్లమూడి 6-6-13

గీ॥ అరియే కాక నారాయణశాస్త్ర మొకఁడు, బయలు వెడలిగుంటురినీమవటిమనెల్లఁ
జించివెండాదివెనుఁజూపఁజేయునటయిం, కేమిపురికెక్కు గుంటూరునీమవగ్గె
గీ॥ కాన నారాయణశాస్త్రమ్ముగ్గ మ్మియాఱు, మూడు నేయక మున్నె నమ్మాదమలర
సారయక గోరిసాడఁ గుంటూరినీమ, లోని యుత్తరరంగమ్ము లోక విసుత.

తెలికెవల్లి రామచంద్రయ్య. 25-2-14

శ్లో॥ ... పూర్వరంగ మమలం దృష్ట్యాభిలం మానవ
స్వాంతేమాదమునైతి సంత్యజతిశాఖావక్ష సాతాదికం॥

శ్లో॥ కాత్యాయనైవ నమస్తం వ్రకశ్శీత మను జాతైక దేశ ప్రగల్భా
సూయశాఖాభిమాన ప్రకటితవశగాశక్తదాక్షిణ్యసంస్థం...॥

శ్లో॥ ... శాఖాం విజానాతి హి నీతి బాహ్యకః॥

శ్లో॥ రాక్షాంగృహేమధనశూన్యగృహేమమరస్వంక్యవ్యాపకాంశ్యవిభవైర్మనమా
స్మ్యురేవ, తద్వత్క విత్వరచనాశుచనంతిబహ్వస్యః సాండిత్యవైభవమిదంతువి
చారణీయం॥ భీమిడిపాట్టి అయ్యప్పశాస్త్రి. 4-4-1913

మండవల్లి లింగాలపోమ్మ, కృష్ణాజిల్లా.

మ॥ మరనారి తరణాబ్జ చింతనమరందానక్త హృద్యంగియు
తరరంగం వెపుడబ్బునూనియనుచు నత్యానక్తుడై వేంకటే
శ్వరదైవజ్ఞుడు దానినే మదిసదా భావించుచున్నాడు కా
నరయంచావ్వంగఁ బంత వేడెదఁ గలి ద్ద్రాగిముద్రణంబైనచోన్ .

ములుకుట్ల కోటిశ్వరః. 9-7-13 యింకొల్లుగ్రామం,

...“గుంటూరుసీమ” యనుగ్రంథములు ఆరుకాపీలు V.P. ద్వారా తగు
సంతకాండరలో నాఅడ్రసుకుఁబంపఁబ్రార్థిం చెదను. ఉభయభాషాక విత్వముహకవు
లగుతాముప్రకృతచర్యసంతయుకలికాలమునైదోసివేసి..సంతలో...మాహాత్మ్య
ము... అధికమగుననియు. పెద్ద లనుకొనుటను విని విశదపఱచు కొంటిని

మన్యం నీతారామయ్య. 2-4-13

టీచర్. టవును హైస్కూల్ గుంటూరు

...గుంటూరుసీమనుచూచినాను అందునిజానిజములు తత్వక తేలుచున్నవి. యి
జ్ఞప్తి పత్యమును తెలుపు యీపాత్తము దేశమంతటను వ్యాపింపజేయుటకు భగవం
తుని సదాప్రార్థించుచున్నాను. బొడ్డుపల్లిశేషయ్య. బొడ్డుస్కూలు, మావ్పర.

మందపాడు 27-3-18

స్థానీవులాక న్యాయమునఁ జూపితిమే కాని మావద్ద నున్న సామగ్రిలో నే నన్నవవంతుగాని కైకొన లేకు, సరికదా? వారి నామములుగూడ నుదాహరింప లేకు, పాదుకర్పము ప్రతివిషయమునకును గ్రంథవిస్తరభీతిమే ముమ్ము వెనుదీయించుచున్నది, పీఠికలో నక్కడక్కడ నుదాహరించిన ప్రతివిషయమును నేదో యొకటితక్కని స్థలంబు లవలెశముగాఁ కైకొనినదిమే కాని యేదియును బూర్తిగా కైకొననేలేదు, ఈలోటు రాఁదోపు 'నమసాగ్ర' గ్రంథపీఠిక తీర్పుగాక యని యంతతో విరమించుచు నింక నిందలితత్వలం గూర్చి కొండొక చర్చించుచున్నారము, ఎచ్చటనేని యతిశాసనములు, వ్యవస్థనైనను లగుటగూర్చి ప్రాజ్ఞులు గణించరు, అది భ్రాంతిమూలకము, అనివార్యము, దానింగూర్చి యితరులకు గోచరించినంతగ్రంథకర్తకు గోచరింపకు, అవిషయముకని పెట్టుటకుఁ బాండిత్యముతో నవసరములేదు, యతిస్వరూప, పాసనస్వరూపములను దెలిసికొనుటకు సరిగా ఏ నిమేషము లకన్న నెక్కుడుకాలము పట్టదు. అట్టి న్యల్పవిషయమును గూర్చిగూడ దినంతులు గొట్టువారు నేఁడు బయలుదేలుటచే నీకాలముయొక్క చుట్టితిరిక జాల విచారపడవలసియున్నది. ప్రకృతము, హితకారిణీమనూరంజనులు మాకుఁదప్పలు చూపవలయుననియెంచి కైరితి తప్పలనే యన్వేషించి యవాకుచవాకులను వదలుచున్నవి, ప్రథమముద్రణము నందలి స్థానిత్యముల నిటీవల నవరించితి మను మాటకూడఁ బాటించక యీశక్తిక లూరక మ్రోఁగ మొదలిడుట మఱియును విచారణీయము, సావత్తదౌర్బల్య ప్రకటనమునకై తమంతఁదామే వలువిధముల సాక్ష్యము నిచ్చుచున్న యీవతికలు చూపు తప్పలెట్టివో తెల్పుటకుఁ బ్రకృతగ్రంథమునుండి కొన్ని యుదాహరించుచున్నారము.

“వి। ద్యామహేంద్రులు పశ్యశబ్దముపైని సారెకుఁ గొందలు

ఇంక విశ్రమము పొరఁబడినది, దీనింబట్టి యజ్ఞతన నమర్థింపనెంచుచో తి॥ వెల్లి కవులకు, యతియన నేమో తెలియదని కాని, అక్షరజ్ఞానము లేదని కాని, మొఱుంగవలసి యుండును. ఈమాట విశ్వసింపఁజేయుట కడుఁగత్తము, ఇట్టి ప్రయత్నమునకుఁ బాటుపడువారి నేమనవలయును? మఱియు.

డంబలరు నియోగి వైదికులు నందుచునుందురు.

(పూర్వరంగము 4వ పుట 6వ పద్యము చూ)

ఇంకఁ బ్రాసముపొరఁబడినది, వైపద్యము రేఖప్రాసకము, కావున, అల

రు, ఒరయు, అండు, ఒండు, గా మార్చికొన్న సరిపోవచ్చును, యతివిషయమున 'వశ్యశబ్దము తప్పగాదని కొందఱు' అని నవరించుకోవలెను. ఇట్టి భ్రాంతి వ్రయుక్తములగు న్వలలోపము లెండఱచేతనూ యెన్నిసారులో సంస్కరింపఁబడుచువచ్చినను భారతాదులయందుగూడ నివృత్తికిని గ్వాచిత్రముగాఁ గానవచ్చుచున్నవన నన్న దాదులలెక్కయేమి, భ్రాంతినశించినఁగాని యీలోపములునశింపవు, అది ప్రపంచముతోపాటుండఁదగినది, బ్రహ్మదులుగూడ దానికిదాసులు, ఇదివిషయంతరము, ఇంకనువ్రాయవలసినవి చాలనంశములుగలవు, వాగ్దానిన వానివలనఁ దక్కినవి యూహించుకొందురుగాక, పూర్వరంగోత్తరంగములలో సూత్రప్రాయముగా నాయీవివాదకు సంబంధించినయవస్థాభయము నిముడ్పఁబడినది, అది ఆననచర్యయు, అంతము వేమవరావధానప్రయోక్తమగు సమ్మానమును శనియెఱుఁగునది, ఆసమ్మానసమయమునందిలి పద్యములుమాత్రము దాహరించి విరమించుచున్నారము.

చ॥ తిరుపతివేంకటేశ్వరసుధీకరయ్యగ్గ మలంకృతంబు చే
సిరికద? కంకణంబులఁ బ్రసిద్ధులు నల్వరు చెన్నయాదుల
బ్బరమును సంతసంబు నెదఁ బొంపిరివోవఁగఁ జూచుచున్నయం
దఱనయనంబులం దవి కనంబడుచున్న వదేమి చిత్రమో.

తి॥ శా॥

ఉ॥ గోడకు వెల్ల వేయు టది గోడహితమ్మును గోరి కాదు మో
మోడి భవత్కుతూహలము నోమఁగ సింగపుమేల్లి బంగరుం
బోఁడిమికంకణమ్ము లివి పూనుచునుంటిమి యిందు కర్ణుఁడో
వాఁ డెవఁడో? యెఱుంగఁగలపాజ్జులునుగ్గులునేడు చూడఁగక

వెం॥ శా॥

శ్రీమత్పరదేవతాయై నమః.

గుంటూరి సీమ, ఉత్తర రంగము.

శ్లో॥ ఉన్నతం పద మవాప్య యో లభుః, స్త్రీలమైవ న వతే దితిద్రువం

తైలశేఖరగతో దృఢతగ్రం, శ్వాగుమానుతథుతః పత త్యధః॥

౧

(రసగంగాధరముచూ)

శ్లో॥ యద్యపి నదతి సరోషం, మృగపతి పురతోఽపి మత్తగోమాయుః

తదపి నకుప్యతి సింహయా, వినదృశపురుషేషు కః కోపః॥

౨

(అలంకారశేఖరముచూ)

శ్లో॥ సంత స్సచ్చోతోదయవ్యసనినః పాశ్రికుర్భవద్యంత్రణా

స్సరత్రైవ జనాపవాదచకితా జీవంతి కృత్రం నదా

అభ్యుత్పన్నమతిః కృతేన నసతా నైవానతా వ్యాకులః

కృత్యాకృత్యవివేకశూన్యహృదయో ధన్యో జనః ప్రాకృతః॥

౩

(కువలయానందముచూ)

(సదుపదేశము)

చ॥ వలదు నియోగివైదికవిభాగము, కొంపలు మున్లుదాన, వ

ర్తిలుఁడు యథానుపూర్విగ, విధేయులు విద్యకుఁగంప శాఖికు

జల మిడ నెంచి సగ్రంథమును బాయఁగఁ (బోచు టదేటితెల్వి, పూ

ర్వులహృదయం బెఱుంగుఁ డని బోధ మొనర్పఁ గదమ్మ శాంకరీ॥

౧

చ॥ వలదు నియోగి వైదికవిభాగము వల్దు దసత్యగోష్ఠి, ము

గ్గులను విదగ్ధులక సరిగఁ దూచెడి తత్కెడకై ప్రియత్నమా,

వల దపలాపముల్ గిలుక వల్దుదు వల్దు దటంచు న్సంబిక్షే

వలదురితంబుగా నడుచువారితలకాశ్లా కురిస్ ఘటింపుమీ॥

౨

చ॥ వలవనికోరులం బడినవా రెవరు? మద నెగ్గ లేద, యీ
కలిమడఁగూడ నత్యమునె కాంతురు గాని యనత్యమున్ను బె
ద్దలకుఁ బ్రవత్తి లేదు ఋజుధర్మము పట్టి చరింపుఁ డంచు మూ
ర్ఖుల నునికొల్పు పెద్దలకుఁ గొండొక బోధ యొనర్పు మంబరో.

3

(గంధప్రవృత్తి,

చ॥ నత్య, మనత్య, మంచు మనుజన్ములమంచికిఁ జెడ్డమ౯, నదా
దాత్యము సేయుచుండెడిపదార్థము లందొకదాని కింకొకం
డత్యయము౯ ఘటించెడి యథార్థపదార్థము నిల్చయోగ్యులు౯
ప్రాతులు వేటొకండు నిలువ౯ బ్రయతించుచునుండు శాసకరీ.

౧

చ॥ నిలిపిన నిల్వఁ జాలని దనిత్య మనత్యము, నిల్చున్నను
న్నిలిచి యసంగఁజాలినది నిత్యము సత్యము, సత్వరవృత్తి
కలన కెదే నిమిత్త మది గావలె గావున దానికై మహా
త్ములవచనంబు లూత గొని పుస్తక మియ్యది సేయమంచికా.

౨

ఉ॥ నూటుకుఁ గాలదోష మది నొటియెడ౯ గొలు గాదు కాన నె
ప్పాటసె యుక్తి సేయుదు నపర్ణత గల్గును తప్పఁ తోవలది
దాఁటెడివారిరజ్జులు వృథా, ఋణ విచ్చి యపస్కండు౯ ద్విష
తోగ్రుటి నెదిర్చి వేర్చి కవికుంజరుడ౯ వెలుంగొందు నందీ కా.

౩

మ॥ మనవాఁ డెవ్వఁడు? సత్యముగ బలుకునంతతాగ్రమి, యన్యగ డెవం
డవృత్తం బాడెడిదేబె, యీనియతికి౯ న్యామైకదృష్టుల్ ప్రకటన
దనియ౯ మ్రొగ్గెద రన్యలో? పాఠకులై “తాఁబట్టకుండేటికి౯
జనుఁ బాదత్రయమే” యటన్ననుడికి౯ దాసానుదాసాగ్రణుల్.

౪

మ॥ ధనము౯ జూడరు వేషభాషలకుఁ బందన బోలె లో జలక రె
వ్వని కేగొరవ మంతెకాని యధికత్వం బొప్పుగాఁ జోరు న
జ్ఞుల౯ దక్క-దదన్యల౯ మనమున౯ జర్పితఁ గాఁ బోరు, ధీ
భానులంచు౯ జనసీ ఋతం బధఁచు ప్రాజ్ఞశ్రేణికి౯ దెల్పుమి.

౫

పూర్వవిద్వన్నాగరికత

శా|| * “మిమిద్దేథ్ ధన మిచ్చి కొన్నయవి మీమిహాకలెల్లన్ ధనా
శావిధంబులు పూర్వనాగరికవిద్యాభ్యాసమున్ వేటు, త
ద్భావస్ఫూర్తులు వేటు, వారు మనకై దైన్యంబు నైకోరు మీ
తో)వల్ వారికి నైఠ రాని వని యుద్బోధింపుమి శాంకరి. ౧

శా|| పూర్వాచారులవిద్దే నేర్పుగుణలుబున్ వారిమర్యాదలె
సర్వోత్కృష్టముగాఁ దలంచు రిపు డాచారము లే మున్నవీ
దుర్వారుల్ గనఁ బోరు, దూర్గ లెనయా దుర్వాసుతో నఁచు రో
శర్వాజ్ఞీ! యిటువంటినొగులను లక్ష్య మేల నేయన్ వలెక. ౨

*ఆంధ్రభారతీయను పత్రికనుండి.)

ప్రాచీన గురుశిష్య పద్ధతి.

శా|| దెంచు లక్కలలేదు “శేషు” మొదలై “జల్” విసక్ రావుపొమ్మం
చున్ నిర్దనుఁ డ్రోచివుచ్చరు గురుల్, “పా” నైన నే రాధమిం దంచున్ నేమము
లేదు మీ చదువునందాలొక మీలోకమున్ । గాంచన్ వచ్చెడినార్యుగార! మిము
మృక్కన్ జెల్లు నెక్కలయన్ ॥ 1. ఊ! కుక్కల నక్కలం గుఱిచి కోర్ల
బోట్ల గుఱించి కాక మీ । రెక్కడి జూచినన్ దిజగదీద్యవరిత్రాని దేవు
నిన్ మహా । ఫక్కికమై నుతించుసురవాహిలు శిష్యులకిచ్చి వారిదా । వా
కున్న దేహమున్ భవముఁ బావమున్ బాసరింతురొప్పగన్ ॥ 2. ఊ! చెప్పి
లకాభ్యుముండితపు శీర్షము శూన్యలహటమున్ మఱిన్ । గొప్ప బడాయివేషము
లుఁ గుచ్చులపాగలుఁ గొట్టుఁ గంతమం । బొప్పెడి పట్లముల్ గలుగునెట్లు శి
ష్యులు నీకు లేరు మా । యవ్వి! చిరాయువై బ్రతుకు మమ్మరొ వేదిమ! నీకుమ్ర
కెగ్గదన్ ॥ 3. ఊ! చాపలె యాననంబులంట; జండెములె వరవారవాణముల్ ।
పాపము పాపజాలునదిపట్టులు శాలలు; పుణ్యలోకముల్ । చూడెడి మాలిక్
మెడకుఁ జుట్టినపట్టులు లగ్గమిమియే । ప్రాపగు జీత మిట్టిగురువర్యుల శిష్యుల
మృక్కన్ బొప్పదే ॥ 4. క॥ ధనవంతులకన్నను ని । ధనవంతులె ప్రీతిపాత్ర
తములగు శిష్యుల్ । వనమాలిఁడెల్లులే చదువన మాలిమి నెగడు మీకు నంజలి
నేతున్ ॥ 5. నీ! అరుణోదయ మ్మగునప్పుడ మేఘాంచి యాత్మను సంధాన మా
చరించి । ఆపగాదులకేగి యట స్నాన మొనరించి రవి త్రయీమయుని కర్ష్యము

టాటోటురటకుడు

ఉ॥ కొట్ట నుసానహం బదియుఁ గొండ్లోక కొంకు వహించు నెవ్వనిం

దిట్టంగ దానిఁ గుట్టనలదీనుని నాలగ్గయు వెనక్గఁ దీయు నా

పుట్టుగుబమ్మచార్చియెటుబొంకిన నేమగు? నట్టిచీపురుం

గట్టలు గిల్గువ్రాచలకు గౌరవ మెక్కడి దమ్మ? శాంకరీ. ౧

మ॥ ఘటచేటికరసీవకాచకలనాకాంతంబు కర్ణద్వయం

బంటు? నానాస్మృతపాతశాంతవృథాహంకార పంకాంకితం

బంటు? వేతం; బటువంటివాఁ డొక్కఁడు పేరానించి టాటోటులక

రటియింపక గటువెనుగా కవియు భీరవాతసుల్ చూచులే. ౨

లాసంగి తముఁ బోలివర్తింపఁ దగుశిష్యగణములు వెంబడిరాఁగ గృహంబుఁజేరి
నిన్న దండెమ్మపైనించిసనీరాగివి పుట్టముల్ ధరియించి భూతిదాల్చి॥ తే॥గి॥ దేవ
తార్చన మొనరించి దేవదేవ । నామపూర్వకముగ వేదనాదమును ద, దంగవి
జ్ఞానమును శిష్యులనువదింపఁ, గాల మేగించు పూజ్యుల గారవింబు. 6. చం' నృ
పతులు వచ్చి దూరమున నిల్చి నమస్కృతిఁజేసి పూర్తిగాఁ, దవమును వేచియీ
బయిని దగ్గఱకుం జనుదెంచి 'మీకునే । ది పనియె తెల్పుఁడి 'యిపుడె తీర్చెద
మన్న 'మత్రేమి లోటులే, దపరిమితంబ సౌఖ్య, మనునట్టి తపస్సుల మిమ్ముఁ
గొల్పెదక॥ 7. ఆ. వె. చంకజోలితోడఁ జనుదెంచునట్టివి, ద్వార్యుగాంచి బ్ర
హ్మయరుగుదెంచి, నట్లు సంతసించి యన్నమ్ముపైట్టు పత్రివతా మణుల నుతిం
తు భక్తి, 8. ఉ. 'వారలు మీకు విద్యనిడవారములేమిడఁజాలమే., యటం, చా
అని పేర్చి దేవుగతి నారసి భుక్తినిబెట్టి విద్యవైఁ! దీఆరియాన్ధఁ జూపెడి విధివతి
మానుల నగ్రహారపుం, బాణుల వారిగేహినులఁ బాయనిభక్తి నుతించి మ్రొక్తె
దన॥ 9. శా. ఏరాజం గన నిచ్చలేమి 'నెటులో యీపాట్లఁ బోషించియే! తీగం
గావలె' నంచుభైక్ష్య మది యెంతే భాగ్యమంచెంచి యీ, చారం బొప్ప గృహం
బు లేగి వెనుకకా ఛాత్రావళుల్ రాఁగ నం, సారంబీడుచు విద్య నేర్పడి మహా
సంస్కర్తలక మ్రొక్కెదక॥ 10. క॥ భృతకోపాధ్యాయులఁగని, మతిలో నే
వమ్ముగాంచు మాన్యులకుఁ బ్రో, న్నత వేదశాస్త్రవిద్యా, రకులకు నతులికు
డు రాజరాజనకులకు॥ 11. మ॥ శుచియా వేషము శుద్ధమా మతము సంశుద్ధం

ఉ॥ “అవులు దూడలుం గలుగ నార్పులు గుంజల కేల” తా నెవం
 డీవిషయంబు నేమెఱుంగు నింతకుం ద న్నెవం డీసడింపకే
 పో విడుచుకొ జరిత్ర మన బొంకులు బూతులు గూడనా నెకో?
 కావల మేడ? సత్యపుం బ్రకార మదేడ?వచింపు మంచికా.

3

ఉ॥ ఇట్టి వృథా వ్రజల్లకుల హీనపు వ్రాతలు కీర్తితామినిం
 గట్టుదు నాపె “కాళ్ల మీ గల్లె” నటం చోకమూల నాంగుచోక
 బట్టపగంటం జొక్కలప్రభావము వెల్లకపోదు “తా డొగ్గె
 రొట్టెయుం గాకపో దొకనరుం డలతానున గాకపోక” డొక్కె.

4

బు దేహం బని ర్వవనీయం బగుహంశీతిగరిమ ద్రవ్యంబు దనానక్తి పూ । ర్వ
 చరిత్రంబులయందు భక్తియును ధాత్ర శ్రేణివైరక్తిగ । ల్లువతుర్వేకుల సాంగులకొ
 నిరతమున్ లో నెంచి కీర్తించెదకొ॥ 12 మ॥ ఘను లుద్యోగులు వచ్చి “మీసుతు
 నకుకొ గన్యమణికొ మేటులొ । ధనధాన్యాదులతోచనిచ్చెద” మనకొ దత్త
 న్వైకొకో మనం । బున నిష్కంబదిలెక ‘మీరలతులొ పూంబోడి మీక న్నె మే ।
 మనంబొ రిత్తుల” మంచుం దప్పికొనుమి మృగ్ధింతుం బుష్పమ్మలకొ; 13. చ॥ ధ
 నమును భూమియొక దమకుం దామయిచుచ్చెడిరాజు లుండ “నం । దనులకు
 విద్య రాను ధనధాన్యవశంవదులైన” నంచుం కై । కొనక యెటో కుటుంబము
 నకుకొ భృతి గూర్చుచు నిస్సహాయమే । ధనముగం గాలమున్ గడపుధన్యులం
 బూర్వుల నాత్మ నెంచెదకొ॥ 14. ఉ॥ రా జరుదెంచునప్పటికరంబులతోటకు
 గొప్ప త్రపుత । మ్నాజనపాలుం యొయ్యంగని । “యార్య! కృతాన్ధుడనైతి
 మీకు న్నా రూఢిజము లెక్కలే దయక భూమియొ ద్రవ్యమొ న్నీకరించి మా తెజ
 ముం బెంపు” డన్న గణుతింపనిసూరుల నాశ్రయించెదకొ॥ 16, ఉ॥ “పుట్టితి
 మెట్టులో యిచటం బుట్టినయూ రెటు వీడవచ్చు ని । ప్పట్టుననే వసించి బుధవ
 ద్యులం జేసెదంగాక శిష్యులకొ । పెట్టెదనేనయన్న” మని వేదతనంబునకోక
 దాతలం । బట్టి న్నశిష్యులకొ బెనుచువారి నుతించి యఘంబు బుంచెదకొ॥ 17.
 ఉ॥ పెట్టెలులేవు కల్గినను బీగము సున్న విభూతనంచయే । జట్టుదొకండు భూతి
 నిడు బంగరపుంగని గాంగ రాజరా । జట్టులు శిష్యవర్గమున కన్నము విద్యయు
 నిచ్చువేలుపుం । జెట్టుల మధ్యరూత్తులం జెప్పి మఱొక్కరి నెట్లు చెప్పెదకొ॥

తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు.

ఉ॥ వానిది నొరు గాద యలవానిది నాల్గయఁగాద, తోచిన
 క్షేత్రముండే ననత్యములనే నెగడించునె, యట్టివాఁడు అ
 జానిన్వనామ మూనినను జందన మూనినరానభంబె దూ
 రానఁ బరిత్యజింతు కలవా)యన కానినుడుల్ బుధాగ్రుల్.

౫

ఉ॥ ఉన్నది యన్నయట్టులుగ నొపిక మీట లిభింతు ముబరో ?
 కన్నపుదొంగచాితలప్రకారము నొటికి వచ్చినట్లుగాఁ
 బన్నము, బన్న మూలుకువాయనకారడశిరాన నుంచి వి
 ద్వన్నుత మైనచూర్ణమునఁ బంపెడిభారము నీది యీదెనక.

౬

(ప్రిశంకుస్వర్గము)

చ॥ అతనిని యోగి యందు రెవఁ డల్లవసిష్ఠగవీనవంతితై
 మతి చెడి పోరి యోడి మతిమత్తముండై తప మాచరించి బ్ర
 హ్మత యొక కొంత గాంచె నలయతఁడె గాధిజుఁ డాతఁ డిచ్చె న్న
 ర్గతి సుకరాజసూతికి సురప్రభుఁ డొప్పమి కాగ్రహించుచుక

౭

ఉ॥ గడ్డము మీనముల్ పెరిగి గాధిజుఁ జేయపు వేసినేని యా
 చెడ్డమునీశ్వరుం డొకని అవతయిన్నను జేర్చు బోయి తాఁ
 బడ్డ పరిశ్రమంబు భగవంతుఁ డెఱుంగుం గృతార్థుఁ డయ్యెనే
 అడ్డఁడె యింద్రుఁడొపయికథాంశ మెఱుంగనివారు లేరుగా

౮

(పౌండ్రీకవాసు దేవీయము)

ఉ॥ ఉండు) జగమ్మునందు మును పుండినయల్లులె యుంచి వారు పె
 క్కొండు), వృథాభిమానమునఁ గర్త మెఱుంగక కొంచ క్షేప్తా చే
 కొండ్రీకమానముక దమకుఁ గూడనిబల్ బిగువల్ భరించి; యీ
 * పౌండ్రీకవాసుదేవుల నెవండు గణించు వచింపు ముంబరో?

౯

(*హరివంశోత్తరభాగమునుండి.)

క॥...అనిమిషమున యిట్లులసియె నారనితోడక, ఉ॥...నీకువాక్యముల్,
 మానవనాథి యస్మియును మానుము కానివి నాకుఁ జూడఁగక, క॥ హరియె
 క్కొండ్రీ నీవెక్కొండ్రీ, హరికిని నీకును విశేషమరయఁగ భూభృ, త్వరమాణువుల

(గౌతమీనది—సెలయేలు)

ఉ॥ కొండలు వీల బండ లొగి గొట్టుక పోవుచుండేల గౌతమీ
చండతరపివాహ మది శాశ్వతమై భువి బగ్గ నెన్నియో
కొండలనుండి వచ్చి యడంగుకొ నెలయేలు ల్లట సూరుల చేరు లే
కుండంగ “దివ్యటీసరస నుండెడిపముల” యనం బొరిక.

౧

ఉ॥ అంతన పుట్టు సంతటనె యాటు గడుకొ రయ మొప్ప బాటు సె
కింత వెడల్పు బొద్దు గలయే ఆదియే సెలయేలు, దానిబై
సెంత? మహాప్రవాహముగ నెల్లప్పుడు బ్రవహించుచుక బది
తాంతగనై తనర్యడి మహానది గౌతమీముందు శాంతి రి

౨

కుంగలయన ‘పరికింపు’ పరికినీపు ప్రతియోధుండవే,,... తే॥గీ॥ వలవడుగుము
నిన్నును వాగుదేవుల, దండురేబద్ధియుటలు నావ్వివాస, సిద్ధమైవాగుదేవాఖ్య
నెల్లెనట్టు, లుర్విలాపల దల్లిబుద్ధి దొరుడు గలండె,, క॥ నీచక్రమునీశంఖము,
నీచాపము నీకుగదయు నీఖడ్గంబున, నీచాకోపితములు విను, చూచిన నపుడుగు
వీరి సూరులు ధరణికో,,...క॥ నవ్వెమిచారల నెటుంగవు, క్రొవ్వున నిటు పలికె
దేల? గోవిందుని నీ, వెవ్వనిగా దలచితివతం, మిన్నియైదు భవన్మదోద్ధతి
యడంగక,,...వ॥...శైలేనేయిండు(సాత్యకి) అట్టహాసమునేసీయతనికెట్లనియె
.....తే॥ గీ॥ ఆదిదేవునిపేరు చిన్నములు నాచి । సంతటనె యాతనికి కుల్య
చొగడెనిన్ను. పింహాకవచంబు దొరికినద జెనఁజిమక్కు, గంధ గజగంధముక
దును గలదె నిలువ,,...వ॥ ... పొందుగిడు...ఒకమాత నానైత్యదమను పాలి
కింబునన,,...నీ॥ ... తిరిగి తంతటం బోక తేటువమాని నాపేరు జిహ్వాము
లుం గన్గించిగొంటి, వాగుదేవుడవ... నేవ కా,,... బ్రతుకవలతేనివినుము...
చక్రమాదిగదిచి మత్స్యముగాడి, నదికి చనుదెమ్ము నాశరణమ్ము సారంగ,,
వ॥ అనియట్లు మాతమఖిగన వెడిలినవిమలువాక్యంబాకన్గించి ... కమలలోచ
నుండు వానింగనుంగొని నీ॥ ననునట్లులగుదెమ్మనియె గావున నెల్లయడియాల
ములతోడ నరుగుదెలు, వినుతచిహ్నమ్ములు వీడునున్నాడు గావునగ జక్ర
పూర్వత దనరువాని, దనమీద విడిచెదం, దనశరణముజూచి మనమంటగ
లకుగావున గడంగి, తనశరణంబే పెరిపానరంగం జూచి నిర్భయండనై భూరి

(చ్యవనమహాముని)

ఉ॥ కొండలు బండలుం గలిసి గొప్పగ నెంచి న్వవక్షపాత మా

ఖండలుచేతి కత్తి కిడంగా గరుడుం డిడె బక్షపాతియై

యండియు నీకమాత్ర, మదియున్ జ్యవసుం డిడె, డాత్మశక్తి యి

ట్టుండు నటంచుం దెల్పుటకు నౌజగదంబి తృణీకరించుచున్

క॥ తనబలము నెదిరిబలమును, గననికతన వజ్ర మట్టిఘనహేతియై కీ

ర్మిని గోలుపోయె గొడవ, భ్రమిమొన నటు లాచరింప నవి యేమగునౌ. ౨

సంపదహరింతు తే॥ గీ॥ ధరణి నెందుం బేర్కలవాడుగాను నాకు. దాటవచ్చు
నె తనయాజ్ఞ దడయకింత, వట్టునేడు నెల్లిటిల్లన నిట్టలముగఁ, జేయఁగలవాఁ
డనంతయుఁ జెప్పు మీపు,... వ॥ ... ఆత్మేవుడు దివ్యగంభీరస్వరంబునతనికి
ట్టనియె,, నీ॥ పాండ్ర భూవర? నీవు భావమ్మునందు మదియాంకములు మోవఁది
విరితేని, నాపాలితేంచి నముండవై యేను నీవాడ నాకిమ్ము నీచుచిహ్ను, ముల
నని వేడినలలి శాశ్వతంబులై చెల్లునువెట్టివై చెట్ట చేసి. తింకనైన వినితి నేతెం
చి వేడుము ... వ॥'' నీవునన్నురమ్మని దూతచేతఁ జెప్పి పుత్రైంచిన నీదెనవచ్చి
తగినబుద్ధియుం జెప్పితి, నిట్లునేయుము... అనివలికినఁ బొందుండతని కిట్లనియె,,
మ॥ అవనినాథులనెల్ల నుద్ధతుల గర్వాంధ్యం బడంగింప నేనవల్సిగద, నెటుంగ
వేయకట? మిథ్యావాసుదేవాహ్వాయం, బవినీతిన్ పరియించి కొండటకు మోహ
భ్రాంతి పుట్టించెడి, యవలెవంబు నెఱింగి కాదె నిను దగడార్దుండుగాఁ జూ
చితిన్,, తే॥ గీ॥ నాకువెటచి కైలాస యావంగు వేరఁ, గొంతకాల మమ్మొయిం
దప్పఁ గుంకిపోయి, తీపులేకున్నఁ జూవె మహావిభూతి, మెఱయచచ్చియ నీయా
రనెఱువనైతి,,...క॥ వగతుండు చక్రమువైచిన, నగధరుడం శుదర్శనమున న
దితుత్తుమరై, జగత్తీనలిఁ దొరఁగెను న,ల్లుగఁజేసె సమస్తజగములును ముదమొం
దన్,,...వ॥ ఇబ్బంగిం బగలు నవగతనమస్త సాధనంగానెవర్చి యమ్మహావీ
రుండు. తే॥గీ॥ ఏమిరా? వా శుదేవుడ నేనయనుచుం, జెప్పి కొనవచ్చునే?యిం
కఁ జెపుమ నాకు,,...వ॥...గరుడ చరణ ప్రహరంబులఁ గృత్రిమగరుడలాంఛ
నంబగు తదీయ ధ్వజదండంబు ఖండంబులుసేసి..., (విస్తరమెఱుంగఁ గోరు
వారు హరివంశోత్తరభాగము ౬వ అశ్వాసము చూడఁదగు)

(కాళింగులు)

ఉ॥ అంగమునిండ భూతి నిడి యల్పపువస్త్రము గట్టి చెంబు కే
లం గొని శుద్ధనద్విజాలరాగు నటించుచు నెండు బోవుకా
ళింగులపోల్కి- నేడ దకట? లేకు లనేకు లాకింత నేరు పెం
డుం గనకే వధానిబిరుదుం దలచదాల్తు రవేమి పావమో? ౧

ఉ॥ వేనము పొట్టకోన మెటు వేసిన వేకురు గాక యీరసా
భాసులు నిక్క వుం ద్విజాలం బట్టుక “మీరును విశ్రుతే? మిముకా
భూసురు లంట తప్ప మునుం బోరునక గెల్చినగాని మీకు మీ
భూసురవాడు మొత్త” దని మ్రోగగుడు రేపిటి కంబి కాంకరీ. ౨

(లూత)

ఉ॥ అంబరమందు * సాలెవురు వాదరు వింతయు లేక వేలుచం
దం బొకయిప్పు తోచు నది తక్కుమో? కా దటమున్నె యల్లియుం
చుం బహుళంజుజాల మది చూరున నంటుక యుండు దాని దా
రంబుమొగంపు దారపుక బరంపరతోక గలుపుకొ దిగంబడుకొ. ౧

ఉ॥ నేయును గాత లూత యది నేర్చిన నేతగక బొట్టకోన మా
నాయము; బట్టకోనము జనంబు కువించుని గోరుం గాని యా
మాయపుబుర్బు నేతకయి మానన ముంచునె? యుంచుబో? యెటో
కాయమునండు గప్పికోనగా, నది వచ్చునె? ముట్ట విచ్చునె. ౨

*21 వ సెప్టెంబరు 1912 న॥ కృష్ణావత్రికనుండి

ఈగవులి

తే॥ కీటకములందు మిక్కిలి కీర్తిగంటి నీగవులి యండు రందలు నెల
మి నన్ను, గాదెయంచును మది వృథా గర్వపడకు! సరసులదివిన్న నకుదురు
సాలెవురుగ? కవటమున నేదొ యొకవన్నగ డను బన్ని, యీగలను మోనవుచ్చు
ట నీగవులివి! కాని యెదురుగ నిలచి కలనక గలిచి! కేరుపొందిన దేది రూపిం
లూత? ఎట్టులోయొకరీతి నీకీర్తిరుదము! కలిగె నామాటలలుంచు కలిగినంత!
మాత్రమున నూర్జనాభమావదినిమిథులు, తలనుదాచిన గర్వంబు దాల్చడగునె

ఉ॥ అల్లిన దానినే మరల నల్లును, గ్రోతవిధాన నల్లఁగాఁ
జెల్లకు సాలెపురుషుఁడు జేతయుఁ గా దది యెన్నిసారులే
నల్లినయల్లికే మరల నల్లెడి దానికె నంతనింత మా
యల్లిక యెందుకేని గొఱయైనది గాదుగదా మహేశ్వరీ.

3

(నీరసాశు ఘోషానిరసనము)

చ॥ ఎఱిగియు గ్రామ్యపుంగయిత కేమును బాల్పడబోదు మే మెకొ
వ్వర మొకవేళఁ బోరికి సభాసలికిఁ జనుదెంచెనేఁ; శాం
కరి! యదికాదుకూడదని కంకకుమమ్మ! వ్రసక్తి దీరును
త్తరపు క్షణంబునఁ మరలదానిఁ ద్యజించెద మాజ్ఞ యిమ్మొగిఁ.

౧

చ॥ ఎలమిఁడురుమ్మ నిందగిలి యెగిన నాతికిఁ బ్రీతిఁ గొల్పు మొ
క్కలుఁడు తురుష్క-తాపైకయి కట్టిడిమార్గముఁ బట్టు భంగి వెం
గలులకుఁ బ్రీతిగొల్పుఁ గలకాకవితం బురుడింప నెంచి క
శ్మలమగు గ్రామ్యధాటి కొడిసాచెడి తప్పను వైపు మమ్మరే.

౨

ఉ॥ తప్పలఁ దోపనీకు మెడఁదింగలశాస్త్రము గప్పివుచ్చు మే
చొవ్వనసొ దదాబిడగఁ జొవ్వశూకలఁ బోలు పడైముల్
గుప్పఁగఁ జేయు మెయ్యెడలఁ గొంకు ఘటింపఁ మెట్లా సూఱులన్
జెప్పినదే మహాపదవి నేయుము మూయుము గ్రామ్యశాస్త్రముల్

3

ఉ॥ కష్టముగా నెటో భవదఖండ కృపామహిమమ్ముకల్గి నీ
ముష్టికవిత్వమధ్యమున ముద్దులు మూటలుగట్టఁ జాలు ని

నీపరాక్రమమునకును నీయశముకు! నీదుబిరుదంబునకు లోననీవుమెచ్చ! వలయు
నీజాతివార్తెచ్చ వలయుఁగాక! యింక నెవ్వరుమెత్తిరో యీఁగలవులి! యెన్ని
యో గొప్పకీటము లున్నవిఁగను! వాని కేమియు గర్వంబు గాకఁబడదు, వెదక
రవ్వంత యల్లికల్లుడవా లేదా! మేలు నీదు గర్వము పట్టజాలకుండె, జాలునింత
టి నుంచైన సాలెపురుగి? బుద్ధి తెచ్చుకొని నయాన బుజములెగర! వైచి కొనుటచా
రించి గర్వంబువిడిచి! ఉద్రముగనుఁడు మిడియు నీబ్రతికు దెరువు.

పిప్పగ

సోదరకవులు

ద్వప్తపు బద్ధమున్న నది తొల్లి రచించిన దండు, వారి సం
తుష్టికి నట్లు కాదనుచు దోచవఁగఁ జేయుట యెట్లు శాంకరీ.

౪

ఉ॥ గిరిగిరఁ దిప్తమౌగెడిఁ బరీకుకరమ్మున నొక్కయంత్ర, మా
“కిరకిర, బాలురక” దనువఁ గీల్కొనుభంగియె మావ్యమైనచోఁ
బరపరలాడుచుకొ గవితఁ బాడెదదాబిడిగా నటంచుఁ బా
మరులు నుతించుపూనికయు మావ్యతఁగాంచుఁ గదే మహేశ్వరీ.

౫

మ॥ స్వరవర్ణ్యత్వమెఱుంగకే పొరిఁబారికొ నంగీతముల్ వాడి యె
వ్వరు మెప్పించురు! గాయకోత్తములు వచ్చ నాఁగ; నట్లే పర
స్వరసందర్భము శ్రోతవేయతయు సౌశబ్ద్యంబు లే కెట్లులా
విచ్చింపకొ గవితలే శ్రవోయుగళికొ విండు ప్రసాదించునే.

౬

చ॥ “పదనిస, సాని వానిపన, పస్వరీసరి, గామ గారిసా,
నదగద, నీరిసారి, దరిసా, గరిసా, నిరిసా, రిసా, రిసా,
గదగద, పాదపాద, సవగా, పవగా, నిదగా, దగా, దగా,”
యిది యొక గానమేని యెఱియేని గవిత్య మగుకొ మహేశ్వరీ.

౭

ఉ॥ “చేనినదోనమున్ బయలుసేయఁగ నెంతివె! దుష్కవిత్య వి
శ్వాసము బైటఁబెట్టుటకునై గమకించెదవేల” యంచు దే
వాసురయుద్ధముల్ గెలిచినట్టిఁడు వండిత రాజుచేత నీ
వీని డిలంగఁజేసి మము నెంచుకు దూర్చెన విండు శాంకరీ.

౮

ఉ॥ ఎంచి పురాదులైన పదునెన్నిది వర్ణ్యములంగుఱించి వ
ర్ణించి కథానుగుణ్యముగ నించి రచించియె యంచు రంచుఁ బ్ర
శ్నించినచో నదుత్తరము చెప్పటకుకొ దగ నైనయిక్కి దోఁ
పించి యనంతరమ్ము నడిపించుమి యీకృతి కోమహేశ్వరీ.

౯

చ॥ కవివసులెల్ల మేలనఁగ గ్రంథములకొ రచియించి కవ్యపుం
జపుల జగమ్ముముంచెడి ప్రశంస ఘటించియు నేడు కొవ్యపుం
గపులకతమ్మునకొ రనము గన్నడకుండెడి దిక్కుమాలు కా
కవితకు మమ్ముఁబాలువడఁగా నొనరించెదె చాలదైవచా.

౧౦

చ॥ గడియకు చూడువందలంటి గంటకు దెబ్బదివందలంటి త
వ్వడుకవనమ్మ చెప్పటకు బూనినవారిని బుట్టజేసి యె
వ్వడు సరసాకునక్క-వనముకొ బచరించు మదీయవస్త్రముకొ
“బడబడ” మ్రోగు “తామరపా” సుసరించెదవమ్మ యీశ్వరీ. ౧౧

ఉ॥ వృత్తవిశేషముల చెడి వివేకము పాకముదప్పి సద్గుణ
యత్తరక దక్కి శయ్య యొక దంతగబంతగ సంగ్రహించి యె
పొత్తును రోయకే వలుకుపోకడ నేరిపి మాడుతైత ను
సత్తత్తమై జరించుక శుమాలగ జేసెదె మాలుదైవమా. ౧౨

చ॥ తొరతొర గామనామములు తొంటిదియో తదియో నహస్రమో
తరవర గుక్క-తిప్పకయె వాగెడి విశ్రవిసూదివై ఖిరి
జరచర సూరు జూర్చుటది సత్యవిధర్మము గాదటంచు నీ
వెఱిగియు దానికై మనము నేటికి గొల్పదవమ్మ శాంకరీ. ౧౩

ఉ॥ అక్కటా! నీరసాకుపున సందము జందము లేక యెట్టులో
గుక్కలు మ్రొంగుచుకొ వెడఁగు గొల్లలశుద్ధుల నెంతపాడినకొ
దక్కునె “తైత”యకొ వదవిదానికి, “గాడిదగంపెఁడూక దా
బొక్కిన నేమిలాభ”మగు బొంకక తెల్వంగదమ్మ శాంకరీ. ౧౪

ఉ॥ అబ్బెన మేల సేయవలె సంబరొ? తంబుర, యొంటికంటిత
బ్బిబ్బ మృదంగ, మీద్యయమె వేషముప్పున లోటు గాని యా
బొబ్బిలిపాటగాండ్రతలపుం గొలువంగల పాశురైతముకొ
నీబ్బిలి గల్గి వండితులచే నుతిగాంచెడి కోరెల్ల యున్నచోకొ ౧౫

చ॥ కవితయుఁగాని సంతతియుఁగాని జనించిన యత్తరక్షణ
బివిని సశించెనేని కలమబ్బనె? గర్భశరమ్మదక్క, నా
యువు లవమేని లేనిశుకు లొక్క సహస్రము తెప్పవాటులో
శివ! శివ! పుట్టనేమి యగుఁ జెప్పఁగదమ్మ, మదంబ శాంకరీ. ౧౬

ఉ॥ అకుకవిత్వమందు రస మారయ రాసని యత్వ నెప్పె సూ
యాశకుటుంచిని! జననమే లిఖియించిన బంతిక్రిందనే

నాశముగూడ వ్రాయుటది నల్వకు నవ్వుత మనుగాక గ
ర్యాశయమే నవించుటకు నక్కట! దీనికి భేదముండునే, ౧౮

ఉ॥ “మారుని గేరంజాలు సుకుమారుడు, కన్నులు చేరెడదేని, బం
గారముమే” నటించు మృతి గాంచిన బాలున కేడ్పుభంగి వి
స్తారరసమ్ముగల్గుటయు సంభవ మందెడుఁగాక నిల్వఁగా
నేరని కొఱపాశుకవి నేరుపులేటికి మాకు శాంకరి, ౧౯

చ॥ పలుకుల కల్గినేర్పిన సుభాషితముల్ జతఁజేసి కచ్చపిఁ
బలుకఁగఁ జేయ దానికి నుపశ్చితిగా శుభ్రవిందుసేయుచుకే
గలకలలాడు కంకణవికస్వర సుస్వర మట్టులుండు మా
పలుకులొనర్చెదే యినుపపాడిగ బండరవంబు లీశ్వరీ. ౨౦

చ॥ కలుషితమైననీ ద్దురుసుగాఁ బ్రవహించెడునట్లే తప్పఁగై
తలు దొరలుక దదాబిడిగఁ; దజ్జల కెట్లు రుచింపనో, శర
ల్లలితకలాపిని సలిమలమ్ములు సత్కమలంబులో, రస
జ్ఞులకు గుచించునట్టిద యగుక హిత మాశుకవిత్వ మేరికె. ౨౧

‡(తలకుండగనివ్రాతలు)

మ॥ కవితాతత్త్వరహస్యవేత్తైతరులైనై కష్టించునుతక్కువు లి
ష్టవివేకుల్ కులగోత్రనిండకులు, వేదాచార హరంపరీ
దవవహ్నుల్, సకలాన్నభోక్తలు, నమస్తస్త్రీకుటుంబుల్, మహా
సువివేకుల్, వితరీత మీతెలివి విజ్ఞుల్ రోయ కెట్లుండు? రే
కపు లివ్వారి గణిత్రు? వీరిలొకొ లోకం బన్న నేఁ డంచితా. ౧

‡(మే 10 వ తేది 1943 వ సం॥ కృషాపత్రికనుండి)

చ ర నా యు ధ ప్ర శం స .

ఒకభాషాభిమాని:—

ఈసోట్టాటకు అంతంలేకుండా ఉన్నది. ఈకవులు కోళ్ళనుగూడా మిం
చిపోయినారు. తురుష్కయద్ధమైనా ముగిసేటట్లున్నది. కాని యీకవుల కల
మామెప్పు డారంభమైనదో దానికి విసుగు విరామము లేకుండాఉన్నది. అంత

ఉ॥ చుక్కతముల్ కడుం బ్రీనిలి తొందర గొల్పెడువట్ల, ధర్మపు
స్థర్మ మెటుంగునార్యు లవి మాపినయట్లై కవిత్వతత్వవి
త్కర్మకు లాఁగఁగా వలెఁ గుకావ్యము; తాదృశధర్మకార్య మే
కర్మమెటుంగఁ జాలనియకర్మవరుల్ నిరసించ నేమగుకా. ౨

ఉ॥ జన్మము లాఁగి పోయెనె? యశస్సుల సత్యము లాఁగిపోయెనె?
అన్నము మాల మాదిగల దందఱకుం బ్రయమై తనర్చెనె?
దున్నల కాలు భార్య లయి తోసము నందెనె? పోడి శిష్టనం
వసన్నగృహస్థపుత్రకరవంకజ మంటెనె? వీరియూర్వులకా. 3

ఉ॥ బసది కాదు కాని దగు నం చది దేశము నుద్ధరించు నం
చేసరమాత్రులొ గలుకునేవపు వాఁతల మాఁతమై యశో
ధీనులఁ బూర్వవండతగతి న్మృతిఁ జొన్నెడి జ్ఞానులకా మహా
ధీనులకా వృథా దెగదు తెల్పులవిల్పుల నెంక నేటికికా. ౪

కంతకు కక్షలు ప్రబలుతున్నాయి. ఇరువక్షములచుట్టు గ్రామసంఘాలుచేరి గర్జన
ము మొదలు పెట్టినాయి. ఈపోట్లాటల నాపించే ప్రభువెవడుకనవడడు! వీటిని
షయమై ఆంధ్రవత్రికలు జాబులు ప్రకటించమాడదని దొరతనము వారిక బట్టం
చేస్తే బాగుండును. కవులకే బుద్ధిలేనవ్వడు నావంటివారేమి చేయగలరు?

(మే 15 వ తేదీ 1913 వ సం॥ సుదర్శినీ పత్రికనుండి)

కవుల కలహములు

గతవారపు కృష్ణా పత్రికలో కవుల కలహములను గూర్చి విచిత్ర చిత్రా
వలిలో నొక చిత్రము ముద్రింపఁబడినది. అందు రెండుతలల కోళ్లు రెండు ము
ఖముఖిగా నిలువఁబడి యుద్ధము చేయుచున్నటులను ఇరుప్రక్కలను శునకము
లు అటచుచున్నట్లును జీఠింపఁ బడియున్నది. ఇది మాచుటకు మిగుల నచ్చెరు
వుగానే కనపట్టుచున్నది. గాని కొంచెము దీర్ఘదృష్టితోఁ జూడఁగా మిక్కిలి
బాగుప్పాకరముగఁ బర్యవసించు చున్నదని తెలుపుటకుఁ జింతిల్లుచున్నారము. ఈ
జంటతలల కోళ్లరూపముతో నున్న కవులెవరో యెల్లరునుజెప్పకయే తెలిసికొనఁగ
లరు... ఇంత కాలమునుండి వీరిట్లు వాఁతవాదములు చేసుకొనుచుండఁగానింత
వలెకెవరికేమి యనగ్గము కలిగినదో చెప్పఁగలరా? వైదిక నియోగిక్షులు పెరుం

తే॥ 11॥ జననమరణాలల్లిష్టు విస్తర మునర్చనవలయును మరణమునకును
 పండితులబన్నులగులన్నులబ్రాహ్మణులన్నులబ్రతికలువాఁయువాతలప్పగిదిగాక
 తే॥ 11॥ బుద్ధిలేదట! కవులకు బుద్ధి గల్గువార లింక నెవ్వరో? కులాచారములకు
 సున్నచుట్టడి మేటిసంపన్నులొక్కో? వీరలు నిగర్వులష? గర్వులేరు జనని.
 చ॥ కవికలహపిచారములు కట్టించులక గరంజింప లేవు కో

శ్లోకుడు వారికిఁ నుకవు; లన్యులు కొందఱు కుక్కలౌదు రీ

యవినయమున సహింపనిగుణాధ్యుల కీలిభియించు పాజ్ఞు లే

మవుదురో? నీ వెఱుంగని రహస్యములుం గలవే మహేశ్వరీ.

2

11॥ కోడిగ్రుడ్డంతయన్నమ్మ గొసరె సుకండు, నిమ్మ కాయంతగోరె సత్సత్తుతుండు
 వేటొకండు; దీనకల సువివేక మజ్ఞు, లెఱుంగ రది విజ్ఞులకుఁగాక యెట్లు తెలియు

గు చున్నవండురా? ఆ పాప మిందుములముననే పండలేదు. అధియిదివలెకేపం
 డి బ్రద్దలయినది ... ఈతారతమ్యచర్చ ప్రతివిషయములోనను గలుగు చుం
 దును... “నిరంకుశాకవయ” అనునట్లు వారిలోవారు చర్చచేసుకొనుచుండఁ
 గా నడుమవారు వారిని గోళ్ళతోడను గుక్కలతోడను బోల్పఁజూచుట యనా
 లోచితము... కోళ్లు, కుక్కలు మొదలగు నీచోపమలచే వారినిబ్రజారంగమునఁ
 బడవేయుటకంటె గొదమసింగములఁగానూ మదగజములఁగానూ ప్రదర్శించిన
 చో సత్యమైన యర్థమయిన గౌరవమయిన ప్రదర్శనమయియుండును... మఱి
 యు వీరిట్లు నీచోపమలచేత్రరూపమునఁబ్రదర్శించుటయే కాక దానివ్యాఖ్యాన
 ములో “ఈ కవులకు బుద్ధిలేదు. ఇత్యాది పరిమత్పణీకారనిచ వాక్యములచేఁగూడ
 సంభావించిరి.

(1913 ఏ సం॥ రం॥ జూన్ నెల 15 వ తేదీ సుదర్శినీపత్రికనుండి)

ఇవ్వుడు వివాద పడుచున్న కవియుగ్మములను గూర్చి కృష్ణాపత్రికలోఁగో
 ఖ్లగను గుక్కలుగను పరమనిచోపమగాఁ జిత్రించఁగా వర్తమాన కవులలోగౌ
 రవనీయులయి యున్నవారి నింత నీచపలుచుట చాలజూగుప్పాకరముగ నున్నదని
 మేనూ వ్రాసినది పురస్కరించుకొని “కవులు కలహించ వలెనట” యను వ్యా
 సమొకటి సువర్ణలేఖ యొక చదివరిపేరిటఁ ప్రకటించెను... అంత కంటెను అధి
 కులు చర్చించు కొనుచుండురేని వారి ప్రశంసయే యెత్తుకొనము. ఎందుచేత? వారి

మ॥ ఉపమాకల్పనఁ బట్టి కాల్పనికునఁ దూహింపఁగా వచ్చు ని

కగ్రపుసౌభాగ్యము లెన్నియేని; యది యజ్ఞగ్రాహ్య మెట్లో? పృథా

కుకితుల్ తోచినయట్లు గిల్గుచురు సంకోచింప రల్లంత న

య్యవూపంబు నదోవిగర్హితముగా నడైంతు రజ్జతస్వమున్, ౯

ఉ॥ అజ్ఞలవ్రాతలే ప్రకటనార్హములౌనఁట? త్యాజ్యముల్ మహా

విజ్ఞల వ్రాత లౌనఁట? వివేకులు కోళ్లఁట? కుక్కలంట? ధ

ర్వజ్జత మేలుమే? లిదియ బ్రహ్మసమాజమతవత్తిన

ర్వజ్జతయొక్కో? యనన్యమతవర్తుల కంబరొ? యింత జ్ఞానమే, ౧౦

వివాదము తీర్పుటకు మనమొత్త మన బ్రతుకెంత యనెను న్వసామర్థ్య దౌర్బల్యమును బట్టి మనత్రోవను మనము పోవుదుము. టర్కీ బాల్కను రాష్ట్రముల మహాప్రవిచారణము నంధిచేయ బిగిటిము ప్రభుత్వమువంటి వారికే యర్హత గల దుగాని యెలమించిలి పొవయిటర్లు, ఏమిచేయఁగలరు? ... పస్తావనకవు లేతన్నాత్రులుగారు. కలమెట్లు చేతఁబట్టవలెనో తెలియని “చకువరి” ప్రభుత్వస్వాధ్యక్షులందఱును వంక దొరకెఁగదాయని యెద్దియేని యనిష్ట కారణమున వారిని దోచినట్లై నీచవజుచుట కధికారము లేదు.... చమత్కారముగా యుక్తిప్రయుక్తికముగా వాదములు చేయుచున్నారు. సాంఘచెడినట్లు మధ్యస్థులకుఁదోచుటలేదు ఇష్టములేనివారు వారివాదములను బ్రకటించక పోవచ్చును... వీరికి నిజముగాఁగవులు కలహించి పాడయి పోవుచున్నారని పరిశాపమా లేకవారిలో నెవ్వరియందేని యనిష్ట కారణమున నేదేని వంకఁబెట్టి యేవో వెలితి “రిమాకున్” లు చేసి తద్వారమున నయినఁ దమయనిష్టమునుదీర్చుకొందమను దురుద్దేశమా?... తొలుత రామకృష్ణకవులు తమకీశ్వర పేరులన్నమాట వినగానే తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు ‘గుర్రువచ్చిపిల్లను వెక్కిరించినందుకై’ కఠగించుకొని కొంచెముద్దోషణము చేసిరి. ఇట్లే గుంటూరిశతావధానములోఁ గొప్పరవుకవిగారికిఁ దమ రంగస్థలములోఁ దమతోనముఁడన్న సిద్ధాంతముమీఁద నహసన మీయగా నట్లువలదనిరి. లోక సామాన్యమర్యాదకై మీగెట్టి యాసనమిచ్చినను మాయభ్యంతరములేదు గాని ప్రత్యేకించిమాతోనముఁడన్నసిద్ధాంతమువైయాసనమిచ్చిన మేమంగీకరించమనిరి.

ఇందు దిప్పేషియన్నది? సన్యసించి తపమాచరించుకొను వారినైనను నీవు

సీ॥ అప్పు యెంతటిసన్మ్యారాలూ యీబిడ రజస్వల యయ్య మొగియదిప్పటికిఁబెండ్లి,
కితనియోగ్యతనెన్న నెవనిశక్యము పెండ్లియాడె నల్పదియెండ్లయాఁడుఁబడుచు
నాపెసంసర-గణపరాయణత్వము మిన్న యాఁ బుత్రవతి పెండ్లియాడె విధవ,
అతఁ డిందటకన్న నధికుఁ డేమన? జందెమునుదెంచె పాలుఁడైననుదెసించి
తే॥గీ॥ ఇట్లు ధర్మేతరములనే యెపుడు వినుతి, సల్పుపత్రిక లెక్కడ? సహజభర్త
బద్ధ బుద్ధికిఁ గాచి కన్నదని సత్య, మనెడిపరమార్థమెక్కడ? యఖిలజనని.

కొలఁది వాఁడ వందమేని యాతఁడూగకోడే! అట్టియెడ మానుషము విడనాడని
తౌకికకవిపాత్రులు నఁగొరవ సూయనతా పరాధవమునెల్లు సహించఁగలరు...
కాఁబట్టి నగ్నవిధములను వివరింపఁగ నొక తమ యనిష్టమును నీర్ముకొందమును దురుద్దే
శనే యీ పరితాపమునకుఁ గారణమని ఘంటాపథముగాఁ జెప్పవచ్చును...ఈ
హృదయ కల్పముల కొక్క ప్రబల దృష్టాంత మిచ్చుచున్నాము చిత్రగిం
చుఁడు...నిన్నటి సువర్ణ లేఖ...“ఓర్వలేక తగవురాదు కవులను జుట్టు జుట్టు
ముడికెట్టి ఇనుప గాలములు వేసి రాగుచున్నారండో? శ్రీరామరామ” యనును
క సందర్భములేని యపహాసమును వ్రాయించినారు...“కవులను” పత్త్యేకించి ని
ర్దేశముల చేయవలెను? కవులనే కాని, యోగ్యులైనగుణము గలయితరుల నెవ్వరి
ని తిండిపరామేమి?...లెదురుటఁబోరగాను చెప్పినట్లు కామముదీర్చుకొనటకు
అకృత్య మొక యపయోగమో క్రోధముదీర్చుకొనటకీడియు సంతియయ్యపయోగ
ము. ఈయమెవల వర్గము విధాయకనే గనుక ఓర్వలేక తగవురాదు క
వుల నుక్కరినే కాక యాగణములోని వారినందఱునూడ నాలోకిముసఁ జి
త్రవధ చేయుట తప్పనిసరియనితెలియఁ జేయుచున్నాము. కలహించఁ గూడ వను
వీరినిద్రాంతమే నర్వదా ఆచరణీయ మగునేనియు, నట్టివారివెల్ల నేకోర్లుగనూ
యెకుక్కలుగనూ చిత్రగింప వలసి యుండునేనియు నిప్పటివలె కనేకవిషయము
లలోఁ గలహించుచు వచ్చిన కవులు, విమర్శకులు, చిత్రకాశికలు, పండితులు,
సంఘసంసారకులు, పూర్వాచార పరాయణులు మున్నగుమహామహులనందఱ
నీవిధమునఁ గోళ్ళు, కుక్కలు, పిల్లులు, వందులు, గాడిదలు, గాఁ గూడవరుసగాఁ
జిత్రించి వారికి బుద్ధిగలపుచుండిఁలెదనియుఁ దెలియఁజేయుచున్నాము. ముందువి
ఘ్నశ్వరపూజగాఁ దొలిసాఁటికలహకవులయిన దండి కాళిదాసులను జెడియు

నీ॥ ఘనుని బట్టుక నీవజనుఁ డేది వ్రాసిన నది శిరస్సునఁ దాల్చునట్టిఘనులు
 నీచునినీచత నిక్కముగాఁ దెల్పువారివ్రాతలు బుట్ట వైచుఘనులు
 నత్యమ్ము నెఱింగియు శాంతులపోల్చి సెప్పఁగించువరిపాటిఘరుంగుఘనులు
 ఏదియో పోట్లాట సూచినఁ బత్రిక కబ్బు "పేట" రటంచు నరయుఘనులు॥

తే॥గీ॥ పత్రికాధిపతిత్వంబుఁ బడసిరేని, దానివలనను గల్గెడుహాని జగతి
 కెంత యవి చెప్పఁగలము లోకైక జనని, నత్యేవుడుగంటునెగడు నసత్యమెందు

క థా ప్రారంభము

ప॥ అంచా? దీనికేమి ప్రకృతవృత్తాంతమ్మవధరింపుము,

(సూర్యోదయము)

మ॥ పరితస్పర్షదపారభాస్వరగవీపారంభరీనున్నతై
 మిరభారుండు దివాకరుండు త్రిజగన్మిత్రుండు మందేహాధి
 క్కరణోద్యోగి వెలింగె నార్యులు "కృతఘ్నహ్నయ దేవా" యం
 చెరంగక దన్కరకోటి కాలాగ్రలంది నెందే బందలై పాటంగక. ౧

చ॥ సరసిరుహపుపాదములు సారెకు నుప్పరమందు, నెఱుంగొ
 వ్వరపు శిరమ్ములందు సెగిఁ బ్రాకి ఘనాలయ వక్త్ర మిడుగా
 ధరణికి దిగి యెల్లెడలఁ దాము యామెయి వారిశైత్యపుక
 ధర మఱియేయుచుక నెగడె బండితపామరరంజకమ్మలై. ౨

క ముక్కగను వారికిఁదగవుదీర్చిన దేవిసెక యాఁడుపందిగను జీల్పించి యది మొ
 దలు మొన్నటివఱకుఁ దగవులాడిన శిష్ట కృష్ణమూర్తి,పిండిప్రోలులక్ష్యణకవి, వెం
 కటరత్న శర్మగారు, వీరేశలింగం పంతులుగారు, వేదము సెంటటరాయశాస్త్రిగా
 రు, కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యగారు, వడ్డాది శుబ్బారాయఁడుగారు, శ్రీపాద కృష్ణ
 మూర్తి శాస్త్రి గారు, మున్నగువారి సందఱను వారివారి యర్హతకుఁ దగిన జం
 తువులతోఁబోల్చి చిత్రింతురుగాక, ఆపూర్వపనిపద్ధతము వెలయింతుగాక.

(కొప్పరపువారు కాలుద్రవుట)

చ॥ దురుఘుగ నుండె నుత్తరపుభోరణి యుత్తరుగ త్రరంబలె

ద్వరపడి తిట్టి బండుగులదాపునఁ చూటుట స్వప్న మయ్యె నె

త్తటి నెటఁ జేయనట్టి *యవధానము నెత్తిట వీర్వలాయన

స్థిరు లని యెంతమూర్ఖునకుఁ జెప్పక చెప్పఁ దొడంగె నంబికా. ౧

క॥ అలనూజివీట యెకా, కుళమున మజికొన్ని చోట్లఁ గోవిదు లెఱుంగె

జలిపిన ప్రత్యేక పుసభ, లలవా రెఱుంగ మియు స్వప్న మై కన్పటె ౨

౩క॥ ననహయంబుగ నవధా, ననభక బొనరించునట్టి నరుండె ఘనుఁడొ తా

ననహయండు ఘనుఁడొ యది, నుఘుమలకుం దెలియునే ఘనులకుం దక్కన్.

౪క॥ తెలుఁగఁటపి మీనఁబఁటపి అది, నిలువక వలెనఁటపి వీరు నేరుకురొక్క

తెలుఁ, గొరొపి తెలుఁగనఁగాఁ, దెలగాల్కటాడు పచ్చి తెలుఁగే యగునూ.

తే॥ బలిరపియూవ్రాత తెలుఁగెల్లఁ బాటిమిఁదివందికొమ్మలుబల మన్న పగిదిదోచె

వీరికి జవా బొనఁగుట విజ్ఞానాప్స, రయిన సామాన్యలోకు లట్లనరుగాక. ౫

౬క॥ అని యెంచి వారు పద్దెము, లను గిలుకక మేము వానిలక్షణమును నే

రనిపోలిగ్గి న్నివనమున జూచును బంపితి ముంబి వారు పురఁబురఁ బొక్కక

౭క॥ పద్దెములు వాగ్గెలిమి వి, ద్వద్దశ గూడెట్ట మనము వలుదనగా వా

రదై మిటు గొట్టిరని హా, గుర్తుకొనం దొడఁగి రంట్రి కొవపుసాముల్. ౮

*బ్రహ్మశ్రీ తిరువతి వేంకటేశ్వర కవిత్యలులకు.....

శీ॥ అష్టావధానంబు నాచరించెదరేని యద్దానిమించి నేయంగ
లేము, శతఘంటకవనంబు, నల్వఁబూనెదరేని యద్దానిమించి నేయంగ లేము...

౩ శీ॥ అన్యనినహయ మిండుకయైన లెక. పద్యమవధానమండు జెప్పంగ
లేని, మీమహాధారణాశక్తి.....

శీ॥ తెలుఁగు మీసంబు నిలువంగ దిపురుడింక. (2(-8-11)

ని మహారాజశ్రీ కొప్పరపు వెంకటసుబ్బారాయ కవిగారికి. అయ్యా!
పద్యమయంబును తమయుత్తరమందినది, “ఏవరువును మాపుమాటకు జవాబు నొసం
గిన వాడ నమ్ముండి” అని వ్రాయించినారు. ఏనందరథమునం దేవిషయమునం

క॥ మునురామకృష్ణులకుఁ జ, కగ్గనివద్దెమ్ములను వ్రాసి ఘనత నెసఁగిరి
య్యనువున మనలం జూచిరి, యని లోలో వగచిరంటి యాత్రపుఁగవుల్,

క॥ అనుకొంటి మేము వీరికి, ననవద్యపుఁగికి వచన మైనన్ వ్రాయం
జనద, యది గ్రామ్యులైలిం, బనువకుటే యుక్తమనుచుఁ బదవడి జననీ.

క॥ కాని యటు మొదట యోజన, మానసముఁగ దపులకున్గి మఱి యధాటిన్
బూని లిఖియింప మైతిమి, దానికె యక్కపుల కెడఁద తబ్బిబ్బయ్యెన్.

క॥ తగినంతగూఢ గతిమే, మగువఱచిన వీరికర్థ మగుటె ట్లటు వా)
యఁగ నర్థము తముఁగోరఁగ, నగరాజకుమారి వీర నగరాని విజ్ఞుల్.

నీ॥ అవి యపద్వాహమ్ము లన, “మాకు నిత్యమి
య్యియె కూర” కటన్న దెవరు జనసి

ఒక్కరో? యిగ్గరోక్కి? దేవు లనుకేలి
“కెద్దు”లంచనుకొన్నదెవరు జనసి

“లవణం బనిన నేదొ యవలికిఁ జని తెచ్చి
యెలమి వడ్డించిన దెవరు జనసి

సభ “నథాతో బ్రహ్మ” చక్షవ “నీతాత” లో
నపుష్పిసంగము నేసి రెవరు జనసి

గీ॥ వారిలో వారు గారొ కొప్రంపువారు, కాక యుండిన గీత మెక్కతన వృత్త
మయ్యె వీరికి నీలాటి యథముశుభము, నెఱుఁగని యమాయికులు మన లెత్త నేల.

క॥ ఇది యిట్లు లుండె మాజా, బది వారికిఁ జేరె మరల నలవాఱ్ఱామున్
గురురుకును నీలోపలఁ, బొదలిన వేఱొక విశేషమున్ విను మంబు,

(ము॥ రా॥ రా॥ ఏకా రామయ్యపంతులుగారింట విందు)

ఉ॥ ఇంతకుమున్నె విందనుచు నెల్లఱుఘల్ విస రామయ్యార్కుఁ డే

నంతసమూనియో పిలిచెఁ జట్టన నాఁడె నియోగివైదిక

దేరూపముగా మామే మాట మీయేవరువును మాపినదో యవిషయము విపులముగా
వ్రాయించినంగాని మీకుఁదగిన యత్త మిచ్చుటకు వీలులేదు. కావున వెంట
నే దయచేసి వై విషయమును వ్రాయించురుగాత. —

21-8-11.

ఇట్లు, దివాకర్ల తిరుపతిగారి.

స్వాంతము లెట్టఁ బాటఁ గొనసాగని యాననచర్చకల్పి, భీ
మంతుఁ డితండు మున్ననినమాటకు దాఁటక వచ్చి చెచ్చెరక.

౧౪

ఉ॥ నేఁ డరుదెంతుమన్న నుడి నిక్క-మొనర్చుఁ డటంచుఁ బిల్చి మా
మోడిన త్రోవ గన్నడంగ నెయ్యన నయ్యనఘుండు వోయె “బోఁ
గూడదు మాడు” నంచు నెకకొండఱు దందడిఁ జర్చఁజేసి రా
పాడి గడింప “కేగుటయె బా” గనె వెంకన నిర్విశంకుడై.

౧౫

ఉ॥ విం దనుకూలమై జరిగె విండున లోప మొకింత లేద, యెం
దెండులకేసి మంచి దని యెంచిరొ యేమి, మఱొక్కవంక్తి మా
కుం దమవారి కందఱకుఁ గొండ్లొకవంక్తియుఁ గాఁగ నేరువా
టుం దగఁ జేసి రయ్యది కడుకొ సుఖ మిచ్చె ననేకఁగులక.

౧౬

ఉ॥ పట్టరుమాల్ బుజమ్మువము బాలరవిప్రభలీనఁ బంక్తికికొ
రాట్టయి యగ్రపీఠమున రాజిలెఁ గొప్పపు సుబ్బారావు, బల్
దట్టలు మండపాటికులధన్యుఁడు బోనగువార లాతనిం
బట్టి క్రమమ్ముగా నతనివంక్తి నెసంగి రఁగురస్థితన్.

౧౭

తే॥ గీ॥ జరిగె నారిత విండు ప్రశస్తగరిమ, భోజనానంతరమ్మున నొజఁ గొంద
కేగుదెంచిరి వారు కోటిశత్రు, శాస్త్రముఖులు వదవటివర్య వినుము.

౧౮

మ॥ చిటుమామిళ్లకులుండు యోగ్యుఁ డలలక్ష్మీపూర్వనారాయణుం
డురుక్మీర్థవీరుండు వచ్చెనట కుద్యోగితప్తమైతికొ, ధురం
ధరులై తక్కిన చుట్టలుక మఱియునుం దక్కుంగలా రొప్ప భా
న్వర మయ్యెకొ దగుపాటిగా నభ భవిష్యచ్చర్య సూచించుచుకొ.

౧౯

శా॥ ఏ కారామయగారితమ్ములఁట? బీ,యే,బీ,యలై స్త్రీడరీ
దాకన్ వచ్చిన మేటియంట? మఱి యా ధన్యుండు తాంబూలముల్
వీకకొ గొన్ని ఫలమ్ములుం గొని సభకొ వీక్షించి తాం బంచె నా
పోకల్ కొండొక వర్ణనీయము లనం బోలుంజుమి శాంకరీ.

౨౦

ఉ॥ ముందు భుజంగ రాయనృపమూర్తికొ, కొప్రపుటయ్యకో, ఫలం
బందగఁ జేసి యాపిదప నన్యులు బండుల కెచ్చి మీద న

స్పందితకీర్తి కంఠైజనిభాన్వరుఁ డౌనలమేటి కీయ నా

విం దతఁ డందకే కడు వివేకి మమున్ గరనంజుఁ జూపుచున్. ౨౧

ఉ॥ రామయగారితమ్ముఁ డలరారెడియోగ్యతఁ బొల్పుటాఁడు సు

శ్రీమహితుండు లక్ష్మీన రసింహనమాఖ్యుండు మా కొనఁగెఁ ద

ద్దీమహితత్వమేమి, మఱి తేఁకువయేమి మది న్నుతించుచున్

ప్రేమ ఫలమ్ము వెంకన పరిగ్రహణం బొసరించెఁ గ్రన్తనన్. ౨౨

చ॥ తిరుపతి పుచ్చుకోక యొక తేఁకువ దాని ననాదరింపఁగాఁ

గరము మదిన్ దలంచి యటు కర్ణమునన్ గుళలత్వ మూనె, నం

తరమునఁ దప్తదాత యది తా గ్రహించె సెకింత చర్చయున్

సరసముగా నెనంగె నది నభ్యు లెఱింగినదే మహేశ్వరీ. ౨౩

ఉ॥ రామయగారికిన్ మఱియు రామయతమ్ముండుగారికిన్ గతున్

ధీమహితత్వమందునను దేఁకువయందును గల్గువారకున్

మామదిఁ జర్చ నల్పుచుఁ గ్రమమ్ముగ వచ్చినతో)వ నింజి కే

మేమియు చెప్పి కొంచుఁ దగ నేగితి మానినీ వోయె నీగతిన్. ౨౪

చ॥ వెలవెలవోయెఁ జొక్కలు వివేక విహీనులమోములట్ల ని

ర్మలసలిలాశయంబులు ప్రమాద మెఱుంగని వారి మానసం

బులబలఁ దెల్వి మీతె ఘనపుణ్యులు వైదికులు నియోగసున్

గలిసి యొనంగునర్హములు నైకొనుచుండె దివాకరుం డొగిన్. ౨౫

మ॥ అది వర్తరుపుగాన మేఘపటలం బావఁత ద స్తప్న గో

విదమాన్యుండు దివాకరుండు తనగో విస్ఫూర్తిచే జ్ఞానిడు

ర్మదముంబోలె నపాకరించి సుదినఁ)భ్యాతి యవ్వేర్చున్

గదియన్ వెల్లఁదొడంగెఁ గాక విరతిల్ గ్రాసార్థ మట్లాడఁగన్. ౨౬

క॥ తరువాతఁ దనకు సొమ్మును “గురుతరలీల” యనుపదముగొని పద్యంబున్

బుర్రపుర లిఖించి మీనము, స్మరియించుచుఁ గొప్పగంపు చతురుండు వెలుచన్

ఉ॥ *పత్రిక నంపి యవ్వడును బద్యము వా)యక యుత్త రించుమా

పత్రికఁజూచి “విర్జనకుఁ బద్యము వా)యమిఁ జూడ” నేటి కీ

* మహారాజశ్రీ తిరుపతివేంకటేశ్వరకవులకు.....చ॥ గురుతరలీలరేపె నభ

గూర్చంగ నుంటిమిగాని, భానువాసరమాసదక్కరారెవరు,...అనుకవితవ్వతావ

యాత్రము మీరు మాకు శ్రుతేయనితోడను మీరు తిట్టినన్

శ్రుత మాకు బుట్ట దనుచందముగా మదిలో నలంచుచున్. ౨౮

క॥ వదవడి*వచనమె వ్రాయుచు, దుదిదనుకం బలికలకు దొడఁగెన్ శుకపుల్

శదుగురుగల సభయనన, పైదలోరాయివడి వ్రాతలెల్లన్ శురింగెన్ ౨౯

క॥ తతమితతమి మునుమాకు, త్తరములు లిఖించునతనిత త్తమాపై

విజ్ఞా శురింగె కరిగెనెఱియ, త్తరమే వచ్చుటకు మిగులఁదడవైపోయెన్. ౩౦

ధానముల్. విరకన సేయ రావలయు, వెంటనె, మేమవియాచరించి ధీ! వరసభమీ
ప్రతిజ్ఞ తెలుపం గలమనము దీయఁజేతుము ...”

గుంటూరు, }
22-8-11. }

ఇట్లు,
కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరామశర్మ, శతావధాని.

గుంటూరు, 23-8-11.

*మహారాజశ్రీ కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరామశర్మగారికి. ఆయా, ...మీన
పుం బద్యమున కర్థ మేకాగణముననొ మికుఁ దెలియలేదనుకొనియెదను ...తెలి
యదేని పెద్దలనడుగుడు... (1) ఈప్రతిజ్ఞ ప్రస్తుతవిషయము కాకపోయినను
మీయంతట మీరు పురస్కరించుకొని వివాదకుం దిగుటచే నయ్యది యంతటినుండి
మీయెడలఁగాడ నిర్వహించుట కంగీకరింపక తప్పినది కాదు....(9) మీరుమాకుఁ
దెలిసినయంశములలో నేక దేశప్రతిష్ఠలు మాత్రమేయైనను మీకోరికంబట్టి మీ
సభకు రా నుద్యోగింబుమే యనుకొనుఁడు రేపిక నొకరాంభ్రభాషైక దేశమగు
బ్రాహ్మణావయండుఁగాని నిర్వతిగ బ్రహ్మసభాశబ్ద రసాధాన కవిమార్గమునఁగాని
యన్తత్రిఁగాని మమ్ముజయింపుఁడని కాలుద, వినవో మాగ్రహచారమందుకు
నెడఁ బడవలసినదేనా! అందులకుఁ బ్రాజ్ఞులు నమ్రతంపవలసినదేనా! మాకుఁగల
శక్తులలో నేకైక దేశముననఁతో యంతో యెంతో యెఱింగినవారెల్ల మమ్మెదిరింపఁ
దగువారేనా! శాంతింపాపం....(12) ఈవ్రాతవలనఁ దెలుఁగునేని మీకువదలితి
మని యనుకొనకుఁడు....”

గుంటూరు, 27-8-11.

†మ॥ రా॥ రా॥ కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరామశర్మగారికి, ఆయా, (1)జరూ

క॥ లలి“వాణానందడి మం, గళ సూత్రము మఱచినట్టు”.గా నళకై ముక్
గిలికినరవివాసర మా, పలికిజని వచ్చె సోమవాసర మంతకా. 30

చ॥ నళయగునన్న యాదినము నందడిగా జన్మ లేగుదేర రా
నళ మయి పోయె నెయ్యెడల నండుల గొండుల వంటపూటియం
డ్ల భరముగా జన్మల్ విడిసి “దాబులు దాచిరి యేలనేయరే
నళ”యని కొవ్రపుంగవుల సారెకుఁగేరఁ దొడంగి రంబికా. 31

సీ॥ పుట్టదిట్టము లేకుపో? నిల్చుటెల్లు కొప్పరమంచు బలుమాటువలుకువారు,
తన్నుఁగట్టలబల్కి తనయున్న తినినిల్చు నెంతదనగ్గనటంచు నెంచువారు,

రు “అని 25 వ తేదీని మేము వ్రాసిన యుత్తరమునకు 27 వ తేదీ 11 గంటలకు
మీ రిచ్చిన జవాబు అందెది... ం. నళ ముగిమీరేచేయవలెను, ముండుత్తరము
వ్రాసి యవధానాఘక విత్వములకై కాలుద్రొప్పినవారు మీరుకాని మేముకాము,
...ర’ మావిషయమై మీరును మీవిషయమై మేమును నవధానపు టేర్పాటులు చే
సికోవలసిన దేకాని యయ్యవినభ్యులేర్పాటువఁదగినవికావు, ఉభయులచే నేర్పఱచి
కొనఁబడిన సభ్యులు న్యాయాన్యాయములును రసారసములును దారతవ్యములును
విచారించఁదగినవారు మాత్రమే గి. ఈవిషయముల కంగీకరించుచు మీరునళ
సమకూర్చుడు, లేదా మేము సమకూర్చెదము...ర. జరూరనివ్రాసినను వెనుకటి
వలెనే ఆలస్యముచేయక రేపు సూర్యోదయమునకుఁ దప్పక జవాబు పంపవలెను.

ఇట్లు

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

ఉదయం 8 గంటలకు 28-8-11, గుంటూరు,

అయ్యా! ఈదినమున నళ తప్పక జరుగు ననుమిత్రకటనను బురస్కరిం
చుకొని యనేకు లనేకగ్రామములనుండి వచ్చి నిరీక్షించుచున్నారు. వారిని వృధా
కుల నెసరించుట యుచితముకాదుకావున నవధానసభావిషయ మేమయినదియొ
బకటించి వారినందియము తీర్చుడు మాయుత్తరమునకుఁ బ్రత్యుత్తరము రాకుం
డఁగ నే మేము ప్రకటించుట యుక్తముకాదుగదా? ఇట్లు

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

తన్నునుబండలే తన్నువంచనసేయు నవనరంబైనవ్వ డనెడువారు,
నేల విడిచిసాము లేలాకో? యొకచోట నంతలోనే యుండక నెడివారు 33

తే॥ గీ॥ వింధ్యగర్వంబగ మ్రొనవంధ్యమహిమ, ముగ్ధుడొచ్చి యాసే? యనియొలువారు
హంసకాకచరిత్ర మిట్టందటకును, స్త్రీలికిఁ దగిలె నటంచు వచ్చించువారు.

మ॥ ఒకటే శైలిగ నొకటే వడిగ నొకటా? యంచుఁ గవ్యగణి
ప్రకరం బెంగంగ నంచ యేనె, నటు“రార”మృన్న కాకంబు ము
న్నెకతీ, రావయినొకటిరు, పయినెన్నొ తీరులెడన్సి, నూ
టొకయానమ్ము చూపి కాదె“శరణం బొందె” మరాళప్రభుఁ. 34

క॥ అనిపూర్వగాధలెన్నుచు, మనమునఁ దమవడినశ్రమకు మఱిమఱి విశుభ్రం
గనుచుఁ దిరిగిపోనెంచుచు. బునఁపునర్యో జనలకు బుద్ధి చొనుపుచుఁ.

అ॥ తె॥ కొండపీఠిసామివండ నుండెడిలేడి, కొండటేనికూతుగుట్టమునకుఁ
దలుచుభయము చెందిదండంబులితునెయ, ద్దానితోడఁ బెనఁగుతలఁపు గొనును.

తే॥ గీ॥ సింహగమనంబు నేర్వంగఁ జిన్నిలేడి, కెర్నిజన్మమ్ములెత్తినయేగలదె
పాల్యపాలకభావనంబంధ ముడువఁ; దలఁచుటదియెంతయేనియొ డప్పిదంబు.

క॥ తనపాదములు మనమ్మున, ననయము మననమ్ము నల్పనవ్వుటికిఁ దాఁ
గనికరము కరము గని దా, నిని మురుగ్గఁ జూడకున్న నేరముచారిదా. 35

క॥ చారికిఁ చారిణమునకు నం, గర మది హాస్యాన్నదంబు గా దనువా రుం
డరుదానికేమి చారిణము, కరి నెరుగుటెయంద మెట్లు ఘటించునటుల్.

ఉ॥ రంకుపు శిఖ్రుగామియని రాజులు పట్టపుటేస్థ వీడి రా
జ్యంకము గాఁగఁగ నైకొనిరె యక్కట? యేనుఁగుతోడఁ బోర నా
జింకకు శక్తియున్నదే? ప్రసిద్ధికినై “యెదిరింపు” మంచు నే
కొంకును లేనివారు పురికల్పినమాత్రన యేమిలాభమా. 36

చ॥ అదులక భేద్య మైనచతురంగబలమ్ములు గల్గుటేనితో
గొఱియలగొల్లటె డెదురుకోలు ఘటించగ నెంచి“ మీరలుఁ
గొఱియలతోనె రండనుచు గోరిన “నీ” యని రోసి దానికే
“నరి”యని నీధవడ్డ వెడజూచుచురాబుల డాబు లేటికో. 37

ఉ॥ ఇచ్చి వరముల్ గైకొనరె యెల్ల సురారులకు న్నిలింపు; హ
నచ్చులితుల్ మహామహు లనన్మదహరులతోడఁ బట్టి వా
రిచ్చిన మెచ్చు లాగి కొనుటేమి యెవ్వారము? మెచ్చినంతనే
హెచ్చును దగ్గునకొక లవదే? తల దాఁటినపోక లావ్వునే. ౪౨

శా॥ దేవ బ్రాహ్మణవృత్తులకొ విడిచి వర్తించ న్నియోగించి భూ
దేవుల్ వీడుదు రాలపోతు నది భూదేవాజ్ఞకుం దక్కి దు
ర్భావం బొతటి సూరకుండరు గదా? వైవచ్చుచో నెవ్వరిం
గావంజూతుర? కావలం బడఁపరే? కాల్పవృక్ష గా నెత్తురే. ౪౩

ఉ॥ చెక్కిలి సెక్కుచుకొ జనులు చేడకగ ముద్దిడుకొంచుఁ బేర్చి మై
నకుగ్గనఁ జేర్చికొన్న నమయమ్మున బాలుఁడు పాలు గోలుచుకొ
ముక్కు “కటుక్కునకొ” గొఱుక ము న్నదియెల్లను మూలఁబట్ట నా
యకొ “ఇదేమిరోరిచెడుగా” యనదోనమే? దానరోనమే. ౪౪

ప॥ వితతతరత్రవబలముల విశ్వజనీనములకొ రచించి కీ
రితి జగ మెల్ల ముంచుచుఁ జరించెడితిర్పతివేం? తేశ్వరున్
మరిచెడి కొవ్రపుంగవుల మాయకవిత్వముతోడఁ బోరికికొ
గుఱకము పునినా రని జనుల్ విని నవులకొ రేమొగములకొ. ౪౫

ఉ॥ ఆల్లిక కేమి సాలెపురు వల్లదే? ‘మ’ ప్పని యూఁడుసంతలకొ
బొల్లగునల్లికిల్ సరిగ బుద్బుదముల్ గదరి దీని కేసుద్రు
క్తల్లజుచిత్తకేనియు యథార్థముగా, ముదనుండునే? యెటో
యల్లిక దేల కొదవకొగ నం? చది మే, లను టొక్కమెవ్వొకో. ౪౬

ఉ॥ మంగలివాని యద్దము క్రమమ్మున మున్నరచించినట్టివే
ముంగలి కీడ్చి పారమును బొల్పుగ నప్పగఁజెప్పకముప్పా
లిగొంగడు ఛాటిగాఁ జదివి కేవల మొక్కదొ యొక్క టొక్క టొ
జం గయితంబు నెప్పట యశస్కరమే? సుకవీంద్ర నుత్యమే, ౪౭

ఉ॥ విభ్రమి నొదిసంచి నెటు వేటొక వస్తువులుండు నట్లులే
కొకపువారు నంచి నిడుకొంచురు వర్ణన లన్ని చేసి, యా

శుక్రకృతి రచించి రని శుద్ధ లహరికు లంక మర్మము
సుప్రథిత గ్రహితు రిది చూచి పట్టి రనేకు లెల్లడన్ .

౪౮

ఉ॥ నుట్టిది బెటంబెట్టుటకుం గొందఁజెఱింగియు నంశయింతు రీ
చెట్ట నడంపకున్న నెటు చేటు దొలంగునీ చుహాకవిత్వ వి
ద్ధట్టసుధానభామకవితానవతామరసాననావచః
పట్టణవైభవప్రథితబంధురసాధవిహసలక్ష్మికిన్ .

౪౯

ఉ॥ జీవనమూడె మాకని వచింతురుగా కొకకొండ అట్టి వా
రేవగనైన జీవనము నీవయిం జేతురుగాక కైత యే
కావలెనేని మహాకృగతి గానంగరాదె, యమాయికాల్పలక్ష్మి
జీవికకై జగం జహాసింతునటుల్ గికురింపఁ జెల్లునే .

౫౦

చ॥ ఇటులాక కొంతమంది కడు నెల్లిదవుంగతి దోపనాడన
ప్పటుమటు గాడుపల్కు లలపక్షమువారు సహించ “కేల యీ
కటువులుని కొత్తవుంగవు లఖిండులు వారల శక్తి చూడు, య
తగ్గట మది, గోరతం బనెడికావ్యమునం దగుపట్టు నావుడున్ .

౫౧

ఉ॥ అప్పగమేశ్వరీ దయకు నాకరులన్ గదలించి దానిచే
గొప్పను గోరి గర్తమునఁ గూలి యెటో వయి రాఁగడంగి యీ
కప్పలరావముల్ కొలయుం గా వని లోనఁ దపించి పొక్కుమీ
కొప్పరపుంగవీశులకు గోరతమే హితమెన్ని భంగులన్ .

౫౨

చ॥ అనుటయు వారిపక్షపు జనాజలి వారలయెడు పూర్తిగా
మనమునఁ బట్టియుంట మఱుమాట వచింపక యూరకుండ వ
చ్చిన జనసాగుమందలి ప్రసిద్ధులు కొండలు కొప్పరంపువా
రిని గని కొన్ని మాటలను రేఁగగనేగెద మంచు నెంచుచున్ .

౫౩

క॥ చనుచుండ వారిపక్షమున వారొకకొండ తాఁగి ముగి నేమేమో
యన మొదలిడ ‘మీరెవ్వరునీ, చనుఁడా, మేమడుగవటకుం జనవలెననుచున్ .

ళా॥ కాలిం ద్రవీర్ణితి రూరకుండెదరెనీ సంస్కారుల్ జగ మ్మొందు వే
వేలున్నా రలవారిఁ గోరికొనుఁ దావిద్వాంసు లేతెంచి మీ
మీలోపముల నేర్పరించెదరు సామ్రాజ్యే మ్మేరి కెవ్వారికిన్
వీలో తెల్పద రీనుడిక విసంగ నుద్విగ్ధారెడిక లోకముల్ .

౫౪

క॥ తిరుపతి యెట్టిదియో? కొ, వృరమెట్టిదియో కవిత్వభర మెట్టిదో నం
స్కరణం బెట్టిదియో? ధి, కర్కరణం బెట్టిదియో? తెల్పఁ గల రచావరల్.

చ॥ పరు వెటువంటిదో? చెలుచు బాసయు నెట్టిదో? లేకమేని నం
స్కరణము పూజ్య మయ్యు నరిగంగలనాడుట యెట్టిదో? నమ
స్కరణకు నాననమ్మనెడఁ బోరెడిధీరత లెట్టి వాకొగ్గో? ఏ
ప్రకము లానంగు టెట్టిదియో సత్కవితా వనితా విసూదమల్. ౫౭

ఉ॥ కోరిక యెట్టిదో? యచటఁ గొం కుదయింపమి యెట్టిదో? పరి
మార్గము లెట్టివాకొగ్గో? మమకారము లెట్టివా? యంతఁ బోక ధి
కార్కరము లెట్టివా? పయివికారము లెట్టివా? బాదుబూరలం
కారము లెట్టివాకొగ్గో? యధికారమెట్టిదో? కారమెట్టిదో. ౫౮

ఉ॥ సారము లెట్టివా? పయి ససారము లెట్టివా? కాలుద్రవ్యు యం
కారము లెట్టివా? పయి జ కారము లెట్టివా? యంతలో దళ
కార్కరము లెట్టివా? మఱి నికారములెట్టివా? పిమ్మటం దిర
స్కారము లెట్టివా? పారిఁ జూకారము లెట్టివా? కాలు లెట్టిదో. ౫౯

ఉ॥ వీరము లెట్టివా? తిరుగు శేకము లెట్టివా పిమ్మట స్తమ
స్కారము లెట్టివా? పయిప్రకారము లెట్టివా? యాపయిక్ వష
టార్కరము లెట్టివా? పయి సకారము లెట్టివా? మీచుమీగు నా
కారము లెట్టివాకొగ్గో? సుడికారము లెట్టివా? వైరమెట్టిదో. ౬౦

ఉ॥ హరము లెట్టివాకొగ్గో? వ్యవహరము లెట్టిదియొకొగ్గో? యీవమ
కార్కరము లెట్టివాకొగ్గో? వియికారము లెట్టిదియొకొగ్గో? వై బహి
మార్కరము లెట్టివాకొగ్గో? యుపకారము లెట్టిదియొకొగ్గో? యాయనాం
కారము లెట్టివాకొగ్గో? యపకారము లెట్టివా నేర మెట్టిదో. ౬౧

ఉ॥ పారము లెట్టివాకొగ్గో? పయివారలశూరత లెట్టివాకొగ్గో? స్వీ
కారము లెట్టివాకొగ్గో? గుణకారము లెట్టివా? ముట్టునున్న ప్రా
కారము లెట్టివా? పయి లకారము లెట్టివా? చాటు చాటు స
కార్కరము లెట్టివా? తెలుకఁగాఁ గలవారలు పండితుల్ గదా, ౬౨

చ॥ కవి యన నెట్టిఁడో? కవిత గాఁ దగునట్టిది యెట్టిదో? వృథా
రవణము లెట్టిదో? కపులరావము లెట్టిదో? సత్కవీశ్వరో
త్పన చరితము లెట్టిదో? బుధత్వ మదెట్టిదో? యేరి కేరికి
శివ? శివ? సామ్య మెట్టిదియో? చెప్పఁ గలారు బుధోత్తమున్ గదా. ౬౩

చ॥ ఎవరును నేరు నొక్కయెడ నెల్లరు మెచ్చఁగఁ గూరుచున్న మె
ప్పపునెకా! యేరికిఁ దగదో? యక్కఱ? శక్తులు పట్టి చూచి “వీ
రగ్రుపు లలవారా!” కపులు గాఁ దగువార”లటంచుఁ దెల్పఁగా
నెవరితరంబు? పండితకవీంద్రులుదక్క జగత్త్రయమ్మునకా. ౬౪

ఉ॥ రా మసిరొక్కా! పండితులు, రమ్మని కోరనె లేదో? నద్యశః
కాములు మీరు వారివయఁ గా లటు ద్రీవి యున్న నేరుఁగా
నేమి! వృథాగ లోకమున కింత పరిశ్రమ మేల పెట్టినా
రీమెయి సూరకుంట తగునే! యని కంకెద మంచుఁ బోవుచో. ౬౫

ఉ॥ ఏమిది! యీజనంబునకు నింతటిపక్షము వారియందుఁ, ద
న్నామము వీరి కింతగ మనస్సున కెక్కఁగ నేల! కొప్పపు
న్నామము కోపపాత్రీయుగ నాటగ నేల! స్వదేశవాసు లక
ప్రేమముగూడఁ గన్నడ దరిప్పక రమ్మును మించి రీప్రజల్. ౬౬

చ॥ అని మనమందు నెంచుకొని యవ్వలి పక్షపువాని “మీరు వ
చ్చిన పనిచూచిపోవుటకుఁ, జెప్పెడిమాటలు పెద్దమాట, లే
ర్లను లయి మీకుఁ గట్టములు గప్పెద? రింతటి కంఠశోషకుం
బని గనుపట్ట” దంచు సుదువకా “బని లేనిదె వచ్చినారమే. ౬౭

మ॥ కవితావాద మటన్నఁ జూచుటకునై కష్టించి యీసత్వభా
సువిశేషంబుల నాలకించుటకు నచ్చొనుండి యిచ్చొటికికా
జవనత్వమ్ములు వెచ్చఁ బెట్టుకొని రాఁ జన్నే! వృథావాంకృతి
సవిరుల్ సించినపత్రికల్ గని యథార్థం బంచు సూహించుచుకా. ౬౮

మ॥ అదిగా కూరక వ్యాఘ్రముం గడుపులా గంతంత మిట్టెక్కి నె
మ్మదికి న్నెమ్మది దక్కి మనములపై మాత్యర్యముకా గ్రక్కి సా

గడ యంచుక దల గ్రుక్కె- పాటుకల్లలన్ గన్లెఁ జనక రాదె!యే
మిది! మిత్రానిక యెంచు దిండె! నని పేర్చిన్! బలగఁగాఁ నుడదే ౨౯
చ॥ అడిగెద మేము మి; మృదుగుఁ డట్టులె మమ్మును మీ, రటన్న వె
న్నదమి యదెట్టికో? కవటపద్ధతు లుద్ధదు లెట్టివాక్కా! య
గడలిడ లేమి యయ్యెనుకొ? కా లటు ద్రవుట దేడ కేగనూ!
మడనులు ద్రొక్కె- మీరమును మట్టునదావదు లేడ దాఁగెనూ. ౩౦

ఉ॥ “మీనము,, బంచు మీనములమీదికిఁ బోవుట కాక వారియ
ధానసమండుఁ జేరుటకు నానస మూఁచుటే కాక యెన్నియో
కోసపు బాసలకొని లికి కుండుదు కండుటే కాక నై రసా
భాసము చేసి పాటు తిది భావ్యమై కొప్పగవుంగవీశ్వరుల్. ౩౧

చ॥ నమరము చూచి భేషరులు సంబర మండట యెంచు విందు మ
య్యమరులుకోలె నభ్యులు జయవజయార్థులు గాక వారు వ
క్తము లిడ నెవ్వ “రద్దుఁడు వనకా గనుఁ డెడెడ” మంచు వారు న
క్రమముగ వ్రాఁచ నంకులకుఁ గాక పరాజ్యులులై రేటికో. ౩౨

ఉ॥ గ్రుద్ది నఁ టాంజనేయుఁ డొక గుడ్డును రావణుఁ బట్టి, మూర్ఖమై
నద్దివిజారి జాతి తెలి వంది “బి” యని మెచ్చెనంటి? య
సుద్దికి నంజనాసుతుఁడు సుంతయు నంతన మంద ‘కొర? నా
గుడ్డురుచికా వచించు టానఁగూడెనుగా? యని వంచె వక్త్రముకా. ౩౩

ఉ॥ “మీనము” లన్న “జా” ట్టనుచు మిమ్మును వా రస వచ్చుఁగాదె! యే
వానియు లేనివారియెడఁ బంతము పొజ్జుల కేలి? మీరసా
భానపువాఁడయెలెలువుఁ బండితదూరు లటంచు; నర్వకా
కోసము మీది, మీ రింక సుతుంగక చేసెడి దేమి నైనరుల్. ౩౪

చ॥ “గురవరలీల” వద్య'మది కో! యని యార్చుచు నుండె మీరొనై
బరు విడుకొన్న వారలు'నళం బొనరించుట కంచు, నేల యీ
పిటికిరసంబు నెవ్వఁ డని వి ట్టకుగన్ వలె నంచుఁ బోయి కొ
వ్వరవుకల్లల్ కనంబడక వచ్చిరి వా ర్కముఁ జూడ నంబరో. ౩౫

చ॥ ఆపు దొకచోట విండునకునై చనియుంటిమి మేము మానినా
నవదము చూచి వీరలును జాతిరొగ్గో! యని యాడుకొంచు న
ట్టివనియు నుండునే! యనుచు, దీక్షాని కొట్టెడిసేనపోల్కి- న
య్యవరిమితప్రజానిచయ మయ్యెడకే చనుదెంచె నంతటన్. 21

శా॥ అండుం గొందఱు బ్రాహ్మణుల్ మఱియు వైశ్యశ్రేష్ఠులుం గమ్మవా
రెండుం గన్నడి రిందఱున్ గ వితకై యేతెంచుటంజేసి యం
దం దించించుక గోష్ఠి గల్గు టనుమేయం బయ్యె సూయంబ! మే
మెండు న్ను స్థనియుండ మిందఱను దాదృగక్రిసంపన్నులన్. 22

ఉ॥ నాలకజాతియందలిజనంబులు రూర్పున నుండు గాని యీ
నాలవజాతినేలు వయి నాగరికత్వముచూట కేమి వి
ద్యాలయాలన్నఁ బ్రాణముల నర్పణ చేసెడిపాటితత్తులుం
జాలక గలారు కమ్మకులజన్ములలో శతమున్ నశనానమున్. 23

ఉ॥ వారలు నన్యలుం గడు నవారిగ వీధికి రెండువక్ర-లక
వారులు గట్టి నిల్చి యిట వచ్చుట, కొరపువారిఁ జూడఁగాఁ
గోరికతోడ నేగి తమకున్ మఱి వా రగువట్టమిన్ వృథా
యై రహి సండ్లకున్ మరలు. టాదిగ నెండోరు లాడుకొని చోగిన్. 24

శా॥ అయ్యో! తిర్యగివెంక టేశ్వరులు! మే మత్యాశయై వేడగ్గ- మీ
కయ్యంపుక నథఁ జూడ వచ్చితి మిటన్, గా ల్పివ్వినా రెవ్వరా
యయ్యల్ మోమును జాటు వెట్టి రిక మా యాయానముల్ వ్యర్థమే
యయ్యెన్, వచ్చినవ్రతోవఁ బోవుమనా, లేదా? యుండుమా? తెల్పుడి. 25

చ॥ ఎఱుంగుదు మేము “కొత్తర” మదెట్టిదో? వారిని జూడ రాము, మి
మ్మొండుగము మీరుపొత్తముల నింకెనలారు “ఫాటోలు” దక్క- నేఁ
డరసెలి మయ్యె ధన్యము శవాదిక; మూరక పొ మ్మటంకురో?
దరిసెన మిచ్చి నంకులకుఁ దగ్గవలం బొనఁగం దలంతురో. 26

చ॥ అనుచు ననేక భంగుల జనావళి మావయిం గల్గుపేమమున్
నువ్వడగ జేయుచున్, బలుకఁగా నపుడేము వనించుసౌధ ము

య్యన డిగి నాటకాలయమునం దొక మేటిసభకో బొనర్చి నే

ర్చినగతి వారికిఁ గలుగఁ జేసితి మగ్గల మైనపాదమున్.

౮౨

సీ॥ “తిరువతివేంకటేశ్వరులఁ జూచితి” మంచుఁ బలుమాటు సంతసంపడెడివారు,
ఉవ్వెత్తుకా లేచి యొక్కదండముఁజీల బడి నమస్కారమ్ము లిడెడివారు,
కొవ్వంపువార లీగొడవఁ దెచ్చుట మేలె యయ్యెఁబో? యని పేర్కొనాడువారు,
కయ్యంపుసభఁ జూడఁగలభాగ్య మింక లేదు వారుపాటిరటంచు దూలువారు.

సీ॥ పాఠ కేమి యొనర్తుగు వారికున్న, నరుకు నెఱుంగఁమెయని చర్చనలుపువారు
బసఁబోఁ గాలు ద్రవ్వనెలనెడివారు, అకుసుమవ్వారి నటకేగుచునెడువారు.

ఉ॥ అన్నిట వీరిదృష్టిని శతాంశము వారలు గారు దడ్డడఁ
దున్నుకవిత్వమఁడు వలఁతుల్ మనవారలె యాడు, రంచు; నే
మున్నది దానిలో ననుచు, నుండిన దేదియు యున్న దంచు, నా
తెన్నెకకట్టమె యను, చుదీర్ఘతరమ్ముగ వాడు లాడుచున్.

౮౩

ఉ॥ ఏమియు దానివార లేటు లేది యొనర్చిన మంచి దౌ శుభీ
గా)మను లట్లానర్చునెడ గ్రాంధికు లొప్పురు సాగఁగ దీతు రిం
తే, మనవారు వోలె నలతిర్చితీవేంకటపండితుల్ వచ
స్తోమము జొర్చ లేరె యది వోనిముగాఁ దలపోయ కుండుచో.

౮౪

ఉ॥ జొర్తురు గాక సౌ రెటులా చయ్యన, సెయ్యన నట్లే పద్మమల్
నూర్తురుగాక వీరు “చెవి గోసిన మేంకల” పోల్కిఁ జాలనే
పార్తురె! డయ్యరే? యుభయు లంత బాధస్యలె దేహదార్శముగ
దేర్తురు కొప్పరంపుఁ గచ్చ లీకవియుగ్మము సుకగ్ర ప్రవేషిడిన్.

౮౫

చ॥ అనునెడ దేహదార్శమునకా యలవారలు గాలు ద్రవ్వి రి
త్సనియెడ నేను జాలసెకో? పాండితియన్న భయమ్ము గాని వీ
రిని మఱి వాఁసిం గలిపిరేనియు నాబుజ మొక్కటే సుండి
పనిఁగొని యాఁపు నం చొకడు బాహుబాధస్యఁడు వలుగు నలగుమై.

౮౬

క॥ అని వారి వారికిఁ దోఁ, చినగతిగాఁ “బిచ్చ పాటి” చెప్పికొనుచు భో
జనపుం బనలకుఁ జని మఱు, దినమున నటనుండి బయలుదేఱిరి వారల్.

చ॥ నెలపును వ్రాసె సూక్తులనకుఁ జెప్పెర సెంకటశాస్త్రమునైనై, యీ
కలహము దేలునంతకును గాల్గదలింప నటంచుఁ బఠముం
గలిగి వనించె నప్పురిని, గయ్యపునంగలు బాలకించి శి
ష్యులు మఱి కొందఁ డయ్యెడకుఁ జూడఁగ వచ్చి తనకుఁ భజింపఁగన్. ౯౦

చ॥ సరస్సులు మోగియి తొజనులు సంతతమున్ గవితాదరమ్ముమై
నెరఁగుచు విందులనొ దనిపి యెంతయు గౌరవ మాచరింప న
ప్పుర మది వాసమై యచటిపూజ్యులకున్ దలబోనినాట్రయై
తిరుపతి యప్పు డప్పు డరుదేరఁగ, వెంకట యుండె నయ్యెడన్. ౯౧

శా॥ “అనీమాంత మునర్చి గాని విమకం డావెంకటేశుం” డటం
చానీమన్ జనులెల్లఁ జెప్పి కొన నిత్యమ్మున్ గవిశ్రేణి కెం
తే సంతోసము గూర్చుచున్ విమల లంఘిభూతచేతఁ గుగ్రై
యీసున్ జెంది కృశింప మూడునెల లందే యుండె నుద్గండతన్. ౯౨

అ॥ వె॥ మొదటఁ గాలు వెట్టినది యల్లశిష్టహ, నూమదార్యకేహనీమ యచటి
నింబభూరుహంపునీడ సాక్షాత్కల్ప, పాదపంబునీడ గాఢ దవర్చ. ౯౩

ఉ॥ చాపలు నిండి బల్లలకుఁ జూచి రజకణితీతంబు భూ
మీపన మాక్రమించి పయమిక్కిలి వీధికెదాఁకి కేహపుం
దాపున నున్నయనన్యపదవంబుల పక్కిగ్రల నెల్చి సారకున్
శ్రీపతివేంకటేశ్వరులు చేయుపసంగము విందు రెల్లరున్. ౯౪

శా॥ అంబా? నింబము నీనివాస మదియూ? యభ్యుక్తమేనూనశా
ఖం బచ్చో నెపు డీపు పొల్పు టది సకలంబే, భవత్సాక్షికం

(గుంటూరినుండి బంధులు దేలు సమయమునఁ జెప్పినది.)

*నీ॥ తిరుపతి వెంకటేశ్వరుని కొండను నీకు భేదమే కనుపట్టలేదు తల్లి, శ్రీ
వైలమల్లేశు శిఖరమ్మునకు నీకు భేదమే..., మధురమివాక్షి వేశ్యనలికిని నీకు
భేదమే..., కాశికావిశ్వేశుగర్భగుడికినీకు భేదమే... తల్లి, తే॥ గొప్పట్టి సుముహూ
ర్తమందఁ దాఁగట్టెనుకొగ్ర, ఘనుఁడు శిష్టాహుసూమదాఖ్యాక సుకవి, అడుగు
వెట్టిన దాది బ్రహ్మసభఁజేసి, పంపుచుంటివి నినువీడ వలనె నేడ. (వెం॥ శా)

బుం బూజ్యోకయసాక్షికంబు నగుచుం బొల్పరుతత్త్వభా
లంబంబౌ కవిత్వావసార మది యేలా సెక్కి- వాక్రుచ్చుటల్, ౯౫

మ॥ ఎటు నీభక్తులవా జ్ఞభద్రవము లందేహారె, శక్రుచ్చుటం
బటకున్ వచ్చి మనంబునంబు నెటు “ఫీ” లావార, లాకొవవుం
గటువాక్యముల కెట్లు వా రురక దుఃఖం బగువా, రెట్లుగా?
గుటకల్ మింగెడివారో? నీమది యెటుంగున్ జెప్పఁగా నేటికిన్. ౯౬

ఉ॥ ఐనను శాఖి వాధ కయి యావలికిం జని తప్పయొప్పలన్
బూని యవాచ్యముల్ గిలికి పుచ్చియు నెమ్మన మాగ లేక మా
పై నెనరున్నయట్లులుగ వచ్చి రనం బది గోలి పోవు వా
లేని యథార్థముం దెలియు నెల్లరు నీవును దాఁగురింతురే. ౯౭

చ॥ ఎలమి వచ్చించి తీరవలె నీకవటాత్మ్యులనత్వభావ; మీ
యలఘుల కేము శక్తిపులటై మఱి మావచనంబు లెట్లు వీ
నులకు రసాయనంబు లగునో? యని జీర్ణము లైనవెంట లే
ఖల కవచాదముల్ గిలుకఁగాఁ గగముల్ దిరుగాడు పెట్టులా. ౯౮

క॥ ఖలజనులవర్తనములకుఁ, దల యని తోక యని చెప్పఁ దరమే? యలసా
పులకేమి నింబకుజభూ , తలనభ ఎవి యెంతకేని దగు జగదంబా.

చ॥ అరు లగువారి కెట్లు లెదయందలికుంపటివోలె నుండి యా
తిరువతివెంక పేళ్ళరులు “తీర్వరులన్ బిలిపింపుఁడీ, నధన్
జరుపుఁడి మీనముల్ కలుకఁ జాలినచోఁ బెఱుకుం డ,,టంచుఁ ది
వరముగఁ దెల్పఁ గొప్పకపువారిబడాంకమక్రమమ్ముగన్. ౧౦౦

ఉ॥ తగ్గి యిదెట్లులేనియును దప్పికొన న్వలె నంచు సంతటన్
బగ్గెలు వ్రాసె మాని తవతత్వము దుగ్ధుల మాట నెట్లులు
న్నెగ్గ దటంచు లో నెఱింగి * నెయ్యుటకుం గడు గూఢపులిపై
నగ్గతి దాచి స్నేహ మగు టర్ల మటంచు లిఖించుచు న్నెనకన్. ౧౦౧

చెన్నపురి; జైబరీ, గురువారం.

*....నిన్న కొప్పరపుంగవులు నాపేర కి కేజీల ఉత్తరం వ్రాసినారు, వివాదర

చ॥ పయికిఁ బ్రగల్భవాక్యములె పలుకుచు నప్పురముఁదె తీరికన్
గయికొని మారుచుండిరి వ్రేకంపిత మైనమనంబు చంద మె.
ల్లయెడల నెల్లరుండెలిసి “లావణి” రంచు వచించుచుండున
ప్రియములు పూర్తిగా వినియు బీరము మానర వారు మాటలన్. ౧౦౨

ఉ॥ అంతట వారిపక్షమున కాదరు వెకులవృద్ధుఁ “డక్కటా!
యంతన తేలి పోవు నని యంపు మటంటిమి పత్ర మల్లనా
రంతటిపట్టు పట్టిరాకొ? యిప్పురి వీడరు కొప్పరంపువా
రెం తలవారిఘటి; కిపు డేమనుకొన్న మఱేమి లాభమా. ౧౦౩

ము॥ పులిపై బెడ్డను వేసి చెట్టుపయికిం బోవక వెనక దత్తుఁజ
స్థలమందే యది పీట వెట్టి యెటులో సాధించుఁ గాచే పగన్
దొలి నాలోవన చాల దయ్యె నపు డేదో వ్రాయు మన్నార మి
ష్టలంకిం బో కది “యేకు మే,, న నెడిసామ్యం బయ్యె నెట్లో కదే ౧౦౪

ఉ॥ పాపము? “వారిదాసులము వారలలోన శతాంశమేనిఁ గా
మాపము వారి., కంచు నతియోగ్యుఁడు కొవ్వుజ్యేష్ఠుఁ డప్పు తా

రిత్యమును వ్రాసినారు. తమదోషములేకమునులేదనియు వెం॥ కా॥ అన్యాయముగా
గర్హించిరనియు, మొదలుగా వ్రాసినారు. దానినైఖరిచూడఁగా వివాదమునుండి త
ప్పించుకొనుట కిష్టపడుచున్నారని దోచుచున్నది. అట్టిప్రయత్నమున్నచో తప్ప
కమీరును అంగీకరింప వేడెదవను ఈ వివాదసభలు కార్యకారులు కావు. నడుమ
వారికి పండువు, పోరాడువారికర్పరకు శ్రేయము కన్పడదు, ఈసభలలో
తీర్పుతీర్పుగారెవరు? ఎట్లుపాగును? “లోకోద్ధారుచి:, తత్కౌఁపి స్వస్వప
క్షాధిపానాబలవాన్ బాధతే, వారు “భాలెంజి, ప్రచురించినందుకు, శివరామ
శాస్త్రి మరల ప్రచురించెను. ఇంతట నాఁగిన బాగుండునని నేను తలంతును
నాప్రార్థన మిదియే. ... ఏవిధముననైనను తగవుమాపుకొనుట బాగు, నేను వా
రికేమని. నమాధానమువ్రాయుటకును పాల్పకయున్నాను, జబాబు వెంటనే వ్రా
యించవలెను....”

నే॥ ప్రభాకరుఁడు.

సూరిన యంతవట్టు మొగ మోడక చెప్పె వృథాభిమానపుం

దాపము నాడు మామదికిం దద్దవనమ్ముల నెక్క నీ దహెహ. ౧౦౫

ఉ॥ ఎంతటి దైర్యముకొ మఱియు నెంతటిశక్తియు లేక యున్న ని

శ్చింతగ నాటి నత్పథ “ననేమిర వారల కా ససంబు మా

చెంత ఘటింపఁ గూడ,, దని చెప్పఁగ నేర్పునెఱవేలు సీమ య

న్నంతన ధీతి వుట్ట వలదా? కలదా? యిటువంటిచేవయుకొ. ౧౦౬

చ॥ ప్రముఖుల మెంతమంది పని పట్టితి మక్కట? వారిముందు మా

ట మయితి మింత కెంతటిపరాధాప? మూరక కొప్పరంపువా

రిమొరవ మిక్కతమ్మునఁ బొరిం బొరిం దగ్గఁగఁ జూచెనేయుపా

యమున నె వీరినై బడున పాయముఁ బాయఁగఁ జేయఁగా వలెకొ ౧౦౭

మ॥ * అని యోజించుచు నుండె నంత నొక నాఁ డాయీప్రసంగంబు నె

ల్లను విప్పింప నభం బొనర్చి తగుపేలకొ వినిగ నేయంగ వ

చ్చినవా రెల్లరుం బ్రతికల్ వినుచు మండ్లజెడ్డ యోజించుచుం

డునెడకొ గొందఱు వచ్చి రయ్యెడకు నెట్లో యనద స్వాగతగకొ ౧౦౮

* నిష్పక్ష పాత హృదయులును యథార్థపరిజ్ఞాతలును గుంటూరుపురవాస్తవ
పులు నగు నార్య సోదరులారా! కొప్పరపువారు ప్రతిజ్ఞా పూర్వకముగా
27 వ తేదీ ఆదివారమునాడు నభకురావలయునని ముందుగా మూలై గాల్గుద్ర
వివ్వి పత్రిక వ్రాసి, యందులోని యసందర్భములను దెల్పుచు మేముత్తరమీయఁ
గా వానికిం దగు నమాధానము వ్రాయక మేవో కొన్ని యుత్పలతోఁ గొన్ని
యుత్తరములు వ్రాయుచు నభ ఆదివారము దప్పించి సోమవారమునకుమార్చిరి
మద కాదివారమునాటిరాత్రి యనేక గ్రామములనుండి విచ్చేసిన మహాజనుల వి
ఫలమనొరభులంజేయుట యుచితము కానిని మేమాదివారమునాడు వ్రాసినయు
త్తరములోఁ గొన్ని పండితసమ్మతములైన నిబంధనములు వాహరించి “యీ
ప్రకారము మీరు సభకూర్పఁడు లేదా మేము కూర్చెదము అంగీకారానంగీ
కారములు లేవుదయమునకు దెల్పుఁడు లేదా మీరీయుద్యమము మానుకొన్నట్లే
ప్రజబుదలంతురుగాక” అని స్పష్టికరించినను దానికి జవాబు వ్రాయక నభాన్తిగ
యదినమునందుఁగూడ నుదయము 8 గం॥కు మరల రిమైండరు పంపినను దాని

ఉ॥ పనిగొనియత్తరాల్ వినుచువట్టున నానభ నాఁ గుఱునిగ్గ వ

చ్చిన యలక్రినివాననుజ్జేఖరువైఖరి “కొప్పరంపున

ర్తనములయత్తరమ్ము లని ప్రాజ్ఞనభాననుకూలమర్వచః

ఖనులని యెల్లవారలకుఁ గ్రన్ననఁ జెప్పక చెప్పె నెప్పగకొ.

౧౧౦

వినిపించి అనాఁడే 12గంటలు మొదలు మూడు గంటలవఱకునుగోర్తులోఁగంసాలు
లనుగూర్చిన వ్యాజ్యములో సాక్ష్యమిచ్చి యుండుటవలని యాయానముచేఁగావో
లును పదపడియత్తరములను దిరువతిశాస్త్రీగారిని వినిపింపుమనిరి. తిరువతిశాస్త్రీ
గారు వినిపించుచుండఁగాఁ గొందఱు పెద్దమనుష్యులువచ్చి యంతతోవ్రక్కతనభ
ముగించుటకై వెంకటశాస్త్రీగారిని గోరిరి గాని తగినంత హేతువునుబూపి కోర
నందున వెంకటశాస్త్రీగారందుల కంగీకరింపరైరి. పిదప గంభీరముగాఁ దిరువతి
శాస్త్రీలుగా రాయాయితత్తరప్రత్యుత్తరముల సుపన్యసించుచుండఁగా వేంకట
శాస్త్రీలుగారు దానినాఁవనుంకించువారితో సహేతుకముగామెల్లఁగానుపన్యసిం
చుచుండిరి పదపడి సభనాఁపుడని కోరినవారు తామేదో మధ్యచెప్పటకు న
వకాశమిందని కోరిరి అందులకును చుట్టకుదకుఁగాని మీలులేదనియు నవ్వడేని య
గ్రాసనాధిపతుల నడుగఁదగియుండుననియు వెం॥ శా॥ గారు బదులు చెప్పిరి. ప
దపడి యత్తరములనెల్ల దిరువతిశాస్త్రీగారు వినిపించినపిదప నెవరునమద్దులో, యె
వరుకారో, యెవరియత్తరములు జరుఁగుగానున్నవో యెవనిజటివికావో? యెవరు
కోరినపరతులు పండితసమ్మతములో యెవరివికావో, యెవరి వెనుకఁతులతవలనసభ
కాలేదో, లోనగు సంశయములుసభ్యులకేకాక సభనాఁవచచ్చిన యుత్తమపురుషుల
హృదయములకుఁగూడ స్పష్టపడినవి. ఆ యాయంశములనే శ్రీ ఆగ్రాసనాధిపతి
గారు తుట్టకుదనుపన్యసించుచు “మీసనులపద్యము మొక్కయధ్యమనుగూర్చి, తా
ముగూడ నిదివఱకుఁ బొరపాటుగానే యన్వయఁచుకొంటిమనియు నిచ్చడది స్పష్ట
ముగాఁ దెలిసినదనియు సుభయభాషలు రానివారు దానిబోలికఁ బోఁగూడదనియు
సంస్కృతమురానితెలుఁగు గణితముకాదనియు సుపన్యసించుచుండఁగాసభనాఁ
గుఱునిగతో విచ్చేసినవారు ప్రక్కతమావిషయమునాఁగవలసినదనికోరిరి. దానిమీఁ
దనగ్రాసనాధిపతిగారు “వీరికోరిక ననుసరించి యాపద్యాగ్ధమునివ్వడు విస్తరింపక
పదలితి” ననిచెప్పి యావిషయము మానితమకీయ భయకల్పయంజను భగవంతుఁడు
స్వామ్యముగాఁ దోఁపించిన యభిప్రాయమును వెల్లడించిరి. అదివిని సభ్యులెల్ల నా

ఉ॥ ఏమిటి కాంగ్రెస్ వలెను? యెల్ల రెజింగినయ్య నన్నయ్య
అమహాతుల్ మహామహులు చేరిన సత్పథ విని సేయచో
నామహాతుండు వ్రాజ్ఞుడగునట్టిండు గావున వారితప్పకుం
బూమెలు కంపు గొట్టు నని బుద్ధి గలంగినవాడుగానిచో.

౧౧౧

క॥ ఉత్తరముల తత్తములు, సత్తములకు సేవ్యమైన చందము గలవం
చుత్తముండు అనివాసుండె, విత్తములకు సాక్షి యని వివేకు లెఱుంగుతన్.

క॥ *కుచమర్దనాదిపదముల. రచనం బచరించుకొప్పరపువారి వచో
నిచయము గలపత్రికలకు, సచటా గలసభ్యు లేవమందిరి పెలుచన్, ౧౧౨

క॥ ఆమెయి సాక్షుడశ్వ, తామన్ బుగటించుతేజు దశదిశలలమం
గా మాశిష్యుం డలశివ, రామయ చనుడెంచె సభ కరం బలరారన్ ౧౧౩

ఉ॥ ఫివచ్చి సభాంతమండు దనవచ్చిన హేతువు, తాను విన్నయా
యచ్చెగువున్, సభాధిపతి యజ్ఞసు బొంది సభాసదుల్ బలే

నందించిరి. పదవ శ్రీ వెంకటశాస్త్రిలవారు కవితయన సేమా, కవియన నెవరో,
ఆశుకవితయన సేమా, కవికివలసిన సామగ్రియేనా, తెటతెల్లముగా నుపన్యసించిరి;
పదవడి సభనాంగు పూనికతో విచ్చేసియున్నవారిలో మొరగు మ॥ రా॥ రా॥
గోవిందరాజుల శ్రీనివాసరావుపంతులు బి, నే, బి, యల్. గారు సర్వసమ్మతమ
గుత్తమ మమోరథమును వెల్లడించిరి. వారిపూనికకు వెంకటశాస్త్రిగారు తమ న
మ్మతినినెప్పిరి.

* (3) ఇంతవైన మీనస్వకుచమర్దనములు మానుకొని”...

30-8-11

ఇట్లు,

కొప్పరపు వెంకటసుబ్బారాయశర్మ-శతావధాని.

ఉదయము-9-౧౦లు.

శ్రీ పదవడి యంతకొక యరగంటకుమున్నె లైలుదిగినభావమునకువచ్చి
యన్నట్టియు, తిరుపతివెంకటేశ్వరుల శిష్యుడైనట్టియు, చిరవాడ గావున కావున
ములు శ్రీవేటూరి శివరామశాస్త్రిలవా రీక్రిందివ్యములఁజదిరిరి.

4

అ॥ వె॥ రాజాశ్రీ భజంగరావు, చెల్వతిరావుల గూర్చి యిటులు వ్రాసె గుంటు

నచ్చినశిష్యుఁ డీతఁడె' యనన్ విస నింకగుకంఠమాధురిన్

పాచ్చగుగానపుంబటిమ యేర్పడఁగాఁ జదివెన్ గ్రమమ్ముగన్ ౧౧౫

క॥ పదపడి నభ్యులు సారెకు' నెద శివరామకవి వాణి కెంతయుమెచ్చుల్

వాదలఁగఁ గరతాళంపుని, నదములఁ జెలఁరేఁగఁ గ్రన్నవన్ సభ ముగిసెన్

క॥ ఆమఱునాఁ మదఱుము శివ, రామము కొప్పంపుఁ గవిన్ "రాఠమ్మ సభా

సీమ" కని యుత్తరంబు, ద్దామత లిలియింబు" ననుభుం దద్దయు నెమ్మిన్.

ఉ॥ వెంకటశాస్త్రి వలుగు "నది విన్న బుధుల్ మము నక్షి న్నెరి

శృంకగ నెన్ను నపుడుగు శాస్త్రము నేర్చియు సాహితి నిర్మరా

తంకతఁ బెచ్చియన్ శతవధానితి యై యసమానకక్షగాఁ

అంకెలు వైచెదే "నభకు రం" డని గొప్పభవారిం బిల్చుచున్. ౧౧౬

॥ † ఆసమానకక్ష యని మము, కన దూరైచి వారియుత్తము లిరిగో నీ

కన మికయ్యముమాకున్, బొనఁగెం దనయంతఁ బూర్వపుంగన్నమునన్.

రిపురి, జరుగుచున్న వైరచర్యయందునఁదిర్పలికవి, వెంకటకవి, తెరుపుతన్నె॥

౧॥ ఆసవిని యంత నామడలునామడలుగబడిపోయినట్లు వచ్చిననడిమిగ్యయందుఁ

దెలిసెన్ గవితానధిలేకపోయెఁగా, కనుపుగ భాగనాబలమువలకున నాశుకవిత్వమం

దునన్. దనివిగఁ గొప్పపుంగపుల దారులుతరులుచూచితిన నీ ॥2॥ శే॥ ౧॥ కాక

నాథబుధేంద్రుఁడు ఘనుఁడు నీని, వానసూర్యునిగఁదఱవలెనై న, కపులునీ

కనమీనమ్ము కి అచివట్టి, వీరకనున్నారె కొప్పంపుఁ బదపకపులు ॥3॥ శే॥ ౨॥ కలకు

నేత్రావధానంపుగరిమయొకఁడు, కలకు గర్భావధానంపుగరిమయొకఁడు, కలకు

వాస్తావధానంపు గరిమయొకఁడు, వీని నెఱుఁగని సూర్యులఁదేరికలకె॥ ...

1. †...యిదివరలో పున్నదే ఆసమానకక్షయని అనుకుంటూ పున్ననందరిలో

పులిమీదపుటగాన్ము యిదివకటి వచ్చినది దీనిని గు॥ కొన్నిగోజాలువ్యర్థ పుచ్చ

డమున్నూ శ్రమతిసుకోవడమున్నూ నాకు సుత రాం యిష్టంలేదు...."

ది 22-4-11

౨॥ శైంకటసూర్యరావు.

Masulipatam.

2. బ్రహ్మశ్రీ శతావధానలు తిరువతి శాస్త్రులవారినిన్నిధికి, మీరుకృపారా

చ॥ జ్వరితుడ నయ్య నజ్జనులు సారెకు రమ్మని పిల్వక్కిరానిచో
గరువముగాఁ దలంతు రని కన్తి గణింపక వచ్చినాడని
వ్వరపునియోగివై దికులపా త్రి సుమంతయు నే నెఱుంగ చు
ర్భర మనమానకక్ష యిటు రాఁ దగి యుండఁగ నెట్లెఱింగెదన్.

ఉ॥ ఐనను గాలుద్రవుదొనఁ గాదెన నుండుటఁజేసి యంత మా
వై నెవముండ దీ విపుడు పత్రిక నంపెనవేనిఁ బోరికిం
దా నయిపిల్చినట్ల యయి “తక్కెడ” సామెతగాఁ దనర్చు నీ?
మానఁగదయ్య యిట్టియనమానపుఁగక్షకు దీక్ష యేటికిన్.

ఉ॥ ఎప్పటికేని మాయెదుటనే పడఁగా వలె నార, లప్పు డా
తవ్వమకైతపద్ధతులు తజ్జులకున్ విశదంబు కావలెన్
బిప్పివనంగముల్ నలుపు పెద్దలతోడుత నీకు నేల? నేఁ
జెప్పినమాటచొవ్వనకుఁ జేతము చొన్నుచు మిన్నకుండుమి.

చ॥ వెనుఁబడి కాకపుల్ తనదువీపుజయిం జరణమ్ము లుంచి తా
చిన నది లెక్కగాఁ గొనక చివ్వుకుఁ బూనక వైవతేయుఁ డే
మనక శిరమ్ము వంచుకొని యల్లనఁ బోవఁడె? శక్తిమంతు లెం
డును నలఁతున్ పొనర్చినలతుండుడుకున్ గణింప రంతగన్.

పుగారిపేరున వ్రాసిన జాబు చేరినది, మాయుభయుల సమస్కారములను అంగీ
కరింపవేడుచున్నాను, యథార్థవాదియొక్క వ్యాసము యథార్థముగనున్నను లే
కున్నను దానిసత్యాసత్యములు మేము గ్రహింపజాలముమిరిలేనిపోని
కలహములలో జిక్కి-కొని ఆరోగ్యమును, బుద్ధిని చెడ గొట్టుకొనుట మాయ
భిషాగము కాదు. వారినిగెల్పినను మీకీర్తిహెచ్చునా? ఇదివఱకే మీఖ్యాతిజగ
ద్విఖ్యాతమైనపుడు మీకీపోరాటము లెందుకు? వారుకుర్చీమీద, గూరుచుండిన
మనకేమి? ఇంటి కవ్వమీదగూరుచుండిన మనకేమి? మీబలాబలములు లోకమువూ
ర్తిగ నెరిగియ్యవచ్చును. ఈపోరాటములను, గుంటూరు చెరువులో దొక్కి-
వెంటనే బయలుదేరి రావలయునని మాప్రార్థన...”

ఆ॥ నారాయణరావు.

ఉ॥ ఇంతకు నీవు పత్రికల నెన్నిటి నంపిన నేమి లాభి? మా
 వింతకవీశు లెన్నఁటికి విజ్ఞులు తీర్వరు లున్నవత్సనా
 భ్యంతరచుండు ని న్నెడురువా రనుకోకుము వారితండనాల్
 గాంతు రెవారు వారికడ గంతులు వేయుచునుం డెఱుంగుమీ, ౧౨౪

శా॥ “ఓ కెన్నో మఱివంక” లన్నఁ దెలియక యోజింపఁగా లేనిన
 దీక్షల్ వారికిఁ దోడు, వారిదియుఁ దాదృగ్ధీ విశేషంబె యీ
 యేకాకారులు నత్సభాస్థలికిఁ దా రేమంచు నేడెంతటి? నీ
 వీకార్యమృతకుం గడంగకుము మేమే యుంటి మన్నింటికిక. ౧౨౫

చ॥ అనుటయు నాతఁ డప్పటికి నన్యము చెప్పక మిన్నకుండె నె
 మ్మనమున బాల్యచాపలము మానని చందము తోఁచుచుండె, నా
 తని కొకకొంత తిర్పతి న్వతంత్రిత నిచ్చె నవంతరంబు వె
 కనఁ గికురించి యిర్వురును గ్రకుగ్రననేగిరి “ప్రస్థు” ప్రక్కకుక. ౧౨౬

ఉ॥ * వద్దెము లచ్చు వేసి యవి పంపి నభోమణి రెండుయామచున్
 ప్రొద్దును దాటునప్పటికిఁ బూర్తి యొసర్చిన మేటికార్యమున్
 దద్దయు మెచ్చుకొంచు బనదగ్గఱకుక జనుడెంచి చెప్పి రిం
 కెద్దియుఁ జేయ రామి నహించెను వెంకన కొంత సుపువో. ౧౨౭

ము॥ రా॥ రా॥ శ్రీ కొప్పరపు వెంకట శుబ్బరామశర్మగారికి.

* చ॥ తిరుపతి వేంకటేశులకుం దెంపరినై నరివైఖరిం గవీ శ్వరుండగువాఁ
 డు నొంటునుడువక గడు నేగిలునాశుధాఠుక, మరికొలుపం దలంచి తె ‘నమోన
 మ’ యంచు వచింపకేటి య, ల్లరియిది సింగ మేర్పలలంబు భుజింపక పూరిమే
 మేయునే. మ॥ అనిమిత్తంబుగఁ గాలుద్రవ్వివ త్వదీయహంత నాఁపుండలం,
 పున నీనినసనిర్గుణాకుకవనంబుక జెప్పి నిన్ద్రెల్ల నెగ, చిన యన్నురువర్యులక
 శుకవీతాశ్రుధుర్యులక మానిపిం, చి నినుక కెల్వంగ వచ్చినా నిడె నభంజేయిం
 బువో వత్తువో. ఉ॥ గంటలు గట్టికొంటివట “గంటకువందయ వేలుపద్యమూ, గెంటుకునంచు’ నేడు పరికించెద గెంటుటయెట్టివో? నినుం, గెంటెద నే వధాన
 మున కెల్వర నీరసధారయండు నీ, ఘంటికలూడఁ గొట్టెదను గాచుకొనం గమ
 కింపుమిత్తటిక. నీ॥ గురుపాదసేవఁ జేపూజన వ్యాకృతిపాండిత్యగరిమ య
 టుండనిచ్చి, ఉభయభాషా కావ్య విభవాధిరామమా పాండిత్యగరిమ యటుండని

శా|| * రామస్వామి యనంతరమ్మ కడుభీరత్వమ్ము చెన్నార నే
 మేమా వద్దెము లల్లి తెచ్చి యలి ను మ్మిక్కింపుఁ డన్నక్షణం
 బేమిం జెప్పక పిమ్మటం జదివి“ మే? ఓవద్దెముల్ వారిదా
 సామర్థ్యమ్ముఁ గడుకొ యథార్థముగ నిచ్చల్ నచ్చి వామ్ర)చెడిక ౧౨౮

చ్చి, రనవత్ప్రబంధనిర్మాణభీచామరీపాండిత్యగరిమయలుండనిచ్చి, సురుచిరలక్షణ
 భరితాశుకవికృత్యకాండిత్యగరిమ యలుండనిచ్చి|| ౧|| ఆశుపతనంబటంచుఁ
 గొండాడఁదగిన, తావ కాశుకవిత్వంపుఁ జేనగూడఁ, దావక శతావధానవిధంబుఁ
 గూడఁ, జూడఁదలఁచితి వేంకటసుబ్బారాయ! చ||తిరువతివేంకటేశ్వర సుభీవర
 శిష్యుడ నాదుపేరు వే, లురి శివ రామశాస్త్రి యని బోకము వాకొను నాధ్యమైన వ్యా
 కరణముజీవనమ్ము నధి కారము కావ్యపురాణనాటకా, కరములఁ; జేయఁజాలుదు
 నఖండమునాఁగ శతావధానమున్||

గుంటూరు

ఇట్లు వినీతవశంవడుఁడు,

31-9-11

వేలూరి శివ రామశాస్త్రి,

శతావధాని.

* మహారాజత్వి కొప్పరపు సుబ్బరాయశర్మగారికి—నీ|| ఆటవదేశంబున న
 వధాన మొనరించు, టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ, పల్నాటిసీమలోఁ బద్యం
 బులను జెప్ప, టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ. ఆయూర నాయూర నాశుకవి
 తనెప్ప - టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ, గుడివాడసీమలోఁ గొన్నియూళ్ల
 నుజెప్ప - టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ, ౧|| యెట్లుదక్కించు కొండురో
 యిపుడుమీరు, నిండుకొల్వున మీకున్నదండివిరుదు, లూరకేపోదు పూజ్యులఁ గా
 ణులటవ, నాశుకవినిగహ మండిన హంసలార. ఉ|| బట్టులరీతిఁ బద్యములఁ బ
 లుగ్రాటెకాని శతావధాన మె, వట్టుల నేది చేసితిరి. పండితురెల్లరు మెచ్చినార
 లో, గుట్టుగఁ బోవకీగతిని, గొంటెతనగము జేయఁజూమరే, “పెట్టుక్రొవ్విపుంజా
 వయి, చీరముఁ జూపిన” లాగుఁదోఁవవో. ౧|| జగతివైదికుటాట మీసాలఁదినీ, కొ
 న్న నెవ్వరునవ్వరు; నిన్ను నవ్వ, కుండురేకన్న వారు నియోగివయ్యుఁ, మీనము
 లఁగాను కోలేక మిడుమచుండ. క|| గంటలఁ గట్టెదరే! ము, క్కంటికురగ
 ములకు హలికవితానంబీ, గంటలు మఱియేకార్యము, పొంటె వచింపుండు కొ

ఉ॥ వారలకన్నఁ డెల్లనెడ వారక సంస్కృతమండఁగూడ నీ
వారయఁ బెద్దవండితుండ వైనను వారలు బ్రాహ్మణుల్ మహా
శూరులు మేల్నియోగులును “శూద్రుండ వీ” వని యీనడింతు రి
వేరమునండు గా లిడక వేగమ యేగుమ యంగలారికిఁ.

తే॥ గీ॥ వారితప్పడుభారను వడిగఁ బోయి, నభ్యులగరంప నీకు నసాధ్య మెప్పు
డేని వనివడ్డవో మేమె యేగ వలయుఁ, బివవనిదితప్పటంచు సుప్పించవలయు.

చ॥ అనుటయుఁ బిన్ననపువ్వ నగి యాతఁడు “చిత్త” మటంచు నేసి యే
మని మది నెంచెనోని తుదకు నాతనివడ్డము లచ్చులొనికిఁ
జనుటయ కాక, కొవ్వరపున్నధికిం జనె వీని నెల్ల మే
మనిపినవే యటంచును యథార్థ మెఱుంగనివారు దూఱఁగక,

ఉ॥ పెన్నయథార్థ మియ్యది మహిమార్తము లొప్పుదు రంచు మేము సం
వన్నగృహస్థులం దనుప వ్రాసితి మింకొక కుట్టిశిష్యుఁడుక

ప్రపుంగవులారా. నీ॥ శతఘంటక వనంబునల్పుడు మన్న మీ - శక్తియడంపనేఁ
జాలసెక్కొ, అష్టావధానంబు నాచరింతుమనమి - శక్తియడంపనేఁ జాలసెక్కొ,
అఘకవిత్వంబు నాచరింతుమనమి - శక్తియడంపనేఁ జాలసెక్కొ, సద్గ్రంథగ
వనంబు జరపుదుమన్నమి - శక్తియడంపనేఁ జాలసెక్కొ, గీ॥ ఇంగ్లీషువ వల్తు
రో యెఱిఁగియాడవఁ - గరము నేఁజాలసెక్కొ మాగురువులేల, రండు వేగమివి
రుదులుదెండు పెట్టి - పొండు నిండునభను గొప్పపుఁ గవులార. గీ॥ ఓడినారని
తలపోయవాడమిరు - నామం బ్రతివృత్తరంబును నీకమాన, ముద్రవహించింబి
రేని నీమచ్చటెఱిఁగి - ముండువనిక జూచుఁడీ కొప్పపుఁగవులార. క॥ ఇచరామ
కవికిఁబోలెకా ! జవాబుసెనుఁగకయె వృథగ జంపునదిపిననో, వ్యవసాయముకలదు
శుండీ ! వ్యవధింగయింకనక యిండు ప్రత్యుత్తరమున,

అంగలారు, }
3-9-1913.

ఇట్లు, బుధజనవిధేయుఁడు,

ప్రభురనేని రామస్వామి.

గ్రన్థనఁ *గొన్ని పద్యములు గానుక గొర్రెపువారి కంపె నా

చిన్నతఁ డొక్కసాచానము చేసె వచింతుము తత్సర్వరూపముకొ. ౧౩౨

ఉ॥ బందరునుండి పద్యములు వారికిఁ బోయెను: బంపి మీఁద మా

కందఁగఁ జేసె దానిపతి; యక్కటా! యాఁగుట యెట్లు? లిటులే

బందరు.

మధ్య గ వే న మ : .

(ఇయ్యది కొప్పవరపువారికి వ్రాసినయుత్తరమునకు సరియైన సకలు.)

* 1. చ॥ ఉరుకరుణాయుతుండు, సమయోచిత ధీమహితుండు, భక్తులం, దటి కిని గల్పకజ్యోమవిధంబుననుండెడువాఁడు నట్టియా, తిరుపతివేంకటేశ్వరుఁడుతిన్న నిచూపుల మిమ్ముఁజూచి యె, ల్లరును ముదంబు నెందునటులకొదయ, మీక జయ మ్మగూర్చుకొ. 2. చ॥ ఉరుతరధీవిశేష మహిమోన్నతులార! గుణాధ్యులార ! కొ, పురపుకవీంద్రులార ! విసవచ్చెను మీదుప్రతిజ్ఞ; యెంతో నం, జరమువహించి నాఁడను, రహపతి మీక జయంబు నిచ్చు, నా, తిరుపతివేంకటేశుల నెదిర్చి గ్రహిం పుఁడు వారిమనముల్. చ॥ ధనముగడించి యుంటి రవధానములం బొసరించి మీ రలిం, దనుక శతానధాను లనునామముతో; నెఁకమీఁద నట్లు కా, దనుచుశతావ ధానములనక్కడనక్కడఁజేసిపండితుల్, వినుతియైనర్పమీసములఁబీఁకుఁడునూత ననామధారులై. 4. గీ॥ తెలుఁగు తిర్వతివేంకటేశులకుఁగూడ, వచ్చుఁగావున నొ డింప భారమగును, గాని వారికి నేతావధానమండు, బ్రజ్ఞలే దండుమీరు కెల్వంగ లారు. 5. క॥ నేతావధానమది స; ర్వత్రజయంబిచ్చు మీకు, వదలకదానికొ, మాత్రమె కెట్టిన సప్తదు, శత్రులనొడింప మీక సాధ్యంబగునే. 6. చ॥ విను తగుణాధ్యులార! యొకవిన్నవముకొ వినుఁడయ్య “గ్రుడ్డు పి, ల్లను గనివెక్కిరించి నటులకొ” గనుకట్టెను వీరియత్న” మం, చు నిట జనుల్వచించి రది సుంతయు నామది నమ్మఁబోవనే, మున నియోగినౌటం దగవా? యది నమ్మిమిముంద్సజిం చుటల్. 7. మ॥ “నభమీరచ్చటఁ జేయువార” లని ప్రశ్నకొవేసెరవ్వారు, మీ రుభయుల్ మాపురికేగుదెంచియిట నభ్యుత్థమిమ్ముఁగీర్తింపఁగా, సభసేయింపుఁడు, తొంచినంతవలకుకొ సాహాయ్యముకొజేతు నా. కభిమానంబదిమీయెడంగలదు, రం డామిదముం బొందుచుకొ. 8. ఉ॥ “ఆరయ స్రుత్యచేసెడిసహాయ మదెట్టిది? పిల్ల వాఁడ” వం, మారక నెంపఁబోకుండు మహోదధివారినిబంధనంబు చే, కూటంగ

కొందఱు * సూక్ష్మలక్ష్మ్య లాకకొన్నిటి నంపిరి, మే మెరింగిన

ట్లందఱు గాక యున్న జను లందురు గొందఱు మానవు నేర్తుమే ౧౩౩

చ॥ “తిరుతతివెంకటేశులకుఁ దీప్తిముగా నభ కేగుదెం డటం

చటిముటి వ్రాసి కొవ్వరపుటాయన దా నభ కేగుదెంచెనే

“వరవర” వ్రాసి రమ్మనినఁ, బాటుద మం చలసూక్ష్మలక్ష్మ్య లెం

చిరి యని తోఁచుఁ జర్చు దగఁ జేసినయొగ్గ్యలకెల్ల నివృత్తు. ౧౩౪

రాముఁడయ్యడనిఁ గ్రోతులసాయముగోరలేదెప్పుడు, శ్రీరహిమించ మీరు దయచేసి
జయంబు వహించుఁడోబుధుల్. 9. క॥ తప్పక దయచేయుఁడు మీ. రివ్వరికి జవా
బుదీని కిడుఁడు నరగునకా! మెప్పుగనుఁడయ్య వైశమి కొవ్వరపు కవీంద్రులారా!
గుణమనులారా!

ఇట్లు

సుకవిపాదరేణువు,

వడ్లమన్నాటి నరసింహశర్మ.

Vith Form C. Division,

Noble College,

Masulipatam.

శ్రీ మత్పరదేవతాస్తోత్రముః.

11-9-11 బందరు.

* గురువర్యా! చ॥ మనమున భక్తినిల్పెదను మాధవపాద సరోజ యుగ్మచిం
తనతలిబిడ్డభక్తికవితా చనితా మహితపౌభావ సం । జనితలనద్యతః కుసుమ-
జాలవి నిర్మితహార భారులై । తనరెడు వేంకటేశ్వరమహాగ్రీడి మీవగుపాద
కంజముల్ ఊ॥ ఇంచులనుంచు పద్యముల నేనెరచించియు నచ్చువేయఁగా, నంది
యమొందుగల్గితమనన్నిధి కంపితి వానిఁజూచి నా, కుందయవ్రాయవేదెదను గొం
కకయెట్లులు నేయుమంచురో? యంచులనుండుదోష ములనన్నియుదిద్దుచునంతవేదె
దకా ము! తమనందర్శనమెప్పుడబ్బనని చితా కాంతచిత్తుండైనై, మముదంబుల్
భవగోరుభంగిదమహమ్నా నామృతా స్వేదనం, భ్రమమేపారసెనంగువాఁడనిటధి

క॥ ఎటు దోచిన సరియే మే, మిట లేశమెఱుంగ మెఱిగియే మెవ్వరి నాఁ
గుటకు యరించితిమో? వి, స్ఫుటముగ మనుమున్న దానిఁ జూపితిమికదా .

చ॥ చరితము గాన వ్రాయఁ దగునంగతి వ్రాసితి మంతె కానియే
తెఱుంగరు మేము కొవమున కిట్టులు శిష్యుల రేఁపి వంపునం
బరమున కొవ్వవారమో? న్యబాహుబలమ్మునఁ బోవువారమో?
యరులు నిజం బెఱింగియును నాడఁగఁ జూచ్చిరి వేఱురీతిగన్, ౧౩౬

చ॥ ఎఱిగినదేకదా? జగతి యెల్లఁ గుశిష్యుల రామకృష్ణులన్
మఱి యలముర్దురందు సైక మానినీ కన్న బహుశు)తుఁడు కొ
ప్పరమున వారి కంపె సైకపత్రిక * “నేత్రీవధానమందు వ
త్తురె,, యని రామకృష్ణు లటుదూఁకఁగఁజేసి రసంగఁ జెల్లునే॥ ౧౩౭

రాగ్రసేనరస్తుత్యని, త్యమలేఖార్థమ చూచునాఁడఁగృహతోనంపంగఁబ్రార్థించెదన్
చిత్తగించవలెను ఇట్లుతమశిష్యుఁడు
కోకా రాజారావు, మైసూరులు, బందరు.

మ॥ రా॥ రా॥ శ్రీ. కొప్పరపు శుభ్యరాయశర్మ గారికి... మ॥ ధరణీవక్త్ర)
ము గూలఁగా వలదె! సప్తాంభోధి భాస్వద్వసుం, ధరభారంబు వహించి మించున
లమాతంగంబులుకవీడి; కొప్పరపుంబండిత మానులార! తమకుఁభాషెద్వయ్యా కా
వ్యసం, భరితుల్ తిర్పతివేంకటేశ్వరులతో నాదంబు శ్రేయంబొకో,, మ॥ కరిశార్దూ
లమృగేంద్రసత్తములు గంగాభంగకల్లోలలీ, లీవిజృంభించి పెసంగుచుండఁ గవి
మార్జాలాదినంపుజ్యోతీ, రవధానంబు చించుమానితిరహా? హస్యంబె యార్వోక్తి
యొకశివుఁడుందాండవమాడనాడవెపికాచీఘాత భేతాశముల్... ఆ॥ చెప్పినమాట
చెప్పకయె చెప్పఁగ నేర్తుఁగనితవధారగా, సుప్పిదమానిధంబునబుధోత్తములంబులుమె
చ్చనీరముకొ, దప్పిక వ్రాపుభంగివచనంబున గెల్వఁగరండు నన్నమోహి, కొప్పర
పుంబిశ్వరులకుందగ దేమొకొ? నాప్రతిజ్ఞయున్.....”

*విద్యాచర్యాపత్రిక.

“అయ్యో! తమకును బ్రహ్మశ్రీ తిరువతి వేంకటేశ్వరమహాకవులకును, ఒ
క మానమునుండి జరుగుచున్న కవితా కలహంబును పత్రికాముఖంబున వింటిని

చ॥ పనిగొని రామకృష్ణులు “నెచాసు? బలీయని,, కొప్పరంపువా
 రొనరుచుతప్ప లన్నిటిని నెప్పలు గాఁ దలపోయుటేరెఱుం
 గని? దలవారిబంధు వను కారణ మొక్కఁడె చూచి యిట్లనకొ
 వనునె? యశక్తి దుర్జనత సర్వ విగర్హిత మెన్నియుంబులకొ॥ ౧౩౮

క॥ ఇది యిట్లులుండె మమ్ముకొ బదిబది, యాసీమ నున్న పాజ్ఞులు పూజా
 న్నవలుగ నవకానాదుల, బాదలించుచునుండి రరులు పురపురక బొక్కొ.

శా॥ అదై గొప్రభువారివక్షమునవా రాలచనల్ సేసిరిం
 కీపై నెయ్యది కార్య? మీపురమునందే వారికిక సారకుకొ
 బ్రాపై గౌరవ మిట్లు లానె? యిది యెప్పటన్ సహింపంగ నొ
 గోవం బూనుటయే యనుగ్రహముగాఁ గూర్చుండి రవ్వారిటకొ. ౧౩౯

సీ॥ చుట్టుపట్టులనుండి చూడ వచ్చెవారిసంఖ్య వందలకన్న జాలహెచ్చు
 వచ్చి “మాయారికి విచ్చేయుం, దనువారిసంఖ్య యేబదికన్న జాలహెచ్చు
 “రాజాల,, మన్నదీరదురాక, యనువారిసంఖ్య యిగ్గదికన్న జాలహెచ్చు
 ఏమాట వినిచిన నింపుమై వినవారిసంఖ్య యో? వేలకుం జాలహెచ్చు

తే॥ ౧॥ వద్దలినియోగులం దేరొ పట్టుదలకుం, నేగకున్నను నెల్లివా రేగి వారి
 చుట్టునుం గూరుచుం డ్రిది చూచుటెట్లు, త్రిమతములు వారివక్షమైరిగిపోయె

శా॥ * దైవాద్వైత మొకండు దక్క నభిలద్వైతంబు నద్వైతముకొ
 తైవంబుకొ మఱి వైష్ణవంబు నొకటై ఛత్రంబుగా వారలకొ

...సర్వసాధారణమైన యాశుకవితకేమి? తమకు సేత్రావధానంబున నెన్ని వి
 రుతులన్నవో...వానిని మిక్కిలై సతిశయించి కాఁక రవర్తి విద్యత్సభలోది 20
 సెప్టెంబరు 1911నం॥ ౮౦ తేదీని తత్తదఁశంబులనెఱవేర్చియాడఁజెలుకుచున్నా
 ను గనుక నీసూతీసు అందిన వెంటనే మీప్రజ్ఞా విశేషంబును గనుపఱుక నారో
 జానకుం గాఁకరవట్టుమీరు రాఁగోరెదను,, లేనిచో మీతోవిద్యాచర్యలకు రాజా
 లను,, అని నాకొక జాబైనను వ్రాయఁగోరెదను....

ది 14—9—1911

సామవేదుల సుందర్యనారాయణావధాని

సేత్రావధాని, అండప్రభావధాని, మకాంకాఁకరవట్టు అగ్రహారం, తమకుతాలూకా

*దై వా ద్వై త ము.

ప్రశ్నావరా:—అనఁగా? నిది యొకసవీనమతము, దీనికే వద్దలినియో

బూతుంబంటులపోల్కి- బూచెడరు. రేపు న్నాపు నవ్వారితోఁ
బోవై యుండుఁ బురంబు వారివచనంబుల్ వేదముల్ వీరికిఁ. ౧౪౨

చ॥ ఇతరులమాట కేమి? మది నించుక గోపము కల్గి యున్ననా
మతుకముగూడ వా రనినఁ గొండొకపర్వులు వాఱు వారివా
క్యతలి వినం గురూజాల మహారము గల్గియుఁ బోను వారిపెం
కెతనము నాకు నచ్చమియె కేవలమింతకు మూల మెట్లయిం. ౧౪౩

ఉ॥ “పెంకెలు గారు సాధువులు వేర్వేరి నెక్కలు గర్వమారు,, లం
చంకిలి లేక చెప్పికొనునట్టిరునుం గల రల్లవారి; ని
శ్శంకగ వారు వారి కటు చల్లఁగఁ దోఁచుటయు న్నిజంబె యే
పంక మె యన్నదాడులకు వారు రుచింపరు వేయునేటికిఁ. ౧౪౪

ఉ॥ పాండితి లేని యీమనము పాండితివట్టున వారి కెల్ల లే
మొండొక త్రోవఁ బూడవలె “మమ్మను” వారిది మావఁగా వలె
గండతనం బడంచుటకుఁగాఁ గబురంపిఠిఁగాని బెల్లపుం
గొండకపిండుఁ దేమిటికిఁ గొంకెను? “రా,, నని యుత్తరం బిడెక, ౧౪౫

తే॥ గీ॥ తీరి మార్పుండి పెట్టి రీవైర మనుచు, నతఁడుకొండొకనిరనించినట్లువినికి
యతరులకు నట్లేతోఁచుఁగా కిదియునట్టి, దెట్టులగు? నాననమునీయరేమిమనకు.

ఉ॥ పండితపాదుల్ గలిసి వారలకే హితు లైరి వారలకే
గండ దఁగించు పెట్టు? మనకక్ష జయించుట యెట్లు? తోఁచ దొ
క్కండు నుపాయ మంచుఁ దన గాదిలివద్దతివారితోడఁ గొ
ల్వండి విచారణల్ నలువ నుండొక నేర్పరి వలెగ్గ నీగతిక. ౧౪౬

గమనియుం బేరు, ఇది నమద్దేశముతోడనే శ్రీనందిరాజు లక్ష్మీనారాయణ దీక్షితు
లవారు పుట్టించిరి, వైదికు లగురులనియు, దాము దేశతలమనియు, వారిస్థానం
ము, ఆయాంశము, దైవాద్వైత వదమే తెల్పెడిని, శుభ్రస్థిద్వాద్వైతము వీరికి
నశురాద్వైతము, విస్తరము వారివిశ్వవత్ససురవిజయము లోనగు గ్రంథము
లకలన నెఱుంగఁదగు. ప్రకృతకలహమునకుఁ గారకు లేతస్మృతావలంబులలో
స్వల్పసంఖ్యాకు లని చదువరు లరయుదురుగాక.

చ॥ అవమానం బది యెంత గావలయునో యానర్థ మవ్వారికిం

జవిఁ జూపె మనకొప్పురంపుఁగవి “మీసాల్పాట సామాన్యమే?

యెవ రెచ్చో నలవారి నిట్లనఁ గలారే? యంతయు చాలు న

నన్యచారం బిఁక నేల? నా కొకయుపాయం బిండుఁ గన్పట్టెడికొ. ౧౮౭

మ॥ అవివేకంబొ వివేక మో జరిగె నేలా “సంధి మిచ్చంతి సా

ధవ,, యన్ వాక్యముఁ బట్టి పోవుదము విద్యత్తాకవిత్వాభిజ్ఞ

త్య విశేషములఁ జేసి యిండులకు వా రంగీకృతిం జూప గం

చు విచారింపకుఁ డట్లు కాపుటకె యీచో పూర్వ మెబ్బగులకొ. ౧౮౮

క॥ కొఱుకంగ రానికొయ్యలు, తిరుపతివెంకటకపు లని తెల్లము నేయకొ

బరికించితి నడుపాయము, గర మాలోచించి దీసి గ్రహియింపుఁ డనకొ. ౧౮౯

తే॥ గీ॥ వృద్ధుఁడిట్లను “బాగు నీవెఱపు; దీనఁ, గలదు కష్ట మొకందు లోకమునఁ

గొప్ప,రంపువారలసారులుగ్రామ్యకపులు,వార నేతాదృశు లటంచుఁబేరుగలదు

తే॥ గీ॥ అట్టిచో సంధియనుటకు నర్థమేమి,యగును?పరికింపుఁ డదియనమర్థతకును

నపరపర్యాయమగు‘నననతఁడువల్గు,‘నగునుమీరన్న నుడియు నేనరసినాఁడ.

గీ॥ కానియిపుడింతకన్నఁజక్కనియుపాయ,మొండుగన రానునభ నేయకుండు వారి

నిత్పరమునుండి వంపుటకింక నొక్క,సాధనం బేది? యానలి నల్గుండనుదు

తే॥ గీ॥ కొంత యోజించి యావృద్ధుకొనకునమ్మ,తించి రాజీకెందగునట్టి మంగిళాట

తెల్ల వ్రాసియించి వ్రాళ్లు చేయించుటకును,బెద్దలగు వారియొద్దికంపించుటయును.

అ॥వె॥ఈనడించువార“లిహిహి”యనెడువారు, పెదవి విలుచువారు “మొదలలేని

శాంతి యిప్పుడేల చాచ్చులుఁ బొందు పొం” డనెడువారు నైన మనముబిగి

క॥ చనికడచినవృత్తాంత, ముగ్గును వృద్ధునితోడఁ జెప్ప నొగ మించుకమ్మై

వనటం బది తెప్పిటియే. మిని చోడక యుండె నవరిమితయాజనతో.

తే॥గీ॥ “నే నిడుకుఁ గంటిలోవేలు నీవునాడు, నొట వేలిచు”మన్నట్టు“లేటికిటి

సంధి” యని యెల్లరాదునావందమేను,మొదటఁ దెలిసియుఁబిలిమినపోతి.

క॥ అని కొంతనేపు తనచే, సినయవలొకికపుఁబనికిఁ జేతమ్మున నె

కిగన సిగ్గుకల్పిం జింతం, గొనుచు నుసాయంతరములకుం గడఁగునెడన్.

చ॥ మఱియొకఁ డిట్లువల్లు- “మఱుమాట వచింపకుం డింతకన్న నెం
డరయఁగ రాదుపాయ మొక యైదుగురేనియుం జాలు బ్రాహ్మ కం
దఱు నెసరించినంత విలువై చెలువారెడు సంతపాగుగా
వారక వలె” సరాసరిగఁ దూఁగెడువారుగ నుండఁగా వలె”.

తే॥ గీ॥ శాఖ కొక్కొక్కరుండు గాఁజగ్గచేసి,యేర్పిబాళ్లుచేయించితిమేనిం జాలు
సంధి కన్నప్పదేమని సమృద్ధింప, రరయరే? “సంధిమిచ్చంతి” యన్న నెవవు.

నీ॥ ద్వైతులకెల్ల నాశనిచేతఁజేయింత మద్వైతులకు నెల్ల సతనిచేత
సతనిచేఁ జేయింత మలవిశ్వాద్వైతశాఖకెల్ల సతండు చాలువారు
ఇంక దైవాద్వైత మింకఁ జేసెడివార లెందఁజేనియుం గల రెండునేల
శుక్లయజ్ఞశాఖ శుముఖులకెల్ల సయ్యసఘుచేఁ జేయింత మతఁడె చాలు

గీ॥ తప్పెవరిదేనియగుఁగాక తగు మనుష్యు, లిరువురకుసంధిశున్నచో నేమిదొనఁగు
వైకినటియింతమిట్లుచేత్రాశ్వుదొరకు, వజ్రకుంబివృత్తమనయిచ్చునుక వచ్చు,

ఆ॥ వె॥ సంధి కొప్పిరేని “చాల లె” కందము, సమృద్ధింపరేని “శాంతిదూరు
లంద మవల; దీనియట్టియుపాయమ్ము, మనకుం గానరాదు మఱియొకండు

క॥ చేరియొకటిగఁ బంపినఁ గొ, వృరమునకున్ లాఘవంబు వైఁ బడ దెవరో
యెఱఁగిన వా రెట్లాడిన , సరయరు,దూగగులు యొగ్గు లగదరు మనలన్

తే॥గీ॥ ఒకఁ గొ రొకరికి నెప్పట్ల నొడువారు, కారు తిల్యులుకయ్యమ్ముగలిగినప్ప
దేరి నేమి జయి మరొ? యింతిలన్, సంధి చేసిరి వైవారుశాంతి గోరి, గగం

క॥ ఆనుప్రభ గల్గిన మనకున్, ఘనతయె మనకవుల కింతకన్నను గొప్పం
గొని తేగలమేని మును పా, సనమేనియుం గోరు తీయశమ్మునకె కదా.

తే॥గీ॥ ఆనసం బిడ సందుల కల్లవారి, మీనములు వీకుడు మటన్న బాస చాలు
నిపుడు మనవన్నగ డఫలియించెనేని, “కోటలోఁ బాగవేయఁబో? కొప్పరంబు

క॥ ఆనుసతనిమాటచొప్పన, ఘనుఁ డావృద్ధుండు నలువఁగా నెంచియు వా
ల్లనకూలింపమిఁ గొండొక, దనుకన్ మాకడకుఁ గాగితము రా దయ్యెన్

గీ|| అంత బ్రాహ్మణకోదూరియగ్రిజన్ము, లెల్లమమ్మునాహ్వానించి యెలమిగుక్కు
సఖను గావించి మేటియుత్పత మెనర్పి, గౌరవించిరి వైరులు కళవళింప,

బ్రాహ్మణ కోదూరు శతావధానము.

శుగుణకలితకవితావనితానేతలును శురుచిరాబంతారవిధాతలును విలసి
తపాకత్రాతలు సఖిలార్థదాతలు నగు శ్రీ తిరువతి వేంకటేశ్వరుల యశావధానవి
ధానంబులంబరికించి యానందించి యీజంట నత్కరింపవలయు ననుతలంపున
గుంటూరుమండలమందలి బావట్లతాలూకాలోని బ్రాహ్మణకోదూరు నివాసులం
ద టేకగ్రీతముగ నిర్ణయించి కొని తద్రామంబునకు వారలఁబిలువనంపిరి. కడచి
న శంకారము 9-9-11 న వారలను, శ్రీమ న్మధ్వశాస్త్రసంపన్నులును బాలన
రస్వతీ బిరుదాంచితులును, లలితగతి శతావధానధరీణులు ముఖయథాపాకవితా
ధురంధరులు నయిన శ్రీ కాశీ కృష్ణాచార్యుల వారినిఁ దద్రామంబున కాపురజను
లు రావించి గ్రామోపాసకంతున నే యీతిమూర్తులగు బ్రాహ్మణానీనులంగావించి
నానావిధ శృద్ధవాద్యంబుగ నూరేసించి బ్రహ్మమై పెరవలి పారవ్రతిశ్వర శా
స్త్రులవారి భవనంబున విడియించి యుచిత సత్కారంబులు నలిపి నగౌరవంబు
గ నాఁటికి వీడ్పొనిరి. అయ్యెడ నీకిందవద్యముల నొక బాలుఁడు చదివెను.

ఉ|| స్వాగతమయ్య! మీకు విలసత్కమనీయ యశస్సుధారన

శ్రీగురుతావిభూషిత విశేషసభోంతరరమ్యదీధితుల్

సాగరకన్యకాఘనకుచస్థలచందన చర్చితవ్రణా

ధ్యాగమరమ్యదేహు లగునార్యులు తిర్పతి వేంకటేశ్వరుల్.

ఉ|| స్వాగతమయ్య సత్కవికృదంతరదంతురిత వ్రణావనం

ధ్యాగమరమ్యతాఖిలజనాహ్వానకోరులు దర్శనద్యురో

ధ్యాగతహంకృతిస్ఫురదవహంయులు నిస్తులితోరుళక్తి సం

ధాగరిమావధానకృతిదాతలు తిర్పతి వేంకటేశ్వరుల్.

ఉ|| స్వాగతమయ్య మీకు రచనాతిశయాన్నితకావ్య సద్యకో

ధాగ విశేషవేష్టితవిభాన్వరలోకులు గౌరవ వ్రణా

సాగరమజ్జదుత్తమవికాలయశస్కరిపుత్రభాల్మ లం

మహాగరిమ వ్రణాశమహోయత తిర్పతివేంకటేశ్వరుల్

ఇట్టియత్నవంబునకు సుగుణ సంపత్తి గలపారులయుత్సాహము నైకమత్యమునుగాగణములు, అచ్చట కాపులు గరజాబు" వీరగ్రజన్ములు వీరలితరులంపు భేదభావంబుంచినక యెల్లరు సోదరుల భంగి జెలంగి మెలంగుటఁ జూడ నేరికేని వింత పుట్టింపక మానదుఆహా! యైకమత్యమన్నదియక దా? యైకమత్యము, ఇట్టియైకమత్యముక దా? భరత ఖండవాసుల సుద్ధరింక గలదు మఱియు నీవర పారులు నలుగడలనుండియుఁ దత్పక్షాదర్శనంబునకై గౌరవనీయులగు మఱి కొందఱఁ జెద్దలరావించి వారల సుచితవిధుల మన్నించిరి. వీరల సౌజన్యము శక్తి, సామర్థ్యము, నిష్కల్పముచూడయతయు, నెంతయు జ్ఞానునీయములు.

మఱునాడు 10-9-11 అదివారంబున నవధాననభనేయ నిశ్చయింపఁబడియె, అనాఁడు భోజనానంతరము రెండుగంటలకు అనాగమల్లేశ్వరాలయపురోహి గంబున స్థాపింపఁబడిన నారికేళస్తంభవిలసితంబై తవ్వతోరణంబులరాజిల్లు తాళదళంపుఁ బందిట నభిమాన్వంబడియె, అందు నానాగ్రామ సమాగతవిబుధవరులును గూడియుండిరి. నాఁటినభ క్రాసనాధిపత్యము వహింప శ్రీకాశీకృష్ణాచార్యులవారు ప్రార్థింపఁబడిరి పిమ్మట వారిఃపాదపత్యము క్రింద నానభ సుముఖంబుగఁ బ్రారంభమయినది. అవధానంబును ముగిసె అంతటఁ దద్గ్రామవాసులు నితరులును జక్రాని మృదుమధురశైలిఁ గొన్నివద్దెంబుల, శ్లోకంబుల, రచించి యవధానుల కర్పించిరి. తదనంతరము నభ చాలింపఁబడియె.

ఉ॥ రంగారావు, బి. పి., డిప్రీక్టుకోర్టు వకీలు.

(అవధానప్రారంభపద్యములు.)

చ॥ “వయసుగతింపు చున్నదిక వల్లవధానము,, లంపు మేము తద్దయు బలిమాలి యేటి క వధానములకొనమహర్షి దన్న,, నాదయకొకఁడున్నె వార్ధకముతాత!,, యటంపు వచించెదేము యట్లయిన “తథాస్తు” నీయభిమతార్థమె తీర్చెదమన్న శాంకరీ॥ ౭॥ శా॥

శా॥ ఊరేగించుటెకాక మామొడల మీయూరెల్లఁ జూపించు వి

స్తారోదారపు గౌరవమునకు నేనాయక బ్రతీకారము

స్వారక జేయగ నేర్తు మేము; రసవద్వాక్యహారముతో గొన్ని శ్రీ

వారిం గొల్చి గడించుకొన్న వెటులో వాక్రుత్తు మాలింపుఁదీ॥ ౭౦॥ శా॥

(అవధాన పద్యములనుండి 2 మాత్రము)

(బ్రాహ్మణకోడూరు)

మ॥ గణసీమల్ ద్విజా లల్లరాజులు యశస్కామల్ కెరాటుల్ లన
ద్దుణగంధీరులు కమ్మవారు తనరక దోరమ్ముగా ధాన్యపుం
గణమల్ నోట్లుగఁ బుట్టు వండఁగల భాగ్యంబెండుఁ బెంపారు బ్రా
హ్మణకోడూరుపురంబు చెన్నలరు లత్యైవానమై వాసితై.

5

ఆంగ్లేయులప్రభుత్వము.

కా॥ పాటంజూచ్చె నృశంసవర్గములు, దైవారంగ నీరెల్లచోఁ
పాటంజూచ్చె నమస్తమానపులకుఁ బల్ సౌఖ్యనంపత్తి కాం
పారకజూచ్చె నీతాన్యరాజ్యమున “నాహా! యిట్టి రాజుల్ ముదం
పారక వర్ధిలఁగావలెక మనకు విద్యానంపదల్ గావలెక.

23॥

అనధానాంతమున నితరులు చెప్పిన పద్యములనుండి కొన్ని.

మ॥ సకలాంధ్రావనిపాలకోత్తమ సభాస్థానమ్ములకా నక్క-వి
తక్రరమ్ముల్ దలబూచి మెచ్చఁగఁ గవిత్వస్ఫూర్తి నైకావధా
నకళోద్భూతజయేందిరా ప్రధితనన్వానమ్ములకా గాంచుచుకా
“గుకవీశేంద్రమృగేండు), లకా యశముఁ గైకొన్నరు వీరిరువరుకా.

3॥

శిష్టహనుమచ్ఛాస్త్రి.

మొదలి

మ॥ కవితాకన్యకుఁ బెండ్లియాడియు గుహకళ్యాణముల్ పొందియకా
వివిధోపాయపుధారణావనితనుం బెండ్లాడి తరంగిత నా
నవతుల్ గూడి యనన్యచిత్త లగుచుకా వంపక్తి నేమించ నా
రవితారం బగుకీర్తిఁ జెండుకవి సమాటల్లజుల్ మీరగా.

మొదలి నాగభూషణము.

సీ॥ ఎదిరిగొడుగుఁగన్న నీనడించెడిసాము లెవరికి భక్తమ్ము నెత్తువారొ
యొకరుగఁ జంపెక్క నూర్వలేని మహింబ్రకు లిభముపైనిది యేరియింపుగాంతొ

కలనేనృకులచామగలఁ జూడ మనుదొరవీ వీవన లెవరికి వేయవారి

వైరాజితైసఁ గవ్వంబిడు టావ్వని యిను లెవ్వరికిఁ గానగ్గ లిడెడివారి

తే॥ ౧॥ అమృతామృతలు భారతి హావభావ, విలసనము లెల్లయెడఁ జల్లి వెలయువారు

వీర కనరయ్యిరి తిరుపతివేంకటేశ, కవులు కమలాంగ నాభిర్వగర్వహరులు.

ఇట్లు సజ్జనవిధేయుడు తాడెవల్లివెంకటప్పయ్యశాస్త్రి.

సీ॥ భువిలో వ్రసినదహ భూసురానన్వయమందు నరుదారఁగా జన్మమందినారు

తైశవంబున నెక్రిడేశిక సేవచే మించు విద్యల గ్రహించినారు

శతవధానవ్రవీణత రాజసభలందుఁ బలుమాటు జయములఁ బడసినారు

వాణిగృహీతాది భాసురగింభముల్ చేసి సత్కిర్తిని జెందినారు

తే॥ ౧॥ ఇట్టి సుగుణంబులను గల్గునట్టిమీకు, భవ్యతరకీర్తి నెన్నంగవశమెచుకు

గీర్తికాంతానమానక్త మూర్తులారః సరస తిరుపతి వెంకటేశకవులార.

తెలికవల్లి వీరరాఘవశాస్త్రి.

సీ॥ ప్రతివాదిజనభయ ప్రదమైన యన్ముఖం బంతేవనత్పాల్ కమృతమొనఁగు

సభ్యులకడ లిడఁజాలెడుయద్వాది కబ్బంబులందు సౌఖ్యము ఘటించు

తథ్యాంశమన్న స్వతంత్రించు యద్వాది మిథ్యాంశమన్నఁ దామిన్నకుండు

త్రైలోక్యరంగనరకీయైన యత్యగ్గి విబుధమనోగోష్ఠి విరువకుండు

సీ॥ నట్టిరుకవీరలను శతావధాన, భారణాధోరణి చిత్రప్రముఖులు

సన్మదీయ గురూర్తములవని నాయు, పునుయశంబును గనుచుంటానరుఁగాఁ

సీ॥ అంద్రదేశావస్థితాశేషభూమిభృతోఽటరమణిఘృణిఁ గూడియాడి

కవితాకృతానేకగణనీయ పూర్వపుణ్యాతిశయంబులఁ జోరలంది

గోదావరీతీరమాలంక మమృతమిహుకాండితీభ్రమ జీవంబు వోసి

కమనీయరవనాత్రకారకారణయశస్సీమంతినిలాస్యశేష మరసి

తే॥ సరసరసపుష్ప భావతగ్రసత్ప్రబంధ, బంధబంధురతతగ్రీత్యవ్రీభావ

భావగంగావ్రీణాభానన్వత్తరంగ, రంగకలనయఖండచిత్రంబు సునఁగె

సరసతిరుపతి వెంకటేశకవులార.

సీ॥ అన్యాద్యశంభ్రెసయశమును గర్తించుదోషజ్ఞబృందంబుఁ దూలనాడి

విషమతరీయైవివేచనాప్రాధులౌ సంస్థానవతుల సంశయము దిద్ది

ధిన్నధిన్నరుచిత్రభేదముల్ గల్గులోకులనెల్ల సుకగ్రమేకున విగించి

అష్టావధాన శతావధానామరథాపితపాండితీబలము సౌనఁగి

గీ॥ అభిలదిక్కుల జయవైజయంతికావి, జృంభణము మీకుముందుఁగై నేనియంచు
తమపురాకృతపుణ్యంబు దరమె పొగడ, సరస తిరువతివేంకటేశ్వగురులార॥

అవ్వారి, సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

సీ॥ వట్టుమంచొక గీతవద్యమ్ము వ్రాయరాదా! యేమి సొరులేదాయెఁగాని
అశుభారయటన్న ననలమాచేతఁగాదా! యేమి ధారలేదాయెఁగాని
అవధానతంత్రంబు లందు మాబుద్ధిపోదా! యేమి మేధ లేదాయెఁగాని
వాఙ్మృత్యున మాకువక్రమించుక సాగదా! యేమి మాటరాదాయెఁగాని

గీ॥ మాకు ననుకొనువండితుల్బహిని నెఁద, యో కలరుగాని యీమలుపోకలుట్టి
వడఁగ నవధానమొనరించు వారుగలరె, ధరణిదిరువతివేంకటేశ్వరులుదక్క.

కాశీ, కృష్ణాచార్యులు, శతావధాని.

సీ॥ కన్న విడ్డలవలఁగాపాడి విద్యల శిష్యులి కెప్పుడు చెప్పచుండ్రు
సాహితీగింభముల్ చక్కఁగ బోధించి వండితులనుజేసివ్రీబలుచుండ్రు
సారక విత్వంపునరణిని నేరిపి నద్రంభములఁ జేయ సాకుచుండు
అశుక వితఘార నలవడఁగాఁజేసి ఛాత్రులఁ గనుఁగొని నంతసొత్తు

గీ॥ పుడమి వీరికి నరియగుపురుషు లెవరు, నరుఁడునారాయణుండునుజరమకృపను
వరుసఁ దిరువతి వేంకటేశ్వరులె యగుచు, జగతిజన్మించినారలు నత్యమిదియ.

సూరి, కానుమచ్చాస్త్రి.

క॥ నిక్కిననీర్నినఁ దమకిపు, దెక్కిడివారేని సామ్య మెనయరునిక్కం
విక్కిరణి నేనువాయఁగ, నక్కఱయేలేదు జగతి యంతయుఁ బలుకుకొ.
వలివేటి, వెంకటనగనీంహము.

శ్రీ దిక్షాత్రముదాహరించితిమి, తక్కినవి యచ్చయియున్నపుస్తకము
నఁ జూడఁదగు దానివెల రు0—2—0 అణాలుమాత్రము.

క॥ పిదపఁ బినపాదు లో సొక, నద స్పృటులె జరిగె నంత ఛాతుగ్గిడొకఁడుగో
విదమయ మగుకాలేదీ, నదస్సులో శతవధాన దతురునునెఱవెకొ. ౧౬౮

శ్రీ పి న పా టి శ తా వ ధా న ము .

ఆర్యులారా! జగత్ప్రసిద్ధులగు బ్ర॥ శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులు గుంటూరు పురవాసులచే ప్రార్థితులయి అచ్చట బ్ర॥ శ్రీ, కాశీ కృష్ణాచార్యుల వారి అగ్రాసనాధి పత్యమున అవధాన సభజరిపి స్వకవితా సుధాసారముచే తద్గ్రామవాస్తవ్యులను సంతసపఱిచిరి, పిమ్మటవారిసమావేశమును జేసికొనదలంచి మేము ఆతిరుమాళాలయ త్తచిత్తులమయి మాగ్రామమునకు దయచేయుండని వారిని(మువ్వ రను) ప్రార్థింపవలెయనిరి 21-9-11 తేదీని సాయం సమయమున వారుదయచేసి మా చేసెనర్పించిన వాహనాదియుత్సవముతోఁ గూడపురజనులు జయధ్వనులొనర్చుచుండ మాగ్రామము నలంకరించి భోజనాసంతరమున కొంతతమకవితామృతము చే మమ్ములనానందింపజేసి నాఁటిరేయి సుఖముగఁబుచ్చిరి, మరువాడను అనగా 22-11-9వగలు మ॥ శ్రీ॥ కాశీకృష్ణాచార్యులుగారి అగ్రాసనాధి పత్యముకింద వగలుఁగొంటులకు అవధాన సభప్రారంభింపఁబడియేనాఁటిదివసంబున తెనాలిమున్నగు గ్రామములలోకికవైదికవిద్వద్ గణ్యులువిచ్చేసినసభలంకరించిరి, మరువాడుసభపముజనపూరితంబగుటంజేసి నవ్వుర్వమెక్కుచు'గలిగినందున 5 ఘంటలకుమాత్రము31 మందికి పిత్తైకపాదక్రమంబున జెప్పి ఆమరువాడు సాయంసమయమున తక్కినది పూర్తిచేసి సభికులను శ్రీనాథానందము నొందజేసిరి. అవధానము సంపూర్తిచేయుటకు పట్టిన కాలము మొత్తము 8 ఘంటలలోపు అయియున్నది.

ఇట్లు విన్నవించుచువిధేయులు,

తెనాలితాలూకా

పి న పాటిపురవాస్తవ్యులు.

(అవధానప్రార్థనపద్యములు.)

ఉ॥ ఒక్కొక్కచోట నొక్కొక్కరి నొకగడంబ! భవద్విలాస ము
స్వక్ర-ఘటించు వస్తువయమంతయు శక్తివయగలు దానికిం
దిక్కి-నవార లెండులకుఁ దా రనమధులటం చెఱింగి నే
నిక-ప్రతికాగడంగెద నిహి? యనిపింపకుమమ్మ కాంకరీ.

1

ఉ॥ మానియుఁ జేయఁబూనిరని మాపయిఁ గోవ మదేల నీకు, మా
తై నెన రూసుప్రేరకులతై ననురాగ మదేల? యెట్టులా

పూనితి మిష్ట పొమ్మనినఁబోడువే? “అటాశిరమ్ముఁగ్రుక్కిజం
మానఁ బనేమి రోకలి, కెటో నటియింపు శతావధానమా॥ 2॥ వెం॥శా॥

మ॥ స్త్రయమేపారశతావధానకవితాసామ్రాజ్యమేలించి త
చ్చయశోమూలముగాఁగ, నీపగటివేషా లెన్ని నాల్లింక, మా.
వయికేరే నరుదేర వారల నదల్పంజాలుధీశ క్తియి
చ్చి యెటోమన్నుట నీక భారమగునీచిత్తంబు కామేశ్వరీ॥1॥తి॥శా॥

అవధానపద్యములనుండిగొన్ని.

వైదికనియోగులకు సఖ్యమునుగూర్చి.

ఉ॥ ఎవ్వరు వైదికుల్? మఱియునేరు నియోగులు? సుక్రవిభ్ర! లే
చివ్వకు దీకొనక గలఁగువేటికఁకదక్కినజాతివారికిక
నవ్వఁగ నండుగాదె! యటునవ్వఁగఁజేయుట ప్రాజ్ఞధర్మమే?
యెవ్వగనైన వీరిరుపు లేకముగాఁ జరియించు టాశ్చర్యం॥7॥

బాసుగారిచట్టము.

మ॥ కలికిక గంటికి బ్రీతిగొల్పునెడ వేడ్కల దేనినేనిక నరుం
డెలమిక్ నైకొనవచ్చు దానివయినెడే డెర్ని వో నప్పుడ
క్కలికిక వీడఁగవచ్చు సుండ్కోకట భాగ్యంబున్న విశ్వస్తతోఁ
గలియక వచ్చును “బాసు,, చట్ట మురరీకారంబు గావించుచో॥15॥

ఇప్పటివారి కవితా సంస్కారము.

శా॥ చారుశ్రీకములౌ నలంకృతులకున్ సన్నానము ల్లలై శృం
గారంబెల్లను గారమయ్యె గుణముల్ ఖండంబులై పోయె నం
సూరమెల్ల నశించె భాషలకు దొర్లత్యంబు ప్రాప్తించె నం
సూరమ్ము ల్పొనరించువారికతనక సర్వంబు మానెంజుండి॥ 27॥

ప్రచ్ఛకుఁ డిచ్చినవిషయము.

సీ॥ శాలివాహనుని దౌశకమునఁ బడఁగఁడువందలయేండ్లవై బాధి వాఖ్య
వత్సరంబున మాఖిపహుళవతుద్దశి శివరాత్రితిథి రాజశేఖరుండు
వీరనారాయణాభిఖ్య గల్గిన రెడ్డి శంకరమునికకలంకదాన

మమరఁగానగ్రహరముగాఁగ నెనఁగె నీ పిన పాటిగ్రామంబు ముచుపు; నేఁడు
కారణంబెద్దియో గల్గి నేదీ యయ్యె నైనను బంట లత్యధికముగను
తే॥గీ॥బండఁ జేసెడిసూణులప్రాభవమున, నీరియు నంపదయునగల్గి చెలఁగుచుండె
నెల్ల కాలమ్ము నీరితి నెనక మెనఁగ, పృథ్విఁగాంచుతమీపిన పాటియూరు ॥4॥

సభ జరిగినచోట.

సీ॥ ఎద్దానితూర్పున నెనకం బెనఁగుచుండు లీలమై మదరాసురైలురోడ్డు
ఎద్దానివైశాల్య మెంచి కొల్పింతుమే నాటువందల గజాలై చెలఁగు
ఎద్దానిదేహ మెంతే నెవ్వఁడేకు దూలములతోఁ డేకువాసములతోఁడ
ఎద్దానియంతరం బింపారు సత్కవిపటలిచే నద్దవీపటలిచేత
తే॥ గీ॥ పేరుగోత్తంబుగాని యేయారనైన, మతీయుఁ బట్టణములనైన వఱల దిట్టి
“హేలు,, నాఁ జనునిద్దాని నాలకొఱకు, కొల్లకోటామగట్టిం చెఁ కురుక మెనఁగ

సమస్యాపూర్తి.

శా॥ కుంచాలక్ గొలిపించి యిచ్చితినిగా గుగ్గిళ్లకై యుల్వలక్
గంచాలం దిడఁబోకు మన్న మిపుడెక్కఁ బోదు సగసారి “సా
వంచాలం దిగి దప్పిగొన్నవిరసుబ్బా! నీవు వేవేగదె,,
(మృగ చాలక్ బిలియించె గుంజలకు నమ్మా! బిందెయక్ దేగదేP)॥ 62॥

సమస్యాపూర్తి.

శ్లో॥ నహి సంతతిస్తు సరకార్థవాపహే, త్యతిదుఃఖ మాత్మపితరం నిరీక్ష్య సా
తనయా దదౌ స్వతనయంతతస్త్యహే॥(అనుజోబభూవ తనుజోఽపియోషితః)

అవధాన మొనరింపఁ జేసినవారు.

సీ॥ తూములూరికు గాబ్బిసోముండు విద్యద్వి సేయుండు కోటయ ఫీరుఁ డొకఁడు
పిన పాటి వంశాబ్ధివిధుండు శ్రీవీరభద్ర)యకవిత్వరసత్రధానుఁ డొకఁడు
భల్లమూడ్యవ్వయవారాశి వంగుండొ త్తి రామ నామక సూరి మొకఁడు
తూములూర్యవ్వయోండు శ్రీసూర్య నారాయణాభిషకవిగేయుఁ డొకఁడు
తే॥గీ॥లక్ష్మీ కాంత మొకండు సులక్ష్మిమండయ, వఱలునన్న ముభొట్ల సువంశజుండు
వీరుఁడుటయించి రవధాన మారఁగఁచిన, పాటిసాంబశివాభిఖ్య భవ్యుడొకఁడు

అవధానాంతమున నితరులు చదివినపద్యములనుండి కొన్ని.

మ॥ తము నమ్మానముఁ జేయ శక్తియిఁనుమంతకొ లేకు మీశక్తియి
త్త ముటంచుకొ గ్రహించువలెము సరనాథ ప్రిధ్యమై యొప్పు కా
ర్యము చేయకొ నమకట్టినార మిట లోపాలోపముల్ దిద్దుకా
ర్తము మీదేయని వేడుకొందుము నమస్కారంబు గావించుచుకొ.

చంపకమాలిక.

తరతమభావముకొ భువిని దజ్జులు వండికు లెల్లవారు గొ
వ్వరపు కవిదవ్వయంబునకుఁ బండితులై యలరారుమీకు నీ
వఱకె గ్రహించివార లది కాగుగ లోకమువారు గూడ నె
ల్లరును గ్రహింపఁగా మనములకొ బొడగట్టినకోరిగ్గ పేర్చి చే
కుటఁగను వారికికొ దమకుఁగూడను గమ్మలిఖించినాఁడఁ గొ
వ్వరమిట కేగుదేర దల వారికిఁ గార్యభరంబు మెండోకో?
.....దీనికిని సాటిగఁ గొండోకఁ జెప్పవోవఁగా
వారకొనవచ్చునే! తెచ్చటఁ వోయజమ్మితుని ముందు దీవము
ద్ధరమగు? నేస్తుమందటను దోమను బోల్పఁగవచ్చునే? భురం
భరమయి యెల్లమానవులఁ దానయి పూతులఁ జేయు గోవు ముం
దర భరముకొ మహేశ్వరుని దాపున రాక్షసవర్గ మెందు నుం
తుర! యనిప్రేక్షకుల్ తమమడుల్ బయివెట్టఁగ నెప్పనట్టి శ్రీ
తిరువతివేంకటేశ్వరుల దివ్య కవిత్వ మహత్వ మిప్పు డా
దరమునఁ జూడఁగల్గె ఫలితంబుగనయ్యెను జన్మ మిత్రజీత.

చూ॥ కోటయ్య

ఉత్పలమాలిక.

నీకులు వలగ్గవచ్చుఁ బరనిండ లొనర్చఁగవచ్చు నిట్లు లా
నేకు హిమాచలంబును బ్రసేద్ధి వహించు నృపుల్ నెకా ననకా
భీకులు తోవఁబట్టి తల వెనక్కుఁ దిప్పుచు జాణుచుండఁగకా
జాతవిరోధులే పలుకు సాగక యొక్కెడ మూల్గుచుండఁగకా

మూతులు విప్పి మొత్తువడి మూర్ఖులు కొందఱు తారుమాటుగా
భ్యాతిఁ దలిర్చు పండితులయారె! భల్లీ; యవురా! యన...

తాడెవ్వని వెంకటప్పయ్యశాస్త్రి . వందవోలు.

సీ॥ చక్రశంఖాది లాంఛన విరాజితుడైన కిష్టుడె యీ కాశీ కృష్ణుడంచు
కవితానగస్సతి ఘనత నాడించుగీష్వతి దివాకర్లతిర్వతి యటంచు
ఋకవిత్రిపురదైత్యకుంభిచార్యక్షుడౌ నీకుడె యీవెంకటేశుఁ డంచు
ద్రష్టలు లోనభేదిములేకగనుగొన్న మూడుమూర్తులు సైక-మూర్తియంచు
సీ॥ మానవోత్తము లేమహామహులనెట్లు, వల్కుచుండెద రాకవిబ్రహ్మలను మ
దీయ హృత్పద్మమున విమలించుచుండు, నెలమిఁ దిర్చివెంకటకృష్ణకవుల.
ఇట్లు విధేయుఁడు, దెండుమారి సోమనాథశాస్త్రి.

సీ॥ శేషాద్రిగాక యశేషదేశీయుల నిల్వోత్పవములచే నెగడినారు
వడ్డికాశులుగాక యద్భులేక జనాదు లిడ్డకాశుల సంగ్రహించినారు
వగసూభవదభోగవసతిగాక యసూభవదభోగవంతులై పరఁగినారు
ఈశ్వరవిరుడు గ్రహించుటగాక కవీశ్వరవిరుడు గ్రహించినారు
సీ॥ కొందఱికిమాత్రమే మహిమందమిడుట, గాక యందఱ కానందఘటకు లైరి
యిప్పు డాతిరుపతివెంకటేశు మించి, రిలను నీతిరుపతి వేంకటేశకవులు.

చ॥ గురుతరలీల వీసభను సూక్ష్మసబుద్ధిమనగ్రకోటికిఁ
సరసశతావధానుల కెసంగునభావతికిఁ నభాస్త్రుం
తరసకలవోబొలికిని ద్రష్టల కీ వీసపాటివారికిఁ
నిరతఁగుఖంబు నీపీఠము నీశగళం డిడి ప్రోచుఁగావుతఁ.

ములుకుట్ట, వెంకటకృష్ణశాస్త్రి, శతావధాని.

శ్లో॥ ఉద్గచ్ఛస్తు శతా త్వరేచ కవయో జల్పస్తు నిస్సంకటం
మాత్సర్యా తక్రవితావ్రశస్తివిషయే సత్కల్పనా చామరి

ధీమత్పట్టితమట్టెలీహృదయనంతోపపదా నద్యతా
 నైవాన్యం నముతైతి కిన్ను భవతో ద్విహ్వం విహయక్షణం
 వేమూరి, శివస్వామిశాస్త్రి.

సీ॥ మిథారణాశక్తి మితిలేనిదనుటకు డంబా శతావధానంబె సాక్షి
 సాహిత్యసామ్రాజ్యచక్రేభు లనుటకుఁ దమరుకూర్చిన పుస్తకములె సాక్షి
 కాకవీశ్వరమత్తకరివారు లనుటకుఁ గొఱపుంగపుల నేకుటయె సాక్షి
 అభిలరాజశ్యపూజ్యత సుంది రనుటకుబిరుదులున్నవి వేనవేలు సాక్షి
 సీ॥ ఎలమిమి ముఁబోలునుక వీశ్వరులుధరిల్లిఁగలుగరనుటకుమాణువలగ మియె సాక్షి
 వినులమకులారపి తిర్వతివేంకటేశ, సుకవిమణులగనిబయత రాకుల పులార ॥ ౩ ॥
 గూడ, కృష్ణయ్య, పెరవలి.

గుంటూరు కాలేజీ శతావధానము.

చ॥ ఎఱుంగడు పిల్లకాయ యెటులే సుసరించు శతావధానమున్
 సరసులు మీర లెల్లరును సభ్యులు వేర్ని నమగ్రహింపుర డా
 దరమునఁదప్పలక విడిచి తద్దయు సువ్వులు చూచి మెచ్చుఁడి
 తిరుపతి వేంకటేశ కవిధీరుల శిష్యుల వృద్ధికామునిక ॥ (వె॥శా॥)
 శ్రీ అవధానపద్యములన్నియు వదిలఁబడినవి.

.....

శా॥ నీకుక శ్రీయసు ధీమఁగల్గుత మఱి స్వీకరణాగస్య మ
 స్తోకంబై యలరారుఁగాపుత నిమగ దూశింపఁగా లేకు
 ధీమత్ గామ్యశతావధాన వికవ్యర్థిభావముంగఁడు గా
 కేకాకారమశంకు గైకొనఁగదోయి! ఛాత్రమాహమహి. ॥ ౩ ॥

మ॥ ముతుకంబొప్ప సరస్వతిం గొలిచి నేఁ గొంతా ర్జనం జేసితి
 స్మృతిమన్నుఁఖుని బ్రహ్మఁ గొల్చి మఱకొంతన్నేర్పరిక విద్వది
 చ్చితి నీకు స్మఱిఁగొంతమందికి యశశ్శి నిప్పి తి వోవగ.
 స్మృతసామా! శివరామ! నీకు సుసరింతున్ దీవనల హేచ్ఛగన్. ॥ ౪ ॥

మ॥ ఎదిరిం దమ్ము నెఱుంగకే యెవరో మ మ్మెంతేని నిందించునా
యదన న్యచ్చితి వడ్డు చొచ్చితిని ని న్నవ్వారు లక్షింప నై
రది లోకం బెటులో యెఱింగె నభ గణ్యత్వంబు నీ కిచ్చి ర
య్యో దేనల్ నందె భవద్యశంబు శివరామా! ఛాత్రచూడామణి॥ 5॥

సీ॥ నీతండ్రి వేదవిద్యాతత్పరుం డిట నున్నచో నెట్లు నిన్నొము నెక్కొ-
నీతల్లి లోకవిఖ్యాతదివ్యవరిత్ర యిది గన్నదా నెంత ముదముగ నును
నీయన్న విద్యావినీతితత్పరుం డిట నిపుడున్న నెంతటియెలమి గనును
నీతమ్ముడవధాననిపుణుం డీకృతి గన్న నెంతయోమోదమ్ము నెనయు నెక్కొ-
నీ॥ ఇది హఠాత్పంథవగును నీయెల్లబండు; భులును బొందెడిమోదమ్ముగలిసియొక్క-
నన్ను నేపించెభరముఘనంబు మోయు, తెట్లుశివ రామా! చెప్ప మోయూ! కుమార!.

మ॥ కలవిడ్డెం బలుమంది కిచ్చితిని వీరకం గొంద తెట్టెట్లులో
యెలమిం గూర్చిరి వంగనామ మిడి యెట్లే గొంద టానందమం
గొలువం బూనిరి నీకతమ్మననం దగ్గుంగాక యాయెగ్గుం ద
గ్గులు; వేవే శివ రామశాస్త్రి! మది పొంగుంగాక నాకుద్దతిక. 7.

శా॥ “సంతానంబది లేదు నా” కనుమనశ్శల్కంబు నీవైదుషీ
కొంటున్ గ్రోచెఁగదోయి! తండ్రీ! నిను వాకాగ్రంబందుం దద్భార్యయున్
స్వాంతం బుంచి యనుగ్రహించి బహుళా సంతుష్టునిం జేయుచున్
మంతు గ్ధాత సమస్త్రోకమును నమ్మానించుఁగాత న్నినున్॥ 8॥

చి॥ “అటువదియేదు యాయు, వని యందరుగా కలిలోన, నల్వ దీ
వలకె గలించె నివ్వటికి వ్యాఘ్ర మనక జర సొరువిప్పి మ
మృరయుచునుండె మాధరచుసంతయు నీతలఁదాల్చి చేయు మే
ర్పలచినతో”క సోయి శివరామకవి! బహుళావధానముల్॥ 9॥

క॥ “య, న్ననుచుఁగొందటనఁగా, “బ, న్ననుచుఁగొందటనఁగ బాటుండవయ్యున్
నిస్సేమ యశముగొంటి మ’ హస్సాగర! వృద్ధినండుమా! శివరామా॥ 10॥

చెల్లపిల్ల పెంకటశాస్త్రి, శతావధాని.

మ॥ జగతీనాథులు పెక్కు మంది ముదితస్వాంతంబునగ గానగ్ర లం
వఁగ సొంగంబు నలక్షణంబుగ శరద్వానింశతిం బేర్చి హ

చ్చగమా యేలినయీవధానకవితాసామ్రాజ్యభారంబు మో
యగగ బూసంగదవయ్య తండ్రి! ఇవరామయ్య! చిరంజీవివై॥ 1॥

మ॥ రిపులేతెంచిన రూపదంచుచు భర్త్రీనాథు లర్పించు న
య్యవదల్ గైకొనుచుం బ్రమత్తుడవు గా కుద్యన్నవేండుండవై
వివరితం బగు త్రోవంబోక కవితావీరుండవై వర్ణసి
యవరా క్కాంతి వహింపుమయ్య ఇవరామయ్య! చిరంజీవివై॥ 2॥

శా॥ బాల్యాద్రోకమునై నెదిర్పితివి కొవంపుంగవిం గ్రంథసా
కల్యంబుం బొసరింతా లేదా యని నీకై కొంకు నన్మన్నన
శ్శల్యం బివ్వుటి మాడందీసితివి వత్సా! నత్సభాశోభవై
కల్యాణంబులఁ బొందుమయ్య! యికవీరకా ఇష్యమాదామనీ. ॥ 3॥

మ॥ అవనిదేవులు నిస్సమానకవితావ్యాపార వారాశినం
భవపీయూషరసాభిలిప్తలలితవ్యాసరసీహరులై
యవలోకింప శతావధానమున మాకానందముంగూర్చి గౌ
రవము స్తుల్పితివయ్య మాముణము టిటా ఇష్యమాదామనీ. ॥ 4॥

శా॥ స్వర్ణీలావతులెల్ల రదృశపదవ్యాపార మేపార మా
చర్రబ్రహ్మసుధీగురూత్తమునివాచాపూర్తిగీర్తింపఁగా
గీర్లాభంబునఁ గోరిమాదరికి తక్కిన్ ఇయ్య లేతెరఁగా
దర్శంజేసితి వన్నదీయగురువిద్యావంశమాదామనీ. ॥ 5॥

దివాకర్త, పురుషతాత్త్వ, శతావధాని.

సీ॥ శతవధానవిధానసందర్భములనెల్ల నేర్పి దిక్కులఁ గీర్తి దార్పినాపు
అవధానమునఁ జెట్టినట్టి చిక్కులనెల్ల నొర్పి నీపని నీవ తీర్చినాపు
నడుము క్రుంగఁగ వ్రాయు నడిమివారల కక్షమార్చి గీరిని వారిఁ దేర్చినాపు
పున్నామనరకంబు పోవునా? యనుచింత దీర్చి యొజ్జకుఁ జప్పిక గూర్చినాపు
గీ॥ మేలు, ఇవరామతాత్త్వసింహాస్థానిగురుని, కనకమయశంబుఘటియించునట్టిఇయ్య
డరిది, గురువులతోఁ గుగిడ్డలాడ కెపుడు, గురుయశంబులనార్జించి కొనఁగదయ్య.

కాశీకృష్ణ, శతావధాని.

క॥ మాకును మాశిష్యులకు న, నేకులు ప్రాజ్ఞు లిటు లెల్లయెడఁ జేసెడియ
స్తోత్రపుగౌరవముల కల, తొకిను లెంతేని జింతలకొ జివికి వెనక. ౧౬౯

గీ॥ యత్తు మొంతేని యొకరించియు త“విశద, గాఖ్యంఁగవలైలొనభవ ముఘటించి
రానభావిశేషముల సరసి తీర, వలయు నంతిమె యంబి నీ వరయ లేదె.

గీ॥ వాని “కల పాటులేనియా సానసములు” కొప్పరపు సాము లొనరింపనెప్పికొనరు
వాపి మేమి నేతురు వారిం బట్టికొనిక, గృహములనుబట్టి మిక్కిలి కష్టపడిరి.

క॥ “తాటికెగఁ బ్రాంకఁబూనిన, చోటక ముఱియొందవనుకఁ “జోచో” యనుచుకొ
మాటికి నెగఁద్రోయుచు, రను, మాట మదావారణముగ శ్రమంబది మొప్పెక.

గీ॥ కొప్పరం బవధానము కొఱకుంబూని, *వశము గాకవడెడభంగ పాటులెల్ల
మావ యింబొల్పఁదొడఁగిరిమంత్రసలము, చాలఁగలపాటలొక కాచారపము.

మ॥ అవధానం బెటు చెడ్డ నేమి, “బలి, మే, లాహ, జగ మ్మందు లే
రవధానులే మఱి మొక్క రిట్టి గని యాచారములే వాస్తే తా
నెవఁడో పితృక కంఠ దానిం గని “యిట్లే నికఁగ మంచుకొ జగం
బవలొకించు మనమ్మునంగు నిజ మేలా లేలు నప్పట్టునక. ౧౭౪

ఉ॥ శ్రీ“బాగుగ నుండెఁ గొప్పరపువారి” డటంచు లిఖించునప్పడుకొ
దాఁగెను గిల్లి రెండవొ ముటానుటివాఁతలు దాఁగ నేలని మే
చాఁగుడొ కెల్లఁ బెట్టునెడ వ్రాసనకాఁ డటు నేయఁ గాక “మేలే?
బాగు? థా? థా?” యనెడివట్టున దాఁగుట కర్థమే మగున. ౧౭౫

* ఈ భం పాటులనుగూర్చి పూర్వరంగము 108, 109, 110, 111, 112, పుటలుచూ.

§ ('911 సం॥ రం 13వ ఆక్టోబరు తేదీ, ఆంధ్రకేసరి పత్రికనుండి.)

(గుంట్లూరి శి తావధానము.)

...నభ అనమాన వైభవముతో జరుపబడినది. 51 పృచ్ఛకులకు నిరాశాటముగా
జరుపబడినది. అవధానపుబద్ధిస్తులైనను ప్రబంధపద్యములను మించియున్నవి
యిదియంతయు జూచినతోడ ప్రతిపక్షులకు సూరెల్లుటపనయినను నందఱురికిన
దికాదు అంత సభాసంతరమున పరికషివారిచే కూడ మెప్పువడినిరని వ్రాయట

క॥ కలసిజమల్ల నిటులె యీ, కలహమ్మనఁ దెలిసికొనినఁ గాక తెలియ దే
వలుగో పేర్కార్చి యెదో. గిలికెడి నిజ మెల్లు తెలియుఁ గృతబుద్ధులకుకా.

ఉ॥ ఇయ్యెడ భిన్నభిన్నతను వేటికి నెత్తిరొ? వృత్తిపాటికా
మయ్యయ, రామకృష్ణులును, నందఱ చాఁటెడి కార్లకూరినా

కు గడునంతనీల్లుచున్నారము యిదివర కీ గ్రామంబున జరిగిన నళలలో నేదియు
నింత జయప్రదముగా జరిగి యుండలేదు,

ఇట్లు, యథార్థవాది.

(ఆన 1911 వ సం॥ అక్టోబరు 4 వ తేది ఆంధ్ర)పత్రిక నుండి.)

గుంటూరు సమాచారము.

గతనెల 18 వ తేదీని గుంటూరుతాలూకా “విశదల” గ్రామమున కొన్ని
రవు సోదరకవిశ్రేష్ఠుడగు బ్రహ్మశ్రీ వెంకటసుబ్బరాయ శర్మ కవిగారిచే
శతావధానము జరిపింపఁబడినది. నాటిసభకు బ్రహ్మశ్రీ కొండా వెంకటప్పయ్య
పంతులుగా రగ్రాసనాధిపత్యము వహించిరి. నాటి శతావధానమునకు గుంటూరు
నుంచి యుద్యోగస్థులు, విద్యార్థులు, న్యాయవాదులు, పండితులు, కవులు సుమా
రు 150 మంది వచ్చియుండిరి. వారికందఱికి పిండివంటలతో సహా భోజన సదుపా
యములు జేయబడినవి. వీరివారణాశక్తియును, సమయోచిత యుక్తి శక్తులును, కవి
తాపటుత్వమును మేధాశక్తియును, జ్ఞానునీయములు. సభాసంతరము కొందఱు
పండితులు, కవులు తమయత్నాచరములను దెలుపుచు గొన్నిపద్యములను జదివిరి.

ఒకపూర్వకుడు.

ఇట్టివాఁతలు పెక్కులు, లోపల నిజమెఱిగియుఁ గప్పి
పుచ్చి శాఖాభిమానమును వెల్లడించునీవాఁతలొకసూడఁ జక్కఁగఁ
బరికించువారికి “విశదల”లో సవధానముకన్న భోజనమే కొండొకమె
ఱు గనుతత్త్వార్థము దొరకకపోదు. అది యటులుండె, ఈరసాభాసావ
ధానము మాయవధానముకన్న వేయిరెట్లధికముగ సున్నదని వ్రాసిన
యతనివాఁతను పూర్వరంగము 46 వ పుటలోఁ జూడఁగోరెదము.

రయ్యయ్య జట్టిసింగయ్యయ్య నట్టిరె నాఁ దగుపోవిత వీ
యయ్యలు పూర్వజన్మమునయం దొకరే యని తోచునంబికా. ౧౭౭

క॥ అవధానం బారీతిగఁ, జపుటం బడువీత్తులట్లు నమయుడు శాఖా
యవతిమనోహరులు తమ, సువివేకము నెల్లఁ దెలుపఁ జూచ్చిరి వెలువక.

చ॥ వెంకటరామకృష్ణులను వీరికిఁ దోడుగఁ దెచ్చి తిర్యకిక
వెంకన నొడఁ బుత్త మిది వీ లని కొండలు వారికోనమై
చంకలు గొట్టికొంచుఁ జని సారము గన్గెని “నీ” యటంచు ని
ట్టింకుల నింకినట్లు జను లెంచఁగ వింటిమి సుమ్మి శాలగిరి. ౧౭౮

చ॥ “మనిగిన బోసిన క్కవయిఁ గొండొక తాటిఫలమ్ము పట్ట” య
య్యనపున రామకృష్ణు లిది యారసి యుండవలెక దెలించి యి
ప్పని పయి బెట్టికొన్నఁ దమసాండతి బైటికి రాదె నురపుం
జనులు సమీపగుల్ బల న్వశక్తి చూత్య మెఱింగి నవ్వరే. ౧౭౯

తే॥గీ॥ “ఎడమచేయియుఁ బుట్టచేయియు” నటన్న, సామెతయెవీరికవధాన వర్యపట్టి
తక్కు సామగ్రిలొన భేదగుబులెఁ, డెనఁగుఁ గొప్పంబునకు రామకృష్ణులకును,

ఉ॥ పచ్చిన రాకయన్నుఁ దమవాక్కులఁ, దోడుగ సంపుటేనియుక
మెచ్చు ఘటించుఁ గాని యచు మేలులు కలులు “శృంగభంగముక”
వచ్చిక మోఁపులుంబలె నె వంపిరి పాపము? రామకృష్ణు లే
మిచ్చఁ దలంచురో? నిజ మెటే బయలొ నని తా రెఱుంగమిక. ౧౮౦

ఉ॥ వెంకటరామకృష్ణులవివేక విశాలపు ‘శృంగభంగముక’
జంకల నూని జన్మదివసమ్మున నే యనధీనతాప్తి ని
ట్టి కులు గొన్ శతస్థిఁ, బరియించుచుఁ గొప్పపువారి బండుగుల్
నగకపుఁదోవలం బడి న్వపద్ధతి వెల్లఁగఁ బెట్టి రంతటక. ౧౮౧

తే॥గీ॥ బండుగులటన్న దగ్గటవారు కారు, ఏకశాఖీయులని యె నీవెఱుంగుమంబి
వారు లొలొనఁ గొల్వఁపువారినత్త, నెఱుంగ రనుకోకు మెఱింగియు నిట్టులైరి
తే॥గీ॥ ఒకరొయిర్వరొతక్కునీయొగులండు, గొప్పరపుధారయన నెప్పకొననివారి
కాని యానన వర్చాభిమానమాన, మానసాంతరు లై మేను మఱచివెడిరి. ౧౮౨

సీ॥ “వండిత్రువ,, మంచు బండతిట్టులుతిట్టి మెవ్వఁడుతవ హైవ్యమెఱుకపఱచె,
 “నత్యవాది,, యటన్న చాటుపేరున లేనిపోనివాడుల నేఁడు పూని వ్రాసె,
 ఆతనికెక్కుడుగ యథార్థవా,, నివృత్తిధానమున నెవ్వఁడులిఖించెననృతములన,
 వంటబ్రాహ్మణునుత్పవమ్మున కెవ్వఁడు తనయశ్వము నునంగిఘనతఁజెఱిచి
 తే॥గీ॥కొనియెనీవల్పురునుమఱింతమంద, దక్క-మాయగు న్వేషంబుదగులుజనులు
 లే రట నియోగులగు నివ్వారికతవ, నృభగ నెందఱికో చెడ్డ పేరు వచ్చె.

మ॥ జననీని కొవవువారిపక్ష మది నీచంబో ఘనంబోకి కనుం
 గొనుమీని వంటనియోని నశ్వముపయిన్ సూర్యుండఁగాఁ బెట్టియూ
 రున నేగించిరి వాద్యఘోషములతోఁ (గొంగొ)త్తదీపాలతో .
 “ననయల్ వీరికి బుద్ధి లే” ఁని పురం చాబాలయిన్ గోలగాక. ౧౮౮

మ॥ శివరాముం డవధానమున్ సలిపి వాసిన్ బిరుదుకొన్ వాఁగొ
 రవ మొప్పన్ ఘను లట్లు చేసె రని మోర్వక లేక కొవ్రుల దా
 నవధాన మ్మిట్లు చేయఁ జాల దెలు లట్లొ నుత్పవం బాచుం గుం
 డ మోర్వక దమపాపకాశముని నెంబుం ద్రప్ప రప్పవక. ౧౮౯

తే॥గీ॥ దీనిచేతనె నకలంబు తెలిపినట్టి, దయ్యం బ్రాజుల కిగవనన్య మవవనము
 వివనాయానినందస్థులంతొయింతొ, తెల్పకున్న నూరగులకుఁ దెలియఁపెట్లు

చ॥ “ఓశదల”లో ఎధాన మది వెల్లగఁ బోలెనను దఁగూడ నీ
 ర్వితయము దక్కి గుంటులుపురికొ ఁభం చెట్టి చెడంగఁ జూడ “మ
 ర్తకులకు నుత్పవం బనినఁ దప్పగ నుంచు” నటంచు నెంచు నూ
 పకుకృతి కిచ్చఁ జేసి నగుఁబాబులనా లయి రుంపిలొకినున్. ౧౯౦

మ॥ అభిమానంబవగ ర్తపూన్యితన మోగన్ జేసిరాధీవ మం
 చు తయం పించుక లెక చెప్పఁ దగు నెచ్చో వాగ లద్దానకై
 శుభదూరంబు ననత్యముకొ శుభద మంచు న్నమ్మి భాషింతు లే
 రభనప్రక్రియజేసి నిద్రపడి యాగంధింబ్రు జుంపియొలున్. ౧౯౧

క॥ కుక్కశ్వముపై నెక్కిన, నెక్కిపునంతొన ముదనిపుణులు కవులం
 దెక్కివ తిక్కివ లరయదు, రొక్కని యడవిన్నన వ్విర కోర్కె విబుధుల్.

క॥ ఇదియిటులుండుత రాజీ, గుదిరింపఁగఁ బ్రతమది యొకొండు మునుపె యా
నడమతులు వాసియుంచిరి, కద? తచ్చరితమ్ము వినికి గావించు మిఁకకా.

క॥ ఇరువదినాలుగు దినములు, పరిపరి యోజించి తుదకుఁ బరిశ్రమకా
చ్చిరి తెచ్చి* గౌరవస్థులు, మఱిమూఁగురు; దానిఁ గాంచిమదిముద మొదవకా.

ఉ॥ అంతకుమున్నె “వత్స! టిటులా గతమా, నని విన్న నాఁడె వా
క్కుంత యన్తగ్రహమ్మున నెకానెక కల్పన దోఁతఁగా,, యశః
కాంత వివాహముం,, గుఱించి కట్టియ యుంచినవద్యనప్తకం
తంతయుఁ బేర్చి హరు విని హెచ్చిన మొదముగాంచి రయ్యెడకా. ౧-౬

* (1911 సం, అక్టోబరు 20, లేదీ కృష్ణావతి) కనుండి.)

బ్రహ్మశ్రీ తిరువతివెంకట కవీశ్వరుల సముఖమునకు. ఈదిగువ సంతక
మువేసిన వారు నమస్కరించి వాఁ యువిజ్ఞాపనః—

ఈపురమున నీమధ్య శతావధానధానిగినిది మొదలు దమకును గొప్ప
రపు సోదర కవులకును వైషమ్యములేర్పడి ఉత్తర వ్రత్యుత్తరములు నడచినవి.
మాగ్రామములో తమ తమ మధ్యవైషమ్యము లేర్పడుట మాకు మిక్కిలి శోచనీయ
ముగానున్నది. తమరును కొవ్వరపు కవీశ్వరులును మాకు గౌరవాద్వలేయగుట
మాగ్రామమునుండి వాగలను మిమ్ములను సఖ్యతరచి వంపుట మాకు యుక్తమని
యు గౌరవమనియు దోచుచున్నది. కావున మాయద్వేశ్యమును మీరును అంగీక
రించి మీరానధ మొదలింతవరకు నుండొరులగుండ్చి వచ్చించినవియు లిఖించిన
వియు మరల్చుకొనుచు నెకరినెకరు లిఖితరూపముగ తెల్పుకొని యెవ్వరి స్నేహ
భావ మవలంబించిన మేము మిక్కిలి సంతసించెదము. మావిజ్ఞాపన నాదరించి
మీవైషమ్యకారణము లను మరచి మాకు సంతనము కూర్చురురని నమ్ముచు
స్థాము.

గుంట్టూరు.

4—9—11

}
}

చిత్తగించకలెవ.

ఇట్లు తమ విధేయులు.

యేకా రామయ్య, జి. రామనాథయ్య. వంశిపురం కృష్ణమాచార్యులు. నాన్ది
వతి హనుమంతరావు. కొండ వెంకటప్పయ్య.

యశః కన్యకాపరిణయము.

సీ॥ తారతమ్య మెఱింగి తరలి వచ్చెడియారు కొత్తరం బం చెఱుంగుడురు మీరు
తప్పెటఁ మ్రోగంగఁ దరలి వచ్చెడియారు కొత్తరం బం చెఱుంగుడురు మీరు
తరుణతాళరముఁ దరలి వచ్చెడియారు కొత్తరం బం చెఱుంగుడురు మీరు
తగువాంధవులతోడఁ దరలివచ్చెడియారు కొత్తరం బం చెఱుంగుడురు మీరు
తే॥ గీ॥ తిరువతియొక న్యకాదాత తెరువువదలి, వచ్చుచోనిఁ తయొత్తిభ్యమిచ్చురాక
యన్నచో నప్పడే-పెండ్లి శున్నయయ్యె, నెకరువారింక నేటికోయొగున్వలార. 1

సీ॥ కలదొక్కమాఁతురు కలిగఁ పెండిలి కాకమున్నొవడుగు గాక మున్నెమాకు
నాంధ్రగీర్వాణభాషాంగ నాతిలకమ్ము లిరువు రక్కన్నయ నెత్తి పెంచి
రిడేటె నెందఱో యీకన్నె పెండ్లాడఁగా నెంచి యత్నించకడకు దీని
చే నీనడింపుల నూనిపోయిరి తల నరయంగఁ దఱియయ్యె బరిణయంబు.

తే॥ గీ॥ తేకడే పోయె ననుకొనుపాక మెఱింగి, కొత్తరపువారుతరలిరాఁగోరి రంత
వంతనీంచితి మంతనే జొఱఁదొడఁగి, రూగకుంటిమి తప్పేమి యొగున్వలార. 2

సీ॥ 'తల నరసిన నాతిఁ గలయుట కామశాస్త్ర విరోధ'మని మదిఁ దలఁచిరొక్కొ?
'ఉభయభాషలు నేర్చు నుడిదఁ పెండ్లాడఁగాఁ దగ'మంచులోలో నఁదలఁచిరొక్కొ
'పెక్కుమాటలు నేర్చు పెంకెపిల్లనుగొన్న మాటదక్క' దటంచు మాఁగొక్కొ
'ఎందఱో జంకిన యెమ్మెలాఁడినిగొన్నఁ బరువు దక్క' టంచు బలఁచిరొక్కొ
తే॥ గీ॥ 'కట్నమే చాల'దనుకొని కనలిరొక్కొ, వారు గోరివచ్చుమానేరమేమి
ఎట్టులో పెండ్లిపొనఁగించియెలమియైన. దనన్యమనఁబండితులఁదన్నఁనలఁపుండయ్యె. 3

సీ॥ వియ్యమ్మనకు వారి విందుల నంపింకఁ కుల లే దనుచు మున్నె వలికినాము
"కాదుమాడ,, టంచు గాల్చెకల్చుక రాగ "మంచిదే"యనినవ్వుతించినాము
ఒకమీసమే కట్న మొలిపైఁ గోరఁ దక్కినమీసమునుగూడ నునిచినాము
కన్యావరణదాకఁ గార్యంబొనర్చితి మంతలో శుముహూర్త మగునటంచు
గీ॥ దలంచుచుండఁ బురోహితుల్ దగినవారు, కావలసి వచ్చిరంతటఁగాలివాన
వచ్చి కథయాఁగ నిందలి పొచ్చె మెఱింగి, యెలనెఱపెట్టెదరు ముప్పహీనులార. 4

సీ॥ "ఎంత మీసమ్మైన నిది వెండుకలె,, యంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు
"వైదిక కన్యక వలదు వైకొను,, టంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు

“శాస్త్రంబు చదివిన నతియేల మా కంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు

“శాస్త్రవంగడపు మీయింతి మాకేల,,యం చీనడించిన రోసమేమి మాకు

గీ॥ ముదటంగోరి పిమ్మట జనుపు నందె, లెఱిగియోయేమువెనుదీసి రెండుకేసి

నమ్మించితి మింక మీర్చిమ్మిగూర్చు; బానుటది పునరుక్త మెజ్జానులార 5

నీ॥ రుద్రాక్షపున లఱుతఁ దాల్చువారికి బంగారు వారి కేవాంధవంబు?

వెలిబూది దాల్చువారలకుఁ దిర్గణి తిరుమార్పాలవారి కేచుట్టటికము?

“ఇత్యర్థలితిభావ,,లెవేళఁ బల్కువారలకుఁ దెల్లులతోడ రాజియేల?

గురుపాదసేవఁ జేకొనినవిద్వియకు బాజారు విద్వియతోడ నభ్యు మేల?

గీ॥ ఏడ ‘తిరుపతి, ‘కొప్పరం,‘పేడ నవాహ, ఆవావమె కానిమఱి వివాహంబె కాని

స్నేహమేకాని మాకెల్లుచెల్లుఁ జెప్పుడ,నరఘులార, గుంటూరువాస్తవ్యులార 6

నీ॥ నోదాపరీనదీ కూలమున్నటఁ గొండవీటి మావమ్మతో వేర మే?

ఆమ్రాదితరుజాల మలరుతోటలకు గోఁగాకుభూములమీఁదఁ గాఁక యేల?

ఎచటఁజూచిన నిన్నులే వొల్పుపాలములకేలయ్యి? జొన్న పొలాల చెలిమి

తిరుపతివేంకటేశ్వరున కంకాలమ్మ జాతరమీఁది విశ్వాన మేమి?

గీ॥ ఇంతకును గాలుద్రవ్విన దెవ్వరో యెఱుంగుదురు మీ;రలెవరిన్వరూపమెట్టి

దో యెఱుంగుదు రురక యేకోవిధమున, మమ్ము నెవపెట్టనేల?యోమాన్యులార.7

చ॥ పదపడి కొన్ని పద్యములు పత్రికలోఁ *బ్రకటించి నంతయ

స్వరూపగు లోతులం దనిపి ప్రాజ్ఞుల సంధికిఁ గొల్పు యోగులన్

(*1911 నం, అక్టోబరు 20, 28తేదీ కృష్ణాపత్రికనుండి.)

ప్రేసంతకము లాసర్పినవారికి నమస్కార పూర్వకముగా మా యొనర్చుకొను
వినయపూర్వక పద్యమయఁ కిజ్ఞాపనము:—

ఆర్యులార! 4-9-11 తేదీగల తమ పత్రిక 28-9-11 ౩ తేదీ సాయంత్ర
లము ఘుమారు 5½ గంటలవేళ ము॥ రా॥ రా॥ కొండ వెంకటప్పయ్య వంతులుగా
రు బి. బి; బి. బిల్; గొల్లపూడి రామవాధయ్యగారు బి. ఏ; బి. యల్; గోవింద
రాజు శ్రీనివాసరావు వంతులుగారు బి. ఏ; బి యల్; అను సీపెద్దమనుష్యులవలన
మాకు నంది యపారాసందము నెసర్చినది. దానిచై కొన్ని పద్యములు భగవతి
తోఁపింకఁగా నయ్యవి యన్నియును దమనన్నిధి కంపికొన దలచితిమి గాని

ముదమున ముంచి యచ్చటనె మోడమెలర్ప గవిత్వ గోష్ఠి పెం

పొడవఁగనుంటి మాతయికఠోదయముకొ వినుమంటి కేర్పియై

౧౯౭

(అప్పదుప్రకటితమైనపద్యములు)

నీ॥ అనవసరముగా నాననమును గోరి యవధానవిఘ్నము నాచరింప

“మది యయొక్క,, మటంచు నగ్రాసనాధిపుఁడనినపిచ్చుటఁగూడఁజెనఁగబోము
 పెనఁగియుఁడుద కది గొనలేక నభవీడి యవలి కేగి యనుయనందఁబోము
 అందియు నాటకాశ్రింతరమున నుండు నవ్వడు పద్యము లంతఁ బోము.

గీ॥ ఎఱుంగకే మినములఁబట్టి యెట్లా వ్రేలఁ, బడము దుండుకుండము పలికినట్టి
 పలుకుమూఁడులోకములనిలిపిగొనఁగఁ, జాలుకుముతందితులయొద్ద నరఁసులార 1

నీ॥ ఒకని పెండిలిలో మఱొక్కఁ డావల్లకీ నిఱుక నుంకించుటెంతేనిదవ్వ
 ఎఱుంగక యత్నించిరే యంద మావైనఁదెలిసియుఁ జెనఁగు టెంతేనిదవ్వ
 అధ్యక్షుఁ “డిది మాడ,,దంచుఁ జెప్పినమీదనేని యాగమి మఱెంతేనిదవ్వ
 అక్షరతత్త్వము నరయ కావై ఖిది దీటి కావ్రభువు టెంతేనిదవ్వ
 తే॥గీ॥ “మినముల,,పద్యతాత్పర్యవాసనయిఁసు,మంత తెలియకవ్రేలాడుటెంతయేని
 దవ్వ “తత్త్వని,,నేఁ జెప్పటావ్వగాను, వండితులచేతఁ జెప్పింపవలయుఁజొందు2

నీ॥ తిరుపతి వేంకటేశ్వరులతమకృతయను గొప్పరంబునవారి గొప్పదనము
 అంభోగిర్వాణహమై2వరత్వము గామ్యభామవధూటీతభావగరిమ
 సనియమాకుక విత్వమునఁగల్గు లోపం బనియమాకుక వననిర్దిద్రమహిమ
 అప్యాచరచ నాతహాస్యత్వమును చూర్వనంచితపరశవ్యోకస్తరయును॥

గీ॥ సభ యొకర్చినవైఁగదా!నవృద్ధయశ్చుద,యవగతమగుఁ, గావ్రభువుటలఁతి
 వారు, నేయఁదగుకార్యమాయెంత చేతయేని, నుండియేతరవలఁజొందియొగ్గులార!

గ్రంథవిస్తరభీతియును విలువగలతమకాలమునకు లేనిపోని పని గల్పించినవార
 మగుదుమేమో యను నందియమును వెనుకంజ వేయుచుటచే నందలిదళాంశమును
 మాత్రముఁ బంపిగొనుచున్నారము. వ్రాసి వంపినచోఁ దమకుమాత్రమే యింద
 లి మంచికెద్దలు బోధతమనుగాని యావదాంధ్రలోకమునకును బోధతదేవని పరి
 కాముఖమునఁ బ్రకటించిగొంటిమి. ఇందుఁగలతత్వలనుమన్నింత వేఁడుకొనుచు
 న్నారము. (తిరుపతివేంకటేశ్వరులు)

సీ॥ ఊరూర నూరేగునుత్తరపృథ్వీతరముల కేళాగు నాశము ఘటిల్లు,
 సువృత్త తప్పగఁ దప్ప సువృత్తగాలిఖించు “నత్యవాదుల” వాచితనమయుటెట్లు
 ఇహవరమ్ము లెఱుంగకే ప్రవర్తించు “యథార్థవాదుల” భావ్యమిడఁగుటెట్లు
 తిరుపతికన్న గొప్పరమెక్కుడ నెడియూహాటిబండలగోల దాఁటుటెట్లు?

తే॥ గీ॥ ఊరకేన్నే హముసుగూర్చగోరినారు, మీ రమాయికు,లివియన్నియేరికతనఁ,
 గల్లెసూ సుంతయోజింపఁగా భవద్ద,నత్యము నుతింతు మింక విజ్ఞానులార॥ర॥

సీ॥ అక్కటా! కవులకునపయశంబుబౌఁగా! యనెడి మీకృదయంబు నరసివాము
 అది యాననప్రసంగాధీనమనెడిమీయాశయం బాసాంత మరసినాము,
 ఆప్రశంసను దెచ్చునమలాత్మలెవ్వరో ఆమూలముగ మున్నె యరసినాము
 ఈ నఖ్యమెనఁగూర్చియిండుమూలమున వారనఘాత్తు లగుపూనిగ్గ నరసినాము

గీ॥ ఆవులించినద్రవేపులనరయఁగలరు, కవులు,రవియెఱుఁగనిచోట్లుగాంచఁగలరు
 కొప్పరపుసోదరులెఱుఱుంగుదురు నకల,మక్కటా! యాననంబెంతచిక్కుదెచ్చె

సీ॥ “ఒడ లెఱుంగనిసివమున్నదే” యెందేని మాశక్తి నెఱుఁగమే మాన్యులార?
 ఈతమ మించులొకతెందేనిఁ గలదె? కా నిండయ్య మొకసారి నిండునభయ
 వైదికత్యమున కేవల బేటికెట్లా మీసాలు దీయుంపుఁడీ నరసులార
 విద్యద్యసూచముల్ వినుట గామమున కేయవయశమ్మునుగూర్చవరయు.ఁడనఘు

తే॥గీ॥ లార! నత్యవాదులును, యథార్థవాదు! లిప్పరమ్మునఁ బుట్టుటెంతేనిదప్ప
 గాని విద్యలలో నేరుఘుబా?యెఱుఁగు! పూనికలుతప్పగావయ్యపూజ్యులార!

సీ॥ “కాశికృష్ణబుధుండు కరిమండు లిఖించినన్నఁ జేసిన”, దెంతనత్యమయ్య!
 “అభిమానమున మమ్ము నర్పించిరే కాని “శుద్ధమాధులె”యంటసూనృతంబె?
 “రామకృష్ణులఁబట్టి రహిఁదిట్టినా’ రన్నవ్రాతయెంతటి నత్యవంత మయ్య!
 “నలుబది మందికే సలిపి రివాస’రని వెక్కిరించుట నుటిపక్కిరె యయ్య!

తే॥గీ॥ తమరెఱుంగని దిండులేశమునులేదు! ఆననమె తెచ్చిపెట్టె నీయనృతములను!
 నిజముదెల్పి యశమ్ముచే నెగడరయ్య! వలదు జంపింక గుంటూరు వాసులార

సీ॥ “కృష్ణలూ” వ్రాత నిష్టేని మీరొకసారి పరికింపుఁడీ హితవాదులార!
 “దేశమాత”యెనర్చు దివ్యోపదేశమ్ము లరయుఁడీ, మొకసారి యాన్యులార!
 “ఆంధ్రకేసరి” లోని యంశమ్ము లొకవరి చూడుఁడీ యిష్టేని శుద్ధులార
 తక్కువప్రకల యథార్థంపు వ్రాత లింకేనిఁ జూడుఁడీ మహాజ్ఞానులార॥

గీ॥ నభను జరిగినయట్టి వాస్తవమెట్టి? దెట్లువ్రాయుచున్నారో, యెఱిగిశాంతి
చేయుఁ దీవారతప్రాతికిఁ జెడ్డయశము, గూర్పు నిజ మెట్లా వైకి రానేర్య నేపి.

నీ॥ వేనవేల నత్యవిజ్ఞాను లుండియుఁ జెడ్డకీరితిఁ గొనునె గుంటూరుపురము
నభ నున్న మీవంటిసరస్సులకన్న నాకాశంపు సూర్యుఁడా? కర్మసాక్షి
పంచభూతముల మాపాండిత్యతత్త్వంబుఁ జెప్పఁగా నవ్వించెదరె పారు
లెవ్వరో యొకరిద్దటే హేతువై పురమ్మున కప్రిష్ట రాఁబోయినయ్య.

గీ॥ 'రజకువాక్యస్థులనువినురాము' లౌట, యుచితమయ్యమీవంటియోగ్యులనుసకల
మెఱిగినందుకు ఫలమేమి? యిట్టిపట్టు, నందుదాసీనులగు టెంత యర్హమయ్య

నీ॥ "అననం బొప్పలే"దని కోవగింతురా? అది గోరుటే పెద్ద యనుచితంబు
"అనుచితం" బనుట కేయాధారమందురా! కొఠంపుకవిదాఁచికొనుటెఘుండు
"అనుచితంబగుకోర్కె ఘను"లెట్లుకోరునా రందురా! అది ప్రమాదాతిశయము
మఱిపాజ్ఞులకును బిహదమాయందురా! 5 "వారికే", యంచువిధారణంబు.

గీ॥ చేసేవానిరి వ్యాఖ్యాతృ శేఖరులు, ప). మాదములు విశ్వస్థిఁపెనుమాకుఁ దిప్పె
అంతమాత్రానగంతులకనుమరిగ్రతె, సోదరులుచెప్పఁడయ్య! యోగూరుబార.

నీ॥ ఉచితమో యనుచితంబో చేయుపండితుం డగయఁ గావలె భవిష్యత్ప్రశంస
అని * భర్తృ హరిచెప్పటైనఁ జూడక యేకపే)రణమ్ముకను దుర్వాసు లగుచు
గాల్దగివి యెన్నియోగాటులు ప్రకటించి తలకుఁదగని ప్రయత్నము లొనర్చి
"పండితనభ"యన్న వైఁ గొంత శాంతించి పండ్లబింక మొకింత వారతయందుఁ

గీ॥ జూపి, ప్రాజ్ఞులనమ్మతి పాపకార్య, మనుచు మము వెక్కిరించిన యట్టివారి
నభ్య మది మాకులేకున్నఁ జచ్చిపోము, వృథగ నెవెల్లెకుండును ప్రతిబులాగ.

నీ॥ 'ఓంశాంతి, యనెడుమీయోగ్యత వేమోశృ జ్ఞాఘోపవలెఁజొందు నగఘులార
ఈయామా మీకప్పుడే పుట్టెనేని మీనములమీఁదికి వారు చనరుఘుండు
అంతకొక్కిరింతవైవైనఁ బుట్టిన వారు 'కుచమద్దకములు' పేర్కొనరుఘుండు
నకలమ్ము జరుగునై శాంతిఁజెప్పటకన్న నన్యాయ ముండునయ్య! మహత్త్వ

శీ క్లో॥ ప్రమాదోధీమతామ" పీత్యత), ఆపిశబ్దవివకారార్థక ఇత్యధియక్తాః.

* శ్లో॥ ఉచితమనుచితంవా కుర్వతా కార్యజాలం, పరిణతిరవధార్యా యత్నతః
పండితేన. (భర్తృహరిమా)

గీ॥ లార! విద్యతల్లోదప్ప నన్యవిషయ, మగుడు గొప్పంపు వారినఖ్యంబు మాకు
 నమ్మతము, దానిలోఁగూడ నమ్మతింబు, మేని భారతి మ మ్మింక నీనడించు
 నీ॥ చొరవమై నెదిరించి సౌజకాయకోఁతలు కోసినాగు కటార్లు మాసినారు
 అవధానమందు మిమ్ము తిశయించెద మంచు వా)సినారు నవార్లు చేసినారు
 మీఁది మీఁదికివచ్చి మీసాలపైఁ జేయివేసినా ర్చెడుగుతుల్ గూసినారు
 మసిపూసి యెట్టులో మారేమగాయ గాఁ జేసినా ర్చ మైడఁ బాసినారు
 గీ॥ పెనఁగి మామీనమిం తెనిచీఁకకుండ, నెదిరియవధానమున మమ్ముఁగడుమకుండ
 నేటి నఖ్యంబు మాకు? మీకేటిభరము, నభను నచుమార్చుడియ్య!యశస్సుగార.
 నీ॥ బందరేమయ్యసా? "ప్రస్తు"లేమయ్యసా? పుస్తకా లేమయిపోయెనుకొ
 అచ్చేయి యయ్యసా. అస్తి యేమయ్యసా? వర్తకం బేమి కావలసెనుకొ
 'సూక్ర'లేమి యయ్యసా? బాసులేమయిరోకో? యుద్యోగ మేమాల సెండెనుకొ
 ఇల్లేమియయ్యసా! యితర మేమయ్యసా? మిత్రవర్గంబు లేమి యయిరోకొ
 గీ॥ వచ్చినదె రా: యయ్య నీపాటికేము. నెలపు నైగనుచున్నాము నేమహావ
 ముఁచి వంపింపుఁడయ్య! యేముండ! "వడ్డ, గింజలోబియ్యపుంగింజ" కేస్తుగార.
 నీ॥ శ్రావణమాసానఁ జనుదెంచెతిమి భౌద్రపదిమాశ్వయుజము నివృట్టణమునఁ
 బూర్తిగాఁ గడచె నివృట్ట కార్తికమువచ్చె నివృటికేని మాకింటి కేగు
 నివృ పుట్టుట లేద, యిదియెల్ల నీసీమవారియాదృతియు నుదారమైన
 మీస్త్రైతియునుమాకు న్ని మీసాల మహిమయుఁ గొప్పంపువారి మిక్కుటపుఁజేర్చి

ప్రతిభా ఈక్రింద నుదాహరింపఁబడు పద్యములు, ప్రకృతిము మ
 ద్రాసులో బి, యే (B, A. Honours) చదువుచున్న శ్రీ వారణాసి శ్రీని
 వాసరావుగారు తత్కాలముం దంపిన 200పద్యములనుండి సంగ్రహిం
 చి కైకొనఁబడినవి, గ్రంథకర్త రభీరచేఁ గొంచెముమాత్రమే యుదాహ
 రించిన పద్యవ్యూహ మన్నింతురుగాక.

ప్రముఖులుకొల్క గలనూఁగు లేఁజెనుట నెంతో కాంతులక గుప్పఁగై, తలఁ
 జెప్పింగిది భావజీవతుల హృదయద్వంబు లొప్పార ని, శృలవాగ్ధోరణిహరుతిక్రమ
 ము సాష్టాంగంబుగా వాల్చఁగా. బలిరా! మీనమగిసికు నీవసరి ద్విప్పన్ జెల్లురా ని

నీ॥ యనుజాడీ! లేకయున్న మేముకటనింత, కాలముండుటిప్పట్టునగల్గుటెట్లు
తక్కిన పృథంగములకేమి దైవకల్పి, తమ్ము లాజ్ఞ యొనంగుడీ ధన్యులార.

నీ॥ పీడల్లమా! కాము, బీయేలమా! కాము, ధనికులమా! కాము ధన్యులార!
అర్థులమా! కాము, వృద్ధులమా! కాము, ప్రభువులమా! కాము, ప్రథితులార!
దీనులమా! కాము, మానులమా! కాము, మానులమా! కాము, మాన్యులార!
కుర్రులమా! కాము, బద్ధులమా! కాము, వృద్ధులమా! కాము, వేత్తలార!

న్నికక. మ॥ కలరుర్నిక గడుసుక్రిపుల్ మదఁకుల్ గర్వాంధు లవ్వారుబూ,
తులనేనీతులటంచు రోతలను నెండుకైతలేయంచు ని, శృలదంభవ్రతవిక్రమా
త్తుకతమై సంచారముక జేబురా, బలిరా! యెల్లెడ, వారిఁగాంచినుఁ ద్రిప్పక
జెల్లురా, మీనమా! మ॥ తలమిఱ్ఱకదలపోనియీసుగొనిగ ద్వాలాత్మకూర్చాన్తివే॥ ద్రు
లసంస్థానములందుఁ బండితులునిన్నున్ దీయఁబ్బింపను, జ్వలవాగావహినిగొట్టివేసి
తివిప్రాంచత్వాంకితవైఖరిక, బలిరా! మీనమా! నీకునీవసరి తిప్పక జెల్లురా నిన్ని
కక. నీ॥ నీనూఁగు నీపూడ్చనే యూడ్చ వప్పడే గురుర్ని కాపాడికొంటివయ్య,
నృపనకావక్రకసాన్నిధ్యంబునక జైత్రపతికలను దెచ్చి ప్రబలితయ్య, ఆశు
ధారాకవిత్వాశనెల్లడనేగి యలరారుబిరుదంబులందితయ్య, వాగ్విలాసముదేల నలు
కావ్యములువాసినీ కవికేసరిఖ్యాతి గాంచితయ్య, నీ॥ నిన్నుఁ జెనయఁగ నెవ్వ
రునేర్తురనఘ, చాల రటుగాన పెంచంగజాలు దీవ, తిప్పద్రవ్యంగ మఱితిప్ప
ద్రవ్యం ద్రవ్యం, ద్విప్పం ద్రవ్యంగ నినుఁ జెప్పి చెప్పవలయు॥ నీ॥ పిన్దులనెక్కిం
చి వృద్ధీపతులు గొల్పు నిక్కింపం జేసితి నీవకావె, వాదించగా వచ్చువారిచా
దంబుల నీన్మాదానించితి నీవకావె, వర్తనస్థితిఁ బడయ గా దగురావనెమ్మి
నుద్రకింతు నీవకావె, మానవులు లిప్పించుమార్గంబుమాపించినేర్తగుఁ జాలును
నీవకావె, తే॥ నీ॥ మీనమా! గాథ గౌరవావాసమైతి, వెంతఁజేసితి ముక ముంది
కెంతఁజేయఁ, జాలవెప్పడుఁగడుఁబెంచజాలియుండు, త్రిప్పద్రవ్యంగనినుఁజెప్పి
చెప్పవలయు. క॥ నినుఁ దీయువకునుగల క, త్రిని జూడను న్నెషలుమేకు, తి
రుననేమా, యని కొంకుడు ధరణికిఁది కక్రనవచ్చినఁ గాదెకొంతగాఁదగు శ్ర
మి. క॥ కానర మానర నుడి నఁ, తోసిల్లఁగ నాసుకయితతోసాగెడినీ, నీవపు
తైనరులేసరి, మీనమా! నినుఁ దీయఁ గలుగుమేధాగతికె. చ॥ మన మెలుచాలియుం

సీ॥ కవుల, మిప్పటి 'రూల్సు' కుఁగట్టఁబడము, ఘనులు * పండిత రాయాదికవులు చూపు
త్రోవలం బట్టి పోదుము దేవునైన, లక్ష్య పెట్టము† మాకు వల్లభులు లేరు.

సీ॥ తిరుపతి వేంకటేశ్వరుల పేరులు మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్చునాననపుఁ జర్చ
అల్ల కొప్పరపు సోదరుల పేరులు మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్చునాననపుఁ జర్చ

దు మని మంచియుఁ జెడ్డయు నెంచకుండఁ బైఁ, జని మనపైఁకెఁదెచ్చి కొని సర్వవి
భంబులఁ జింతసేయ నె, య్యనపునఁ బాయు? వేసితిమి! యిట్లొకఁడంతన జూఱియుం
టిమం, చును దలపోయుచుండి రిక్కఁ జూచుము కోవముమానిమీసమా. చ॥ కలరు
కవితప్పాథులును గల్గుదు రీకవితాభిమన్యులొ, గలరు కవితప్ప భీములును గల్గు
దు రీకవిమాద్రువుత్రులుకొ గలదు కవితప్పధర్మమిక్కఁగల్గునమస్తముగల్గుకుండినకొ,
గలుగవెనీపుకృష్ణుఁ డనఁగాఁ దగి దుష్టుల నెంచ మీసమా. చ॥ దుడుకుదనంపు
పోకలకు దోసపునేతల కాలవాలమునో, కడునెగురంగ నంతకు సుఖంబుగ డి
గ్గెడువారిపేర మె, ప్పడఁవఁగఁఫలలోచనము వచ్చిన వెంటనె నీవువత్తు వి, ప్పడు
దయఁబూనుమా? యలుకఁబూనక మానుమని నీవుమీసమా, సీ॥ అలబృహదభిశక్తి
దరియనప్పడ నీళ్లు మ్రింగిన వివచ్చుమీసమెంత, దుర్యోధనుని గూల్చి దోడుగాఁ
గృష్ణుండుమిణిశ్రవణలంకుమీసమెంత, వాలినివధియింతవంచ నావృత్తిమై మేమ్మె
యనిన రాముమీసమెంత, ఇంద్రజిత్తునికీలు నెఱింగితుంచుచుమాడ నేనిన శ్రామిత్రిమీస
మెంత, సీ॥ నీవ మీసంబ విరుహి నీవ 'కుంతి, తంబు, నాఁగలవల్గు నెత్తటి నెఱుం
గ, వెప్ప డనమానవిక్రమంశవహించి జయము గొంటివి జగతి మీనంపుటేడ.
చ॥ అలఘుకవితప్పకీర్తిఁ గొననండఱకుకొ దరమానె? మించునె, త్తులగమకింవనం
దఱకుఁదోచునె? తోచిన 'జీలుగెత్తు'గా, వెలయదె? మేకుమాటమఱిపిందె పెం
చదె గీరతంబునీ, వలుగకు సంసృతాంధకవితైకమహత్వమ? చాలు మీసమా,
మ॥ సుమనిరవ్యస్తకరందగంధకవితాశుద్ధాంతభృంగీరవో, పమథక్తప్రతివత్తితో
వెలయుచుకొ వాండిత్యగంథానిలం, బమలంబైతెమలంగ లోకజనసమ్మానస్యక్రియం
బొల్తు వో, కమనీయవ్రతిభావలీనమ? నమసాగరం బిదే మీసమా. (13)...

* శ్లో॥ మనస్వీ మ్రియతేవాఽపిస్వోత్కర్షం నైవ ముంచతి।

అపి నిర్వాణ మాయాతి నాఽనలో యాతి శీతతామ॥

† నిరంకుశాః కవయః

విద్యతగ్ర-వీండ్రనంబిద్విలాసము మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్పు నాననపుం జర్చ
 కేవల కవుల యకించనత్వము మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్పు నాననపుం జర్చ
 ౧౧॥ మేటి యానన చర్చకు, మీకునత్వ, వాడులకు, మాకును, “యథార్థవాదుల”కును
 మఱియు మామీసములకుఁగొప్పరపుసోద, రులకు, దీర్ఘాయవిడినల్వ పోచుఁగాక.

(పరిశిష్టపద్యములలోఁగొన్నిమాత్రము.)

సీ॥ కాళిదాసునిమార్గ గరిమంబు నెఱింగిన వారంచు మిమ్మెంతు ధీరులార
 భవభూతి యనుమహాకవిమార్గ మెఱింగిన వారంచు మిమ్మెంతు ధీరులార
 పండితరాయలపండితన మెఱుంగువారంచు మిమ్మెంతు ధీరులార
 ఆంధ్రకవీంద్రునిరామాటత నెఱుంగువారంచు మిమ్మెంతు ధీరులార
 తే॥ ౧౧॥ పల్క నేపల్కఁడెవ్వట్లఁబండితుండు, వల్గెనానిల్లు నేగానిభయముగొనఁడు
 ఇదియె విద్యతగ్ర-వీండ్రుల కింపునింపు, మార్గమనిమి రెఱుంగరే మహిమిలార.

సీ॥ మాకవక్తి సంపాదించఁగా నెంచి దేశమాతకు మాటు దెచ్చినారు
 మాకవక్తి సంపాదించనెంచి కృష్ణులు వప్రతిష్ఠ చే నడిపివారు
 మాకు దుష్కర్తి సంపాదించ నెంచి కేసరిని దుష్కర్తి పాల్పఱచివారు
 మాకు దుర్యశము సంపాదించ నెంచి యాంధ్రపుం బ్రతికకు నవతార్చినారు
 ౧౧॥ ఎందఱో “యథార్థవాదు” లింకెందఱేరి, సత్యవాదబిష్ణుగమన జననంద
 నారు శివరామకృష్ణి యీనాటికికి, రాముఁడయ్యెమాకేలకొఱంపుఁజెంది.

సీ॥ సఖివఱచి మమ్ము సాగనంపుటకు మిచేయయత్నము గడు ప్రశ్నే మయ్య
 సాగనంపకమున్నె చనువాగమేకాని చుట్టుకట్టల నెందుఁగూరివరులు
 నఖలు చేయుటఁ జేసి చనకిండు విచ్చితి మంటెమేకాని సభాంతరమున
 కింకను సోదరు లేతెంతు నని కాదు గాయత్రి నాక్షి నికగ్న మెఱుంగుండు

తే॥ వారి సేమంబు గోరిక వారు గాన, సంశయించుచు నున్నార నకల మెఱింగి
 నట్టిమాకడ దాచ నేలయ్య! వారి, వదిలి చిరకాలమయ్యె సహృదయులం.

సీ॥ వ్రాసి యింకంటిరే! వారితో బోరాట మాని కొంటిమటంచు మాన్యులార
 వ్రాతవ్రాసిన యంత నే తప్పిపోవునే! తాల్చివువారి బొకంపుఁగంపు
 తాల్చివు బెట్టివో గనుఁ గొన్నవైఁ గాని నెదురఁబట్టకు మాకు నికగ్నమయ్య
 యాయారఁ గాకున్న సేయారనైన మీసమ్ముఁ బొడుట మాచి సఖి మంత

గీ॥ జేసి వివరము మామీద నీ సుగౌనకు, దశఘులారపిదబ్బను దిని నట్టిపులికి
సొరు పెటులబ్బుమీరెన్నియొర్పుమంత్ర, ములనుబరియింప రేరియునలఘుగార.

గీ॥ పుట్టుపుట్టునఁ జిట్టుబుట్టు బుట్టొత్తిరిచి వట్టిబంగునఁ బుట్టికెట్టునాడు
“కాంపిటిష్” నటం చెకామెకీ నరుడెంచువజలకోరిక వంగి వజ్రమనాడు
అక్షరతత్త్వ మావం తెలుంగక మీస లొగిం బట్టియుయ్యలు లూఁగునాడు
ఎఱుంగని వాత లేనేవియోగిలుచు “గుప్తవర్తనములు” కేర్పొనెడునాడు

గీ॥ మీర లేనైతిరాకొగ్గఁ యిష్టెయిని శేయి. కాబుమీద నాకులకు యత్నాలివేల
యద్భవత తద్భవ శ్లేష, యనెడిమాట. లెఱింగి వర్తింపుండయ్య యింకేటిసంధి.

గీ॥ నత్సవాదియెవరో “జగట్టిమకా” పదవాచ్యుడే మంటియా సూరి నెఱుంగుడయ్య
అతని శ్లేష్మజాత యగు “యథారథవాది” సూర నల్లెడె యంట! చూడరయ్య
ఈయవతారమ్ము లెత్తవారలరసనాంచలమ్ములకు తర్కాంచితములు
భూషణములు దెచ్చి పొల్పుగా నర్పించి వాసిమై సూరేగం జేసి పిదప

గీ॥ సోదరులకును మాకును నాకుతీర్వ, బూనుడయ్య తరతమత్వములను బట్టి
మార్కులనున గుండచ్యుతమతశ్శేష మెల్లవిద్యా సుబుష మెచ్చి నెనఁగుడయ్య

గీ॥ “కుక్కతోడను బట్టి గొదావరీ: గవా” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు
“వేదశ్లేష్మ నె యింట్లు వెలిగింపఁ బూనువా” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు
“గానమ్ము చేఁ జింతకాయలు రాల్చువా” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు
“ఁగజాను ధూళిచేఁ గి వ్రనెఁ జదివారు” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు

గీ॥ వైకి రాకున్న నెవ్వరి వైకిఁగూడఁ జరు తిరుపతివెంకటేశ్వరులు వారి
భాగవతత్త్వమును జూచి వారివీరి తాగతవ్య మెఱుంగుట తగదె మీకు.

గీ॥ పిలువని పేరంటముల సువర్ణము గౌరవాద్దుల నవమానమంద నీను
ధూర్తుల నైఁవరు ధూర్జటియైనను దగవు బాలినచోటఁ దగవువెట్టి
తిగుడు గూరఁ యేగి గి వలింప రెవరేని గదపిన “వతఁడు తగఁడు
మవతోడఁ బోక” నం చనుకోకయవాని నెదిరించి తమకున్న కవిసత్త్వి

గీ॥ అంతయో యంతయోయ్యులైనపండితులుపావ ర్చివినతిలోన నెలిపికొనఁగ
బూనుదురు వక్షపాతుల భూనికలనుగినరు తామెఱింగినయట్టివిషయమెయిది

గీ॥ ‘నత్యవాది’ పదింబు దంకాలమయ్యె కస్తానియాపదద్గర్వదలఁపుండయ్య
అదురాపదయె ‘యథారథవాది’ పదంబు గనెయెడద్దక్కిఖంబు కడపరయ్య

- శాస్త్రీయమైనట్టి సరసాను కవిత ఛక్రవర్తయ్యెగలుపోడు లెఱుంగుడయ్యె
పదియొకకళల యవ్వానితో రికల నెనఁజేయుచునుకల్ గొనకుడయ్యె
- సీ॥ కీర్తనామలరై కవితాద్రిఁబాపి, వక్షపాతులవాఁతల వలనఁగలుగు
దేశభూషణులు నుడిపి యుద్ధగరిమ! వలలఁజెలువారుడయ్యెదీవరులుమెచ్చు
- సీ॥ లేడు శాస్త్రజ్ఞత లేకుతాన్యజ్ఞత సంస్కృతజ్ఞానలేశమును. లేద
శబ్దమంజరిఁ గూడఁ జదువంగలేదయ్యె నదియట్టులుంచుఁ డింతాంధ్రమందు
లేకు వ్యాకరణంబు లేకుపాండిత్యంబు లేకు సారజ్ఞత లేకు శిష్య
లకు భారతాదుల సౌకవద్యమేని పాఠముఁ జెప్ప శక్తి నికముగ నేరి
- సీ॥ కట్టియయ్యలు మహ్మాంధ్రమందు నెట్టి! మీనములుపీఁకుటకు నెట్లు! మీనములు మ
హత్తు లావృహరో? తెలియంగవలయు, నభనునమూర్కుడయ్యెయశస్సులార
- సీ॥ తాఁ జెప్పినట్టి పద్యమునకే నర్థము చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁజొందు
తా నుచ్చరించు పదములకే నర్థంబు చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁ జొందు
కవనం బనఁగ నేమి కవు లున్న నభలోనఁజక్కఁగాజెప్పినఁ జాలుఁజొందు
పద్యములటులుంచి గద్యమేయనుకొందు చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁజొందు
- సీ॥ ఆంధ్రమంతయు వల్లదచ్చాంధ్రమైనఁ, చక్కఁగనుపన్యసించినఁ జాలుఁజొందు
మేమువదలెద మూరకే మీనముల మ! టంచు మీనముఁ దలపెట్టు టర్లమగునె.
- సీ॥ మచ్చిమ్యల నటుంచి తచ్చిమ్యలకుఁ గూడ శుశ్రూష జేసి నేర్చుకొనఁదగిన
పాటిపాండితి లేనివారు మామీఁదికి వచ్చి కాలులు వ్రాసి హెచ్చుతగ్గు
లెఱుంగక మీసాల నెత్తి పీఠెద మన్న మాట కేమర్థంబు మాన్యులార
శాఖాభిమాన విశాచంబు వైకుంఠ మిశేర్పనయ్య యహినులార
- సీ॥ తగినందులు వక్షవారమునకు ల! భింఁచుఁ బక్షపాతముకు లభింపఁ జోవు
“కొలఁదివెట్టి నెత్తినిగోఁకొనియు, నివ్వు! డేటిరాజీలుమావారి కెఱుంగఁజెచ్చుడి
- సీ॥ ఆంధ్రమునందేని యప్రావధానంపు నామ మెత్తఁగ వీరి కేమిచాకు?
శతవధాన వృషశబ్దంబు నెత్తంగ వీరిదే యూరయ్య వేత్తలార?
నేత్రావధానము నిగమజ్ఞులదికదా! దానిపే ర్విరలెత్తఁ దగునయ్య?
నిజమైన శక్తియండినఁ “బండిత లుగల్గు నభ”యన్నయంతనే జాణుటేటి
- సీ॥ కయ్య! వారుమైదిరించు టాకుకవిత! యంద యుక్త మామూర్తిమైయైన మీము
విశ్వసితకయన్నను విశ్వమెల్ల! నమృతించుట కొంతేని సంభవించు.

సీ॥ “అశుకవిత్వమ్మునందేని మీ రేల విశ్వసించ” రటంచు వేయప్రశ్న
కుత్తరమ్ములింపుల దూరకే యెట్లెట్లా “బడబడ” వాఁగునప్పట్టునందు
నేరేని జాలుకు రేమానవులూ దాని మెచ్చిన నామెచ్చు మెచ్చు గాదు
వండితులగువారు “వకవక”నవుడు రవాసు నవిస యాశుకవిత్

గీ॥ అందువేరొక్క నామంబునట్టిదాని, కెవ్వఁడీకొను “నిహిహిహి! యిహిహి, యిహిహి
యిహిహి, యనివండితులునవునిట్టిపూని గొనరువిద్యుత్తు పులుగనుంగొనుఁడుమఱియు

సీ॥ కట్టుఁబాటులు గల్గుగానందె గానమో? కట్టువీడినదియే గానమొక్క?
కట్టుఁబాటులు గల్గుకాంతయేకాంతయో? కట్టుదప్పినదియే కాంతయొక్క?
కట్టుఁబాటులు గల్గు కాయమే కాయమో? కట్టు వానినదియే కాయమొక్క?
కట్టుఁబాటులు గల్గుకవనమే కవనమో? కట్టువీడ్చికొన్నదే కవనమొక్క?

గీ॥ మీమనమెఱుంగదే? మేరమిటి మంచి, పెద్ద లరయకయెన్నియో చెట్టలఱచు
వారి నేరంబు నైఁచుట పాడిగాదు, మాకలిడుఁడయ్య నతిగర్వి గోరుఁడయ్య.

సీ॥ సంస్కృతగంధవాసనయే లేకున్నచోఁ దెలుఁగుగాదది చెడ్డతెగులుగాని
అంధరహస్యవై యాత్మమే లేనిచోఁ దెలుఁగు గాదది యొక్కయెలుఁగు గాని
శబ్దశాస్త్రప్రవేశము సుంత లేనిచోఁ దెలుఁగు గాదది మేనలఁగుగాని
నాటకాలంకారశైలిలేని లేనిచోఁ దెలుఁగుగాదది చెడ్డతలుగు గాని

తే॥ గీ॥ ఈరహస్యంబు నెఱు గనిచారమీరు, తెల్లలనేని వీర తెదిర్చి యేమి
నేతు రనుకొంటిరో? సుంతచెప్పఁడయ్య, సంధిసంగతికేమి యొనర సులూర.

సీ॥ ఏకండితుఁడువచ్చి యివ్వారితో మమ్ముఁ గులఁగూఁచి తనకీర్తి నిలిపికొనునె?
ఏకవీంధుఁడువచ్చి యివ్వారితో మమ్ము నరించేసి నద్యశక్తాలి యగునె?
ఏజమీందా ర్వచ్చి యివ్వారితో మమ్ము నెనఁజేసితా వన్నెకెక్కఁగలఁదొ?
ఏదైవతము వచ్చి యివ్వారితో మమ్ముఁ బురుడించి దీప్తినిల్పుకొనఁగలఁదొ?

గీ॥ చూచియేతరుమము మీఁద జూడవచ్చు, సంధిసంగతి; లెక్కిని నభయొనర్పఁ
గడఁగుఁడయ్య! వేటొక గతిగాండఁబోకుఁ, డయ్య! కేత్రై రప్పించుఁడయ్య! యొయ్య

సీ॥ చెప్పించుఁడయ్య! దేశమనుకొనునిలిచి చదువునందెలు మనశక్తి కింక
చేయించుఁడయ్య! యీరాచాయమండున నె శుశూష కావ్యజ్ఞ నివృత్తి నిల్చి
మాన్యించుఁడయ్య! “దమాదమాడిమిదమల్” “ప్రాజ్ఞు లీహాకలాప” రనిచెప్పి
బోధించుఁడయ్య! “యీబుడబుడక్కల” “కాశుకవిత్వశాస్త్రదక్కల” దనిసుకీర

శీ॥ మీమ యశ మబ్బు వారికి మేలుగల్గు, మమ్మెదిర్చినపనికి లాభమ్ము వెంట
నే కనంబడు మాకెంతయేనిమోద, మబ్బు సంధియు నామీద ననుఘటించు.

శీ॥ వైదికతాకిక వైషమ్య మెవ్వారు తెచ్చిపెట్టిరో? ఘోత తెలియండయ్య
అత్త గౌరవమునకై పాడుపడువారె దీనిచెట్టుదురు నందేహ మేల .
తగుగౌరవంబు విద్యత్రకుండునుగాని యన్యమ్మునకు నుండ దనుట ధ్రువము
గానఁ“ దదన్య లీకక్షకుఁ గారకు” లని యెవ్వరేనియు నవకమాన

శీ॥ రకట? విప్రులు, దేవాంగులట్ల పశ్య, తో హరులయట్ల వెజివెట్టితోవఁబోవఁ
గావలెనె? దీని మానువఁగఁడఁగుండయ్య, సంధి గోరుమి కియ్యది చనుఁగదయ్య.

శీ॥ అంధభారతకర్త మైనతిక్కనసోపయాజిజన్మ స్థానమైనకతన
శ్రీనాథకవిరాజశేఖరు నేలినకొండవీటికిఁ బ్రక్క నుండుకతన
వక్రకృతంపుఁగుపుల సంభావించుగ ద్వాల రాజ్యంపుఁద్రోవలోఁగ్రాలుకతన
వెనుకతాలమునందు వినుతింపఁ దగుపెద్ద విద్యత్ర-పులు దీన వెలయుకతన

శీ॥ నింతకవితాదరంబు మీకిచ్చె మెచ్చవలదె గుంటూరిపురిని విద్యత్రవీంద్ర
జనని, కేవలకవితిరస్కరిసి, దీని, మహిమ మే లేని ప్లాఘ్యంబు మాన్యులార.

శీ॥ నిందింపనేమయ్యె? నిజమైనసత్కర్తి గలవనిచు“సత్యవాదులు” గలారు .
గర్హింపనేమయ్యె? గణుతి నర్పించుయోగ్యుల గుయథార్థ వాదులు గలారు
కయ్యలకేమి? నత్ర-వికదంబములపే ర్వలయింపఁగలనియోగులు గలారు
అభిమానమునకేమి? యాత్మీయుకతన శత్రులఁగూడమన్యుమాన్యులు గలారు

శీ॥ ఏరివేమచ్చుగొనడుగుంటూరిపురము, సగనతకుఁదాపు బలునన్నెనిరులప్రభు
మీకుమీప్రతినిమేరమీఱునిరుల, నిచ్చుభగవంతుఁ డింకమ మ్మేగ నిండు.

శీ॥ ప్రేమించితిమి మున్నె పెద్దటికము నిల్చుకొన్నచో వారి కేకొఱత రాదు
వారినేమనుఁగోరువారె“యాదవకుల మునకు మునలము” నాననపుఁ జగ్గ
కల్పించి రదిపూర్వకవినమ్మతము గామి మాకు నంగీకృతి లేక పోయె
దీని నామీద వైదికనియోగపుఁగక్షగాఁ బొల్పి రెవ్వరో ఘనులు వారి

శీ॥ నెఱుఁగుండయ్య! యనవసరమిట్టి క్షులింపుగాఁబోవనుచుమందలింపుండయ్య
యేరువైదికులు? నికాగులెవ్వ? రొక్క, విప్రులేగారటయ్య! యావేత్తలార.

- సీ॥ ఘనుడు వయోవృద్ధుండపండిత్యభూషణుడు నీతా రామశాస్త్రి కన్న
 నుభయభామకవిత్వోపాయశాలి శిష్టాహనూమతగ్రవిశాస్త్రికన్న
 కృతి యభివనరస్వతి నేత పట్టాభిశబ్దపూర్వక రామశాస్త్రికన్న
 ములుకుట్లకులుడు నిఘ్నులుఁ డాశుకవి గుణశాలి వెంకటకృష్ణశాస్త్రికన్న
- గీ॥ మఱియునుంగలశాస్త్రవిన్నులులకన్న, మెలచిన వెకొమ్ములితరులమోములందు?
 నవనరము లేనియాననం బమగ నేల? చర్చ పెంచగ నేల? యశస్సులార.
- సీ॥ వేదవేదాంగాదివేత్త చేసలివెంకటస్వామ్యుల కెన యన్దుఁ డగునె?
 రామకుగుకులుండు ధీమన్మణియు రామకృష్ణశాస్త్రిలఁ బోలనెవని వశము?
 కంఠపారము నాటకములెల్ల శ్రీమోరి హనుమచ్చుఘని కెవ్వఁ డగును దీటు?
 అతిశాంతమూర్తి సాహితీపట్టు శ్రీపార్వతీశశాస్త్రికి నాటి యెందుఁ గలఁడె?
- గీ॥ మఱియు నెందఱులేరు ధీమంతులందు, వీరిలో నేరు కొవ్రంపువారు చెవుఁడ?
 వారికేయాననంబును గోరనేల, చర్చ పెంచగ నేల యశస్సులార!
- సీ॥ కని హూణభామకగాహి వంకిపురవంశజుండు శ్రీకృష్ణమాచార్యకన్న
 బలిజెవల్లి కులసంభవుండు కవిత్వవిస్ఫూర్తి లక్ష్మీకాంత సుకవికన్న
 సకలకళానైపుణికిఁ దావు మేటి ముద్ది వెంకటసోమయాజికన్న
 నాలువేలనియోగి యనఘజూపూడివంశజ హనుమచ్ఛర్మశాస్త్రికన్న
- తే॥ గీ॥ మఱియునుంగల సత్కవిమణులకన్న, లౌకికాగ్రుస్త్రీలకన్నను లాఁతివారి
 కాననముగోర నేలయ్య! యనుచితముగఁ, జర్చ పెంచగ నేలయ్యనరసులార!
- సీ॥ శౌరి భద్రాద్రివిశ్రాంతలవారిమధ్యందు తవ్వెలి గలకైత దనరుసుకృతి
 “అవధాన మేఁ గూడ నాచరించితి నని స్వయముగాఁ జెప్పికోజాలుధట్టుఁ
 డొక శైలి నేకాక ప్రకటితంబుగఁ బలువైబులఁ గవనమ్మునలుపుజాణ
 ఎపుడు రచించినట్లే కనుపట్టకే పయ్యకృతుల్ ప్రకటింపఁ గలయుపాయ
- గీ॥ శాలి బ్రాహ్మణప్రభువునాచారవరుడు ప్రధితమంత్రివైగ వంశభవుఁడుశ్రీ భు
 జంగరాజులకేల యాననమునడుగ? రోరులు వీరికి మిన్న లే మొగ్గులార?
- మ॥ పటుజంగర్పూనిల ఛోరణీరణరత్నాగ్రభరనున్నాటవీ
 తటశాఖాపటహంతరుగ్గతనితాంతస్సారఘోరాగ్నిరు
 ఘటనాఘాపితభన్న సాత్రుతకురుటాగ్రండంబుతో వహ్నికే,
 ఘటియింపం దలపెట్టినారుకద! సఖ్యం బాద్యమాదామణుల్.

మ॥ న్వకృతాగఃప్రకర ప్రచారనిహతాపారస్వయోధ ప్రజా
నికరాత్మైకశరణ్యసర్వధరణీ నిర్దేశ్యతాభాగ్యభా
రకృతానాంకృతితో ఘోరౌధనునితో భ్రాజిష్ణునితో ధన్యపు
తృకునితోగల్పంచలంచినారె? యిది ధర్మ్యం బెట్టులోహూ! హితుల్.

సీ॥ “గర్వం” బనెడి మిషగల్పించి దుఃఖంబు దీర్చుకో నుంకించు ధీరుఁ డొకఁడు
“పండిత లక్షణ” ప్రస్తావమిషచేతఁ బడదిట్టునట్టి సర్వజ్ఞుఁ డొకఁడు
“పంటవాపనికుత్సవం” బంచుఁగల్పించి రసం బేరుగఁ నుయ్యో రాముఁ డొకఁడు
“రామేశ్వరీయ” మన్నామంపు పొత్తైన బూతు లేకరు వెట్టుపుణ్యుఁ డొకఁడు
తే॥ గీ॥ మఱియు నెందఱో శాఖాధిమాను లిట్లు, బయలుదేరియింక నుబయలుదేరి
గలరు కీరితి చేహర్షం గలరు సంధి, కొప్పరపు వారికేటికిఁ జెప్పఁడయ్యె.

సీ॥ “ఈలహరకుం బోయి యిల్లుటం బున్నట్టు” లయ్యె మావర్తనం బాద్యులార!
అలపాశుపతమహాస్త్రాగ్ని హోత్రజ్వాల లాఁగిపోయెను దీన సనఘలార!
కాకరపర్తి “శృంగంపుళంగపు” వ్రాత లడచువునిక దీనసదుగుంబుట్టె
చుర్ల నారాయణశాస్త్రి “వార్తన్నత్య” మరయువేడుక దీన సంతరించె
గీ॥ గీరతము సారకుం గోరు గీరబులకు, రూపాలమ్మునకించుక పొడరె విఘ్న
మిక్కితమ్మున, వికసింపి కేగ నాజ్ఞ, మొసంగుడయ్యె గుంటూరుప్పరీయోగ్యులార.

సీ॥ కొప్పంపువారు మాకుఁ గనివ్వు లవ్వారి కరయఁగా జేష్టల మగుదు మేము
కొప్పంపువారు మాకు ఘోష్యు లవ్వారి కరయఁగా సెజ్జల మగుదుమేము
తక్క-విత్వంబు “నదరు మరాటా రైలు” “మదరాసు రై” లయ్య మాదుకైత
మిక్కిల సవ్వారు మెప్పించు రేము శక్తిలఁగూడ మెప్పింపఁగల మొకింత
గీ॥ వయఁశుకా! పెద్దలముమేము, వారుపిన్న, లింతియేభేద మింతకునింతకలహ,
మెండులకు? స్నేహితులమైతి, మింకమీరు, శంక దక్కుండు సెలవు సుసంగుడుమాకు

క॥ ఉరుకీర్తి నరసరాట్పుర, తరవాసుండు పంగ నామవంశ్యుఁడుఘోషు
దురుండు నరసింగరావ, త్వరమునకున్ మమ్మును న్వయముగఁ దాచిలిచెన్
తే॥ గీ॥ అతఁడుశాఖాధిమానుల, కహితమైన, వనికెఁ బూనినకతననప్పట్టణంపు
శాఖలోని గుణాధ్యుల సాగకుండఁ, జేయవలె నని యత్నంబు చేసె రంబ,

ఉ॥ * ఆపురికేమురేపు చనునట్టికురూహల మూనియుండ నే

పాపియైకాని యయ్యనఘువజ్జకుంబోయి “వృథాపయత్న మే

లా పొనరింతు? విప్పరికి నల్లకవుల్ చనువేరు నీతి లో

దాపర మయ్యే వారి” కని, తా సెగి బొంకి కలంచె నాతనికా .

౨౦౦

చ॥ కలఁడు ప్రసిద్ధ వంశస్థుఁ డరికాండము నైతము మెచ్చు దగ్గరీ

బలమున కిక్క యా “పయిశికాటి” నివాసి, యశస్వి త్యాగి చి

ద్యలకు నిధాన ముబి? కవితా వనితా హృదయంగముండు పే

ర్వలనిన “రామరా” వనెడి బెల్లముకొండకుఁ నుఁ డున్నదికా .

౨౦౧

*(నర్సరావుపేట శతావధానపీఠికనుండి.)

...నర్సరావుపేట.

౧ 30-9-11

నాపియైన ఆర్. హనుమయ్య గారికి— శ్రీ “తిరుపతి నెంకటేశ్వరక వీంధుల” సెక్కడకు దయచేసి వారి కవితానైపుణ్యమును జూప నెక్కడకు రమ్మ ని యావాహన జేసేయుండుట మీకు తెలిసినవిషయమేకదా; వారిని ఆవాహనచే యుటకు తగువయత్నములన్నియు సిద్ధపర్చుకొని యున్నాము. నోటీసులు వంచి పెట్టి సొమ్మువసూలుచేసి పెండాలువగైరా సిద్ధముచేసి యున్నాము. వారురేపి క్కడకు వత్తురని నిరీక్షిస్తున్నాము. ఆవధానము రేపు 1 గంటలగాయికు అరంభమగునని నోటీసులలో ప్రచురించివాము. ఇక్కడ శతావధానమే లేదనియు, యిది యంతయు నబద్ధమనియు. పి. నరసింగరావు నవరుకవులను మో నగించదలచినట్లున్ను, ఎవరో వారితో చెప్పియొక్కటి, వినుట మిక్కిలి విచారక రముగా నున్నది, అట్టిపాటమేమెన్నడు తలంచ లేదనియు, యీశతావధానము తైలూనినవారందఱు మరియొకగల పెద్దభునుఘ్యులనియు, మేము రూఢిగా చెప్పు మున్నాము. ఆవధానమిచ్చట జరుగుట యిష్టములేనివారలు పన్నినకుట్రమాటలై యుండునని మేముతలంచెదము. ఈవిషయమై మేమింక వ్రాయవలసినయవసర ముండదు. నదరు విద్వత్కవుల మనస్సునగల సంకోచము మీరు నివర్తించకో రుతాము, రేపుటదయం 9 గంటల నైపుమీద వారు యిక్కడికి దయచేయవలయు ను. ఈపుత్తరం తెచ్చినవారు ప్రత్యేకించి వారినిక్కడకు తీసికొనివచ్చేనిమిత్రం

చ|| అతనికి మాయదేవ మాయ నాయనయందున మాకు వినిపించె

నతితరమైన పీర్తి యలరారెడి నక్కరిలో వధానము

గుతుకముమై సునర్పి కనుగొంద మటించుట దలంచుచుంటి మ

ప్రత్యేని చెప్తి సుకంఠు కడిదిగఁగయ్యము దయ్యముంబరె. ౨౦౨

వంతుడిరి. రేపువారు ఇచ్చటికి రానియెడల మాకవమానకరముగా నుండును, దయయిచ్చి వారు రేపు బయలుదేరులాగు చేయకోరాము. ప్రస్తుతము గుంటూరులో యిరువులు “శతావధానము” చేయుచున్నను, వీరిప్రభాతి యిదివరకే లోకములో పాడుకొనియున్నది. కాబట్టి దానిని లక్ష్యముచేయక తప్పకరాగోరదము.

ఇట్లువిధేయులు

ఆర్, కృష్ణమూర్తి.

పి. నరసింగరావు.

మరా—(ఇంగ్లీషు ఉత్తరమునకు నరిమైన తెనుగు.)

వంతుకమాలిక|| “అయవడినారు చా” రనుచుంబల్కిన వాండఁటమివ్వఁడో మహా, శయించు అవత్సమితమున; జం కనునట్టిది మాకుఁ జెప్పడు, ర్థయుని వ్రమించుతొవక ఘనత్వము జ్ఞాఘ్యము “నత్యవాది”డు, ర్థయము, “యథార్థవాది”యవరాధము, నింతకుమున్ను పత్రికల్, న్యయముగ వెల్లడింపఁగని వారలవారణ మెట్లటంచునూ, మాయెదియుఁడోవకేవగచున న్నదఖండరుమెన్న కీలకీ, వ్యయితదురూహుదర్శయములాజ్యము గావుటకించుకేని వం, దియమును గల్గునే! యకటాతిర్వతివెంకటకాస్త్రిలెందుకో, అయవడుటల్; రిపుల్ మునుపె పాటిరి దూటిరితోచిననంభయుకొ, నయమొకయంత నేరనియనాధలువాఁగుట తప్పనన్యమే, దియుభయకారణం బరుగుదేరకు వారలమొరుముయ మీ, తెయనఁగనేల! రుద్రునకునేని యశకృతమి దేవుఁడెంచుని, శ్చయముగ లేఁడ”టంచనెడి సాశానులకొ అగంతుఁడేనియే, మియు సునరింత నేర్చునే! యమయన కేనియనత్యవాది య, ర్థయఁడె న్నయంకృతములవరాధములే తుదిదూవుమాపుచో, గయకరుగకావలెకామరితకార్యమల్ మెటకుల్; రుదీయని, ర్థయత రవర్తనింబడఁతరా దదికృద్ధికి వచ్చుటేనుండి, యయమనఁగూర్చునజ్జనల; కద్ది

చ॥ కలహము పెట్టుచునియు గవ్వకు మాటెడివాఁడు గాఁడు పై
 నెలమిని వాని నూత గొని యెన్నియు ముగ్ధులు పెట్టుచెట్టు నీ
 డలమురిపంపుజీవనపుండక గురు లాతనిపాటి వారె య
 య్యలఘుఁడు రామరా వొక్కడె యాధున్యఁడు సర్వవిధాల నంచి కా. ౨౦౩

రె! పైకిన మనస్సుకుల్ మృషా, ప్రియములుపల్కుచుకొనలుపుచేడును మాటిచిహు
 యనేర్చు సంఘయశముకోనకై మిగులఁగట్ట మొక ర్పెద, సంచువాఁడు ని, ర్ణయమున
 మస్తముండెలిసి నాస్తికుడై యశ్రుతమ్ములొడు గో, మయజలనేచ నాద్వందగు మాన
 వుఁ; డాయవివేకితోడ నా, భయరహితాత్ముతోడ నలపాతక పుంజముతోడ నట్టి
 సం, శయలవశూస్యతోడ నలసాహసీకాగ్రణితోడ నట్టివృ, ణ్ణయయకుతోడ నట్టి
 పితృమాతృవిరుద్ధనితోడ నట్టియా, మయముఖుతోడ నట్టిఖలమాన్యనితో నటువంటి
 జెష్ఠతో, నియతదురాశుతో జితమనీషివరేణ్యునితో నపాశ్చుతో, నియమితలజ్ఞుతో
 నెవఁడు నేర్పుఁబెసంగఁగ; మిమ్ము వంటివా, రియశమునందె యెట్టులాపరిశ్రమచేసి
 కళంకు నిగప నిర్ణయఁచుయెఱిచెఁగా! ఆత్మర! దంభ, మహాయదివేక! మార! దు
 ర్ణయ, మభరాకుతంత్ర! మభరా! కలికాలము! వతి! కామహా, శయలనుబోలెమిమ్ముఁ
 దనసంచినినింబడలంచెఁగాడురా, మయుఁడు; మయుండువత్సనలమాయలు వన్నె
 డివీనిపాహసో, దయమిటులేవ్రవృద్ధిఁగ నితద్దయు వానికిజేటుదెచ్చుఁగా, కయతనితో
 డనేమి! కఱకంతుఁడెదుర్వఁగవచ్చెనేనియుక్ “భయ,, మనుమాట మాగృహమువజ్జ
 వనించెడికుక్కకేని లే, దయమొనఁ గూర్పుకాళిక జయింబెపుడుకొ నమహర్పితరు
 దు, ర్ణయులుపాతాశులై చెడి యనాభవివాహపుమంగళధ్వని, ప్రియముఖులై యడం
 గుడు, రుపేక్షయొనర్చుటెమేలు వీరిపై, నియంక మటొరత కాలమునశింపక నిల్పు నె?
 చూత మోమహో, దయ! సరసింగరాయ? మమతకొముమచిల్లినమిల్లనిస్తునె, నె,
 మ్మొయఁ గిరురింకు! మెవ్వఁడొయమేధఁసుఁడే, మన నేమి యా దురా, శయులునశిం
 కు) గాక విలసదశకమబ్బెడుఁగ్గికాక నీకుమా, శయి శ్రమచేపినందులకు నంచిక నీ
 కు శుభమ్ము గూర్చి మా, జయమున కొక్కఁబంపముగఁ జక్కఁగ నిల్వెడుఁగాక
 యివ్వరిక, నీ! స్నేహితుల్, పిలిపించి చేయించునభకంటె శాత్రవనభయేయశత్ర
 దంబు, జయము గోరెడి సభానదులకంటెను బరాజయము గోరెడిసభానదులె హితు
 లు, సీరసప్రశ్నముల్ గోరువారలకన్నఁ గలిసనంప్రశ్నకుల్ కరము హితులు, న

క॥ అతఁ డింట నుండియే వం, డితులం బిలిపించి విద్య నేర్చున్ శాస్త్ర
 స్మృతిమఖ్యసంస్కృతకళా, గతి ననదృశుఁ డంతె కాదుకవితాస్వితుఁడున్
 తే॥గీ॥ నరసరాట్పురి శతధానంబుఁ మొదట, జరిగె నందు నెకా నైక జనుఁడురామ.
 రాత్రు నడిగి నమస్యవైరంబుక తనఁ, దెచ్చి మాకిచ్చె నదిమాకున వృదయ్యె ॥౧౦౫॥

నరసరావు పేట శతావధానము .

ఉ॥ చూకొంట కొక్క బహ్మను నమస్తకళాకరు నృప్తు చేసి యా
 వ్యాకరణామృతాంబుధికి వారిదముల్ పొసరించి మచ్చు; మా
 స్వీకృతవిషయలన్ నడులఁజేసి యశం బనిశంబు నించి లీ
 లాకలనంబునన్ నరసులన్ దనియించుపరాంబ నెంచెదన్.

ఉ॥ రెండవసారి యర్జునుఁ డరిందమయత్రకు నేగుపట్టునన్
 భండనమందు గాండివము పాద్యనిహస్తమునుండి జూతిన
 ట్లాండొకచో వలదగ్గతియు నుండిన గేలి యొసర్చుకుండు మా
 చండిక వచ్చి వెంబడినె నరవము నిర్వహణం బొసర్చెడున్. వె॥ కా॥

ఉ॥ “ఎందులకై జనించితిరొ యేపనికై మఱి పూనియుంటిరో
 అందులకై శ్రమింపడక యంజను నిండు జరించుటేల” యం
 చుం దరిలేనిదయను జూతఁగ నెంచితి వోమదంబ! యీ
 చందముగా వధానములు సాఁగఁగ నిమ్ముటలేని యీశ్వరీ. తి॥ కా॥

సభ్యులిచ్చినకావ్యము.

సీ॥ చుట్టపట్టల నెండు జూపట్టదే సింగ మని మనంబున ధైర్యమును వహించి
 జంబుక మ్మొక్కండు జంకింతయునులేక గర్జించె నట! “సీమాగర్జిత”మని
 అనమీతస్థకుంజాంతరమ్మన నిద్రఁ గనుచున్నయొక్క సింగమ్మా కిన్న
 లర విచ్చిచూచినయంత నే యానక్క వీరక యంతయుఁజెడి తోఁక ముడిచి.

మ్మాన మొనరించు నజ్ఞనావళికంటె బడఁదిట్టువారెయ్యప్తకృజంబు తే॥ గీ॥ చూక
 నుచు నెంచు లొకనమ్మకులెకాని, “శబ్దినభ” యంచు మదిలోన జంకిపాటు,
 వంచకశతావధానలవంబలోని, చారుతిరుకతివెంక లేశ్వరులు కాదు. (తి॥వె॥)

తే॥ ౧॥ పాటిపోయియు “సంగ మేపాటిపోయె, సంచునటవంగజూచ్చెయ భార్గవాది
సత్యవాదియునాచు నిచ్చలునుగడంగి, యిట్లెగా! శక్తిహీనులయెమ్మెల్లకట.ర

సత్కవిత్వము

కా॥ సారాసారవివేకముతో గలిగి శాస్త్రప్రక్రియాధుర్యమై

పేరుంగాంచిసనత్ప్రబంధవితతికా విన్నాణమా సయ్యలం

కారాదుల్ గన్లుపట్ట మొద మిడు, నత్యగ్రామిణుల్ మెత్తు, రే

దోరితికా జెడుగుట్లు నూయ నది విండుల్ సేయునే యేరికికా. ౮

పృచ్ఛకుఁడిచ్చినకల్పన—కవిరాజవిరాజితము.

తిరుమలలో నలదేవుని శక్తులు తేఁకువమై నెలు పూజలచే

విరమమహోత్సవముల్ పొనరించుచు శక్తి మెయి స్తుతీయింతు రటుల్

తిరుపతివెంకటనామల మమ్ములఁ దీరికమైఁ బిలిపించి మనః

దరమున నూరున నేగఁగఁ జేసిరి తద్దయుఁ బొరులు నర్చవురికా. ౨౬

చిల్లపెంకు.

సీ॥ ఎద్ది చా నీటిలో నెగురవైచినయంతఁ గప్పగంతులు వైచి గుప్పచుండు

నెద్ది చా వీధిలో నేగుచోఁ గాలిలోపలఁ గ్రుచ్చుకొని బాధవడఁగఁ జేయు

నెద్దానిఁ ద్రొక్కుచో నెగిరి తిట్టుచు మునలమ్ములు మడిసిట్లు గ్రుమ్మురింతు

రెద్దానిబాలురంఁతేఁ ద్రొక్కుడుంబిళ్ళయాటలో నువయోగ మనుచుఁగొండు

తే॥ ౧॥ ఆట్టిచిల్లపెంకుదరినిబుట్టి బీట, పాడు చేఁడుబీటనునేరఁ విరఁగుచుండు

దానివర్ణించుచును గవితసురచించు, వారిక వనంబుచేఁడుగావలలునేమొ, ౨౭

దళావతారములు.

క॥ జలచరకూర్మవరాహ, మలనరసింహవటురామమానవరాహ

జ్వలబుద్ధకలిమూర్తికా, దలఁచెద నే నాదళావతారుఁధీరుకా, ౨౮

రాజు—కవిరాజు.

ఉ॥ అతఁడునుకొరసార్థి, యతఁ డన్నను నట్లై రసార్థి, శ్లోకనం

పాతకమోహారుండతఁడు, పశ్చిమతవృత్తమనోహారుండు వి

భ్యాకుఁ దిలఁడు, నట్టిఁడ తగ్గఁబరిశీలనచేయ నిర్దుతా

రాతిన్మహిమఁడుకొ నుకనిరాజు సరాసరివారలేకదా. ౨౯

ఇప్పటికొండపిటిసీమవైఖరి.

శా॥ జొన్నన్నంబులు పోయె నెల్లరకు మెచ్చుల్ గొల్పుమల్ రాజనా
లన్నంబు ల్లిలియించె మిన్నయగుగోగా కన్నక గర్వయ్యె నం
పన్నంబై తగుమూలపాలనము నంపాప్తించు నీకాలముం
దన్నా! జార్జినృపాల! నీదుక్తువ నెంతైశ్వర్య మింకబునో.

29

శార్దులమార్దాలములను గూర్చి.

శా॥ చాతల్, కన్నులు, గూడుచుండగతి, మార్దాలమ్ముగా నెట్లు యుం
తారంబు గనుకొన్న మేనివటిమట్లగ నైన్న భేదించు బల్
ఘోరాకారము గల్గువాఘ్నిములు, నైకొన్నటిశార్యంబు మా
ర్దారంబుల్ పానరింప నేర్పు నెటు లోజ్జ జచ్చి జన్మించినా.

30

(ఆవధానాంతమున, ఇతరులుచెప్పిన పద్యములనుండికొన్ని.)

సీ॥ ఆకుకవిత్వంబు నల్లుట జగతికిఁ జవిఁ జూపినట్టియ సరసములు
ఆవధాననందన నతిలాఘవముఁజూపి కీర్తిఁ గాంచినట్టికీర్తియుతులు
నంసక్రృతాంధములందు సరిలేనిపాండిత్యగరిమగాంచినట్టి గణ్యయుతులు
ఎలమిరాజులచేత నెంతేనిమర్యాద లందియ, నందుచున్నట్టిసునులు
తే॥ గీ॥ నాచు నీయవధానమింకలరఁజేసి, మమ్ముఁడన్నిరి నిండుప్రేమంబుతోడ
సుకవిశేఖరు లంచను సూరిజనుల. పలుక నిజమయ్యె నీవ్రజ్ఞ పరిధవిల్ల.

ఇట్లు, భువనగిరిబుచ్చిపరదేశి సోమయాజులు.

క॥ అరయంగనరసరాట్పుర, వరమునవిబుధేంద్రులెల్ల బలిరేయినఁగాఁ
దిరుపతివేంకటసుకవులు, మురిఁమున శతావధానమును పలకె రొగ్గె .

గడియారం వెంకటప్రస్తుతము.

చ॥ ఇపుడునబీవులైన మనయెల్లరకట్ల శతావధానపుక
సుపథము మాడఘాపికులసోముఁడు చూపెను వెంటటార్కుఁ డీ
విపులను దత్ప్రసరితనవీనపు నీయ వధానమార్గమాన్
విపులము చేసి నై కొనిరి విశుతి తిర్కతివేంకటేశ్వరుల్.

ఉ॥ ఇట్టిపథంబు చూపుటనె యెందఱో యవ్వవధానలొట కాఁ
బట్టి వధాని యైనప్రతివాఁకిఁగూడ ననన్య భక్తియై

మొట్టమొదట తదీయపదముల్ భజియించుటయొక్క లేసవో
దిట్టఁడెయితఁడైత గురుధిక్కుఁగొనిజేసినవాఁ డనఁ బుష్కల,

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి,
అభినవసరస్వతీ వత్రికాధిపతి.

సీ॥ “చంద్రుఁ డెవ్వరికైనఁ జల్లగా నుండఁదా? పద్మావతీగర్భ మాపాటిగాక”
వెలుఁగేరికైనను జెలుపుగానుండదా? గుడ్డిగూబలనూమి. కొఱతగాక
కలకండతీయనివలపుఁబుట్టింపదా? మైత్ర్యరోగుల పాపఫలముగాక
కోయిలగానంబు హాయిగానుండదా? విరహులదుర్దశావిధముగాక
తే॥గీ॥ మీకవిత్వంబు మీలీల మీఱఁఫణితి, నరసులకుఁ గాదె కన్గరసాయనంబు
సరసతరువతి వేంకటేశ్వరకవీంద్రు, బార? శాశ్వతకీర్తివిస్తారుబార.

చ॥ కూరిచినారు మంజురసమూర్ణితదివ్యకవిత్వతత్త్వ మె
పార స నేక కావ్యముల నందెఱుపాజ్ఞులు మోదమండ మీ
పేరులు నర్వచేశముల విశ్రుతముల్ వివరింపనేల? మీ
భాగదకు స్తుతసమ్రాజితంబులు తిర్ప్పలివేంకటేశ్వరుల్

ఇట్లు,
రాయప్రోలు సుబ్బారావు.

సీ॥ ఎవ్వారిశుభనామ మేప్రోద్బునుడువంగ! బావచయంబులుపాటిపోవు
ఎవ్వారి మిత్రత్వమెల్లభంగుల మాకు సుఖమును వృద్ధియు సారించిజేయు
ఎవ్వారి కావ్యంబు లేవేశం జయవంగ సాహ్లాద మిడుచుండు ననఁఫణితి
ఎవ్వారి దర్శన మేవట్ల నచ్చిన శారదఁ గాంచిన తీరుమీఱు
తే॥అట్టిజగదేక కవినీంహు లనఁఫణితి, నరసముగ నవధానముల్ నలువఁబూని
పూర్తిగావించి మించి రీపురములోన, వారివర్ణింపఁదరమె నెవ్వరికైన

స్వయంపాకుల సీతారామమూర్తి,
బ్రహ్మశ్రీ శిష్టాహనుచుశాస్త్రి గారిశిష్యుడు

చ॥ పరమపవిత్రమై మిగుల భక్త్యతరంబగు గౌతమీతటిఁ
జరలకు లాభిచంద్రుఁడును సత్పథవర్తి వ్రశాంతచిత్తుఁడై

వరధవశేష్యరంబున నివాసముఁ జేసినబ్రహ్మశాస్త్రి ఘా
 శుకవరుసెంద్ద శాస్త్రములు శుద్ధిర తస్పరియించి వారిన
 త్తరమున నశ్వముం దినుచుఁ దత్పుతవర్ణముబోలినచ్చలుకొ
 నరనకవిత్వమార్గములు నభ్యులు మే లన నేర్పి వారి యు
 త్తరుత్తమబొంది నద్దరుని దద్దయు భక్తి మతించి వేగమే
 తిరువతివెంకటేశ్వరశుభీమము లిద్దరు ప్రాజ్ఞులై భువికొ
 దిరిగిరినర్వదేశములు దేజమెలర్చు గవిత్వకన్యకా
 వరులఱు రాజ్యతాజ్యాలయి వందలువేలు ననంగరాని శుం
 దరవతకాదిభూషల సుదారధనంబులఁ గొంచు నర్పరా
 ట్పురభూనకేగుడెంచిరి శుభ్రాజ్యత నీయఁ దలంచు మంజనా
 వరతనయా? యటంచు నభివాదన మేనుసరింతు మారుతికొ

బూరుగుపల్లి లక్ష్మీనరసింహాచార్యులు.

మః విత్తతార్థియశతావధానకవితా విద్యావహారాని సం
 శృతశిష్యుంబుదవాల్చి యామృతరస ప్రీతాభిలాంభక్షమా
 శృతరజ్యద్రుసికావతంసకృతవందిస్తోత్రమాలాభిభా
 షితు మౌవెంకటశాస్త్రి సేఁ బొగడెవన్ శిష్యస్వరూపమునన్.

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి, శతావధాని.

అవధానపద్యములేమి, అయ్యవధానాంతమున నితరులు
 చెప్పిన పద్యములేమి కడున్వల్పముగా మాత్రమే యుదాహరించితిమి,
 ఇందు దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి, అనుచేవ్రాలుగల పద్యము, అష్టావధా
 నాంతమున, వెంకటాస్త్రినిగూర్చి చెప్పినది. ఆయష్టావధానపద్యముల
 ను, అచ్చయియున్న నరసారావువేట శతావధానమందే చూడఁగో
 రెదము. దానివెల రు 0.30-0 లు మాత్రమే.

అనగ

క॥ అంకురం “వశ్య” శబ్దము, సందేశాన్ని మెకాక నరనరముగా
దెందమునకు దగులకు త, త్వందర్పముక తనకుష్టరకు దా వసుదున్. ౨౦౬

గీ॥ వృద్ధకుండు మూర్ఖుగాన నప్రేమియనక, వైదిపా దేగి మఱునాడువచ్చివచ్చు
నవ్వదారామరాట్ట నీనటకుడెచ్చె, “దప్పెటలూ తెల్పు” దనెదివాడమ్మకొఱకు
క॥ గతదినమే కొముది జూ, చితి మే మద్దానికొఱకు, శ్రీకరుం డలదీ

క్షీకుం డటం “వశ్య” యనియుదా, శృతిజూపెక సూత్రముండికేమనవచ్చున్,
తే॥ గీ॥ పాపిసులరామరావల్లబలమయూచి, వాదమున కేమనెంచి యవ్వానరమున.

నలుపు నస్తావధానంపు నమయమండు, మరల నడుగంగడేసే నమ్మొటకుచేత
ఉ॥ అంత కొకింత పూర్వమే* నమస్యమ బూర్తియొనర్చి మేము ని

శృంతగ నుండియన్ “మునుపుచెప్పితిమోగదో తప్పటంచు నీ
ధ్వాంతము నేయంగా వలయు నానుడి యట్లానరింపమేని బ

ద్వాంతులు వైరు లిక్కతనం దాండవ మాడుకు” గంచు నెంచుచున్. ౨౦౮
క॥ అది యెట్లు తప్పగును? త, తృణపాయము చూడకయె వెనన్ సాహసమున్

మది నూని మున్నుబలెం “ద, వృద్ధి” యని వల్గిలిమి మే మనాతంకముగన్.
ఆ॥ వె॥ “ఎట్లు తప్పనెప్పడీ, యని యలివన, యంబుమెఱయమమ్మనడిగె మొఱకు

‘ఇపుడుగాదు పిదప నీవని తీరిచి, చెప్పవార’ మనుడుఁ జెయ్యులుడిగె. ౨౦౯
ఉ॥ కొముది జూచియుండియు నఖండుడు రామకపిండుఁ దన్మకు

ద్వామత కోహటించి మది దైర్యము చాలక మిన్నకుండె నం
బా? ముగిసెక వధానము క్రమమ్ముగ నంతట రాతి యయ్యె నా

యామహితుల్ గృహమ్ములకు నమ్మొయినేగిరి నంతనమ్మునక ౨౧౩
ఉ॥ ఏమను నింటికిగిరిమి, యేగెడునంతకె ధీయత్తరం బొకం

దేమను జుండొ తెచ్చె నట నెందును రామకపిండువా?లు లే ౨౧౪

* శ్లో॥ యః, వశ్యతి జగ త్వర్వం యోనవశ్యతినర్వతః, తాత్పర్యమా
త్మానంవశ్యతవశ్యతః (చిత్తరమునకు ‘వశ్యాంపుశ్యాం’ చూ)

ఫిబ్రవ్వాళీ) తిరువతి వెంటట శాస్త్రుల వారికి.
బి॥ రావు వాయిస దేమనగా? నిన్నటి దినము శతావధాన
ములో బ్రహ్మశ్రీయ్య, అను సుక వృద్ధకుడుఅడిగిన “వశ్యావశ్యా నవశ్య

దామయిఁ జూచి “రామకవి కంఠగ నైర్యము లేదులే”దటం

చేము మదిన్ దలంచి *ప్రతి యించుక వంపితి మల్లజూబుమన్.

తః” అను నమన్యతప్పని మీరు అనేక వర్షాయములు వక్కాణించి యున్నారు. ఈరోజున ఉదయము మాదా “తప్పలేదని చెప్పిన పండితః దేవ”దని పండితదూషణతో ఉల్లంఘన జేసేయున్నారు. ఈరోజున అష్టావధాన నమయమున తిరిగి ఆవృచ్చకుడే ఆవిషయమును అడుగ గా సభాసంతరమున మీరు చెప్పిన విషయమును నమర్చించుకొందుమని చెప్పియున్నారు. గనుక మీరు చెప్పిన ప్రకారం తప్పను చూపించుటకు సామర్థ్యము కలిగిన యడల పండిత సభచేయించుటకు సిద్ధముగానున్నాము. అందుల కీయకొననిచో వ్రాతపూర్వకముగా నమన్యతతో తప్పలేదని యొప్పుకొనుచు “నమన్యతప్ప అని చెప్పటయే తప్ప, అని మీరు తెలియవరచవలయునని కోరుచున్నాము. పండితదూషణనివృత్తికొరకై యేది విధియో ఆ ప్రకారము జరుపవలయునని కోరెదము. సామానముగా సభలో పండితదూషణ చేసినందుకై ఇట్లు వ్రాయవలసిన చ్చినది. వెంటనే జవాబీయగోరెదము. కాలయాపన ఉభయత్ర కష్టము.

Yours Sincerely,

(ఇంగ్లీషుచేవా)లు.)

2-10-11

Narasaraopeta.

*శ్రీమత్పర దేతావయై నమః.

మహారాజశ్రీ) రావుగారికి-

అయ్య

తమయత్తరమందినది. ఆంద్రప్రస్థుతవిషయములు కొన్ని వ్రాసినారు. మేము పండితదూషణము చేయలేదు. అనయమున మాయుచ్చరించిన మాటలు విద్యార్థివిషయములు గాని పండితదూషకములు కావు. అదియటులుండనిండు. ఇది పండితవిషయముగాని తమ విషయముకారు కావున సావిషయమై తమకు

క॥ మఱువాఁడుదయ మొక్కటియు, మరల నిశీభమున నొక్కటి మఱి యొక్కె గొం
టరు లెవ్వరొ చే వ్రాలిడి, పురపురం బంపియు జవాబుఁ బొందరు మాచే.

నామ వ్రాయుట మాకనవసరము ప్రతివాదులగు పండితులచే వ్రాయించినచో దా
నికి సమాధానమిచ్చును.

3- 10- 1911

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

నరసారాపుపేట

Narasaraopet

3rd October 1911

*మహారాజశ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర్ల గార్లకు.

..... రాపు వ్రాయునది యేమనగా? మిమ్మును కోరిన హంశమునుమా
త్రము తప్పించుకొనుచు మీలో తిరుపతి శాస్త్రిగారిచే వ్రాయబడిన జవాబును చూ
చి చాలా సంతసించినాము. “మీరు ప్రచురము చేయరీతిని విశేషములుగలపండితు
లు కా”రని ప్రశ్నతో “మీరు తెలియపరుచుకొన్న నంగతులను నమర్చించుకోగ
లరా”యని మిమ్మును పండితసభాపితముని కోరగా అట్టిసందర్భమున నభకు వచ్చుట
కు పూనుకొనదగిన పండితలక్షణమునకు విరుద్ధము. “నభనునిర్మాణము చేయుటకు
పూనుకొనినవారు పండితులైతే జవాబు నిత్తు”మని పండితలక్షణము గలిగినట్లుకను
పడని యాహనుపెట్టుకొని “వ్రాసినవారివిషయము కా”దని పండితలక్షణమునకు తె
లియగుజవాబు నిచ్చినారు. అవిషయమును తమ కేవలదేవత తెల్పినదో తెలియదు.
నయము మీరుతరి ఈ ప్రకారము తప్పించుకొనుచు ఛందోలక్షణ అనభిజ్ఞులగు
సూక్ష్మజ్ఞులైన మొదలగువారికి మాత్రము శతావధానము చెప్పమా పరమాపరా
చేయుచుండుట మాత్రము పండితలక్షణమా? అట్టివారేపండితు లని మీయభిప్రాయ
మా? వారితో ప్రసంగములు గలుగజేసుకొనుటయేపండితలక్షణమా? ఇట్టిసంద
ర్భములలో మీరు పండితులనుట కెటులదగుదురో తెలియకున్నది. “పండితసభ చేయ
బూనుకొంటి”మని యొకరు వ్రాయగా యిట్లు తప్పించుకొనుటవలననే “మీరుపండితు
లు కా”రని మాత్రమున్నట్లుచుచున్నది. మాపండిత్యవిషయమును మీరులు నిరా
కరించిన మాత్రమున మాకుగట్లులోపమేమియులేదు అందువలన మీకుయేవిధమైన

తే॥ ౧౧॥ శ్రీరామరాఘవకృత్రికలోన బ్రాలు చేసి, పంపుచో నుత్తరంబీయవలయుననియు
 వట్టి "కళ్ళోటి, గాంధతో వాదమేల, యనియు భావించి ప్రతి పంక మంబియేము

బొన్నత్యమును కలుగ నేరకు. ఇంతట నైనను విజయదశమిసాదు మాచే వ్రాయబడి
 న బ్రాహ్మణము న్వచన పోషణ నముర్ధత్యము గలిగిన పండితన తు వచ్చెదరని తల
 చెదము.

(తెలుగుతో చేవ్రాలు)

నరసారాయని పేట

3-10-11

శ్రీమహారాజశ్రీ తిరువిజి వెంకటేశ్వర్ల గార్లకు

అయ్యలారా!

"పశ్చాత్తాపకారము" యనునమనస్య విషయములో రెండుదిన్నె ములయందు
 ను "నమస్కార" తప్ప గలదిగాన వూర్తి జేయవలె, దని మీరు దృఢముగా జెప్పియు
 న్నారు పండితులు సాధువని చెప్పినారని తెలియవరచుకున్నను పండితుల నగౌర
 వసూచకముగా నింద నల్పి నారు సామర్థ్యము గలయెడల స్వతః పోషకము చే
 యుడియని బ్రహ్మశ్రీ..... రాయలవారు మీకు వ్రాసిన సమత్తరము లివ్వ
 బూనరైతిరని తెలియవచ్చినది నైనను స్వతః పూర్వము నున్నదని మీరు పండితలక్షణ
 ముగ సిద్ధాంతవలచినయెడల నూటపదియారు రూపాయలు మీకు తప్పకుండ నిచ్చుట
 కును సాధు వని సిద్ధాంత వలచిన నట్టి మొత్తమే మీరు మాకునిచ్చు నట్లుగను మీరు
 వదంబడిక చేయునెడల నంకులకు మేమంగీకరింతుము నైత్ర కారముబూనెదరా,
 మీతరపున జానపాటిపట్టాభిరామశాస్త్రిగారు వచ్చి మాట్లాడగా నీసంగతులకే
 మీతో కలసి మాటాడి జవాబునిచ్చు మని చెప్పికాలవిడంబము చేసినందున నీకాకిత
 ము వ్రాయవలసినదనినది వెంటనే జవాబువ్రాయుకోరినాము.

ఇటు

.....శర్మ శాస్త్రి.

.....శర్మ శాస్త్రి.

బ॥ ఉదయము హవ్రయాణ మపు “డూరున నేగఁగఁ జేయి” యంచు సొం
పొదవఁగ యత్నమున్ సలుపుచుండునెడన్ ‘రయి’ లేగువేళ కి
య్యది బుదముట్ట దేగవలె నక్కిడఁ దింకొకచో సవస్సు మా
కొదపు కతాన” నంచు నలయుత్సవ మాఁగితి మంబ? యే మొగిక్- ౨౦౭

శా॥ “ఊరేగిం పొనరించి తెచ్చితిమి మి “మోహా” యన న్నేడు నిం
పారన్ బంపెద మట్లై” యంచు నరసింహరావు లోనైన యా
ధీనుల్ వలఁగఁ దొడంగి తెట్టా యలసదీమంతులన్ మాన్చి కా
ర్యారంభంబునఁ జేసి యేగితిమి మే మానాఁడు గుంటూరికిన్ ౨౦౮

చ॥ పతితుఁడు * “సత్యవాది” తరువాత నెటో లిఖించె వాని కే
గతి పరమండు గల్గెడిను? కట్టిడి నర్వ మెఱింగి, యున్న సూ
నృతము నడంచి యాత్మను జయించి వృథా వదరు ల్లిఖించు నా
చతురుని సాహసమునకు నల్పవలె న్నతి లెన్పియ్యెయిక్. ౨౦౯

శా॥ అంబా? యిట్టి యసత్యవాదులకు నీ నావంతయే నల్ల “కా
లంబింపం జన దీరసత్య మని వాఱాయం బెదేరితి జ్ఞ
ప్తిం బుట్టింపుమా, నీచ కోపమున కీ “దేవయ్య” లేవాటి? కో
వం బూనన్ బలివ, పిచ్చుకల వై బ్రహ్మస్త్రముల్ నింతురే. ౨౧౦

ఆ॥ నైలు కదలు వేళ రయమున నొకఁడొక్క, స్థియత్తరమ్ము తెచ్చియొనఁగె

* ప. రా:—ఈ ‘సత్యవాది’ తప్పదువ్రాతను గుంటూరినీమ, పూర్వరంగము
కిరి వ పుటలొక దుట్టబుదనుజదిలి, దానిసత్యాసత్యములనుగూర్చి మ॥ రా॥ రా॥
పంగనామాల నరసింహరావుపంతులుగారికిఁ గాని వేరొక సంకన్నగృహస్థునకుఁ
గాని యొగ్గుండిని మికుం దోచిన యెవరికిఁ గాని వ్రాసి తెలిసికొనఁ గోరెదము,

స్థింపరదేవతాపతియే నమః

బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతివేంకటేశ్వరులగార్లకు.

బ్రహ్మశ్రీ) రాయశర్మ వ్రాయునది.

అయ్యారా! దైమండు జూబిలీ రీడింగురూం వారునిర్మాణముచేసినటుల
శ్రీపంగనామాల నరసింహరావు పంతులుగారు తమనాహ్వానము చేయుటచే తామి

దానం, “బళ్ళ” గోలలేదు, పడవడి గుంటూరి కరిగి దానికిడితిమంబి*జాయి.
 గీ॥ అంతలోఁ జల్లఁబాటె నయ్యయ్యబులుపు, పిదప“బావట్ల” వారలపిలుపుకతన
 నటుకు నేగియవ్వర వాఁసులలరియెనఁగు, నత్త్రుతులుగొనిగుంటూరు దనిముదమున.

చృటికి విజయంచేయగా రీడింగురూం వారిలో నేనుమాడా మెంబరునౌటచే రీడింగు
 గురూం సంబంధము నాకుబోధపడకుండి మీరుశతావధానముచేయబూనితిరి నా
 కాహ్వానము లేనందున నేను రానందర్థముగలుగదయ్యె అందుచే తమరుశతావ
 థానులనుచు వచ్చినపుడు మీసామర్థ్యముచూచి సంతసింపకుండుట న్యాయము
 గాదని తోచి మీరు యథావిధిని శతావధానము పుర్వకప్రశ్ననుసారముగా సంగ
 సన్మతాంధ్ర భాషాద్వయములో చేయగలశక్తి మీకు గలిగినచో ఈఆశ్వాసజను
 15 స్థిరవాసరమునకు సరియగు 7-10-1911 తేదీన నేను శతావధానమును మీచేచే
 యించబూనితిగనుక యాప్రకారమున జరుగబడుటకు మీయభిప్రాయమును వెంటనే
 తెలుపగోరినాను ఆప్రకారము మీరు జరిపినచో నూటపదియారురూపాయలుబ
 హుమతి నిచ్చుటకు సిద్ధముగా నున్నాను.

నర్వరాపుపేట ?
 4-10-1911 }

(ఇంగ్లీషుచేవా)లు)

4-10-11 తేదీని కి గంటలు.

*శ్రీమత్తర దేవతాయెనమః.

మహారాజశ్రీ).....

రాయశర్మగారికి

} గుంటూరు, క్రొత్తపేట
 } బళ్ళి శ్రీ॥ శిష్టాకానుమచ్ఛాస్త్రిగారిలోగిలి.

అర్యా!

తమ 4-10-11 తేదీగల యుత్తరమందినది. ఇంతకుమున్ను ఇరువదియైదుసం
 వత్సరములనుండి సప్రదాయసిద్ధముగాఁ బండిత నమ్మతముగా శతావధానాప్రవ
 థానాదికములు నల్పుచున్నచుమ్ము “యథావిధిని శతావధానము పుర్వకప్రశ్నా
 నుసారముగ యథార్థముగా సంగసన్మతాంధ్రభాషాద్వయములో చేయగలశక్తి
 మీకుగలిగినచో” అనివాయుటచే మమ్ముఁ బరీక్షించుతలంపుతో మీరీకార్యమున
 కుఁ బూనితిరని నప్పజ్ఞపఁనది. కానిండు మీయభిమతార్థము తీర్పునుకాని మీవంటి

బా ప ట్ల శ తా వ ధా న ము .

ఆర్యులారా!

బాపట్ల పురవాసులగు బ్రహ్మశ్రీ కైవారంపరసింహము గారును సొరి వెంకటేశ్వరులు గారును తంగిరాలంజనేయులు గారును ఎడవల్లి కామేశ్వరరావు గారును మున్నగు మహానీయులు పలువు రాహ్మన మొనరింప గుంటూరుపురమునుండి బ్రహ్మశ్రీ కింకవీంద్రఘటాపంచాననాదివిరుదాంకితశ్రీతిరుపతి వేంకటేశ్వర మహాకవులు 8-10-11 దినమున బాపట్ల పట్టణమున కరుదెంచిరి. దిగంత విశ్రాంతకీర్తులగు మహాకవుల రాక మహానందంబుమిరింపజేయఁ బోరులుస్వాగతంబొనర్పఁ బైలుస్తేషను సుద్దమవచ్చి యెదుర్కొనిరి. కవివరేణ్యులం బురప్రవేశంబుఁ జేయించి బ్రహ్మశ్రీ విష్ణుభట్టరామయ్యగారి మేడలో విడియఁజేసిరి. పదపడి ఆదినము మధ్యాహ్నమున మంగళనాద్య ఘోష పురస్సరముగాఁ బా

మహావిద్వాంసుల దగ్గట “యథావిధిని పృచ్ఛక ప్రశ్నానుసారముగా యథార్థముగా సంస్కృతాంధ్ర భాషాద్వయములో శతావధాన మొనర్చిక కష్టమునకుఁ దా మేర్పఱచిన వెలమాత్రము బొచ్చిగాఁజాలదు. కావున మాకుఁ జెఱియొక 1116 రురూపికలెని యధమవక్షమింగల శక్తిగల్గియున్నచో నీసారి విస్పష్టముగాఁ దెలిపితిరేని మీరుభిమతార్థము నెఱవేర్చుట కేర్పిస్తాన యభ్యంతరమునునుండదు. నాభ్యమైనంత త్వరలోఁ బ్రతిస్పత్తర మంపుదురుగాక.

దివాకర్ల శివవతిశాస్త్రి).
కల్లపిల్ల వెంకటశాస్త్రి).

శ తావధానులు.

శ్లోకములారా:—చదువరులారా!

ఆదాహరించిన యుత్తరములలోని “ (1) బ్రహ్మశ్రీ శాస్త్రులవారికి, (2) మహారాజశ్రీ... వెంకటేశ్వరగార్లకు, ఇత్యాదిసందర్భములంబట్టియేమి బ్ర... .. రావు” అని స్వయంబుగా పొసేకొనునూత్నాంశసందర్భముంబట్టియేమి, మఱి కొన్ని ప్రల్లదములంబట్టియేమి, ‘బ్రహ్మశ్రీ, బ్రాహ్మణు ననుసారశూన్యముగా లేఖప్రాయసందర్భముంబట్టియేమి, ‘హంశము, లోనగు ప్రయోగశుద్ధింబట్టియేమి, యొకటిరెండుత్తరములను వ్రాసిన మానిసితెల్వితేటలను వెలిసికొనుచు

రులచేఁ దోడ్కొనిపోఁబడి ఘస్సుకంపెని పెండాలులో నవధానంబొనర్చి వండి తినవచ్చుదయస్థానంబుఁగావించిరి.మూడవపాదమునులవముగా నాల్గవ పాదము నఁభ్యుదయిది ఎవ్వరోపాదముచెప్పమన్న నాపాదము చెప్పమఁబూర్తిచేయుటచే వీరియద్భుతధారణాశక్తి నభ్యులకుఁ దెల్లమయినది. ... నభ్యులలో నెవ్వరోయొకరు పద్యములన్నియుం జదివినఁగాని యవధానపూర్తి కాదని తమ యసూయను ప్రకటించినను నభ్యులు కాలహరణమున కోర్వలేరైరి. కాని శ్రీ

ఇతనిపిమ్మట, నిరుపును'శర్మశాస్త్రి'లవ్రాలు గలయుత్తరములలోని, రెండవమాని నిధరించిన, 'శర్మశాస్త్రి' బిరుదము, 'పండితునకుఁగాని మేముత్తరమీయ' మనుట చేఁ గల్పించినది. అతనిని మొదటియుత్తరమున 'బ్రహ్మశ్రీ అని మొదలిడి... అయ్య, అను సొకవృత్తకుండు' అనియే యీకలహప్రవర్తకుఁ డగు "రావు"లిఖించెను, గాని సమయానుకూలముగాని'శర్మశాస్త్రి'భూమికనతఁడు హింపవలసిన వాఁడయ్యెను. ఎట్టిమార్గున కేని యీగుట్టునుగ మేయగుటచే గుట్టుమట్టులెఱుంగనివారము య్యమేమిది గుఱితింపఁగల్గితిమి, కావుననే యీ'శశ్యేటులకు' మేము జవాబొనంగఁమైతిమి, అపిమ్మట నిదితోవగాదని 'అవధానార్థమాహ్వానించువారువలె నొక సొకయుత్తరమంపిరి, అందలి 'పరదేవతాపతి' శబ్దమును, మా 'పరదేవతా' శబ్దమును, విచారించినచో మఱికొంతవారితెల్వి బయలుపెడలఁగలకు. అదియట్లు లుండె, పాపము? ఏగ్రంథమునందుఁగాని? శశ్య, శబ్దము సాధువు కాదని వ్రాయఁబడియుండ దనుదృఢనిశ్చయము రామారావుగారి కుండుటచే వారి'శశ్యేటులను బేరేపియుండుగనునది మేము వ్రాయకుండింకనే ప్రపంచము తెలిసికొనఁగలకుగాన విస్తరింపఁబనిలేకు సమన్య పంపినవారుగాన రామారావుగారు స్వయముగా ముక్కుడుగ వచ్చును, చెప్పఁగలిగినచోఁదగునమాధానమును, లేనిచోక్షమాతనమును మేము చెప్పనువచ్చునుగాని 'దల్లకువచ్చి ముంతదాచిన'సామెతగా శ్రీ రామారావుగారు, ఎండలకును గొఱగానికానిసులకు 'శర్మశాస్త్రి' బిరుదములను దగిల్చియుం దగుల్చెయ్య, అవమానకరములగు సత్తరములను వ్రాయించుటనుసూర్చి విజ్ఞులే విచారించుకొందురుగాక. మాయుద్దేశమునుబట్టి వారిట్లుప్రవర్తించదగువారు కాకున్నను నట్లు ప్రవర్తించుట భావ్యపజయసూచకమనియు నందులకే దైవమట్లు ప్రేరేపియుండుననియుఁ బొడకట్టెడిని, ఇందునుసూర్చి, కొన్నిపుటలలో ముందుఁబందరు" అనుశీర్షికగలచోఁ జరవఁదగు

శాస్త్రులవారు చూతము కాలచారమున కోర్వలేని సభ్యులు వెల్లిపోయినను
ఈ సందేహముకలవారు మార్పునచోఁ దప్పక అన్నిపద్యములును జదివెదమని
రి కాని వారట్లుచేయక పోవుటచే అపని జరగలేదు. తరువాత ప్రశంసాప
ద్యములతోడను జయజయధ్వనులతోడను సభముగిలినది. తరువాత మ
ఱునామ మూడుఘంటలకు సభపారంభింపఁబడినది. అందు శ్రీతిరుపతివేంకటేశ
శకపులు లేటు శ్రీ విజయనగరము మహారాజా మొదలగు రాజోత్తములపై రచిం
చినపద్యములును, ప్రతిపదనీతిసారంబగు గీతంబును గర్భరసాయనముగ సాన్ద
యముగఁ జదివి సభ్యుల కానందఁబఱుపఁడుటగఁ గల్పించిరి.,

ఇట్లు, విధేయుఁడు

కైవారం వెంకటలక్ష్మీనరసింహం.

పౌరులొసంగిన స్వాగతపద్యములు.

మ॥ జితనానావిధ బోధశోధనసమర్పి భూతపాకాద్యలం
కృతశయ్య మధురీతిగీతిఫణితి శ్రీమాధురీసాధురీ
త్యతిశాస్త్రతల్లివితామహాభురతికామాంయుప్రతత్వోచితి
యమితో తిర్పతి వేంకటేశకవి సింహుల్! స్వాగతం బీయదే.

మ॥ నితరామున్నతి భృమిక్రవ్యధిప నిర్ణిద్రప్రతాపారవ్జా
లతిరఘుర్వ దహీన వర్ణయుగ వేళాలాల సీరంద్రపూ
రితవాకిపూర భగవత్ప్రమిత నీవృత్తిపూలవర్తకా
యిత్రీతిర్పతి వేంకటేశకవి గంతి! స్వాగతం బీయదే.

మ॥ అతిమాధుర్యగసావగుంధన సమప్రారంభరంభాఫలా
పుతగుస్వాదురసాయనప్రమర విప్లుప్రవణాశిని
ర్మితసారస్వత మంజుశామవణ సమ్మిల్లతాంతాంతవ
ర్ణిత శ్రీతిర్పతి వేంకటేశకవికేకీ! స్వాగతంబీయదే.

మ॥ కృతవిస్తారమనూహర. ప్రచుర నిష్కృష్టోదధారావిసా
రతిశధాశధరీవినిశుషమాప్రాగ్భార గోదావరీ
కృతనవ్యామృత పారణోపమితనిష్కృష్టానుధారాప్రవా
హభరత్తిర్పతి వేంకటేశ్వర మరాళా! స్వాగతం బీయదే.

మ॥ చెలుకుంబోటల నాట నట్టనడుమం జెన్నూరి చెల్వారు బం
 సరు పూడేనియ యేటికొత్తరంగలంగవంపుఁ జెందిప్పలం
 బట్టపై యేపగుమావికైతనడిదీపం గూడి యుయ్యాలహే
 శి రహిం బొల్పెడు కోయిలలకపులు! నాళిన్ స్వాగతంబీయదే.
 బాపట్ల పౌరులు.

శీ॥ శ్రీమన్మహాకవి సింహాఖ్యనలరారు ఘనపుణ్యులార! స్వాగతము మీకు
 కామేశ్వరీపదకమలసంసేవకమతియుతులార! స్వాగతము మీకు
 అవధానమహిమచే నకలంకవిఖ్యాతి గను ఘనమార! స్వాగతము మీకు
 తిరుపతివేంకట దివ్యనామాంచిత ఘనకీర్తులార! స్వాగతము మీకు
 శీ॥ శారదామూర్తులై యొప్పి సాంద్రమౌన, యశముదశదిశలంకున నమర నిల్చి
 నట్టి మిము శారదాకాలమగుడుగాంచి, స్వాగతమునచ్చుపుణ్యంబుశాశ్వతంబు
 కర్ణపాలెం సూర్యనారాయణ.

చ॥ సరనకలావీళానయుతచాతురి మీఱ గురాంధ్రకామలన్
 గరముగనంబు లొలుక్ గతిఁ దైత నమేయముగాఁగఁ జెప్పి సో
 దరు లనమేటిహారిమితధం జెనఁగం జరియించునట్టి నొ
 తిరుపతివెంకటేశ్వరఘనీవరులార! గొనుండు మానతుల్.
 చంద్రమౌళి చిదంబరరావు.

శ్లో॥ శ్రీమత్తిర్పతివేంకటేశ్వర మహావిద్యతగ్రంథిందాపుభౌ
 నానాభూషణభారతరాశిలనత్పత్నిర్నితారావరీ
 శ్రీమత్పాణినిగౌతమామృతభిః ప్రోక్షేమ శాస్త్రేషు తా
 నారజౌచ రసజ్ఞనభ్యుజ్జనచాతా గిరీశోఽవతు
 శ్లో॥ కింకరీంద్రఘటామధ్యే పృథరాజయశోన్వితం
 వశ్యంతు సకలాధీరాః, శ్రీమత్తిర్పతి కోవిదం
 కుకరీంద్రఘటామధ్యే తథా బిరుదినయలం
 వేంకటేశ్వరనామానం కవీరాజం సువశ్యత
 మాతాపితృస్తు తస్మాదం పూర్వజన్మతపః ఫలాత్
 జజ్ఞే తిరుపతికవి ర్వేంకటేశకవిస్తథా

వేలూరిశంకరసంఘాత శ్రివ రామాభిధానకః
తయో శ్రిష్యత్వ మాపద్య తథా ఖ్యాతిం సమార్జయత్.
శంకర శ్లోకంకరో నిత్యం భక్తానుగ్రహతత్పరః
సచమాంసభ్యకాన్ రక్ష్యో దుమావామార్థజానికః.
చంద్రమాళిక్యచాలభా న్వచ్ఛస్పటికసన్నిభా
శివరామకవేః ఖ్యాతి స్త్రీయా దాచంద్రతారకం
మంత్రవాదికుటాచూత వేంకటాశ్వేనధీమతా
దత్తాని పద్యగత్నాని విద్యవోభ్య నిర్దనేనవై.

మంత్రివాది వేంకటాశ్రిన్తి.

గీ॥ అందఱునువచ్చుకతనసానందగరిమ, గలుగుటచుబుండ్రశ్రీసూరికుబుంకునాకు
గురులలో నెక్కరు చువ్యాకరణచార్ది, గూడ వచ్చెనుబ్రహ్మణ్యోవిడుంకు.

నెలబాలుడు.

సీ॥ కొండవీటను నుండుకొమరాలిమోమువై బాలుపారుపాపటబొట్టనంగం
బడమటిదెసబోటి కలుపువై దెనిమిటిదనుపం దాల్చినపూపుపండయనంగం
దమ్మితివనెలంత యమ్మెయినుండ జూత్తిలిచ గంపంపువెత్తికయనంగం
దెరిమ నాకన చును వీర్లపంజాను, నిల్విన బాలసాహెహెయిసీ, రసంగ
తే॥ గీ॥ సంజమెలనాగ తన చేతినంబుచంగుం, జెలంగుగాజులమురిపిశిచేతందెగిచ
దోరమనంగను లెంతచంబురురేక, వెలయుచుండె నమవసరిదియనాండు.

చంద్రోదయము.

చ॥ కలువలెనంగదారకలు కాంతిజెలంగ ననంగవహ్ని సాం
పులు గులుకంగ నంగనలు పొంగుచు మేను లలంకరింపగా
నలమదనాంతికాంతకపురాంతః షాళిపటాటవీనదా
కుం మగుబాలలేఖగలకోవిదమానుడు పుష్పవందెమక.

భారతయుద్ధము.

సృగ్ధర—భీష్మ ద్రోణశృకర్ణః పరువతి రసజాః పాండవావాసుదేవ
స్సౌఖ్యద్ర శ్చేకితానో ద్విపదధరణిరాట్ తస్య పుత్రో విరాటః

శ్లో॥ శ్రీమత్పరీక్షితకచోభిక్తితాకతారా, వి ద్వత్కవిస్తుతనమస్తగుణప్రపూరా
భా త్యప్రయోక్తముఖిదోషగజాతిదూరా, శ్రీ శ్రీశరీంగటవీటకవిత్తామహారా
నీ॥ అన్న! తెల్లలసొంపులెన్నెం దిక్కన్నెం దిక్కన్నెం యంచవకీర్తి నందకున్నె
అన్న! యల్లికసొంపుగన్నెం పెద్దన్నెం పెద్దన్నెం యంచొక దూలు నందకున్నె
అన్న! గుంఫనముగన్నెం లింగన్నెం లింగన్నెం యంచెగతాళి నందకున్నె
అన్న! ముద్దులవల్లులెన్నెం దిమ్మన్నెం కమ్మన్నెం యంచొక నింద నందకున్నె
తే॥ గీ॥ వీరికవితామహాశుధావారిరాక, ననుచు జనులెల్ల వేసూళ్ల వినుతి నేను
జగతి యశముననిపిన నరనకపులు, ధరణి దిరువతివేంకటేశ్వరులుగారె.

గీ॥ అచట మఱి కొన్ని వాల్లండియనఘులైన, వారలొనరించు విందులవలనఁదనని
నెలపు పూర్తి చెంచుటయునానీచువిడిచి, యెవరి యింద్లకువారేగియెనక మోక్షఁగ.
గీ॥ ఉండుతఱిఁగొప్పరపువారిసొనుదలఁచి, భంగవదినబంతుగులుజడచ్చారటంచు
వత్రిక సుకండుముదలిడిపాడునుదులు, గిలుకఁగొడ్డఁగిరితమ తెల్వీచులుక వడఁగ
మత్తకోకిల॥ మంగళం జయమంగళం శుభమంగళం జగదీశ్వరీ?

మంగళం నినుఁ గొల్పుమాకును మమ్ముఁ దిట్టెడి వాండ్రకు
కొంగ్రాఁతలు వ్రాయువాండ్రకురూపాలమ్మునకుక నవా
మంగళం జయమంగళం శుభమంగళం జగదదంబితా. ౨౧౫

మత్త॥ “పోచిరా,, జాకరుండు బూతులబుంగ సారకు విప్పెడుక
“వేచిరా,, జాకరుండు వ్రేలుడుఁ బెట్టె లైటికి పెట్టెడుక
“చీచిరా,, జాకరుండు చెన్నఁటిచీకుఁ గైకము గోకెడుక
కాచి కొప్పిపువారి నెట్టులాగట్టు నెక్కఁగఁ జేయఁగన్. ౨౧౬

మత్త॥ “శ్రోనీరాజులు,, కొండ టొక్కెడఁ దూలనాడుచు నుండఁగా
“వేనీ రాజులు,, కొండ టొక్కెడఁ తెక్కిరిం పరింతఁగా
“తీనీ రాజులు,, కొండ టొక్కెడఁ దిట్లు బిట్టుగఁ దిట్టుగా
వానీ నై చదరంగ మాతలు వైరు లాడి రథీరులై. ౨౧౭

“ఈవచ్చాకునుసూర్పి పూర్వరంగమునఁగొండొక మాతఁగిడియె, ఇది
సమక పాఠమునందలి దీప్తిప్రలాపనలు చూచి తీరవలయును.

మత్త|| “పోతురాజులు,, విట్ట పీఠగురు, “బోకిరీ,, నడు లాడంగ
 “బాతురాజులు,, మేరదప్పను బాతు లేకరు వెట్టంగ
 “ఓతురాజులు,, “మేపుమే” వని వయంకరింపులు నింపంగ
 గోతు *రక్క-టపి కోత లెన్నియో కొప్పపుంగపు లావయి. ౨౧౮

మత్త|| బండ లొక్కెడఁ బండలొక్కెడ వారు బూరులు నూటంగ
 మొండివాఁతలవారు సారెకు మ్రోత లేమియ్యె మ్రోగంగ
 పిండి లేకయె రొట్టెఁగాల్పుచు బింకముల్ తెగబొంతుచు
 దండుబల్మిని గొప్పరంబు వృథా వ్రకల్గము లాడెడి. ౨౧౯

తరల|| తెలివి తక్కువ యీశు రోసము తెల్లమొమును వ్రాతయే
 తెలుపు నంచు నెఱుంగ మారక తెల్లవాటిన దాదిగాఁ
 బలుగువాఁతలు మమ్ముఁగూరిచి బండ్లఁదోలుచు దానిచే
 గలుపు కొవవువారి కీ గమకించి రావులు కొల్లగ. ౨౨౦

(*ఫిబ్రవరి 10వ తేది 1912 నం దర్బారునుండి.)

4-9-1911 తేదీన, మాకును దిరుబతి వేంకటేశ్వరలకును వైషమ్యములువల
 వని యుద్దేశించి తదనుగుణమయిన పత్రిక నంపి అందు సంతకములుచేసిన శ్రద్ధా
 నిధులకు విషయభూర్యకముగా నమస్కారములొనర్చి చేసిన విన్నవము....
 నీ|| ...నీ|| చేసిన ప్రతిజ్ఞఁదప్పముచెప్పమితర, మార్పుఁడి సంశయం బొనఁగూర్పఁడి
 నశం, బంపుఁడివార్త దిశలకునింపునింపు, డో నర శుభాకరి గుంటూర్ని వాసులార!
 నీ|| పత్రికలఁ దెల్పి కొనినట్లే ప్రతిసలెల్ల, పీఠ నిర్మించుకొంటు మీలోకమందె,
 యింతకేమాఁడులోకాలకేగలేని, వేగ నశం గూర్చు డో జగద్విదికులార!,

ఇట్లు

కొప్పరపు సోదరశివులు, శతావధానులు

ఈ కుసాట కోతలు నీరు సంధిపత్రమందుకొనిన రమానము
 లకుఁ బిమ్మటివని యెఱుంగుఁడు, సారమరయఁడు, లి|| వె||

మత్త॥ మంగళం బగు నాశుఘోషనమాభ్యుక్తుకు-రపున్నమన్
గంగ నీదగ నూతగాఁ గొనుకాకవిద్విజపాళిన్
మంగళంబు నిజం బెఱింగియు మాయశమ్మును మర్చగా
వెంగలుల్ పొనరించునాయవివేకపుంజెడుగోలకున్ . ౨౨౧

సీ॥ ఎండగండినిఁబట్టి యెందుగండి, యటంచు వాయఁజూచ్చిరివృథావాగ్ధ్యయముగ
తమపాటిపోక లోకమెఱుంగుటయెఱింగియునుమమ్ముఁబాటిరంభనఁదొడఁగిరి
మృతవుగా నేదేని మేము వ్రాయఁగ దుందుడుకు మీటి కందనాలకుఁ గడంగి
“రవధానమునుజేయకవధానులెటులైతి, రసనెక్ర-నకై-మ్ముబాడఁదొడఁగి
సీ॥ రకట్రీలోకమ్ముగ్రుడ్డిదియంచునెంచి, పించెలరేగిమమ్ముదూపించఁదొడఁగి
రేమిచెప్పఁగ వచ్చు నిశామరోష, రూపితములు కొవపువారిభాషితములు.

క॥ ఇది యిదియందెను వాదా, న్నదమగు నల“ వశ్య “ యనెడిశబ్దమ్మునకై
వదరులు వదరుచుఁ బ్రకటిం, వఁ దొడఁగి రొక కొంతమంది వర్తికలంతక

క॥ ‘కాళిక’ యనుపే రెఱుంగని, ధీమాన్యులుగూడ దాని దెగఁదిట్లుచు శా
భాశార్యప్రాగ్భారా, వేశమ్మునఁ దఱుచుఁ దాండరించిరి జననీ ౨౨౨

సీ॥ రామరావు వ్రాసెడిదనగ్ర వ్రాయరాద, యుత్తరంబనిమిన్నయంతిమేము
ఎట్లువాయ నే మగునెకొగ్ర యీవివాద, మనుచునాతఁడువ్రతకనంతఁడయ్యె.

సీ॥ ఆపుడువాయమ్ముదోవకయతనిపేరు, గూడఁజేర్చిశిష్యుడువాయకొంటెనవ్రాత
మూచి యాయన ప్రేరణఁ దోచిపుచ్చ, రాక యతనిబుల్బుదీర్చగఁదలంచి.

శ్రీహయగ్రీవాయనమః.

*బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులకు.

అయ్యా,

మీరు నగసారాపుపేటలో యీ సంవత్సరము ఆక్టోబరు 1, 2 తారీఖుల
శతావధానమును పేరుచే 40 మందికి నభిర జేయునపుడొక వృచ్ఛకుఁడు “వశ్యా
వశ్యానఃశ్యతః” అనునమన్యనిచ్చి పూరింపుఁడనఁగా వానమన్యతవ్వించెప్పి, వృ
చ్ఛకుఁ“దీది వండితు లాప్పి కొనినదియే తప్పగా”దనివల్కఁగా ‘ఎవడావండితుఁడు

తే॥ కాకా వృత్తిలోనున్న గ్రంథముల్, రామరావున కెఱుగంగ రానిదనుచు
నతడుకావ్రాయించు వ్రాతలకతన నెఱిగి, దానిచేమానుడినిల్పడలచిమఱియు

క॥ *కలకామనకుఁ బూర్వమృత, యలఘుఁడురచ్చిమృతఁడెలమిసంగెను బోవ

ము లగని యగు రామకవీ, ట్రిలమని కావ్యము దాని వెఱచితి మంతకా.

మత్త॥ పౌష్టాడయ్యను రామరాట్క-ది భావియొగవశమృతన

విజ్ఞా తెల్లరు నభ్యుక్తతను వెళ్లఁ జెప్పెను దానిలో

నజ్జా లత్రతీఁ జేయునల్లరి కాకఁ దూతముగావుటన్

దజ్జాడంచు నెఱింగి యుండియుఁ జక్క వేరితి మంచికా.

౨౨౯

వండికుడైన నిట్టితప్పనమన్య నేల సువ్వకొను'నని వండితమావణచేసిరికి దా
లంకుడై గొందఱు వండికులీ నమన్య తప్పగాదని, మేము నమర్థింపఁగలమనియు
మీరు తప్పని నమర్థింపఁగలరేని నళమ రావలసినదనియు మీరుతప్పని ధ్రువవటచి
న యెడల మేముసూటకదారు లిచ్చెదమనియు ధ్రువవటర లేనియెడల మాకు మీరు
సూటకదాఱు లిచ్చిపోవలయు"నని యుత్తరము వ్రాసికంపఁగా ని)త్తిత్తరమియక
నరసారావుపేటనుండి గుంటూరునకు వెల్లితిరి ఇంతవఱకు. దగిన త్రవ్యత్తరమి
చ్చినవారుకారు. కావున నివృత్తికై నవ్వకదనపోవని సామర్థ్యమానై యెడల
తట్టియుత్తులువన్ని కాలము వ్యర్థపుచ్చక తప్పని నిశ్చయతరముట కొవ్వకొని తెలి
యవరచిన జక్షణమే వండితనభవజేయించుటను. అనమన్య తప్పకాదని నమర్థిం
చుటకును గృతనిశ్చయఁడనై యున్నాడను. (యంకులకతి శీఘ్రమునఁ ని)
త్తుత్తరం బొసంగనిచో మీరొడినట్లే తలంపబడుదురు.)

బ్ర)వ్రాశ్రీ బెల్లంకొండ రామారాయ కవీంధ్రుల శిష్యుడగు

1-11-11:

ములుకుట్ల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి).

కుండలితమగు వాక్యముప్రేమకునిస్వహస్త లిఖితము తక్కినదిఅచ్చు

మహారాజశ్రీ చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి శతావధానిగారికి యిచ్చేది

రన్నా, బందరు, భైరివవొన్ను. 27-6-11 బండారువల్లి.

నమస్కారములు.

శ్రీక్షేమం యీమధ్య తెలియలేకు, గీతకముయొక్కయెఱుఁబడలునది తెలి
యలేకు, క్రస్తుతం మా గురువుగారు బెల్లంకొండ రామారావుచేసిన కృష్ణలీలక

మత్త॥ *తప్ప లయ్యది బ్రహ్మకేనియు దాట రానివి యాటచేఁ
 “బప్పలోనడు” గన్న సామెతఁ బట్టిపోఁదలంపు లా
 చొప్ప చొప్పడెఁ దక్కు-వారలు శుద్ధశుంఠలు సారెకున్
 బిప్పితము పేరిబెడ్డలు వేయఁ జూచ్చిరి మావసున్. ౨౩౦

మత్త॥ “రామరా వెటులేని బైకిక రాఁగ లేఁ, డని కొవ్వుం
 గొముకైనకులఁతటన్ దను గుంపు గూడిరి పెల్లఁగన్
 సాము సేయఁ డొడంగి రెండు ననత్యమే యొకవిదైగన్
 వామ మార్గముఁబట్టి సారెకువాగవ్యయ మ్మొనరించుచున్. ౨౩౧

రంగిణీని మీవద్దకంపినాను. దానిని తాముచిత్తగించి గుణబోషములను వెల్లడిం
 తురుగాక, నాశరీరము కొంచము నెమ్మదిగా నున్నది. యింకా పదిరోజులకు
 వారుచేసిన రుక్మిణీపరిణయ చెంపుప్రబంధమును పంపఁగలను. శ్రీధగాపరిసీలిం
 రుగాక. (మక్రికిమక్రిగకలు)

జూపూడి.హనుమచ్ఛాస్త్రి.

(*శ్రీరామారావుగారి కృష్ణ లీలాతరంగిణి నుండి)

- (1) శ్లో॥ ...న సందతనయః కరపంకజేన వన్పర్వ శి + మ...,
- (2) శ్లో॥ మయి మూత్రజాయ నదనా దృహి ర్గతే,,
- (3) శ్లో॥నవసీతచోర తవ శి + మాచారామి ... మమ శి + చుంబనమిదం...,
- (4) శ్లో॥ గుళగే త్వదీయ మయి శోభనంధ + మమ దర్శయ ...,
- (5) శ్లో॥ అధిరుహ్యచైష శయనంశయానమ,త్తనయాశుత్రోనిహితవాన్నిజంపదం
- (6) శ్లో॥ మమబాలికాని + బిలేతవాత్సజోనిధధేకరాఁబురుహమభ్యమాంగులిం
- (7) శ్లో॥ ...ఆత్మమత్పవివృతా ననాస్తరే నమమూత్రయత్,,
- (8) శ్లో॥ ...ఇతి బాలికాంగ మఖిలం విశాఽత్మనః పరిలిప్తవాన్...

ఇదిజ్ఞాత్ర ముదాహరించితిమి ఇట్టివెన్నో కల వని యెఱుఁ
 గునది ఇందునుగూర్చినవిచారణమునకు శలభాలభనము, చూడఁదగు
 ‘ప్రమాదోధీనుతామపీత్యత్ర అపిశబ్ద ఏవకారార్థకః, అతోనరామరా
 య స్త్రైతావతా కించిదపి న్యూనతా సతు సర్వథా నమగ్ధ ఇతి శివమ్,

మత్త. రామరాయని కైతలోని చురకపున్ విరసవోయి
 గామయ మృది త్రివ్వరానిది యాట మిన్నకముండి వి
 ద్యా మహేంద్రులు "పశ్య" శబ్దముపైని సారకుఁ గొంద తే
 మేము వానినిగాని నీడయ నేమి కొంటిమి గెల్పులకా.
 గెల్పులు.

ప్రశ్నా:— 'పశ్య' అనుశబ్దము తప్పనియు, ఉపనర్తకపూర్వక 'పశ్య' శబ్ద
 ము సాధు వనియు, కాశికావృత్తిమతము, రెండును సాధువు లని కొముదీమత
 ము, మొదటిది పాదీనమతము, రెండవది సవీనమతము, మొదటిదే మంచి దని
 మేము, రెండవదియే మంచి దని మహామహేష్వా సాధ్యాయతాతాస్మబ్ధరాయ శా
 స్త్రులవారు లోనగుకొందఱువండితులు, ఇందునుగూర్చి వత్తికావాద మొక
 సంవత్సరన్నరవటకు జరిగినది, కాని యీక్షణమువఱకు మావాదమే స్థినిల్చియు
 న్నది. ఇందుఁ గొముదీమతానుసారముగా వాదించినవారు (1) మంత్రవాదిఘో
 ర్యనారాయణశాస్త్రులవారు, (2) తాతాస్మబ్ధరాయశాస్త్రులవారు, (3) పురుషో
 త్తరామశాస్త్రులవారు, ఇంక, తుట్టకుదివారు బెల్లంకొండ రామరావుగారిగురువు
 లు, వీరు కడు శీఘ్రముగా సూచిపోయి రని చెప్ప వలసినచ్చినందులకుఁ జింతిల్లు
 చున్నారము, మొదటివారుతమశిష్యువేరితోఁ బత్తికలు ప్రకటించినవారు వీరు
 శ్రీరామేశ్వరశాస్త్రులవారిశిష్యులగుజయంతిభగీరథశాస్త్రులవారిచే సూడఁగొట్టఁబ
 డిరి, అయివిదన్వజులు వివాదమునకు దిగుటకుఁ గారణము మొట్టమొదట మే
 ముప్రకటించిన 'పశ్యంపుశ్యాం' అనుచిన్ని పాత్రము, వీరిలో వీరిట్లు ఖండనముండ
 నము లొనర్చుకొనుచుండఁగా మున్ను దాహరించిన మహామహేష్వాసాధ్యాయులవా
 రు తటస్థులుగా సౌకీర్ష్యము దీర్చి ప్రకటించిరి, దానిపై జయంతిభగీరథశాస్త్రు
 లవారు వ్రాయవలసినవిధియున్నను సర్వాపవాదక మగుగురుశిష్యవ్యాధము
 దానికి బాధక మయినది, అంతలో శ్రీరామరావుగారు తమవాదము గెలిచినదను
 సంతోషముతో నిట్లాకరిపేరఁ ప్రకటించిరి.

(నవంబరు 1వ తేదీ 1912 సం॥ దర్బారునుండి.)

పశ్యా పశ్యా న పశ్యతః .

1 పాశ్చాతీ సూత్రములో వైసూత్రమునంచి ఉపనర్తకమును కాశికా
 కారుడుఅను వృత్తి చేసినాడు గానపశ్యశబ్దమసాధువు, కొముదీకారుఁడు అను వృ

త్రి చేయక పోయినందున పశ్యశబ్దము సాధువు అని కొందరందురు గాని అది సరి కాదు. కొముదీ కారునికంటె కాశికా కారుడు ప్రాచీనుడుగాన ప్రాచీనమతమే సాధువు అని “పశ్యాం పుశ్యాం” గ్రంథ కారుడు వ్రాసినారు. 2 దీనిని ఖండించి మంత్రీవాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారి శిష్యులు నల్లని చక్రవర్తి వెంకటాచార్యులవారు జ్ఞానాదిగుణములచేసరితమిడు గాన కొముదీ కారుడు చేసిన అననువృత్తియే బాగున్నది అందువల్ల వైదిక ప్రయోగములు మహావిప్రయోగములు కుదురు చున్నవని వ్రాసినారు. 3 ఇందుమీద మహామహాపాధ్యాయ తాతా శుబ్బారాయణశాస్త్రి గారి శిష్యులయిన జయంతిభగీరథశాస్త్రి గారు జ్ఞానాదిగుణములచే కాశికా కారుడు తక్కువవాడు కాదు. ప్రాచీనుడు గాన సీతనిమతమే గ్రాహ్యమని వ్రాసినారు. 4 దీనిని ఖండించి వెంకటాచార్యులు గారు, కాశికా కారుడు ఉపసర్గపదమును కొందరను వృత్తి చేయగని వ్రాసినందున కొముదీ కార మతము కాశికా కార మతముకంటె ప్రాచీనమయినది. కాన అదే గ్రాహ్యమని వ్రాసినారు. 5 విజయనగర మహారాజు సంస్కృత కలాశాలా ప్రధానాపాధ్యాయులును మహామహాపాధ్యాయులు నగు తాతా శుబ్బారాయణశాస్త్రి గారు ఉపసర్గపదమును అనువృత్తి చేసిన అన్నం భట్టాచార్య పశ్యశబ్ద సాధుత్వము నంగీకరించిరి. కాతన్త్రీ వృత్తికర్తయగు దుర్గసింహుడు కూడ పశ్య శబ్దము సాధువని వ్రాసినాడు. సారసత్వ వ్యాకరణమునందుకూడ అనువృత్తి లేదు. గాన పశ్యశబ్దము సాధు వేనని వ్రాసినారు. 6 (వాక్యార్థ గ్రన్థి కా వ్యాకరణగ్రంథకర్తలగు బ్రహ్మశ్రీ భాగవతుల వారి శాస్త్రి గారి శిష్యులగు పురిఘోష్ణ రామశాస్త్రి గారు సూత్రభాష్యకైయటములయందు పశ్యశబ్దము ప్రయోగింపబడి యున్నది గాన కాశికా కారమతము తద్విరుద్ధమైనదని వ్రాసినారు. 7 ఇవి చున్నియు ఆచ్యుపదేయన్నవి. ఇక ‘పశ్యాం పుశ్యాం’ గ్రంథకారులకు తత్పక్షపాతిల న్నపక్షపాతమే గతిగా కనబడుచున్నది.

బైబివాడ.

హితవాది.

పైప్రకటనము శ్రీరామారావుగారు వ్యాకరణవిషయమునఁ బ్రవృత్తయినేనుబుద్ధులని చెప్పక చెప్పఁగలదు, అది యటులుండె. ఈ హితవాది సామధారి కడువృద్ధు, శాఖాభివానమును బురస్కరించికొని మమ్ముఁ బరోక్షమున దుర్బాహు లాడుటలోఁ దప్ప నశ్యత్రీ యితఁడు మంచివెడ్డల నెఱిఁ

గినవాడు, ఈతని పేరఁబ్రకటించఁ బడినవైపత్రిక యొక్క-మాతృక మావద్దకువచ్చి యున్నది. బ్రాకెట్టులోనున్న 19 అక్షరములును హంసవాదముంచి రామారావుగారు వ్రాసినవి కాన రామారావుగారు కారణాంతరమునఁ దమపేరితో వాదమునకు దిగకయున్నను “నిండుజోకృష్ణమేలేకయున్నా” రనువారి వాదమునత్యధూరము, ఈ యంశము నేయీక్రిందిపంక్తులు బలపఱుపఁ గలవు.

(అభినవసరస్వతినుండి.)

“...పైగంధములు చూడనికతన రామారావుగారు “పశ్య” అనునదిసర్వము తములను సాధువేయనుచిత్వాసముతో నరసారావుపుర వాసులు వ్రాసెను నుత్తరములకు నమ్మించిరి. వదవడి యథార్థమెఱిగి మిన్నకుండిరి. అది వారియొగ్వ తను వేసెల్ల జాటుచున్నది. అనవసరముగాదూషించి మనబోటులాసర్పు ప్రకటనలవలనఁ దేలదగునంశమునునేను వేఱవ్రాయనక్కఱలేదు. చేతనైనచోఁ బత్రికాముఖమున సూసభాముఖమున సూ సమస్యనుగూర్చి పండితసమక్షమునఁ బెనఁ గుటయుక్తము, లేదా? యింతటనేని మిన్నకుండుటయుక్తము - యథార్థము సెప్పి కొన్నచో మనక ప్రతిష్ఠ లేదు - జన్మశతమున కేని రామారావుగారు, సమస్యను నేను బంపలే, దనికాని, నరసరావు పేటనభటు వచ్చి వెల్లిపోయి వదంపడియుత్తరములుచ్రాయించలే, దని కానియందు రని నేననుకొనను సమస్యతప్పని నిరూపింపఁగలిగినచో నూటపదియఱులు తామిత్తుమనియులేనిచోఁదమకివ్వవలెననియు రామారావుగారు తిరుపతివెంకటేశ్వరులకు నాచేతనే చెప్పిపంపిరి. నేనబద్ధమాడుదునందురా? సీ॥ రసీకులు శుజనులై రాణించు పులిపాక పూర్ణయ్యగారెనా మొదటిసాక్షి

పణవిత్త మీ నిప్తవడిన రూపెనగుల్ల వానుమంతరావుగా రవలిసాక్షి

విప్పర్లకల్యాణ్యవిపులాగ్రహరస్థ పండితద్వంద్వమాపైనిసాక్షి

వేమవరఘ్నదౌ వెంకటకృష్ణాఖ్యమేదినిదేవుఁ డామిఁదిసాక్షి

తే॥ గీ॥ ఇంక నెందఱొయ్యన్నా వారిందటేల, రామారాయాఖ్యపండిత రాజాకండె

“చెప్పిపుత్తెంచ లేదిట్టులప్పు”డనుచు, బలికినక నాకుఁజాలు సూ ప్రాథులార.

రామారావుగారు స్వయముగా వాదమునకు దిగకుండుటకుఁ గారణము వా

రిక్రీకృష్ణలీలాతరంగిణిలోని హేయప్రసంగముగాని వే కాదు, అదియటులుండె, ఓమ్మటమేము ‘పశ్యశబ్దవిచారము’ అనువ్యాసమును వ్రాసి మహామహిమార్ధ్యా యులవారివాదమును ఖండించుచు, “గామం గచ్ఛన్ తృణం స్పృశతి” గా రా

మరాఠుగారిసరువుగారివాదమునుగూడ ఖండించితిమి, అంతతో నాయీవంశికులు విరమించిరి, పిదప రామారావుగారే స్వయముగా వాదమునకు దిగవలసినవారైరి కాని న్యనామగోపనము మున్ను చెప్పిన హేతువున వారి కావశ్యక మయ్యెను. అట్లుగూడరీతి నవలంబించినారు, (1) పశ్యశబ్దమీమాంస, (2) పంచాననవలాయనము (3) గుంజాగర్వభంజనము, అనుమూడువ్యాసములు మిగులఁబచ్చిగా వ్రాసి ప్రకటించిరి, ఇంక మొదటిరెండును 'పశ్య'కు సంబంధించినవి, మూడవది తమ లీలాతరంగిణిని, సమర్థించుకొనుట కేర్పడినది, ఈమూడును మాచే రెండువ్యాసములతో ఖండింపఁబడినవి, అందు 'మొదటిది పిష్టవేషణము, రెండవది 'శలభాలభనము, అంతతో నా'పశ్య'వాదము సమాప్తమైనది, ఆయీవాదమునుగూర్చినవిశేషాంశములు తెలియఁ గోరువారుప్రత్యేక మండులకుఁ గానేర్పడిన 'పశ్యాంపుశ్యాం' లోనగు గ్రంథములు చదువఁగోరదము, అవి యెల్ల నిండునుదాహరింపవలసియున్నను, గ్రంథవిస్తరభీతిచే నండులకుఁ బూనమైతిమి, విద్వద్వాదము గాన నది యంతతో ముగిసినది, గాని యవిద్వద్వాద మింకను జాలుమూలములు లేక 'హితకారినీ, మసౌరంజనీ, పతికలలో డిద్ధబిద్ధదబిద్ధాదులవలనఁ బ్రకటింపఁ బడుచునేయున్నది. అందునుగూర్చి పీఠికలో సంగ్రహముగాఁ జెప్పించఁబడును. శ్లో॥ మూఢాణాం పండితా ద్వేష్యాః" (భాగతముకాంతిపర్వము...)

తరల॥ తనదు వాదము న్యామ్యమైనను నైవవంచన కల్గి నెం ౨౩౩

దునకు మాటక సార దమ్మును దూళిగాఁ గనువట్టు చొ
వ్వునకు నక్కవి చింత నెంచుచు బోవు తోవ యొకండునుకొ
గనక విజ్ఞుఁడు గాన నేవియొ గ్రంథముల గనునఁతటకొ.

తరల॥ తిరుపతికొ మఱి వేంకటేశునిఁ దిట్టి యత్తఱి నెవ్వఁడో

* "పరశురాము" లటంచుఁ బదైము వా)నె నొకక్కఁడు యొక్కిమై

(అక్టోబరు 16 తేది, 1912 సం॥ దర్బారునుండి.)

ఉ॥ తామనవృత్తి వీడి యుచితఫీతి నిక్కము నాలకింపుఁడి

భూమిపులందఱన్ దుసమి పుట్టెల నాకపు మెట్లుఁ జేసి యు

ద్దాముఁడునైన భార్గవుఁడు త ప్పిసుమంతయులేనియట్టి శ్రీ

రాములఁ దూలనాడియె పరాభవ మొందుట మీ రెఱుంగరే.

వరకురాముడు రావపురులఁ బట్టి నేలకు వ్రాయుట
త్రవీ మఱిందుకు సంభవించెను? తత్త్వమంబి యెఱుంగవే.

అ:౩

మత్త॥ గోవు కోనము హైహయం దొకకొంత నోనము చేసె నా

గోవిశేషవరీతుఁ బట్టుక గూలనేసెను రాముఁడున్

గోవు నా మఱివాక్కునాఁగద? కోవిడున్ వరికించిసన్

దేవి? యియ్యెడ దానికై కడ వేర్చి రెవ్వరు రాజులన్?.

అ:౪

మత్త॥ మేమె రాజుల మంచు కొందఱు మిన్ను ముట్టుచు వత్తురో?

నేను మేగతిఁ గాంచనేర్తురు? చెప్ప మట్లగు పట్టునన్

రాముఁ డుద్భవ మందునంతకు రాజు లేమయిరో కదే?

జామదగ్నువు కుతారధాగకు జొల్లుఁ దేమి యెఱింగెడిన్.

అ:౫

మత్త॥ రాముఁడే యలరామరా వని రాజు లిట్లవఁడురో?

మేము సెప్పెద మాతఁ డేగతి మించి నిల్వఁగ నేర్పడిన్?

ఏమియరిచువా? వచ్చి బూమిల నేరీ చూపితి మంబరో?

రామరావు కవిత్వమందుఁ బరాభవం బవి గూర్చిడిన్.

అ:౬

మత్త॥ కాన నాతఁడు రామరావగుఁ గాక నామసద్యక్షమా

దానిఁ బూని యెదుర్చునేరఁడు దైవవంచితుఁ డౌటచే

నీనఁగావలె భూమి యీపయి సంక సెందొక రామునిన్.

లేనిచో మనరాజు బూరక లేమలై వెడఁ గావలెన్.

అ:౭

తరల॥ తిరువలిన్ మఱి వెంకటేశుని దిట్లు నింకొకరుండు గ

దృఢమ “రావణమంథకర్ణ” లటంచు దుఃఖము దీలఁగన్.

అరసి చూచిన నిదియు వెనక్కిట్టియట్లై రామునశక్తతన్

శురింగె రాముఁడు పుట్టుఁగావుత శూరుఁ డింకొకరుం డొగిన్.

అ:౮

 ఆయాదర్బారు పత్రికలలోని ప్రతిపత్రి పత్రియల ప్రిలాపముల

కెల్ల మేమిచ్చినప్రశస్యత్ర రమిక్రిందనుదాహించుచున్నాము.

(అభినవసరస్వతీనుండి.)

“పండ్ల తాయ తే”.

శ్లో॥ భిత్వా సర్వా ణ్యరణ్యా న్యతివిషమలతాగా ధదుర్లాభి భూతా

యాచూస్తం తక్కితాస్తం భవకతతి రియం బుక్కినై ధీగిరోతి

లజ్జనే హస్త మేనాం మదక రటిఘటాభేదనంఘటరూఢ
క్రీడాధారేయధారా మమ ఖరసఖరాః కింకరోమి క్వయామి.

(పండితరాజశతకం.)

శాఖాభిమాని భాితలారా!

తగిన ప్రత్యుత్తరమును లిఖింపనేరని “పండితాయతే” గారి ప్రేరణముచే డి
ద్ధవిధాదులపేర్లతోఁ దిట్టితిట్టి యానందించుమీయోగ్యత పండిత రాయలుతప్ప నిత
రులు వర్ణింపఁ జాలరు. “కృష్ణలీలాతరంగిణి” లోనిబూతులు “గోపు రాదులమీఁదిబూ
తులతోపాటు కోర్టువారు క్షమింతురని సంతసించెడిమీసంతోషము కడు వర్ణనీయ
ము, బోలెడులక్షణగ్రంథము లుండఁగా దాని కీగతి పట్టినంకులకు మీయంతట
మీరేయొప్పుకొనుటచే దానియోగ్యత వెల్లడియైనది, కాశికను ఖండింప నేరకయే
దో వెట్టిమెట్టిసూతులు వ్రాయుటవలన నేమి వ్రాజ్ఞులసూతురానియవాచ్యవచనము
లతో మమ్ము నిందించుటవలన నేమి మీ “పండితాయతే” గారిలోఁబి విన్నప మ
గుచున్నది. సరియైన యుత్తరము స్ఫురించినచోఁ దిట్టతోఁ బని యుండఁజక
దా! కాశిక ప్రకృతము పతన సారములలో లేదనుట వట్టిపిచ్చిమాట. విశేషములు
తెలియఁ గోరువారు చూచుచునే యుందురు, సామాన్యులు కొందఱు లఘుకౌము
దితోడనే తృప్తి నంది నీధాన్యకముదినే ముట్టరు. అంతిలో దీనికిఁ గాని దానికిఁ
గాని గౌరవము చెడిదు. కాశిక నక్కడకిక్కడ దీక్షితులుగారు ఖండించిరని
వ్రాసి దాని సప్రమాణ మనుట యుక్తము కాదు, ఎక్కడ నివ్వడు దానిని మన
ము ప్రమాణముగాఁ బట్టుచున్నారమో అక్కడ దీక్షితులుగారు ఖండించినది యు
క్తమా! కాదా! అనునంశము తేల వలసి యున్నది. అందులకు మీవారు పూన
వలసియున్నది. కాశిక ననుసరించియే ‘పదవాక్యప్రమాణపారీలు’ లెల్ల వ్యాఖ్యాన
ములను వ్రాసియొన్నారు. అప్పటికి బాష్యమునకును దీనిని వారంతగా గౌరవించు
టచేసిది భాష్యములవలన మి మేము వ్రాసినదిమి, నైషధములో “ధయా” అనుప్రయో
గమును యథాకథించిత్సాధ్య మయిన దానినిగా వ్రాసినమల్లి నాథ సూరిగారేమి
సోపనగ్గములుగా “హస్తాధ్యాయ” సూత్రమునకుదాహరణములు ‘చూపినమహా
వైయాకరణిగోమణి ఖట్టిమేమి మఱి కొందఱు’ వ్రాసినను లేమి మావాదమును బూ
ర్తిగా బలపఱచుచున్నారు, కాశికను గాని మమ్మునుగాని వారినిగాని తిట్టిన చో

దిట్టినవారిసొంతకంటబయలుపడునే కాని వాదము నెగ్గదు- ననుస్థాపూర్తింగూర్చి చొప్పదంటుశంకలను బ్రకటించితిరిగదా; అందు దీర్ఘబిద్ధాదులచే వ్రాలుచేయించితిరేమి? నానావిధముల మమ్ము దిట్టియు వేటాకరిని బొగడియు నెవరికి 'బ్రహ్మకట్టము, గట్ట నుంకించుచున్నారోవారివారే' యందుఁ జగిలింపుడు- పన తెలియఁగలదు- ఏక కాలమునందు నర్వజగద్దర్శనయోగ్యత లేక పోవచ్చునుగాని పర్యాయముగా నేల యుండఁగూడదు- మఱియు 'యః' అన్నచో 'జడపదార్థః' అనిరాఁగూడదని యేవండితుఁడునుబలుకఁడు- 'పండితాయతే, లుపల్క-ట వింత కాదు "నర్వనామ్నాం బుద్ధిస్థతోవలక్ష్మితథర్థావచ్చినే శక్తిః" ఇది నిష్కల్పస్థి ధాన్తము- గత్యంతరమేదియును లేక వృథాగ బూతులు తిట్టుమీకీమాత్రమేని వాయుట యనవసరమే- అంతేవాసులలోఁగూడ మీకుఁ జుట్టుముగాఁ దిట్టువారు మాకుఁ జేమాటమి నింతటితో నివ్వటికి విరమించితిమి. "మూర్ఖంఘండానురోధేన

ఇట్లు,

తిరుపతి వెంకటేశ్వరము.

మత్త॥ అంతదనగ్ర-ను మావ్రతాపమహత్త్వమే యలరాగతన్
జింత నుండుచుఁ దిట్టి పోయుచుఁ జేతిగాజులమోతతో
గొంతు బొంగురు వోవ రోజుచు గోకి కొంచు శిరమ్ములన్
మంతనమ్మునఁ గుట్రఁజేయుచు మాగ్గు రుండుత ముబితా. ౨౪౦

మత్త॥ "చాల దీయవతార మింకను జాలలోపము లుంటచేఁ
జాలువాఁ డుదయింపఁ గావలెఁ జాల నందులకై తపన
బోలిఁజేయుడుఁ మీరలెల్లరు సూగకే యిటు మోగఁగుటల్
శిలవంతులు మెచ్చ, రంచును జెప్ప మంబరొ వారికిక. ౨౪౧

తరలి॥ వరశురాముఁడు రాజవంశమ్మపై న వా రొసరించె నీ
వరశురాము లటుల్ పొనర్చమి పాజ్ఞులెల్ల నెఱుంగరే
ఉరక తిట్టుట కట్టువ్రాయుచు నుంట నింతవచింపఁగాఁ
దటి ఘటిల్లెను యక్తిచెప్పమి తప్ప నతగ్ర-వి కంబితా. ౨౪౨

చ॥ కపితము గట్టు చుట్టములు 'గాడిద' లెద్దలు, మొద్దు, లంచు న
బృపుఁడనుతెల్లి యంతయును శాశ్వతమై రనివంద్యమొనఁగః

కుపదపు లుండునంతవఱకున్ వెలుంగన్ గిలుకంగఁ జూచ్చి రీ

కుపితులు గోకు పద్మయలకున్ దరి యంచును గాన మగవి కా ౨౪౩

తే॥ గీ॥ అన్ని తిట్లకు నాఁటి నహానమున, కేము మోమోడమనుటయే హేతు వంబి?

వారి మోముఁజూచినయంత వారిలోఁతు, స్నాంతమున కెక్కుక తన నాననమునీము.

చ॥ ఇతరు లెఱుంగు లేట్టు లెవఁ డేవని నేయునె దానిగుట్టు తా

నతఁడె యెఱుంగుఁగాక భజగాంఘ్రిల పద్ధతి నేఁ డెఱుంగు, న .

ర్జితుఁడు మఱొక్కచో నయినఁ జేసెడిదేమి మఱొక్కపట్టి? నే

చతురుఁడు వీరి మెచ్చిన ను సత్పథ* స్నాంతము డాచియేసుమి. ౨౪౪

పోష్టుముద్ర) } 4 సెప్టెంబరు 1911 } లైబ్రరీ
ఎగ్జూరు. } సోమవారం

*... ఈవివాదమును గూర్చి కొంత వ్యాఘ్రత చూచిన నాటి రాత్రి 27 తేది... మీ
కాగితములు వచ్చినవి, ఈస్థితిలో నున్న నాకు ఒడలు పులకలెత్తెను, మహాత్మా
హానందములు కలెను, నేనుకూడ ఇప్పుడు గుంటూరు రావీలుండిన బాగుండును
... నొకరీపీలు లేదు, . కొవ్వరపుంగవులు ఇక్కడ నవధానములు చేయుటలో
అస్తావధానము వేరేగాని, లక్షణమింతేనియు లేదు, నమస్వలు ముండు చెప్పించుకొ
నుట... వ్యస్తాక్షరిలేదు... ఒకవేళ వివాదసభలు జరుగునేని ... అస్తావధానము
ప్రధానముగా ముందుపరిక్షింపవలసినది, అందు వ్యస్తాక్షరిముఖ్యతము, వారిఆశు
ధార గొప్పదేశాని ... వేలకొలదివ రాయములుతిరుగుచున్న మామూలుచక్కమే
గాని కొత్తరీతిని దిరుగదు. ఈయారనిచ్చిన కథవారు చెప్పనేలేదు ఇతరం వారి
బాటను కొట్టిపోసిరి. వారి బాట తప్పించి (సంభవించెనేని) ఆశుకవిత చెప్పింపవ
లెను. మాలో శివరామశాస్త్రి కృతార్థతముఁడు, నాయనందమతనికిఁ డెల్లుం
డు. మీరావారితోఁ దలగా వాదింప వేనిచ్చింపను. గెల్చినవచ్చెడు ప్రతిష్ఠయెం
త? ఇంక నీవాదములేల? మీరువదలుటయే నాకోరిక. శివరామశాస్త్రియు వలద,
వారిట్టి పాండితికలవారని;... నాటి వివాద స్వరూపము, బీజము, ఎట్టివి? ఆయాక
నిరువాగులను బ్రధాను లెవరు. యావదంశము మీకు వ్యవధిలేకున్నను మనకుఁ
బరమమిత్రులగు బ్రహ్మశ్రీ... గారిచే నయిన వ్రాయంపుడు .. ఇంకను అచ్చులను
న్నరి కొద్దుప్రూపులయినను వెంటనే పంపుదురుగాక. వే. ప్ర.

ఉ॥ వచ్చెడి వండితుండెవఁడు? వచ్చినవచ్చుత వచ్చి సత్సత్సన్
మెచ్చెడి వండితుండెవఁడు? మే ముఖిలంబు నెఱింగినార మీ
పిచ్చి కవితవ్వు మూఁతగొని పీఠెదరంగు? దదాల్ప మీన మీ
నవ్వరితుల్, వృథానుదులు వైఁచెదరంటి? స్వవక్షు లంబికా. ౨౪౬

చ॥ ఎఱుంగని యెట్లు “వీరు కపులే” యని యొప్పినతప్పు నైఁపు మీ
క్షేటిఁగితి మాన్యముండెఱుచుటే తడ వంతయు సృష్టమయ్యె, నీ
శ్వరుఁ డొక సాక్షి వీ ర్నుదువు వద్దెలులం దవు దెన్ని వీరు గూ
ర్తురొ మును పల్లి యెన్నియట దూర్తురొ యంబిక? నీ వెఱుంగ వే. ౨౪౭

ఉ॥ పత్రిక వారి ఘోషయును బామరతన్ మొగమోడి మెచ్చు మా
మిత్రులఘోషయున్, దెలిసి మేలు ఘటింపఁగ నెంచి మెచ్చు మా
భాత్రునిఘోషయున్, గని వ్రశంస యొసర్చుచు నాఁడు యోగ్యతా
పత్రిక నంపుతప్పిదము వండితమండలి నైఁవఁగాఁ దగుట. ౨౪౮

అ॥ వె॥ శక్తిలేక పూను ‘సర్పిశక్తిట్టు’ లా, యువు లవమ్ము లేకయును దమంతఁ
బెండ్లివేళ నిచ్చు పెద్దలదీవనల్, పొందినార మనుచుఁ బొంగిపడుట.

క॥ అవసర మైనకతమ్మున, వివరించితి మంబ? ఘోషవిత మెల్లను నీ ౨౪౯
నవిధమున నెఱిఁగి యన్యతము, దవిలించితిమేని నీవ దండింపఁదగు.

శా॥ ఖండింపంగలశక్తి యున్నయెడఁ గాక క్షగ్రణీవ్యగ్రతా
ఖండాహంక్రంతివారకం బయిన యీకబ్బంబు నేరేనియున్
ఖండింతుర్లద, సోదరుల్ వృథగ వాక్కుండూతి వోఁ గొట్టుకో
“నెందుంగండి, గ నేమి దూలుదురు మా కే మంతలొఁ బోయెడిక. ౨౫౦

గీ॥ వారుదూటిసకొలది నవారిగాఁగ, మాయశము లోకమునఁ బర్వమాకుఁగిరి
కన్న నన్యలాభముల నెన్ను పూనిగ, లేదు ప్రకృతశేషము నాలింపు జనసి.

ఉ॥ అంతట నయ్యె వేమవరమం దవధానము వైరు లెంతయున్
జింతలచేఁ గృశించి పరిశీలన చాలక సారె దవ్వడుం
బుంతలవెంబడిం బడి ప్రభూతనయుల్ ‘కడు’ రోయ దూయమా
నాంతరులై మఱేదియు నుపాయము గానక కుండు పొండఁగక ౨౫౧

సీ॥ తలుపోరగామూసి వెలవెల్లమొముతో సుక్క-“శశ్శోటి” మాదిక్కుచూచు
 తనయింటి యెటుటి కందలము రావేగవే యొక్క-“శశ్శోటి”, తల్పూచి వైచు
 “వశ్య”వాదంబు‘స్వత్తువుముల్ల’యయ్యె’సంచొక్క-“శశ్శోటి”సీరోద్బుగనల
 “కాశిక”నటుపాముగఱజెఁగా‘హు’మ్మంచుసెక్క-“శశ్శోటి”పండ్లురకకొఱుకు
 గీ॥ కాశికనుజూపి“సూతార్లు”గ్రటగ్ర మనుచుః, గోప్త కీడ్తురొ యేమొ నాకొంపదీసి
 యంచుసెక్క-“శశ్శోటి”లా నటమటించు, నరన రాట్సుర్మితోవమేమరుగుతఱిని
 ఊ॥ “నాటిరి కృష్ణదాఁటి”యని వాగ్వ్యయము న్నును సారఁజేయునా
 కారణ మంతరంగము నగల్పంగ వేమవరమ్ము మే మెటుల్
 చేర భయమ్ముఁ గొందు మటు చేకుఱఁ జెక్కటిసేఁత లెన్నియో
 కూరిచి వ్యర్థులై చెడిరి కొప్పరపుంగవిషయ లత్తఱిఁ. ౨౫౪

చ॥ సకలము నీమనం బెఱుఁగు సత్యవిదుల్ తలమం బెఱుంగుదు
 ర్మికరము దేల్చి పూర్వమె మగ్గిహితమ్ముగ ముద్రితంబునుకొ
 బ్రకటితముం బొనర్చి నప్రబంధ మెఱుంగును గాన దానిఁ ద్ర
 వ్యకయటఁ జూచి కొం డనుచుఁ బృజ్జలకుకొ వచియింటి మంచికా ౨౫౫
 గీ॥ అంబ ? యంతకు మునుచేసినట్టి చెట్ట, సేఁత లొకతల వేమవరాతతాగ్ర)
 హారసత్వభావత్యాకా మలవరింపఁ, బడ్డపాటు లింకొకతల ప పశమని. ౨౫౬
 ఊ॥ తప్పదు తోవలన్నియును దజ్జులు దగ్గము సేయ సంతతోఁ
 గొప్పర మూరకుండక వ్రకోపము చెంది*“రిజస్తయత్తరం

*అనుకరి చక్రవర్తి, శతావధాని, కొప్పర) (రిజస్తయత్తరపు నకలు)
 పు వెంకటసుబ్బరాయశర్మ. కొప్పరము- } బృహత్సృగ్గి తిరుపతివేంకటకవులకు
 సంతమాగులూరుపోవు, గుంటూరుజిల్లా } కాకినాడ, & బందరు.
 యొద్దినుండి.

అయ్యా, మీరుప్రకటించిన ‘గుంటూరుసీమ, పూర్వరంగము’, అను పాత్ర
 ను జూచితిని, అయ్యది ‘సీ॥మాయమాటలకు సప్తక సైన వ్యాఖ్యాత తులలేని వచ్చి
 బూతులకు బంగ, అను మీశ్రవణానందమునందలి ముదనలిబోగముదాని పదై
 మునకుదాహరణముగ నున్న దని చెప్పవలసినవచ్చినందులకు జాలివశుచున్నాఁడ
 మ. ‘సశ్యంవద’ ధర్మచర; అనువేదవాక్యములకు విరుద్ధముగా ననబద్ధములై

బప్పుడు వంపే, 'గ' సాకటి యావలఁ దెత్తు నటంచు నత్యమున
దప్పి చరించువారలకు ధర్మముతోఁ బని యేమి శాంకగి.

౨౫౭

న యస్మత్ వాక్యములతో మమ్మును, మమ్ములనుబట్టి మానియోగిశాఖను, ఈవిధము
గనివ్వవచ్చినట్లెల్ల నిందించుటకై మీకాలమును, మీపాండిత్యమును, వినియోగించి,
ఇట్టివికృష్టదోషమునకు, మీమిత్రులఁగూడ నియోగించి వారిచేఁగూడ, అ
సత్యవ్రతకుటనములం జేయించి, యశారణముగ మాహృదమున కాయాసముంగలి
గించితిరి.

2. ఏడనూ యున్నవా రున్నట్లుండక మదీయాశుక విత్వావధానములనుబద్య
ములతోఁ బ్రశంసించుచు ముందుగ మాకులేఖవాని మాస్నేహమును సంపాదించు
కొని పిదప మావప్రభుయు, మాకీర్తియు, మారాబడియుఁ జూచినహింసలేక వృధాభి
మానులగుమిశాఖవారిరుద్ధములకుఁగూడ లో నై యనవసరముగ నాననచర్చ
యొకటి గల్పించి యన్యత్యైతోపకృతి నేని స్మరింపక, కయ్యమునకుఁ గాలు
దువ్వి మేము వ్రతిజ్ఞావద్యములను వ్రాయవలసిన యవసరమును గల్పించి చివరకు
నభకు రాక సాకులు పన్ని తప్పించుకొని బందరు కాకినాడలకు, వేంచేసితిరి.

3. అప్పటినుండియు విరామము లేనిచూయవ్రాతలకుఁ బూనుకొని పాటు
పేరులతో మాకులేఖలం గొన్నిటిని బ్రకటించి న్వజనముచేఁగూడ నట్టినే కొ
న్నిటిని బ్రకటంపించి యంతతోఁగూడఁదృష్టిలేక "హితోపదేశము" అనుపేరు
నఁ గొన్నియనుచితములు వాగ్నిప్రచురించితిరి, అప్పుడే మేము మీమీద గొంత
చర్య జరిగింపవలసియున్నను, ఎక్కటికేని మీతప్పులను మీరు తెలిసికొని పశ్చాత్తాపము
మును బొంది క్షమార్పణమును బ్రకటించు రను సదుద్దేశముతో గొంతహితమును
గటపఁనెంచి 'జ్ఞానావదేశము' అనుపేరునఁ గొన్నివద్యములు వ్రాసిరి; కాని
మా'జ్ఞానావదేశము' మీకడఁ జెవిటివానిముందు శంఖి మూదిపట్లయిపోయినది.

4. తరువాత మీరు ప్రకృతవ్యవహారమునకుఁ గారణభూతమైనట్టియు, సన
త్యముల ప్రావైసట్టియు, "గుంటూరు సీమ, పూర్వరంగము"ను, వ్రాసివ్రకటించి
తిరి, అందు మొదటినుండి చివరవఱకును మీరువాగ్నిన యనత్యైత్యములను వాగ్
యించుకొన్న యనత్యైత్యలేఖలను, వారాయణశాస్త్రమూలకముగా ఖండించి లోక
మున నత్యయను స్థాపించుటకై మేము ధర్మదేవతచేఁ బోత్వాహవలవఁ బడుటచే

ఉ॥ ఇట్టి వృథాప్రజల్పములు సెట్టివదావదసార్వభౌములై
నట్టిరవత్రాపాధికరణాన్యహృదతరులైన కొన్రపుం

మిక్కిలి దారుణమైన యీక్రిందివిషయమును గూర్చి మాత్ర మిప్పుడు తెలియజేయుచుంటిమి.

5. మాకప్రతిష్ఠను గలిగింపవలెననుదురుద్దేయతో “గుంటూరుసీమ, పూర్వరంగము 87వపుటలో” కొప్పరపువారితప్పచాగ్రతయి” అనుశీర్షికక్రింద సుకకల్పిత(ఫాల్జరీ) లేఖను బ్ర టించి, ఆట్టిదానిని మేమెవ్వరికో వ్రాసినట్లును, దానిప్రతిపదులభింపగా, దానింబట్టి దీనిబ్రాటింపినట్లును, సుకయవంశపుంగధం గల్పించియుదాహరించితిరి, ఈమీమామూలవారత మాకప్రతిష్ఠను గలిగించునది మాత్రమే కాక, మాగౌరవమునకుగూడ భంగము గలిగించునదిగాననన్తుది. అందులకైతగుచర్యజరిగించుట మాకుంగర్వము కావున మీకేలేఖించిందొది మొదలు 24 గంటలలోపల నాలేఖను మేమెవరికి వ్రాసినట్లు తెలుపనెంచితిరో, ప్రతిమెవ్వరివలనలభించినట్లు తెలుపనూహించితో” వారిపేరుల నెఱింగించుచు, ఆట్టిమాయలేఖను మీరేయధికారముమీదఁద బ్రకటించితిరో లిఖితపూర్వకముగా మాకుఁ దెలియజేయఁగోరుచున్నాఁడను, “అంతకింతైనది, ఇంతకంతగునొ” అనుసామెతఁగ దా రాగ్రాణముగా మీవ్యవహారము పెరిగిమిగులుటంజేసి ముందుముందేమిసృష్టించునోయనుభయముకూడ మమ్ముఁ జూలఁగా వాధించుచున్నందున నిట్టిచర్యలోనికి దిగవలసినచిన్ననఁదులకై విచారింపచున్నాఁడను.

షరా :— ఈవిషయము మీరిదివఱకుఁ దేల్చికొనినదియేమగుట, మరల నాలోచింపవలసిన యవసరముండదు. లేనిపోనియుక్తులతోఁ గాలముగడచక సదుత్తరము త్వరగ నొసంగుడు.

(వ్రాసినది, ఆశుకవి చక్రవర్తి, శతావధాని కొప్పరపు వెంటటరమణకవి, బిడుపులు 4, నాలుగు, పంపులు 55 ఏంబదియైదు (మక్కి-కిమక్కి-నకలు).	ఇట్లు, కొప్పరపు వెంటటసుబ్బరాయశర్మ, శతావధాని.

చదువరులారా:—

పై రిజన్దుత్తర మొందుకుఁ బుట్టినది, ఎందుకేమిటి సోదరులు

దిట్టల మాకు వాడలుగఁ దెచ్చినతావక తారతమ్య సం

ఘట్టన మేరు మెత్తురు జగాన వచింపఁ గదమ్మ శాంకరీ.

౨౫౮

చేయనిపని చేసినట్లు మీరు ప్రకటించినందుకుఁ బుట్టిన దందురా? అటు లేని వారిస్వహస్త లిఖితములగు నీక్రింది యక్కరములను దిలకింపుఁడు.

క్రీరాములు.

4-4-13. కొప్పరము. సంతమాగులూరు పోస్టు.

అనన్తరుమూర్తులైన బ్రహ్మశ్రీ రామకుమారులకు రామకృష్ణశాస్త్రివారి పాదపద్మముల సన్నిధికి.

భవత్ప్రియశిష్యుఁడు. సమస్కారపూర్వకముగా గ్రామము విజ్ఞప్తి.

“...వృథాహంకార లాంఛనంబగు వేంకటాశ్రమగారి మనమును దీయించుమని ప్రతిజ్ఞ నేయునప్పడును. “సంహమన్నదని తెలిసియుఁ గొప్పరపుంగవులు కాకినాడకు వచ్చెదరా!” అనిన తిరువతిశాస్త్రిగారు సెనపించిన కాకినాడకుఁ జనునప్పడును, కాకినాడలోఁ బలునభిలాషులైన సామర్థ్యమున్నయెడల మాకు శత్రుఁడగువాఁడువచ్చి ముఘైదిరించి జయింపవలసినదని ప్రతిజ్ఞాపద్యములం జెప్పనప్పడును, ఎంతకలిగినముగాఁ గాలుద్రవిసను నెకటికివచ్చి శత్రువులు మార్గంబుచేఁ గాకినాడలోఁ గురివిపండిత శిఖామణులు సంతసించి స్తుతింప జయస్తంభము నాటి వచ్చినప్పడును,.....”

చిత్తగించుదు.

ఇట్లు, భవత్ప్రియశిష్యుఁడు,

కొప్పరపు వేంకట సుబ్బరాయశర్మ, శతావధాని.

శ్రీకృష్ణ దీనివలనఁగాకినాడలో—తి|| వెంకటపులఁబరాభవించినట్లు సోదరులు ప్రకటించుకొనుచున్నట్లు విస్తృతమే యగునేని దానినే విపులముగాఁ దెల్పు వీరివేరొక లేఖయొక్క సకలును బ్రచురించినమాకు సోదరులు రిజస్టరుత్తరము వ్రాయుటకర్థ మేమో విచారింపుఁడు, “ధర్మదేవతచేతనఁట! వీరఁట! పోతాహపటుపఁబడిరఁట!” “నాశ్రీలంకీర్తయేత్” “బుద్ధి కర్మానుసారినో” శాంతం పాపం, ప్రితిహతమయం గళం, అస్తుస్వస్తి. సర్వే జనా స్సుఖినో భవన్తు”.

ఉ॥ దానికిఁ దగ్గఁ*యత్తరము తక్కువచోఁభరితం బొకఁడు మే
మాసరులకొ గుఱించి వెన నంపితి మహ్యది గాంచియున్ వృథా

(హరిజ ప్రరుజవాబులొక గ్రంథము.)

*శ్రీమత్పర దేవతామైనమః

మహారాజశ్రీ కొప్పరపు వెంకట సుబ్బరావు వెంకటరమణకవులకు.

అయ్యా,

29-7-13 సం॥ తేదీతో నొకటియు, తేదీలేకుండ వేఱొకటియు మీరు మావేర
వ్రాసిన రిజప్టరుత్తరములకు జవాబు వ్రాయునది మేమన :

(1) మీరిజప్టరుత్తరములొని సంగతులు యథార్థములైనవియు, నమ్మందగినవి
యైన గావు,

(2) మేము ప్రకటించిన 'గుంటూరినీమ, పూర్వగంగము'లొని సంగతులు సర్వ
మును సత్యములైనవిమే గాని యందసత్యము లెన్నియును లేవు

(3) మా 'గుంటూరినీమ' పూర్వగంగము, అను చరిత్ర గ్రంథములొని సంగ
తులు మీకప్రతిష్ఠ కలిగించునట్లె ననుచున్నదేకముతోఁ బ్రకటింపఁబడినవి కావు, అవి
లోకమునకు సత్యము వెల్లడిచేయు నట్లదేకముతోనే ప్రకటింపఁబడినవి,

(4) లెక్కన మీరిజప్టరుత్తరములొని సంగతులు ప్రస్తుతము జవాబిందగినంత
యవసరము కలవి గాఁబోవవు. 'మాగుంటూరినీమ' పూర్వగంగము 67 వ పుట మొ
దలకొని "కొప్పరపువారి తస్యవ్రాతలు" అను శీర్షికక్రిందఁ బ్రచురించిన లేఖ
"పోర్బరీ" కాదు, మీరొక గృహస్థునకు వ్రాసిన లేఖయొక్క సకలునుబట్టియే
"మక్కికి మక్కి"గాఁ బ్రకటింపఁబడినది,

(5) మాశీర్షిక భంగమునను, మాగౌరవమునకు నష్టము, మారాబడికి లోప
మును, మాప్రతిష్ఠకు న్యాయమున గలుగఁజేయవలె ననుచున్నదేకముతో నస
త్యములును జుగుప్సాకరములునునగు సంగతులు గద్యవర్ణనభయ రూపములుగాఁ
బెద్దమనుష్యులయెదుట వినిపించినందులకును, సంఘస్థ గృహస్థులవేర నటువంటి
సంగతులనే పదిమందికిని వినిపింపుఁడనిమాది వ్రాయుచు మీరు వ్రాయు వ్రాతల
కును, మీమీఁదఁ గ్రమమైన విర్య జరుపుటకు ముందాలోచించియు దానిని జరిత్ర
గ్రంథమగు 'మాగుంటూరినీమ'లోఁ బ్రకటించి దాని సత్యమును బోకులకుఁ దెల్లము

గానలవారు *తప్పనుడికల్పన లెల్లడఁ జేయఁ బూనిరెం

దేని యమార్గగాములకు దేవునివల్ల భయమ్ము గల్గునే.

౨౫౯

 చదువరులారా:—

పై నుదాహరించిన రిజప్టరుత్తరపుఁదుందుకుప్పినంగము వేమ వరావధానమునకుఁ జాలనిటీవలిది, ఇంకను నిట్టి వెన్నోజరగవచ్చును, ఇంక నీచరితము ముగించుచుఁ జరిత్రాంశమునకు మాత్రము సంబంధించిన పద్యములు గొన్ని వేమవరావధానమునుండి యుదాహరింతుము.

గా వినిపించిన పిదపనే భర్య జరువలెనని యెంచి ముందువని ముగించి ప్రస్తుతము మేమావ్రయత్నములోనే యుండఁగా, మీరిజప్టరుత్తరమువచ్చినందున దానికి జవాబుగా నీయుత్తరము వ్రాయుచు నదరు విషయమై క్రమమైనభర్య జరువఁబోవుచున్నామనిహడ నిందుమూలముగానే తెలియఁజేయుచున్నారము,

చిత్తగించవలెను.

(నమ్రుతిని)(1) దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి, } శతావధానము { బందరు,
(2) చెల్లపిళ్ళ వెంకటశాస్త్రి, } ఖైరతాబాదు.

15-9-13.

* ది 27-10-13 నం॥.

అయ్యా!

సోదరకవులు కొద్దికాలము క్రిందట మీకు వకరిజప్టరుసూటిఁగును 24 గంటలలో జవాబు యివ్వవలసినదిగాను అట్లా యివ్వనియట్ల మీమీద డామేజి తేవడమగునని నదరు సూటిఁగులలో పుదహరించినట్లున్న అందులకు మీరు సోదరకవులను క్షమాభిక్షకోరినట్లున్న మాచుట్ట ప్రక్కల గ్రామాదుల్లో విశేషమాడుక కలుగజేసినారు అయినప్పటికి యిదివరలో నేను మిమ్ములను యెరిగివుండి మీసామధ్యతను గుర్రెరిగి యుండుటచే అందుల నజానిజములు ప్రత్యేకం మీచేత వినగోరి వ్రాసినాను తక్షణం జవాబు వ్రాయగలకొర్రాను. దివ్యచిత్తముకు తేవలెను

విధేయుడు, వసుమర్తి లక్ష్మీకాంతం వ్రాలు.

ఇందుఁ దుట్టతుదనుదాహరింపఁబోవు శ్లోకము, నాటినునధానమునకు
మంగళశ్లోకమని యెఱుంగఁదగు. ఈయనధానమునకు సంబంధించిన
విశేషములు ననుగ్రముగాఁ దెలియగోరువారు దానికై ప్రత్యేకించి
యచ్చయియున్న వేమవరాగ్రహారశతావధానమునందే చూడవలెను.
దానివలె పోస్తేజ్జోరు 0-14-0. (ఇది 200 పుటలు గలది.)

వేమవరాగ్రహార శతావధానము నుండి.

ఉ॥ చెన్నపురంబుచేసె సుకచెన్నఁడు, వేమవరంబు నేడ మూ?

చెన్నపురంబుగాఁ దొడఁగెఁ జెన్నయగారియారతాపిచే
నెన్నివధానముల్ సోపి యేమిఫలని మ్మిటువంటి యన్నదాసూ
న్నతి యిట్టితృప్తియును నెఁపొకటకొ గన సోమహేశ్వరీ.

౧

చ॥ ఎందఱు పెద్దలన్నిలిసి? తెందఱసాదరజంబుచేత ని

ప్తుందిరముకొ బిలిత్రగరిమమ్మున నించితిని నెంతమంది నా
నందమునందు ముంచితిని? నచ్చులు గొంద టదేమొకాని నికొ
జిందఁగ నాడువారంటి యిసీ? యిసీ? యొసితావధానమా

౨

ఉ॥ అన్నముకీన మామడల కామడ లేకడికాల మన్ననూ?

“సున్నయు హల్ది”యయ్యె నినుఁ జూచుతలంపుకఁ జేసి గాక యీ
యన్నులు లింద జిట్టి క్రియ సుక్కటఁ గీక్రిటియంగనేలని మా
యన్నని శతావధానమని కృతార్థమవైతివి వేయునేటికికొ.

౩

తే॥ ౧॥ “భాగ” పదమిష్టటికిఁ బాణ్యభాగియయ్యె

“చెన్న”పదమిష్టటికి నుతిం జెన్నమీటె
వేమవర మగ్రహారంబు హేమవరపు
నగ్రహారంబుగా మాటె నఁబని యిపుడు.

౪

చ॥ జననపులగ్నమం దలరు శక్రగుగుండును శుక్రుండుకొ గుజుం

డును నలరాహుపుకొ నను ఘనుం బొనరించెడినంతె కానియే
నును సుకనత్రవీశ్వరుండనూ “లిరప” య్యయి సుక్క వేటియొ
యనఘకవిగ్రహంబులు గ్రహంబులు గవ్వను జేయవలయుకొ. వె॥ ౧॥

సీ॥ మరల నెవ్వడు మీరు మాకు లభింతురో జందనంబయ్య ? విద్వాంసులార ?
 మంచిపద్యములు క్రమ్మట వినుటెన్నఁదో జోహారులయ్య ? యోగుకవులార ?
 కన్నులు చల్లఁగాఁ గాంచుటేనాఁటికో మీకుఁ బ్రణామముల్ మిత్రులార ?
 మరల నెన్నఁడు కనఁబడునె మీకన్నీరు మీకు మంగళ మాయమిట్టిలార ?
 తే॥ గీ॥ మరల మాచేత శారదమానవరీత, ఆరకయెన్నఁడు చేయించునో ? శతావ
 ధానమా ? దివ్యకీర్తి కథావిధాన, ధానమా ? నీటఁగూడ వందనములమృదు.

సీ॥ విశ్వజనీనుండు విరతభాగ్యుండు థా, గ్యనవాయుండు చెన్నయ్యగారు
 వరమసాధులు మేల్మచెఱువు వంశాంభోధి, చంద్రముడైన శేషయ్యగారు
 యజ్ఞోపవీతానవయాంభోధి కజ్జుండు, వేంకటాచలపతి విరతయశుండు
 భాగి వంశ్యుండు వెంపటివారికిం దత్తుఁ, డైన వెంకటసుబ్బయ్యార్యవరుండు
 గీ॥ అశ్వమేధంబా ? రాజసూయంబా సత్ర, యాగమోనాఁగ నవధానమలవఱిచిరి
 సాటి వెల్పొంటివారును సాటిలేని, వారు వారికిఁగూడ నావందనములు. తి॥ శా॥

గీ॥ ఇతరశాఖలుటంచు లోనించుకేని, భేదమెన్నక ననుఁ దద్దఁ బేర్చిజూచి
 గౌరవించినమి మ్మెన్నఁగలనెయేయ, నర్వనములార ? వెల్పొంటిచతురులార ?
 చ॥ తిరుపతి యేర్ప గాఁగ గడిదేవీన శిష్యులనేకు లావ్వనైఁ
 బారిఁబారి రోజుచున్ దనదుపాంతను బెబ్బలిపిల్లలట్టు మా
 వలులకు దోపఁ గేల సుకవాటిది బెత్తముఁబూని వేంకటే
 శ్వరుండు శతావధానమను “నర్క-సు” జూపెడిఁ జూడుఁదోబుధుల్.

వెం॥ శా॥

చ॥ తిరుపతి వ్యాఘ్రమై బయలుదేవీన శిష్యులు గున్న యేర్పలై
 వలలఁగఁ దేలఁగఁ దగినవారలు బెబ్బలిపిల్ల లెల్లఱ
 రురు కపితుర్కరమ్మ లయి తోఁతఁగ వేంకటాస్త్రి వీరశే
 వరిగ శతావధాన మను “నర్క-సు” చూపితివమ్మ శాంకరీ. తి॥ శా॥

సీ॥ “శాశుచావ్వన నింతగా నార్జనముచేసి, తెంతదెచ్చినను మాకింతలేడు
 గడగడగడి నే గానఁగా నేతెత్తు, గానఁబోయిన మమ్ముగాంచు టిరిది
 ప్రితితో నీకు నర్పింతురెంతైన మా, కింత యిచ్చియు నెంచు రెంతో యనుచు
 నువించి నీకు వాంఛితములిత్తురు నేవ, గావించినను మాకుఁ గాశు నీరు’

గీ॥ అనుచు మునుపెన్నఁదో యాడినట్టి మాట, కన్యభాత్యంబుగూర్చి సిగ్గండఁజేసి
తై న నేమయ్యె నీయుత్సవాదికమ్ము, లీవ కైకొమ్ము? యావెంకటేశ దేవ.

ఉ॥ కాశికనుండి యొండెడకుఁ గాల్గదలంపనివానిఁ గాని
శ్వేతుని చెచ్చి యొక్కయెడ నింటికి దాపున నిల్పె నద్యశో
రాశి భవత్పితామహుఁడు పాజ్ఞాఁడు; లిర్వలివేంకటేశ సూ
రిశుల నీపుత్రెచ్చుటది యేమి ఓశేషము చెన్నయాగ్రణీ. వె॥ శా॥ ౧౨

ఉ॥ ఎవ్వరునికొ గ్రహించిరొ బుధేంద్రులు రాజులయొద్ద వారి పే
రివ్వఁసుభా జెలంగునటు లెంతయు సొమిన చెన్నయాదులం
దెర్విధినేనిఁ బేర్చి భరియించుచు మేల్ సీరినింపుమమ్మ మా
యవ్వరో? యింక మాకు నెలవా ! యలవేమవరాగ్రహరమా. తి॥ శా॥

గీ॥ ఎక్కించెలివిగదా? యేగుచో మేనాల, సర్వతస్సుమవృప్తి సంకులముగ
పట్టించెలివిగదా? బ్రహ్మరథముఁగూడ, స్వస్తి వాచనపురస్సకము గాఁగ
కల్పించెలివిగదా? గాఢోత్సవమ్ముల, వారాంగ నాకదంబములతోడ
తాల్పించెలివిగదా? తలలఁజై బాదర, జంబు నాబాలవృద్ధంబు గాఁగ

గీ॥ దురభిమానగ్రహవేశ భూమభూపి, తావ్రయోజక గర్తపురాంతర స్థి
తాత్మపద్ధతివఱునుయముజన, నంకలిత నిత్యమూర్ఖ, ఆననపుఁజర్క.

గీ॥ పాదరజం బానపడక, యూరక వంక, వంక దండము పెట్టువారు లేరు
“బ్రాహ్మణత్వం బూడిపడ్డదే యాకసం, బండుండి” యనుకూళ లెండు లేరు
భక్తిసారస్యవ్రతస్సత్రావిత్త్వ, మలపడకున్న బాహ్మణులు లేరు
పరమపాతివ్రత్య పరిపాకగరిమఁ జె, న్నైసూరకున్న కేహినులు లేరు

గీ॥ ఒక్కపద్ధతి దౌర్భాగ్యముండుఁగాక, అదియు పాపదుపాయ సంపదకు నెదుగు
దురగులెఱుంగరకట? నీసౌరుసుకవి, వినుత సుఖభూమ యొకొండవీటిసీమ.

వె॥ శా॥

గీ॥ ఏయింటఁజూచినఁ బ్రాయశ్చింతముగఁ జేతి, జిడ్డువాయని మంచగడ్డపెరుగు
ఏపాలదబరసినఁ గాపుటాండ్రు చరించు, పలుకఁబాణినచాలు వంటచేలు
ఏబావిఁగనుఁగొన్న ‘నేనా’ననఁగఁజాలు, నమృతంబుతోఁ బోరునట్టిసీరు
ఏగ్రామ మేగిన నింత లంతలు గూడఁ, బదభూళిఁ దలఁ గోరుభక్తివారు

గీ॥ బ్రహ్మశబ్దంబుదాల్చిన పాడుదండి, కుజసులనుదాల్చు పద్ధతికొఱకుఁగాదె
పాదరక్షలు దాల్చంగవలయు నీడు, విభమెఱిఁగినామ యొ కొండవీటిసీమ.

తి॥ శా॥

అయిపద్యము లేయేసందర్భమునఁ జెప్పఁబడినవోయాయాసంద
ర్భములకు, వేమవరావధానము చూడఁదగు.

మంగళశ్లోకః

శ్లో॥ కళ్యాణం రసనే సమ శ్శుకవితే భద్రం పదేభ్యో సమ
సాగ్రః కాల్పనికోత్తమాయ మసనే వృత్తాని వో వందనం
అస్తు న్నస్తీ శతావధానవిధయే విద్యజ్ఞనా యంజలి
ద్యుక్తాయక్త వివేకినే శుకవితాసారస్య నఁగ్రాహిణే. ౧౭ తి॥ శా॥

గద్య

ఇదిక్రికింక పింద్రుటాపంచాసన, విద్యతగ్రవి, బాలకలూనిధి, బాలనరస్వతీ
శతావధాని, తిరుపతి వేంకటేశ్వరనంకలితంబును
అనృతపర్వత దంభోళినమ్మితంబును నగు
గుంటూరిసీమ, ఉత్తరరంగము
సంపూర్ణము.

శ్రీపరమేశ్వరమస్తు.

10956

